

The Institute
LIBRARY
Toronto, Ontario

W. P. Meagher,
Lakefield,
Ontario.

August 30th '14

RITUALE ROMANUM

[N. 190.]

RITUALE ROMANUM

PAULI V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM

ET

A BENEDICTO XIV.

AUCTUM ET CASTIGATUM

CUI NOVISSIMA ACCEDIT

BENEDICTIONUM ET INSTRUCTIONUM

APPENDIX

TURONIBUS

TYPIS A. MAME ET FILIORUM

SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ ET SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS
TYPOGRAPHORUM

APPROBATIO

Hæc Ritualis Romani editio typicæ plane conformis reperta est.

In fidem etc.

Ex Secretaria Sac. Rituum Congregationis die 23 Octobris 1906.

† D. Panici Archiep. Laodicen.
S. R. C. Secret.

Locus † sigilli.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI

BENEDICTI XIV.

APOSTOLICÆ LITTERÆ

in forma Brevis de nova *Ritualis, Cæremonialis Episcoporum* necnon et *Romani Pontificalis* editione,

ex quibus selegimus quæ Rituale tantummodo spectant.

BENEDICTUS PAPA XIV.

Ad perpetuam rei memoriam.

Quam ardenti studio, incredibili sollicitudine, assidua cura, et indefesso, diuturnoque labore, adhibitis etiam, accitisque undequaque viris in sacra doctrina, disciplinaque ecclesiastica versatis, æque ac de rerum liturgicarum peritia peritissimis, sedulam operam navaverint, atque contenderint Prædecessores Nostri Romani Pontifices, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Venerabilium Fratrum Episcoporum, et Pontificale Romanum, sive emendatis erroribus, sive correctis inordinationibus, sive ablatis inutilibus, sive restitutis necessariis, ad eam tandem formam, normamque, juxta quam de præsenti usui sunt, maximo cum omnium virorum ecclesiasticorum commodo et utilitate redigerentur; præstat in primis intelligere ex ipsis præsertim Apostolicis in simili forma Brevis Litteris eorumdem Prædecessorum Nostrorum, qui post S. Pium Papam V. felicis recordationis, Clemens VIII., Innocentius X., Paulus V., Urbanus VIII. et Benedi-

ctus XIII. ad gravissimum, dignissimumque hujusmodi opus omnibus numeris absolvendum sese pro viribus addixerunt.

Tenores autem memoratarum Litterarum sunt, qui sequuntur. Ac primum quidem pro Rituali Romano.

PAULUS PP. V. *Ad perpetuam rei memoriam.* Apostolicæ Sedi per abundantiam Divinæ gratiæ, nullis suffragantibus meritis, præpositi, Nostræ sollicitudinis esse intelligimus, super universam Domum Dei ita invigilando intendere, ut opportunis in dies magis rationibus provideatur, quo, sicut admonet Apostolus, omnia in ea honeste, et secundum ordinem fiant, præcipue vero quæ pertinent ad Ecclesiæ Dei Sacramentorum administrationem, in qua religiose observari Apostolicis traditionibus et Ss. Patrum decretis constitutos ritus et cæremonias pro Nostri officii debito curare omnino tenemur. Quamobrem fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor Noster, hujus Nostri tunc Sui officii memor, ad restituendam sacrorum rituum observationem in sacrosancto Missæ sacrificio, divinoque Officio, et simul ut Catholica Ecclesia in fidei unitate, ac sub uno visibili capite B. Petri successore Romano Pontifice congregata, unum psallendi et orandi ordinem, quantum cum Domino poterit, teneret, Breviarium primum, et deinde Missale Romanum, multo studio et diligentia elaborata, pastorali providentia edenda censuit. Cujus vestigia eodem sapientiæ spiritu secutus similis memoriæ Clemens Papa VIII. etiam Prædecessor Noster, non solum Episcopis et inferioribus Ecclesiæ Prælatis accurate restitutum Pontificale dedit, sed etiam complures alias in Cathedralibus et inferioribus Ecclesiis cæremonias promulgato Cæremoniali ordinavit. His ita constitutis, restabat, ut uno etiam volumine comprehensi, sacri et sinceri Catholicæ Ecclesiæ ritus, qui in Sacramentorum administratione, aliisque ecclesiastícis functionibus servari debent ab iis, qui curam ani-

marum gerunt, Apostolicæ Sedis auctoritate prodirent, ad cujus voluminis præscriptum, in tanta Ritualium multitudine, sua illi ministeria tamquam ad publicam et obsignatam normam peragerent, unoque ac fideli ductu inoffenso pede ambularent cum consensu. Quod quidem jampridem agitatum negotium, postquam Generalium Conciliorum græce latineque divina gratia editorum opus morari desivit, sollicite urgere Nostri muneris esse existimavimus. Ut autem recte et ordine, ut par erat, res ageretur, nonnullis ex Venerabilibus Fratribus Nostris S. R. E. Cardinalibus pietate, doctrina et prudentia præstantibus, eam demandavimus, qui cum concilio eruditorum virorum, variisque præsertim antiquis, et, quæ circumferuntur, Ritualibus consultis, eoque in primis, quod vir singulari pietatis zelo et doctrina bonæ memoriæ Julius Antonius S. R. E. Cardinalis S. Severinæ nuncupatus, longo studio, multaque industria et labore plenissimum composuerat, rebusque omnibus mature consideratis, demum divina adspirante clementia, quanta oportuit brevitate, Rituale confecerunt. In quo cum receptos et approbatos Catholicæ Ecclesiæ ritus suo ordine digestos conspexerimus, illud sub nomine Ritualis Romani merito edendum publico Ecclesiæ Dei bono judicavimus. Quapropter hortamur in Domino Venerabiles Fratres Patriarchas, Archiepiscopos, et Episcopos, et dilectos Filios eorum Vicarios, nec non Abbates, Parochos universos, ubique locorum exsistentes, et alios, ad quos spectat, ut in posterum tamquam Ecclesiæ Romanæ filii, ejusdem Ecclesiæ omnium matris et magistræ auctoritate constituto Rituali in sacris functionibus utantur, et in re tanti momenti, quæ Catholica Ecclesia, et ab ea probatus usus antiquitatis statuit, inviolate observent.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris, die XVII. Junii MDCXIV. Pontificatus Nostri Anno X.

S. COBELLUTIUS.

Quæ vero pro Cæremoniali Episcoporum referuntur Bullæ Clementis VIII. *incip.* Cum novissime., Innocentii X. Etsi alias., Benedicti XIII. Licet alias.; *item quæ pro Pontificali Romano* Clemens XIII. *Bulla incip.* Ex quo in Ecclesia., *atque* Urbanus VIII. Quamvis alias. *statuere, brevitatis gratia hic omittuntur. Sequitur Bulla :*

Quoniam autem pro paterna caritate vehementer cupientes, ut Christi fidelibus in articulo mortis constitutis, quoad fieri posset, universis Apostolica Benedictio Nostro nomine impertiretur, et plenaria omnium suorum peccatorum Indulgentia elargiretur, per alias Nostras sub Plumbo Litteras, anno Incarnat. Domini MDCCXLVII. Nonis Aprilis, Pontificatus Nostri anno VII. datas, omnibus Ecclesiarum Antistitibus hujusmodi facultatem sub certis modo et forma expressam tribuimus, atque insimul Formulam Benedictionis et Indulgentiæ hujusmodi dandæ præscripsimus; quemadmodum Encyclicam etiam nostram Epistolam die XIX. mensis Martii anno MDCCXLIV. ad dilectos Filios Generales Ordinum Regularium, quibus a S. Sede indulta vel indulgenda erat facultas Pontificiam Benedictionem effundendi super populum statis diebus, scripseramus super modo et ritu, quibus prædicta Benedictio danda est.

Præterea, ad nonnullas lites et controversias exortas e medio tollendas, itidem per alias Nostras in simili forma Brevis Litteras confirmaveramus leges et instituta Cæremonialia jussu Nostro edita pro Provinciarum Præsidibus, Gubernatoribus, Prælatis et Apostolicis Vicelegatis, quæ sunt tenoris sequentis.

Bulla Benedicti XIV. *incip.* Quod Apostolus., *pro Cæremoniali Episcoporum hic omittitur.*

Insuper Formulam itidem Benedictionis et Traditionis Pallii, ac jurisjurandi a Procuratoribus absentium Archiepiscoporum, antequam a Dilecto Filio Nostro

S. R. E. Cardinali Diacono idem Pallium accipiant, ipsorum Archiepiscoporum nomine præstandi, per Nostram Constitutionem die XII. mensis Augusti anno MDCCXLVIII. sub Plumbo expeditam statuimus.

Porro accedit ad hæc methodus quoque Scholæ Sacrorum Rituum, in Gregoriano Collegio Romano hujus almæ Urbis Nostræ Nobis approbantibus institutæ, non sine uberi per hoc tempus in sacris ritibus addiscendis profectu, aliarumque ad instar ejusdem scholæ alibi jam erectarum vel erigendarum, quæ methodus multis in libris, et præcipue in decimo Operum Nostrorum volumine Romanæ editionis reperitur inserta, plurimumque a Nobis commendatur, eamque plurimum studiosis Sacrorum Rituum prodesse compertum est.

Ea propter cum Nobis a quamplurimis supplicatum fuerit, ut typis iterum reimprimendi Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, et Pontificale Romanum hujusmodi, et non solum in iisdem antedicta omnia a Nobis statuta addendi, verum etiam Nostro jussu in lucem emittendi, licentiam de Apostolica benignitate et auctoritate concedere et indulgere dignaremur: Nos itaque probe scientes, et experientia edocti, quantum prosit, ut in uno volumine simul collecta ad manum sint ea omnia, quæ sparsim ac divisim impressa inveniuntur, et considerantes quantam hujusmodi collectio utilitatem memoratæ Scholæ Liturgicæ in Collegio Societatis Jesu ejusdem almæ Urbis Nostræ a Nobis institutæ, aliisque ubique locorum erectis afferre possit; Apostolica Auctoritate tenore præsentium communibus tot insignium Virorum ac Præsulum votis et supplicationibus benigne annuentes, facultatem tribuimus et impertimur, ut Rituale Romanum, Cæremoniale Episcoporum, ac Pontificale Romanum sub iisdem modo et forma, quibus de præsenti impressa reperiuntur, et usui sunt, una simul cum omnibus et singulis, quæ, ut superius relatum est, a Nobis præscripta, ordinata, et publici etiam juris facta sunt, necnon cum sæpe dicta methodo Scholæ Sacrorum Rituum, in Operibus No-

stris jam editis inserta jussu Nostro, non obstantibus quibuscumque in contrarium facientibus, typis reimprimantur, et in lucem emittantur.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die XXV. Martii anno MDCCLII. Pontificatus Nostri anno XII.

CAJETANUS AMATUS.

LICENTIA ET APPROBATIO ORDINARII

RENATUS FRANCISCUS RENOU

Miseratione Divina et Sanctæ Sedis Apostolicæ gratia, Archiepiscopus Turonensis :

Omnibus has visuris Salutem in Domino.

HANC *Ritualis Romani* « PAULI V. Pontificis Maximi jussu editi et a BENEDICTO XIV. aucti et castigati, cui novissima accedit Benedictionum et Instructionum Appendix », editionem in-18°, ut vocant, dilectorum nobis A. MAME ET FILIORUM, typographorum Turonensium, opera absolutam, cum exemplari typico fideliter concordantem, collatione facta, approbamus et evulgandi licentiam damus.

In quorum fidem hasce subsignavimus, sigilloque nostro, ac Secretarii nostri generalis chirographo muniri fecimus.

Turonibus, die 3 Novembris 1906.

† RENATUS FRANCISCUS
ARCHIEPISCOPUS TURONENSIS

Loco † sigilli.

De mandato Ill. ac RR. DD. Archiepisc. Turon.

J. SELLIER Vic. gen. Secret. gen.

TITULUS I

CAPUT UNICUM

DE IIS QUÆ IN ADMINISTRATIONE SACRAMENTORUM

GENERALITER SERVANDA SUNT

Ut ea, quæ ex antiquis catholicæ Ecclesiæ institutis, et sacrorum Canonum, Summorumque Pontificum Decretis, de Sacramentorum Ritibus ac Cæremoniis hoc libro præscribuntur, qua par est diligentia ac religione custodiantur, et ubique fideliter observentur; illud ante omnia scire, et observare convenit, quod Sacrosancta Tridentina Synodus *Sess. VII. can. XIII.* de iis Ritibus decrevit in hæc verba :

2. *Si quis dixerit, receptos et approbatos Ecclesiæ Catholicæ ritus in solemni Sacramentorum administratione adhiberi consuetos, aut contemni, aut sine peccato a Ministris pro libito omitti, aut in novos alios per quemcumque Ecclesiarum Pastorem mutari posse: anathema sit.*

3. Cum igitur in Ecclesia Dei nihil sanctius, aut utilius, nihilque excellentius, aut magis divinum habeatur, quam Sacramenta ad humani generis salutem a Christo Domino instituta, Parochus, vel quivis alius Sacerdos, ad quem eorum administratio pertinet, meminisse in primis debet, se sancta tractare, atque omni fere temporis momento ad tam sanctæ administrationis officium paratum esse oportere.

4. Quamobrem illud perpetuo curabit, ut integre, caste, pieque vitam agat; nam etsi Sacramenta ab impuris coinquinari non possint, neque a pravis Ministris eorum effectus impediri: impure tamen et indigne ea ministrantes, in æternæ mortis reatum incurrunt. Sacerdos ergo,

si fuerit peccati mortalis sibi conscius (quod absit), ad Sacramentorum administrationem non audeat accedere, nisi prius corde pœniteat; sed si habeat copiam Confessarii, et temporis locique ratio ferat, convenit confiteri.

5. Quacumque diei ac noctis hora ad Sacramenta ministranda vocabitur, nullam officio suo præstando (præsertim si necessitas urgeat) moram interponat. Ac propterea populum sæpe, prout sese offeret occasio, præmonebit, ut cum sacro ministerio opus fuerit, se quamprimum advocet, nulla temporis, aut cujuscumque incommodi habita ratione.

6. Ipse vero, antequam ad hujusmodi administrationem accedat, paululum, si opportunitas dabitur, orationi, et sacræ rei, quam acturus est, meditationi vacabit, atque ordinem ministrandi, et cæremonias pro temporis spatio prævidebit et perleget.

7. In omni Sacramentorum administratione superpelliceo sit indutus, et desuper stola ejus coloris, quem Sacramenti Ritus exposcit; nisi in Sacramento Pœnitentiæ ministrando occasio, vel consuetudo, vel locus interdum aliter suadeat.

8. Adhibebit quoque unum saltem, si habeat, vel plures Clericos, prout loci et Sacramenti ratio postulabit, decenti habitu, et superpelliceo pariter indutos.

9. Curabit etiam, ut sacra supellex, vestes, ornamenta, linteamina, et vasa ministerii integra, nitidaque sint et munda.

10. In Sacramentorum administratione eorum virtutem, usum, ac utilitatem, et cæremoniarum significationes, ut Concilium Tridentinum præcipit, ex sanctorum Patrum et Catechismi Romani doctrina, ubi commode fieri potest, diligenter explicabit.

11. Dum Sacramentum aliquod ministrat, singula verba, quæ ad illius formam et ministerium pertinent, attente, distincte, et pie, atque clara voce pronuntiabit. Similiter et alias orationes et preces devote ac religiose dicet; nec memoriæ, quæ plerumque labitur, facile confidet, sed omnia recitabit ex libro. Reliquas præterea cæremonias ac ritus ita decenter, gravique actione peraget, ut adstantes ad cælestium rerum cogitationem erigat, et attentos reddat.

12. Ad ministrandum procedens, rei, quam tractaturus est, intentus sit, nec de iis, quæ ad ipsam non per-

tinent, quidquam cum alio colloquatur; in ipsaque administratione actualem attentionem habere studeat, vel saltem virtualem, cum intentione faciendi, quod in eo facit Ecclesia.

13. Illud porro diligenter caveat, ne in Sacramentorum administratione aliquid quavis de causa vel occasione, directe vel indirecte exigat, aut petat; sed ea gratis ministret, et ab omni simoniæ, atque avaritiæ suspicione, nedum crimine, longissime absit. Si quid vero nomine eleemosynæ, aut devotionis studio, peracto jam Sacramento, sponte a fidelibus offeratur, id licite pro consuetudine locorum accipere poterit, nisi aliter Episcopo videatur.

14. Fidelibus alienæ Parochiæ Sacramenta non ministrabit, nisi necessitatis causa, vel de licentia Parochi, seu Ordinarii.

15. Omnes autem, qui Sacramenta suscipiunt, loco et tempore opportuno monebit, ut remoto inani colloquio, et habitu actuque indecenti, pie ac devote Sacramentis intersint, et ea, qua par est, reverentia suscipiant.

16. Librum hunc Ritualem (ubi opus fuerit) semper cum ministrabit, secum habebit, ritusque et cæremonias in eo præscriptas diligenter servabit.

17. Cæterum illorum tantum Sacramentorum, quorum administratio ad Parochos pertinet, ritus hoc opere præscribuntur, cujusmodi sunt Baptismus, Pœnitentia, Eucharistia, Extrema unctio, et Matrimonium. Reliqua vero duo Sacramenta Confirmationis, et Ordinis, cum propria sint Episcoporum, ritus suos habent in Pontificali præscriptos. Et ea, quæ de iis, atque aliis Sacramentis scire, servare, et docere Parochi debent, cum ex aliis libris, tum præcipue ex Catechismo Romano sumi possunt. Siquidem hic de iis fere tantum agere instituti operis ratio postulat, quæ ad ipsorum quinque Sacramentorum ritus pertinent.

18. Postremo quisquis Sacramenta administrare tenetur, habeat libros necessarios ad officium suum pertinentes, eosque præsertim, in quibus variarum parochialium functionum notæ ad futuram rei memoriam describuntur, ut ad finem hujus Ritualis habetur.

TITULUS II

CAPUT I

DE SACRAMENTO BAPTISMI RITE ADMINISTRANDO

SACRUM Baptisma, christianæ religionis et æternæ vitæ janua, quod inter alia novæ Legis Sacramenta a Christo instituta primum tenet locum, cunctis ad salutem necessarium esse, ipsa Veritas testatur illis verbis: *Nisi quis renatus fuerit ex aqua et Spiritu sancto, non potest introire in regnum Dei.* (*Joan.* 3.) Itaque summa ad illud opportune, riteque administrandum ac suscipiendum diligentia adhibenda est.

2. Cum autem ad hoc Sacramentum conferendum alia sint de jure divino absolute necessaria, ut materia, forma, minister; alia ad illius solemnitatem pertineant, ut ritus, ac cæremoniæ, quas ex Apostolica et antiquissima traditione acceptas et approbatas, nisi necessitatis causa, omittere non licet; de iis aliqua præmonenda sunt, ut sacrum hoc ministerium rite et sancte peragatur.

De Materia Baptismi.

3. AC primum intelligat Parochus, cum hujus Sacramenti materia sit aqua vera ac naturalis, nullum alium liquorem ad id adhiberi posse.

4. Aqua vero solemnis Baptismi sit eo anno benedicta in Sabbato sancto Paschatis, vel Sabbato Pentecostes,

quæ in fonte mundo nitida et pura diligenter conservetur; et hæc, quando nova benedicenda est, in Ecclesiæ, vel potius Baptisterii sacrarium effundatur.

5. Si aqua benedicta tam imminuta sit, ut minus sufficere videatur, alia non benedicta admisceri potest, in minori tamen quantitate.

6. Si vero corrupta fuerit, aut effluxerit, aut quovis modo defecerit, Parochus in fontem bene mundatum ac nitidum, recentem aquam infundat, eamque benedicat ex formula, quæ infra præscribitur.

7. Sed si aqua conglaciata sit, curetur, ut liquefiat : sin autem ex parte congelata sit, aut nimium frigida, poterit parum aquæ naturalis non benedictæ calefacere, et admiscere aquæ baptismali in vasculo ad id parato, et ea tepefacta ad baptizandum uti, ne noceat infantulo.

De Forma Baptismi.

8. QUONIAM Baptismi forma his verbis expressa : *Ego te baptízo in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti.* omnino necessaria est; ideo eam nullo modo licet mutare, sed eadem verba uno et eodem tempore, quo fit ablutio, pronuntianda sunt.

9. Latinus Presbyter latina forma semper utatur. Cum Baptismum iterare nullo modo liceat, si quis sub conditione (de quo infra) sit baptizandus, ea conditio explicanda est hoc modo: *Si non es baptizátus, ego te baptízo in nómine Patris, etc.* Hac tamen conditionali forma non passim aut leviter uti licet, sed prudenter; et ubi, re diligenter pervestigata, probabilis subest dubitatio, infantem non fuisse baptizatum.

10. Baptismus licet fieri possit aut per infusionem aquæ, aut per immersionem, aut per aspersionem; primus tamen, vel secundus modus, qui magis sunt in usu, pro Ecclesiarum consuetudine retineantur; ita ut trina ablutione caput baptizandi perfundatur, vel immergatur in modum crucis uno et eodem tempore, quo verba proferuntur, et idem sit aquam adhibens et verba pronuntians.

11. Ubi vero Baptismus fit per infusionem aquæ, cavendum est, ne aqua ex infantis capite in fontem, sed vel in sacrarium Baptisterii prope ipsum fontem exstructum defluat, aut in aliquo vase ad hunc usum parato recepta, in ipsius Baptisterii, vel in Ecclesiæ sacrarium effundatur.

De Ministro Baptismi.

12. Legitimus quidem Baptismi minister est Parochus, vel alius Sacerdos a Parocho, vel ab Ordinario loci delegatus; sed quoties infans, aut adultus versatur in vitæ periculo, potest sine solemnitate a quocumque baptizari in qualibet lingua, sive clerico, sive laico etiam excommunicato, sive fideli, sive infideli, sive catholico, sive hæretico, sive viro, sive femina, servata tamen forma et intentione Ecclesiæ.

13. Sed si adsit Sacerdos, Diacono præferatur, Diaconus Subdiacono, Clericus Laico, et vir feminæ, nisi pudoris gratia deceat feminam potius, quam virum baptizare infantem non omnino editum, vel nisi melius femina sciret formam et modum baptizandi. Quapropter curare debet Parochus, ut fideles, præsertim obstetrices, rectum baptizandi ritum probe teneant et servent.

14. Pater aut mater propriam prolem baptizare non debent, præterquam in mortis periculo, quando alius non reperitur, qui baptizet; neque tunc ullam contrahunt cognationem, quæ matrimonii usum impediat.

De baptizandis Parvulis.

15. Opportune Parochus hortetur eos, ad quos ea cura pertinet, ut natos infantes, sive baptizandos, sive baptizatos, quamprimum fieri poterit, et qua decet Christiana modestia sine pompæ vanitate deferant ad Ecclesiam, ne illis Sacramentum tantopere necessarium nimium differatur cum periculo salutis, et ut iis, qui ex necessitate privatim baptizati sunt, consuetæ cæremoniæ, ritusque suppleantur, omissa forma et ablutione.

16. Nemo in utero matris clausus baptizari debet. Sed si infans caput emiserit, et periculum mortis immineat, baptizetur in capite, nec postea si vivus evaserit, erit iterum baptizandus. At si aliud membrum emiserit, quod vitalem indicet motum, in illo, si periculum impendeat, baptizetur; et tunc si natus vixerit, erit sub conditione baptizandus eo modo, quo supra dictum est: *Si non es baptizátus, ego te baptízo in nómine Patris, etc.* Si vero ita baptizatus, deinde mortuus prodierit ex utero, debet in loco sacro sepeliri.

17. Si mater prægnans mortua fuerit, fœtus quamprimum caute extrahatur, ac si vivus fuerit, baptizetur; si

fuerit mortuus, et baptizari non potuerit, in loco sacro sepeliri non debet. Infantes expositi et inventi, si, re diligenter investigata, de eorum Baptismo non constat, sub conditione baptizentur.

18. In monstris vero baptizandis, si casus eveniat, magna cautio adhibenda est, de quo si opus fuerit, Ordinarius loci, vel alii periti consulantur, nisi mortis periculum immineat.

19. Monstrum, quod humanam speciem non præseferat, baptizari non debet; de quo si dubium fuerit, baptizetur sub hac conditione : Si tu es homo, ego te baptízo, etc.

20. Illud vero, de quo dubium est, una ne, aut plures sint personæ, non baptizetur, donec id discernatur : discerni autem potest, si habeat unum vel plura capita, unum vel plura pectora; tunc enim totidem erunt corda et animæ, hominesque distincti, et eo casu singuli seorsum sunt baptizandi, unicuique dicendo : Ego te baptízo, etc. Si vero periculum mortis immineat, tempusque non suppetat, ut singuli separatim baptizentur, poterit minister singulorum capitibus aquam infundens omnes simul baptizare, dicendo : Ego vos baptízo in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Quam tamen formam in iis solum, et in aliis similibus mortis periculis, ad plures simul baptizandos, et ubi tempus non patitur, ut singuli separatim baptizentur, alias numquam, licet adhibere.

21. Quando vero non est certum in monstro esse duas personas, ut quia duo capita et duo pectora non habet distincta; tunc debet primum unus absolute baptizari, et postea alter sub conditione, hoc modo : Si non es baptizatus, ego te baptízo in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti.

De Patrinis.

22. Parochus, antequam ad baptizandum accedat, ab iis, ad quos spectat, exquirat diligenter, quem, vel quos Susceptores seu Patrinos elegerint, qui infantem de sacro fonte suscipiant, ne plures quam liceat, aut indignos, aut ineptos admittat.

23. Patrinus unus tantum, sive vir, sive mulier, vel ad summum unus et una adhibeantur, ex decreto Concilii Tridentini; sed simul non admittantur duo viri, aut duæ mulieres, neque baptizandi pater, aut mater.

24. Hos autem Patrinos saltem in ætate pubertatis, ac Sacramento Confirmationis consignatos esse, maxime convenit.

25. Sciant præterea Parochi, ad hoc munus non esse admittendos infideles, aut hæreticos, non publice excommunicatos, aut interdictos, non publice criminosos, aut infames, nec præterea qui sana mente non sunt, neque qui ignorant rudimenta fidei. Hæc enim Patrini spirituales filios suos, quos de Baptismi fonte susceperint, ubi opus fuerit, opportune docere tenentur.

26. Præterea ad hoc etiam admitti non debent Monachi, vel Sanctimoniales, neque alii cujusvis Ordinis Regulares a sæculo segregati.

De Tempore et Loco administrandi Baptismum.

27. Quamvis Baptismus quovis tempore, etiam interdicti, et cessationis a Divinis, præsertim si urgeat necessitas, conferri possit; tamen duo potissimum ex antiquissimo Ecclesiæ ritu sacri sunt dies, in quibus solemni cæremonia hoc Sacramentum administrari maxime convenit : nempe Sabbatum sanctum Paschæ, et Sabbatum Pentecostes, quibus diebus Baptismalis Fontis aqua rite consecratur. Quem ritum, quantum fieri commode potest, in adultis baptizandis, nisi vitæ periculum immineat, retineri decet, aut certe non omnino prætermitti, præcipue in Metropolitanis aut Cathedralibus Ecclesiis.

28. Ac licet, urgente necessitate, ubique baptizare nihil impediat; tamen proprius Baptismi administrandi locus est Ecclesia, in qua sit Fons baptismalis, vel certe Baptisterium prope Ecclesiam.

29. Itaque, necessitate excepta, in privatis locis nemo baptizari debet, nisi forte sint Regum, aut magnorum Principum filii, id ipsis ita deposcentibus, dummodo id fiat in eorum Capellis seu Oratoriis, et in aqua baptismali de more benedicta.

30. Baptisterium sit decenti loco et forma, materiaque solida, et quæ aquam bene contineat, decenter ornatum, et cancellis circumseptum, sera et clave munitum, atque ita obseratum, ut pulvis, vel aliæ sordes intro non penetrent, in eoque, ubi commode fieri potest, depingatur imago sancti Joannis Christum baptizantis.

De sacris Oleis, et aliis requisitis.

31. Sacrum Chrisma, et sanctum Oleum, quod et Catechumenorum dicitur, quorum usus est in Baptismo, eodem anno sint ab Episcopo de more benedicta Feria V. in Cœna Domini.

32. Curet Parochus, ut ea suo tempore quamprimum habeat, et tunc vetera in Ecclesia comburat.

33. Veteribus Oleis, nisi necessitas cogat, ultra annum non utatur; ac si deficere videantur, et Chrisma, aut Oleum benedictum haberi non possit, aliud Oleum de olivis non benedictum adjiciatur, sed in minori quantitate.

34. Chrisma, et Oleum sacrum sit in suis vasculis argenteis, aut saltem stanneis, bene obturatis : quæ vascula sint inter se distincta, et propriam unumquodque inscriptionem habeat, majusculis litteris incisam, ne quis error committatur.

35. Ad usum vero quotidianum minora habeantur vascula ex argento, si fieri potest, aut stanno, sive separata, sive etiam conjuncta : apte tamen distincta, et bene cooperta, et cum suis inscriptionibus, ut supra, ne Parochus aberret, et unum pro altero sumat, quod cavere debet diligenter.

36. In ea igitur ex majoribus vasculis Chrismatis et Olei, quod sufficiat, infundatur, atque ut effusionis periculum caveatur, commodum erit, in his vasculis bombacium, seu quid simile habere, Oleo sacro, et Chrismate separatim perfusum, in quo pollex, cum opus est, ad inungendum immittatur.

37. Hæc vascula ita parata in loco proprio, honesto, ac mundo, sub clave, ac tuta custodia decenter asserventur, ne ab aliquo, nisi a Sacerdote, temere tangantur, aut eis sacrilege quisquam abuti possit.

38. Parochus, quantum fieri potest, curet, ne per laicos, sed per se, vel alium Sacerdotem, vel saltem per alium Ecclesiæ ministrum hæc Olea deferantur : caveat item, ne de iis quidquam ulli umquam tribuat cujusvis rei prætextu.

39. Sal, quod in os baptizandi immittendum est, sit benedictum sua peculiari benedictione, quæ infra præscribitur; neque utatur sale exorcizato ad benedicendum aquam; sitque prius bene confractum et attritum, sic-

cum ac mundum. Sal ita benedictum nemini tradatur, neque etiam iis, qui benedicendum attulerint, reddatur, sed ad alios baptizandos servetur, aut in sacrarium abjiciatur.

40. Cum igitur Baptismi Sacramentum jam administrandum est, hæc in promptu esse debent.

41. Vascula sacri Olei Catechumenorum, et Chrismatis.

42. Vasculum cum sale benedicendo, vel jam, ut dictum est, benedicto.

43. Vasculum, seu cochleare ex argento, vel alio metallo nitidum, ad aquam Baptismi fundendam super caput baptizandi, quod nulli præterea alii usui deserviat.

44. Pelvis, seu bacile ad excipiendam aquam ex capite defluentem, nisi statim in sacrarium defluat.

45. Gossipium, alio nomine bombacium, seu quid simile, ad abstergenda loca sacris Oleis inuncta.

46. Stolæ duæ, ubi commode haberi possunt, una violacea, et altera alba, ut infra notatur, mutanda, sin minus, una saltem adhibeatur.

47. Medulla panis, qua inuncti Sacerdotis digiti, cum manus lavat, abstergantur; et vas pro manuum lotione post Baptismum, quod huic tantum usui deservire decet.

48. Alba vestis in modum pallioli, seu linteolum candidum, infantis capiti imponendum.

49. Cereus, seu candela cerea, baptizato ardens tradenda.

50. Hic denique Ritualis liber sit paratus; et item liber Baptismalis, in quo baptizati describuntur.

51. Omnibus igitur opportune præparatis, Sacerdos ad tanti Sacramenti administrationem, lotis manibus, superpelliceo, et stola violacea indutus, accedat: Clericum unum, seu plures, si potest, secum adhibeat superpelliceo pariter indutos, qui sibi ministrent.

52. Ita paratus accedat ad limen Ecclesiæ, ubi foris exspectant qui infantem detulerunt.

53. Interroget (nisi de his bene sibi constet) an sit suæ parochiæ, masculus, an femina, an sit domi baptizatus, et a quo, et quam rite, et qui sint compatres, qui infantem teneant, pro eoque respondeant; quos pie ac decenter assistere, ac prout opus fuerit, pro baptizando ad interrogationes respondere admoneat.

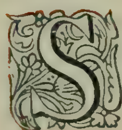
54. Et quoniam iis qui baptizantur, tamquam Dei filiis

in Christo regenerandis, et in ejus militiam adscribendis, nomen imponitur, curet, ne obscœna, fabulosa, aut ridicula, vel inanium deorum, vel impiorum ethnicorum hominum nomina imponantur, sed potius, quatenus fieri potest, Sanctorum, quorum exemplis fideles ad pie vivendum excitentur, et patrociniis protegantur.

55. His igitur expeditis, et accepto nomine baptizandi, positi, si infans fuerit, super brachium dextrum illius, qui eum defert; Parochus ad Baptismum procedat, in hunc modum nominatim interrogans.

CAPUT II

ORDO BAPTISMI PARVULORUM

Sacerdos interrogat : N. Quid petis ab Ecclésia Dei?

Patrinus respondet : Fidem.

Sacerdos : Fides, quid tibi præstat?

Patrinus respondet : Vitam ætérnam.

2. Sacerdos : Si ígitur vis ad vitam íngredi, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut teípsum.

3. Deinde ter exsufflet leniter in faciem infantis, et dicat semel :

Exi ab eo (vel ab ea), immúnde spíritus, et da locum Spirítui sancto Paráclito.

4. Postea pollice faciat signum Crucis in fronte, et in pectore infantis, dicens :

Accipe signum Crucis tam in fronte ✠, quam in corde ✠, sume fidem cæléstium præceptórum : et talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis.

Orémus.

Preces nostras, quǽsumus Dómine, cleménter exáudi : et hunc Eléctum tuum N. Crucis Domínicæ impressióne signátum perpétua virtúte custódi :

ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

5. Deinde imponat manum super caput infantis, ac dicat :

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignáre super hunc fámulum tuum N., quem * ad rudiménta fídei vocáre dignátus es : omnem cæcitátem cordis ab eo expélle : disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus : áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et profíciat de die in diem. ** Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

* (*In supplendis cæremoniis addatur:* dudum.)

** (*In supplendis cæremoniis addatur :* ut idóneus sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscépit, salis percépta medicína.)

6. Deinde Sacerdos benedicat sal, quod semel benedictum alias ad eumdem usum deservire potest.

Benedictio Salis.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in caritáte Dómini nostri Jesu Christi ✠, et in virtúte Spíritus sancti ✠. Exorcízo te per Deum vivum, ✠ per Deum verum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✠, et benedicéndo benedícas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum,

in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

7. Deinde immittat modicum salis benedicti in os infantis, dicens :

N. Accipe sal sapiéntiæ : propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos : Pax tecum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius, et hoc* (primum) pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cæléstí, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gáudens, tuo semper nómini sérviens. ** (Perduc eum, Dómine quǽsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum), ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna prǽmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

* (*In suppl. cærem. omitte :* primum.)

** (*Sic dicatur :* Et quem ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxísti, quǽsumus Dómine,)

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus sancti ✠, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. : ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N., quia istum sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, et benedictiónem, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est.

8. Hic pollice in fronte signat infantem, dicens :

Et hoc signum sanctæ Crucis ✠ quod nos fronti

ejus damus, tu maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

9. Mox imponit manum super caput infantis, et dicit:

Orémus.

ÆTÉRNAM, ac justissimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, áuctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ: munda eum, et sanctífica: da ei sciéntiam veram, * (ut dignus grátia Baptísmi tui efféctus, téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam.) Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

* (In suppl. cærem. ut dignus sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscépit; téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad retinéndam grátiam Baptísmi tui.)

10. Postea Sacerdos imponit extremam partem stolæ super infantem, et introducit eum in Ecclesiam, dicens:

N. Ingrédere in templum Dei, ut hábeas partem cum Christo in vitam ætérnam. ℟. Amen.

11. Cum fuerint Ecclesiam ingressi, Sacerdos procedens ad Fontem cum Susceptoribus conjunctim clara voce dicit:

CREDO in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cæli, et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine; passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus; descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum; sanctam Ecclésiam Cathólicam; Sanctórum communiónem; remissiónem peccatórum; carnis resurrectiónem; vitam ætérnam. Amen.

PATER noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua,

sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie : et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris : et ne nos indúcas in tentatiónem : sed líbera nos a malo. Amen.

12. Ac deinde, antequam accedat ad Baptisterium, dicat :

Exorcismus.

EXORCÍZO te, omnis spíritus immúnde, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in nómine Jesu Christi Fílii ejus, Dómini et Júdicis nostri ✠, et in virtúte Spíritus sancti ✠, ut discédas ab hoc plásmate Dei N., quod Dóminus noster ad templum sanctum suum vocáre dignátus est, * (ut fiat) templum Dei vivi, et Spíritus sanctus hábitet in eo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

* (*In suppl. cæremon. dicatur :* ut fíeret.)

13. Postea Sacerdos digito accipiat de saliva oris sui, et tangat aures et nares infantis : tangendo vero aurem dexteram, et sinistram, dicat :

Ephpheta, quod est, Adaperíre : deinde tangit nares, dicens : In odórem suavitátis. Tu áutem effugáre diábole ; appropinquábit enim judícium Dei.

14. Postea interrogat baptizandum nominatim, dicens :

N. Abrenúntias sátanæ ?

Respondet Patrinus : Abrenúntio.

Et ómnibus opéribus ejus ? ℟. Abrenúntio.

Et ómnibus pompis ejus ? ℟. Abrenúntio.

15. Deinde Sacerdos intingit pollicem in oleo Catechumenorum, et infantem ungit in pectore, et inter scapulas in modum crucis, dicens :

Ego te línio ✠ óleo salútis in Christo Jesu Dómino nostro, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. Amen.

16. Hic deponit stolam violaceam, et sumit aliam albi coloris.

17. Subinde pollicem et inuncta loca abstergit bombacio, vel re simili. Et interrogat expresso nomine baptizandum, Patrino respondente :

N. Credis in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ? ℟. Credo.

Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum? ℟. Credo.

Credis et in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam? ℟. Credo.

18. Subinde expresso nomine baptizandi, Sacerdos dicit :

N. Vis baptizári?

Respondet Patrinus : Volo.

19. Tunc Patrino, vel Matrina, vel utroque (si ambo admittantur) infantem tenente, Sacerdos vasculo, seu urceolo accipit aquam baptismalem, et de ea ter fundit super caput infantis in modum crucis, et simul verba proferens, semel tantum distincte, et attente, dicit :

N. Ego te baptizo in nómine Patris ✠, fundat primo, et Fílii ✠, fundat secundo, et Spíritus ✠ sancti, fundat tertio.

20. Ubi autem est consuetudo baptizandi per immersionem, Sacerdos accipit infantem, et advertens ne lædatur, caute immergit, et trina mersione baptizat, et semel tantum dicit :

N. Ego te baptizo in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti.

21. Mox Patrinus, vel Matrina, vel uterque simul infantem de sacro Fonte levant, suscipientes illum de manu Sacerdotis.

22. Si vero dubitatur, an infans fuerit baptizatus, utatur hac forma :

N. Si non es baptizátus, ego te baptizo in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti.

23. Deinde intingit pollicem in sacro Chrismate, et

ungit infantem in summitate capitis in modum crucis, dicens :

DEUS omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium peccatórum, (hic inungit) ipse te líniat Chrísmate salútis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos : Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

24. Tum bombacio, aut re simili abstergit pollicem suum, et locum inunctum, et imponit capiti ejus linteolum candidum loco vestis albæ, dicens :

Accipe vestem cándidam, quam immaculátam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. Amen.

25. Postea dat ei, vel Patrino, candelam accensam, dicens :

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum : serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei una cum ómnibus Sanctis in áula cælésti, habeásque vitam ætérnam, et vivas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

26. Postremo dicit :

N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum. ℟. Amen.

27. Si vero fuerint plures baptizandi, sive masculi, sive feminæ, in catechismo masculi statuantur ad dexteram, feminæ vero ad sinistram ; omnia pariter dicantur ut supra, in proprio genere, et numero plurali. Verum prima nominis interrogatio, exsufflatio, Crucis impressio, seu signatio, tactus aurium et narium cum saliva, abrenuntiationis interrogatio, unctio Olei Catechumenorum, interrogatio de Fide, seu Symbolo, et ipse Baptismus, inunctio Chrismatis, candidæ vestis impositio, atque accensæ candelæ traditio, singulariter singulis, et primum masculis, deinde feminis fieri debent.

28. Si infans, vel adultus ægrotus adeo graviter laboret, ut periculum immineat, ne pereat antequam Baptismus perficiatur, Sacerdos, omissis quæ Baptismum

præcedunt, eum baptizet, ter, vel etiam semel infundens aquam super caput ejus in modum crucis, dicens : Ego te baptízo in nómine Patris, ✝ etc. ut supra, pag. 16.

29. Si non habeatur aqua Baptismalis, et periculum impendeat, Sacerdos utatur aqua simplici.

30. Deinde si habeat Chrisma, liniat eum in vertice, dicens : Deus omnípotens, etc. ut supra, pag. 17.

Postea dat ei linteolum candidum, dicens : Accipe vestem, etc. ut supra.

Ac demum dat ei ceream candelam accensam, dicens: Accipe lámpadem ardéntem, ut supra.

Si supervixerit, suppleantur alii ritus omissi.

31. Admonendi sunt Susceptores de spirituali cognatione, quam contraxerunt cum Baptizato, Baptizatique patre et matre; quæ cognatio impedit Matrimonium, ac dirimit.

32. Curet Parochus parentes infantis admoneri, ne in lecto secum ipsi, vel nutrices parvulum habeant, propter oppressionis periculum; sed eum diligenter custodiant, et opportune ad Christianam disciplinam instituant.

33. Commonendi sunt etiam parentes, et alii, si opus fuerit, ne filios hebræis, aliisve infidelibus, vel hæreticis mulieribus ullo modo lactandos, aut nutriendos tradant.

34. Antequam infans ex ecclesia adsportetur, aut Susceptores discedant, eorum nomina, et alia de administrato Baptismo ad præscriptam formam in Baptismali libro Parochus accurate describat.

CAPUT III

DE BAPTISMO ADULTORUM

Si quis adultus sit baptizandus, debet prius, secundum Apostolicam regulam, in christiana fide, ac sanctis moribus diligenter instrui, et per aliquot dies in operibus pietatis exerceri, ejusque voluntas et propositum sæpius explorari, et nonnisi sciens et volens, probeque instructus baptizari.

2. At vero si quis, dum instruitur, in mortis pericu-

lum incidat, baptizarique voluerit, habita ratione periculi, vel necessitatis, baptizetur.

3. Adultorum Baptismus, ubi commode fieri potest, ad Episcopum deferatur, ut si illi placuerit, ab eo solemnius conferatur, alioquin Parochus ipse baptizet, stata cæremonia.

4. Decet autem hujusmodi Baptismum, ex Apostolico instituto, in Sabbato sancto Paschatis, vel Pentecostes solemniter celebrari.

5. Quare si circa hæc tempora Catechumeni sint baptizandi, in ipsos dies, si nihil impediat, Baptismum differri convenit.

6. Verum si circa, seu post tempus Pentecostes aliqui conversi fuerint, qui ægre ferant suum Baptismum in longum tempus differri, et ad illud festinent, instructique, ac rite parati esse noscantur, citius baptizari possunt.

7. Catechumenus instructus baptizetur in Ecclesia, seu Baptisterio, Patrinus ei assistat, et ipse Catechumenus ad Sacerdotis interrogationes respondeat, nisi mutus fuerit, aut omnino surdus, vel ignotæ linguæ : quo casu vel per Patrinum, si illam intelligat, aut alium interpretem, vel nutu, consensum explicet suum.

8. Pro hujus autem veneratione Sacramenti, tam Sacerdotem, qui adultos baptizabit, quam ipsos adultos, qui sani sunt, convenit esse jejunos.

9. Quare non post epulas, aut prandia, sed ante meridiem (nisi ex rationabili causa aliter faciendum esset) eorum Baptisma celebretur.

10. Admonendus est Catechumenus, ut peccatorum suorum pœniteat.

11. Amentes et furiosi non baptizentur, nisi tales a nativitate fuerint : tunc enim de iis idem judicium faciendum est, quod de infantibus, atque in fide Ecclesiæ baptizari possunt.

12. Sed si dilucida habeant intervalla, dum mentis compotes sunt, baptizentur, si velint. Si vero antequam insanirent, suscipiendi Baptismi desiderium ostenderint, ac vitæ periculum immineat, etiamsi non sint compotes mentis, baptizentur.

13. Idemque dicendum est de eo, qui lethargo, aut

phrenesi laborat, ut tantum vigilans et intelligens baptizetur; nisi periculum mortis impendeat, si in eo prius apparuerit Baptismi desiderium.

14. Sacerdos diligenter curet, ut certior fiat de statu et conditione eorum, qui baptizari petunt, præsertim exterorum : de quibus facta diligenti inquisitione, num alias, ac rite sint baptizati, caveat, ne quis jam baptizatus, imperitia, vel errore, aut ad quæstum, vel ob aliam causam, fraude, dolove iterum baptizari velit.

15. Omnes autem, de quibus, re diligenter investigata, probabilis dubitatio est, an baptizati fuerint, si nihil aliud impediat, sub conditione baptizentur.

16. Hæretici vero ad Catholicam Ecclesiam venientes, in quorum Baptismo debita forma, aut materia servata non est, rite baptizandi sunt; sed prius errorum suorum pravitatem agnoscant et detestentur, et in fide Catholica diligenter instruantur : ubi vero debita forma et materia servata est, omissa tantum suppleantur, nisi rationabili de causa aliter Episcopo videatur.

17. Cæterum legantur, et serventur ea, quæ supra de Baptismo in communi præscripta sunt, cap. 1.

CAPUT IV.

ORDO BAPTISMI ADULTORUM

In primis Sacerdos, paratis his, quæ supra de observandis in administratione Sacramenti Baptismi Parvulorum dicuntur, indutus superpelliceo et stola, vel etiam pluviali violacei coloris, cum suis Clericis accedit ad gradus Altaris, et genibus flexis, pias mente ad Deum preces effundit, ut tantum Sacramentum digne valeat ministrare; et ad implorandum divinum auxilium, surgens, se signat, et si temporis ratio ferat, dicit :

℣. Deus in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine ad adjuvándum me festína.
℣. Glória Patri. ℟. Sicut erat.

2. Postea incipiat, prosequentibus Clericis.

Ant. Effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

Psalmus 8.

DÓMINE Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cælos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti láudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum : * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum páulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum : * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas : ínsuper et pécora campi.

Vólucres cæli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Glória Patri, etc.

Psalmus 28.

AFFÉRTE Dómino fílii Dei : * afférte Dómino fílios aríetum :

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confrínget Dóminus cedros Líbani.

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis desértum : et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Glória Patri, etc.

Psalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum : * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me, inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Glória Patri, etc.

Et repetitur Antiphona. Effúndam super vos aquam mundam, et mundabímini ab ómnibus inquinaméntis vestris, dicit Dóminus.

3. *Deinde dicitur :* Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere; et in poténtia majestátis adoráre unitátem : quǽsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis.

Oratio.

Adésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: et quod humilitátis nostræ geréndum est ministério, tuæ virtútis impleátur efféctu.

Oratio.

Da, quǽsumus Dómine, Elécto nostro, ut sanctis edóctus mystériis, et renovétur fonte Baptísmatis, et inter Ecclésiæ tuæ membra numerétur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

4. Si plures fuerint baptizandi, hæc tertia Oratio dicatur in numero plurali.

5. Deinde Sacerdos procedit ad fores Ecclesiæ, et stat in limine : catechizandus vero extra limen. Et si sunt plures, mares et feminæ, illi ad dexteram Sacerdotis, hæ vero ad sinistram statuantur, et

Sacerdos interrogat : Quo nómine vocáris?

Catechumenus respondet : N.

Sacerdos : N. Quid petis ab Ecclésia Dei?

℟. Fidem.

Sacerdos : Fides, quid tibi præstat?

℟. Vitam ætérnam.

Sacerdos : Si vis habére vitam ætérnam, serva mandáta. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota ánima tua, et ex tota mente tua, et próximum tuum sicut te ipsum. In his duóbus mandátis tota Lex pendet, et Prophétæ. Fides áutem est, ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte veneréris, neque confundéndo persónas, neque substántiam separándo. Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, ália Spíritus sancti; sed horum trium una est substántia, et nónnisi una Divínitas.

6. Et rursus interrogat : N. Abrenúntias sátanæ?

℟. Abrenúntio.

Interrogat : Et ómnibus opéribus ejus?

℟. Abrenúntio.

Interrogat : Et ómnibus pompis ejus?

℟. Abrenúntio.

7. Deinde Sacerdos interrogat de Symbolo Fidei, dicens :

Credis in Deum Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli et terræ? ℟. Credo.

Interrogat : Credis in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum? ℟. Credo.

Interrogat : Credis et in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam? ℟. Credo.

8. *Tunc Sacerdos exsufflat ter in faciem ejus, semel dicens :*

Exi ab eo spíritus immúnde, et da locum Spirítui sancto Paráclito.

9. *Hic in modum crucis halet in faciem ipsius, et dicat :*

N. Accipe Spíritum bonum per istam insufflatiónem, et Dei benedictiónem ✠. Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

10. *Deinde facit Crucem cum pollice in ejus fronte, et in pectore, dicens :*

N. Accipe signum Crucis tam in fronte ✠, quam in corde ✠: sume fidem cæléstium præceptórum. Talis esto móribus, ut templum Dei jam esse possis : ingressúsque Ecclésiam Dei, evasísse te láqueos mortis, lætus agnósce; (horrésce idóla, réspue simulácra), cole Deum Patrem omnipoténtem, et Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Hic advertendum est, quod dicta verba horrésce idóla, réspue simulácra *dicantur Catechumeno qui venit de gentilitatis errore, seu de ethnicis et idololatris. Catechumeno vero Judæo, sive ex Hebræis venienti, loco horum verborum dicatur* horrésce Judáicam perfídiam, réspue Hebráicam superstitiónem.

Saraceno autem, vel Turcæ, aut Persæ, sive alii ex Mahumetanis ad fidem venienti Catechumeno, loco eorumdem verborum dicatur horrésce Mahuméticam perfídiam, réspue pravam sectam infidelitátis.

At hæretico ad catholicam Ecclesiam venienti, qui, si in ejus Baptismo debita forma servata non est, baptizari debet, dicatur horrésce hæréticam pravitátem, réspue nefárias sectas impiórum. *Vel exprimatur proprio nomine secta de qua Catechumenus venit.*

11. Si plures sunt Electi, omnia supradicta dicantur singillatim super singulos.

Orémus. Oratio.

TE déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: ut huic fámulo tuo N., qui in hujus sǽculi nocte vagátur incértus ac dúbius, viam veritátis et agnitiónis tuæ júbeas demonstrári: quátenus, reserátis óculis cordis sui, te unum Deum Patrem in Fílio, et Fílium in Patre cum Spíritu sancto recognóscat, atque hujus confessiónis fructum, et hic, et in futúro sǽculo percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

12. Si plures sint Electi, praecedens Oratio dicatur in numero plurali. (Sequentes autem signationes fiant cum suis verbis singillatim super singulos.)

13. Deinde signet Electum signo Crucis cum pollice in fronte dicens:

Signo tibi frontem ✠, ut suscípias Crucem Dómini.

In auribus: Signo tibi áures ✠, ut áudias divína præcépta.

In oculis: Signo tibi óculos ✠, ut vídeas claritátem Dei.

In naribus: Signo tibi nares ✠, ut odórem suavitátis Christi séntias.

In ore: Signo tibi os ✠, ut loquáris verba vitæ.

In pectore: Signo tibi pectus ✠, ut credas in Deum.

In scapulis: Signo tibi scápulas ✠, ut suscípias jugum servitútis ejus.

In toto corpore, illud non tangens, manu producit signum Crucis, et dicit:

Signo te totum in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti, ut hábeas vitam ætérnam, et vivas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio.

PRECES nostras, quǽsumus Dómine, cleménter exáudi, et hunc Eléctum tuum N. Crucis Domínicæ, cujus impressióne eum signámus, virtúte

custódi : ut magnitúdinis glóriæ tuæ rudiménta servans, per custódiam mandatórum tuórum ad regeneratiónis glóriam perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus. Oratio.

Deus, qui humáni géneris ita es cónditor, ut sis étiam reformátor, propitiáre pópulis adoptívis, et novo testaménto sóbolem novæ prolis adscríbe : ut fílii promissiónis, quod non potuérunt ássequi per natúram, gáudeant suscepísse per grátiam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

14. Tunc imponit manum super caput Electi, et dicit :

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignéris super hunc fámulum tuum N.. quem* ad rudiménta fídei vocáre dignátus es : omnem cæcitátem cordis ab eo expélle : disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus; áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et profíciat de die in diem, * (ut idóneus efficiátur accédere ad grátiam Baptísmi tui, percépta medicína.) Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

* (*In suppl. cærem. addatur :* dudum.)

* (*In suppl. cæremoniis dicatur :* ut idóneus sit frui grátia Baptísmi tui quem suscépit, salis percépta medicína.)

15. Si plures sint, hæc, et præcedens Oratio, Preces nostras, etc. dicantur in numero plurali.

16. Deinde Sacerdos benedicit sal.

Benedictio Salis dandi Catechumeno.

Exorcízo te, creatúra salis, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in caritáte Dómini nostri Jesu Christi ✠, et in virtúte Spíritus sancti ✠. Exorcízo te per Deum vivum ✠, per Deum ve-

rum ✠, per Deum sanctum ✠, per Deum ✠, qui te ad tutélam humáni géneris procreávit, et pópulo veniénti ad credulitátem per servos suos consecrári præcépit, ut in nómine sanctæ Trinitátis efficiáris salutáre sacraméntum ad effugándum inimícum. Proínde rogámus te, Dómine, Deus noster, ut hanc creatúram salis sanctificándo sanctífices ✠, et benedicéndo benedícas ✠, ut fiat ómnibus accipiéntibus perfécta medicína, pérmanens in viscéribus eórum, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

17. Tunc pollice et indice accipit de ipso sale, et immittit in os Catechumeni, dicens :

N. Accipe sal sapiéntiæ : propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Sacerdos : Pax tibi. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius, et hoc * (primum) pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cælésti, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gáudens, tuo semper nómini sérviens.** (Perduc eum, Dómine quǽsumus, ad novæ regeneratiónis lavácrum), ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna prǽmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

* (*In suppl. cærem. omitte :* primum.)

** (*Sic dicatur :* Et quem ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxísti, quǽsumus Dómine.)

18. Si plures sint, dicatur singulis : N. Accipe sal, etc., et præcedens Oratio. Deus patrum nostrórum, in numero plurali.

19. Quod si Catechumenus fuerit Gentilis, sive ex idololatris venerit ad fidem, benedicto sale, antequam ejus medicinam gustet, Sacerdos addat sequentem Oratio-

nem, quæ tamen pro venientibus ex Hebræis vel aliis, ut supra, non dicitur:

Orémus. Oratio.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui es, qui eras, et qui pérmanes usque in finem, cujus orígo nescítur, nec finis comprehéndi potest: te súpplices invocámus super hunc fámulum tuum N. quem liberásti de erróre gentílium, et conversatióne turpíssima: dignáre exaudíre eum, qui tibi cervíces suas humíliat ad lavácri fontem, ut renátus ex aqua, et Spíritu sancto, exspoliátus véterem hóminem, índuat novum, qui secúndum te creátus est; accípiat vestem incorrúptam, et immaculátam, tibíque Deo nostro servíre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

20. Si plures sint, præcedens Oratio dicitur in numero plurali.

21. Deinde Sacerdos dicat super masculum tantum:

Ora, Elécte, flecte génua, et dic: Pater noster.

Et Electus genu flexo orat, et dicit: Pater noster.

Et cum oraverit, et dixerit Pater noster, usque ad Sed líbera nos a malo, inclusive, Sacerdos subjungit:

Leva, comple oratiónem tuam, et dic, Amen.

Et ille respondet: Amen.

Et Sacerdos dicit Patrino: Signa eum.

Deinde Electo: Accéde.

Et Patrinus pollice signat eum in fronte, dicens:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti.

22. Tum quoque Sacerdos facit crucem in fronte ejus, ita dicendo:

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti.

Et imponit manum super eum, et dicit:

Orémus. Oratio.

Deus Abraham, Deus Isaac, Deus Jacob, Deus, qui Móysi fámulo tuo in monte Sínai apparuísti, et fílios Israël de terra Ægýpti eduxísti, députans eis Angelum pietátis tuæ, qui custodíret eos die ac nocte: te, quǽsumus Dómine; ut míttere dignéris

sanctum Angelum tuum de cælis, qui simíliter custódiat et hunc fámulum tuum N. et perdúcat eum ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus.

Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam, et da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, et Spirítui sancto, et recéde ab hoc fámulo Dei N. quia istum sibi Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam, fontémque Baptísmatis vocáre dignátus est : et hoc signum sanctæ crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

23. *Sed si plures sint Catechumeni, hic et in sequentibus Sacerdos dicat in numero plurali :* Oráte, Elécti, fléctite génua, etc. *ut supra, usque ad finem præcedentis Exorcismi, qui incipit :* Ergo, maledícte diábole.

Item super unum secundo dicat : Ora, Elécte, flecte génua, et dic : Pater noster, *et reliqua, ut supra pag.* 29, *usque ad Orationem*, Deus Abraham *exclusive : deinde imponit manum super eum, ac dicit :*

Orémus.

Deus immortále præsídium ómnium postulántium, liberátio súpplicum, pax rogántium, vita credéntium, resurréctio mortuórum : te ínvoco super hunc fámulum tuum N., qui Baptísmi tui donum petens, ætérnam cónsequi grátiam spirituáli regeneratióne desíderat : áccipe eum Dómine, et quia dignátus es dícere : Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis : peténti præmium pórrige, et jánuam pande pulsánti; ut ætérnam cæléstis lavácri benedictiónem consecútus, promíssa tui múneris regna percípiat. Qui cum Patre, et Spíritu sancto vivis et regnas Deus, in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Exorcismus.

Audi, maledícte sátana, adjurátus per nomen ætérni Dei, et Salvatóris nostri Jesu Christi Fílii ejus, cum tua victus invídia, tremens, geménsque discéde : nihil tibi sit commúne cum servo Dei N., jam cæléstia cogitánte, renuntiatúro tibi et sǽculo tuo, et beátæ immortalitáti victúro. Da ígitur honórem adveniénti Spirítui sancto, qui ex summa cæli arce descéndens, proturbátis fráudibus tuis, divíno fonte purgátum pectus, sanctificátum Deo templum et habitáculum * (perfíciat) : ut ab ómnibus pénitus nóxiis præteritórum críminum liberátus servus Dei, grátias perénnes Deo réferat semper, et benedícat nomen sanctum ejus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

* (*In suppl. cærem. dicatur :* perfécit.)

24. Item super unum masculum tertio dicat ut supra : Ora, Elécte, flecte génua, et dic : Pater noster, etc., usque ad Orationem. Deus Abraham exclusive.

Deinde imponit manum super eum, dicens :

Exorcismus.

Exorcízo te, immúnde spíritus, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N. Ipse enim tibi ímperat, maledícte damnáte, qui pédibus super mare ambulávit, et Petro mergénti déxteram porréxit.

25. Exorcismus. Ergo, maledícte diábole, etc., et repetit totum, ut supra habetur.

Super feminam vero Sacerdos dicit : Ora, Elécta, flecte génua, et dic : Pater noster, etc., ut supra pag. 29. usque ad Orationem. Deus Abraham exclusive.

Deinde imponit manum super eam, et dicit :

Orémus. **Oratio.**

Deus cæli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum,

Deus Confessórum, Deus Vírginum, Deus ómnium bene vivéntium, Deus, cui omnis lingua confitétur, et omne genu fléctitur, cæléstium, terréstrium, et infernórum: te ínvoco, Dómine, super hanc fámulam tuam N. ut eam custodíre, et perdúcere dignéris ad grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

26. Deinde dicatur Exorcismus. Ergo, maledícte diábole, recognósce senténtiam tuam etc. ut supra, pag. 30.

27. Si plures fuerint feminæ Catechumenæ, hic et in sequentibus Sacerdos dicat in numero plurali: Oráte Eléctæ, fléctite génua, et dícite: Pater noster, et reliqua ut supra usque ad Orationem, Deus Abraham exclusive. Deinde imponit manum super capita singularum et postea in eodem numero plurali dicit Orationem. Deus cæli, Deus terræ, etc. et Exorcismum, Ergo maledícte diábole, etc. ut supra, pag. 30.

28. Interim super unam tantum, secundo, et tertio repetit, Ora, Elécta, flecte génua, et dic: Pater noster, et reliqua, ut supra, pag. 29, usque ad finem Orationis, Deus Abraham; qua finita, imponit manum super caput ejus, et post tertiam signationem, dicit:

Exorcismus.

Exorcízo te, immúnde spíritus, per Patrem ✠, et Fílium ✠, et Spíritum ✠ sanctum, ut éxeas, et recédas ab hac fámula Dei N. Ipse enim tibi imperat, maledícte damnáte, qui cæco nato óculos apéruit, et quatriduánum Lázarum de monuménto suscitávit. Ergo, maledícte diábole, etc. totum ut supra, pag. 30.

29. Super utrumque, sive masculum, sive feminam imponit manum super caput ejus, et dicit:

Orémus.

Ætérnam ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, áuctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris eum illumináre lúmine

intelligéntiæ tuæ : munda eum, et sanctífica : da ei sciéntiam veram,* (ut dignus efficiátur accédere ad grátiam Baptísmi tui, téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad percipiéndam grátiam tuam.) Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

* (*In suppl. cærem. dicatur :* ut dignus sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscépit; téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad retinéndam grátiam Baptísmi tui.)

30. Si plures fuerint Electi, sive mares, sive feminæ, præcedentes Orationes et Exorcismi dicantur in numero plurali, et in genere proprio, ut superius dictum est.

31. His peractis, Sacerdos sinistra manu apprehendens dexteram Electi prope brachium, vel ei porrigens extremam partem stolæ, introducit eum in Ecclesiam dicens :

N. Ingrédere in sanctam Ecclésiam Dei, ut accípias benedictiónem cæléstem a Dómino Jesu Christo, et hábeas partem cum illo, et Sanctis ejus.

℟. Amen.

32. Si plures fuerint, dicat in numero plurali :

Ingredímini in sanctam Ecclésiam Dei, etc. et introducat eos, ut supra.

33. Et ingressus Electus procumbit, seu prosternit se in pavimento, et adorat.

34. Deinde surgit, et Sacerdos imponit manum super caput ejus, et Electus cum eo recitat Symbolum Apostolorum, et Orationem Dominicam.

35. Ita etiam si plures fuerint, omnes surgunt, et simul recitant :

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, creatórem cæli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum; qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus; descéndit ad ínferos, tértia die resurréxit a mórtuis; ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei

Patris omnipoténtis; inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum; sanctam Ecclésiam cathólicam; Sanctórum communiónem; remissiónem peccatórum; carnis resurrectiónem; vitam ætérnam. Amen.

PATER noster, qui es in cælis, sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo, et in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: et dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo. Amen.

36. Tunc rursus Sacerdos imponat manum super caput Electi, et dicat:

Exorcismus.

NEC te latet, sátana, imminére tibi pœnas, imminére tibi torménta, imminére tibi diem judícii, diem supplícii sempitérni; diem, qui ventúrus est velut clíbanus ardens, in quo tibi, atque univérsis ángelis tuis præparátus sempitérnus erit intéritus. Proínde damnáte, atque damnánde, da honórem Deo vivo et vero, da honórem Jesu Christo Fílio ejus, da honórem Spirítui sancto Paráclito, in cujus nómine atque virtúte præcípio tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, ut éxeas, et recédas ab hoc fámulo Dei N., quem hódie idem Deus et Dóminus noster Jesus Christus ad suam sanctam grátiam et benedictiónem, fontémque Baptísmatis dono vocáre dignátus est*: (ut fiat) ejus templum per aquam regeneratiónis in remissiónem ómnium peccatórum. In nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

*(*In suppl. cærem. dic.:* ut fíeret.)

37. Similiter si plures fuerint, imponit manum super capita singulorum, et dicit eumdem Exorcismum in numero multitudinis, et genere suo.

38. Postea Sacerdos pollice accipit de saliva oris sui,

et tangit aures, et nares Electi; tangendo vero aurem dexteram et sinistram, dicat:

Ephpheta, quod est, Adaperíre; deinde tangendo nares, dicat: **In odórem suavitátis.** Et subdit: **Tu áutem effugáre, diábole; appropinquábit enim judícium Dei.**

39. Deinde interroget Electum: **Quis vocáris?**
Et ipse respondet: **N.**
Interroget: N. **Abrenúntias sátanæ?**
℟. **Abrenúntio.**
Interroget: **Et ómnibus opéribus ejus?**
℟. **Abrenúntio.**
Interroget: **Et ómnibus pompis ejus?**
℟. **Abrenúntio.**

40. Tunc Sacerdos intingit pollicem dexteræ manus in Oleo sancto Catechumenorum, et inungit Electum primum in pectore, deinde inter scapulas, in modum crucis, dicens:

Ego te línio ✠ óleo salútis in Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam. ℟. **Amen.**
℣. **Pax tibi.** ℟. **Et cum spíritu tuo.**

41. Mox bombacio, vel re simili tergit pollicem, et loca inuncta, et subjungit, dicens:

Exi immúnde spíritus, et da honórem Deo vivo et vero. Fuge immúnde spíritus, et da locum Jesu Christo Fílio ejus. Recéde immúnde spíritus, et da locum Spirítui sancto Paráclito.

42. Quando plures sunt Electi, idem fit circa singulos eorum.

Hic Sacerdos deponat stolam, et pluviale violaceum, et sumat aliud albi coloris.

Et ducitur Electus ad Baptisterium: ubi si ob aliquam causam non habeatur sive præparata non fuerit Aqua baptismalis, fiat benedictio Fontis, ut infra ponitur.

Et cum fuerit prope Fontem, Sacerdos interrogat:

Quis vocáris? Respondet: **N.**

43. Interrogat: N. **Credis in Deum Patrem omnipoténtem, creatórem cæli et terræ?** ℟. **Credo.**

Interrogat : **Credis in Jesum Christum, Filium ejus únicum, Dóminum nostrum, natum, et passum?**

℟. **Credo.**

Interrogat : **Credis et in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam cathólicam, Sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, et vitam ætérnam?**

℟. **Credo.**

Iterum interrogat, dicens : N. **Quid petis?**

Respondet : **Baptísmum.**

Interrogat : **Vis baptizári?**

Respondet : **Volo.**

44. Tunc Patrino, vel Matrina, vel utroque (si ambo admittantur), admota manu, tenente (seu tangente) Electum, vel Electam, aperto capite, et laxatis a collo vestibus, inclinatum, Sacerdos vasculo vel urceolo hauriat Aquam baptismalem de Fonte, et cum ea sub trina supra caput in modum crucis infusione baptizet Electum, seu Electam, in nomine Ss. Trinitatis, sic dicens :

N. **Ego te baptízo in nómine Patris ✠,** fundat primo; **et Fílii ✠,** fundat secundo; **et Spíritus ✠ sancti,** fundat tertio.

45. Si Aqua, quæ ex capite baptizati defluit, non dilabitur in sacrarium Baptisterii, recipiatur in subjecta aliqua pelvi, et in illud postmodum projiciatur.

Cum plures sunt Electi, singillatim singuli interrogantur, et baptizantur, ut supra.

Si sunt mares et feminæ, primum mares, deinde feminæ.

Verum si probabiliter dubitetur, an Electus fuerit alias baptizatus, dicat Sacerdos :

Si non es baptizátus, ego te baptízo in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti.

46. Deinde Sacerdos intingat pollicem dexterum in sacrum Chrisma, et perungat verticem Electi in modum crucis, dicens :

Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui te regenerávit ex aqua et Spíritu sancto, quique dedit tibi remissiónem ómnium pecca-

tórum, ipse te líniat Chrísmate salútis ✠ in eódem Christo Jesu Dómino nostro in vitam ætérnam.

℟. **Amen.**

℣. **Pax tecum.** ℟. **Et cum spíritu tuo.**

47. Tunc bombacio vel re simili pollicem tergit, et imponit capiti Electi chrismale, seu candidum linteolum, et dat illi vestem candidam, dicens:

Accipe vestem cándidam et immaculátam, quam pérferas ante tribúnal Dómini nostri Jesu Christi, ut hábeas vitam ætérnam. ℟. **Amen.**

48. Et Electus deponit priores vestes, et induitur novis albi coloris, vel saltem exteriore candida, quam a Sacerdote accepit.

Postea dat ei Sacerdos cereum, seu candelam accensam in manu dextera, dicens:

Accipe lámpadem ardéntem, et irreprehensíbilis custódi Baptísmum tuum: serva Dei mandáta, ut cum Dóminus vénerit ad núptias, possis occúrrere ei in áula cælésti in vitam ætérnam.

℟. **Amen.**

49. Ipse vero Neophytus eumdem cereum accensum manibus teneat usque in finem, præterquam dum confirmatur.

50. In Ecclesiis autem ubi Baptismus fit per mersionem, sive totius corporis, sive capitis tantum, Sacerdos accipiat Electum per brachia prope humeros, et superiore parte corporis nudatum, reliqua honeste contectum, ter illum, vel caput ejus mergendo, et toties elevando, baptizet sub trina mersione, sanctam Trinitatem semel tantum sic invocando: **Ego te baptízo in nómine Patris ✠,** mergat semel: **et Fílii ✠,** mergat iterum; **et Spíritus ✠ sancti,** mergat tertio: Patrino, vel Matrina, vel utroque eum tenente, vel tangente.

51. Et cum Electus surrexerit de Fonte, Patrinus vel Matrina cum linteo in manibus suscipit eum de manu Sacerdotis: et Sacerdos intincto pollice dextero in sacro Chrismate, illum in vertice in modum crucis perungit, dicens: **Deus omnípotens, Pater Dómini nostri Jesu Christi, etc.,** pag. 36.

52. Deinde Sacerdos imponit capiti ejus linteolum, seu

chrismale, et dat ei vestem candidam, dicens : **Accipe vestem cándidam, etc.,** pag. 37.

53. Et statim prædicto linteo abstergitur, et in loco semoto vestitur novis et albis vestibus, et exteriore candida, quam accepit.

54. Postea dat ei Sacerdos candelam accensam in dextera manu, dicens : **Accipe lámpadem, etc.,** pag. 37. Eodem modo, si plures fuerint, fit pro singulis.

55. Postea dicat : **N. Vade in pace, et Dóminus sit tecum. ℟. Amen.**

56. Si adsit Episcopus, qui id legitime præstare possit, ab eo Neophyti Sacramento Confirmationis initiantur. Deinde si hora congruens fuerit, celebratur Missa, cui Neophyti intersunt, et sanctissimam Eucharistiam devote suscipiunt.

57. ¶ Si vero ob baptizandorum multitudinem, ut in India et novo Orbe quandoque contingit, in singulorum Baptismo præscripti ritus adhiberi non possunt, tunc vel pluribus simul adhibeantur, vel si urget necessitas, omittantur.

CAPUT V

ORDO SUPPLENDI OMISSA SUPER BAPTIZATUM

Cum urgente mortis periculo, vel alia cogente necessitate, parvulus sive adultus, sacris precibus ac cæremoniis prætermissis, fuerit baptizatus, ubi convaluerit, vel cessaverit periculum, et ad Ecclesiam delatus fuerit, omissa omnia suppleantur : idemque ordo ac ritus servetur, qui in Baptismo Parvulorum (si fuerit parvulus), seu Adultorum (si fuerit adultus) præscriptus est. Excepto quod interrogatio : An velit baptizari, formaque Baptismi, et ablutio prætermittuntur, et quædam Orationes, et Exorcismi suo quique loco immutati, ut infra dicuntur.

2. Sacerdos igitur antequam immittat sal in os baptizati, manum super caput ejus imponens, dicit :

Orémus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, respícere dignéris super

hunc fámulum tuum N., quem dudum ad rudiménta fídei vocáre dignátus es : omnem cæcitátem cordis ab eo expélle : disrúmpe omnes láqueos sátanæ, quibus fúerat colligátus : áperi ei, Dómine, jánuam pietátis tuæ, ut, signo sapiéntiæ tuæ imbútus, ómnium cupiditátum fœtóribus cáreat, et ad suávem odórem præceptórum tuórum lætus tibi in Ecclésia tua desérviat, et profíciat de die in diem, ut idóneus sit frui grátia Baptísmi tui, quem suscépit, salis percépta medicína. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

3. Deinde posteaquam modicum salis immisit in os baptizati, dicens :

Accipe sal sapiéntiæ : propitiátio sit tibi in vitam ætérnam. ℟. Amen.

Dicit :

Orémus. Oratio.

Deus patrum nostrórum, Deus univérsæ cónditor veritátis, te súpplices exorámus, ut hunc fámulum tuum N. respícere dignéris propítius, et hoc pábulum salis gustántem, non diútius esuríre permíttas, quo minus cibo expleátur cæléesti, quátenus sit semper spíritu fervens, spe gáudens, tuo semper nómini sérviens : et quem ad novæ regeneratiónis lavácrum perduxísti, quǽsumus Dómine, ut cum fidélibus tuis promissiónum tuárum ætérna prǽmia cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

4. Post hæc facto signo crucis in fronte baptizati, dictisque illis verbis :

Et hoc signum crucis ✠, quod nos fronti ejus damus, tu, maledícte diábole, numquam áudeas violáre. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

5. Manu super caput ejus imposita, dicit :

Orémus. Oratio.

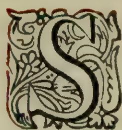
Ætérnam, ac justíssimam pietátem tuam déprecor, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne

Deus, áuctor lúminis et veritátis, super hunc fámulum tuum N., ut dignéris illum illumináre lúmine intelligéntiæ tuæ : munda eum, et sanctífica : da ei sciéntiam veram, ut dignus sit frui grátia Baptísmi tui quem suscépit : téneat firmam spem, consílium rectum, doctrínam sanctam, ut aptus sit ad retinéndam grátiam Baptísmi tui. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

6. In Baptismo autem Adultorum, præter illa quæ supra notata sunt, quando supplentur omissa, hæc mutari debent. Primum in Exorcismo, Audi, maledícte sátana, ubi dicitur (habitáculum perfíciat) dicatur, habitáculum perfécit : deinde in Exorcismo, Nec te latet, ubi dicitur (ut fiat) dicatur, ut fíeret.

CAPUT VI

RITUS SERVANDUS CUM EPISCOPUS BAPTIZAT

Si Episcopus, vel S. R. E. Cardinalis parvulos vel adultos baptizare voluerit, parantur, et servantur omnia, ut superius de ordine Baptismi dictum est, atque hæc, præter ea quæ infra notantur.

2. Adsint Capellani, vel alii Presbyteri, et Clerici superpelliceis induti, qui ei assistant, ac ministrent.

3. Ipse vero super rochetum, sive superpelliceum, si est Regularis, accipiat amictum, albam, et cingulum, et stolam, et pluviale violacei coloris, ac mitram : atque ita paratus, cum ministris procedat ad Baptismi ministerium. Et dum interrogat : N. Quid petis ab Ecclésia Dei? ac dum facit reliquas interrogationes, sedet cum mitra : cum vero exsufflat, dicendo : Exi ab eo, immúnde spíritus, surgit cum mitra. Rursus sedet, cum signat Catechumenum signo crucis in fronte, et in pectore, vel dicit : Accipe signum crucis, etc. Et cum dicit Orationes, quæ præcedunt, vel sequuntur benedictionem salis, surgit, deposita mitra; similiter cum ipsum sal benedicit. Cum autem sal benedictum immittit in os baptizandi, mitram

accipit, et sedet. Cum vero legit Exorcismos, et dum saliva aures et nares Catechumeni tangens, dicit: **Ephpheta**, ac dum introducit eum in Ecclesiam, stat cum mitra. Cum autem dicit: **Credo in Deum Patrem, etc.** et **Pater noster**, super Catechumenum, stat sine mitra. Sed cum nomen quærit, et interrogat: N. **Abrenúntias sátanæ, etc.** et baptizandum Oleo sacro in pectore, et inter scapulas inungit, sedet cum mitra; quo facto accipit stolam et pluviale album. Et cum rursus interrogat de fide: **Credis in Deum Patrem, etc. Vis baptizári, etc.** et cum baptizat per infusionem, sedet cum mitra. Si vero baptizat per immersionem, mitram retinens stare debet.

4. Cum demum Chrismate verticem baptizati linit, et dat ei vestem candidam, et candelam accensam, ac dicit: **Vade in pace, etc.** sedet cum mitra.

5. Si autem Pontifex quempiam a Presbytero jam catechizatum, tantum baptizare voluerit, sic paratus vestibus albis incipiat, postquam ad Baptisterium deventum fuerit, dicens: **Quo nómine vocáris?** ℟. N. Episcopus interrogat: N. **Credis in Deum Patrem omnipoténtem, etc.** et prosequitur usque in finem juxta ordinem Baptismi, ut supra.

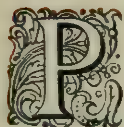
CAPUT VII

BENEDICTIO FONTIS BAPTISMI

EXTRA SABBATUM PASCHÆ ET PENTECOSTES

CUM AQUA CONSECRATA NON HABETUR

PRIMUM lavatur, et mundatur vas Baptisterii, deinde limpida aqua repletur. Tum Sacerdos cum suis Clericis, vel etiam aliis Presbyteris, cruce et duobus cereis præcedentibus, ac thuribulo et incenso, et cum vasculis Chrismatis, et Olei Catechumenorum descendit ad Fontem, et ibi, vel ante Altare Baptisterii dicit Litaniam ordinariam, prout habetur infra post septem Psalmos Pœnitentiales.

2. Et ante ℣. Ut nos exaudíre dignéris, dicat et secundo repetat sequentem versum:

Ut Fontem istum ad regenerándam tibi novam prolem benedícere ✠, et consecráre ✠ dignéris.
℟. Te rogámus áudi nos.

3. Potest etiam dici Litania brevior, ut in Missali in Sabbato sancto.

Et dicto ultimo Kýrie eléison,

4. Sacerdos dicat: Pater noster, et Credo in Deum, etc. (pag. 33), omnia clara voce: quibus finitis dicat:

℣. Apud te Dómine est fons vitæ.
℟. Et in lúmine tuo vidébimus lumen.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, adésto magnæ pietátis tuæ mystériis, adésto sacraméntis: et ad recreándos novos pópulos, quos tibi fons Baptísmatis párturit, spíritum adoptiónis emítte; ut quod nostræ humilitátis geréndum est ministério, virtútis tuæ impleátur efféctu. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, etc. ℟. Amen.

Exorcismus aquæ.

Exorcízo te, creatúra aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te in princípio verbo separávit ab árida: cujus Spíritus super te ferebátur, qui te de paradíso manáre jussit.

5. Hic manu aquam dividat, et deinde de ea effundat extra marginem Fontis, versus quatuor Orbis partes, prosequens:

Et in quátuor fluminibus totam terram rigáre præcépit: qui te in desérto amáram per lignum, dulcem fecit atque potábilem; qui te de petra prodúxit, ut pópulum, quem ex Ægýpto liberáverat,

siti fatigátum recreáret. Exorcízo te per Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum : qui te in Cana Galilǽæ signo admirábili sua poténtia convértit in vinum : qui super te pédibus ambulávit, et a Joánne in Jordáne in te baptizátus est. Qui te una cum sánguine de látere suo prodúxit : et discípulis suis jussit, ut credéntes baptizárent in te, dicens : Ite, docéte omnes gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti; ut efficiáris aqua sancta, aqua benedícta, aqua, quæ lavat sordes, et mundat peccáta. Tibi ígitur præcípio, omnis spíritus immúnde, omne phantásma, omne mendácium, eradicáre, et effugáre ab hac creatúra aquæ, ut qui in ipsa baptizándi erunt, fiat eis fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam, regénerans eos Deo Patri, et Fílio, et Spirítui sancto, in nómine ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificátor, te supplíciter deprecámur : ut ad hoc ministérium humilitátis nostræ respícere dignéris, et super has aquas, abluéndis et purificándis homínibus præparátas, Angelum sanctitátis emíttas, quo peccátis vitæ prióris ablútis, reatúque detérso, purum sancto Spirítui habitáculum regeneráti éffici mereántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

℟. Amen.

6. Tunc sufflet ter in aquam versus tres partes secundum hanc figuram Ψ; deinde imponit incensum in thuribulo, et Fontem incensat. Postea infundens de Oleo Catechumenorum in aquam in modum crucis, clara voce dicit :

Sanctificétur, et fœcundétur Fons iste Oleo salútis renascéntibus ex eo in vitam ætérnam, in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti.

℟. Amen.

7. Deinde infundit de Chrismate, modo quo supra, dicens:

Infúsio Chrísmatis Dómini Jesu Christi, et Spíritus sancti Parácliti, fiat in nómine sanctæ Trinitátis.

℟. **Amen.**

8. Postea accipit ambas ampullas dicti Olei sancti et Chrismatis, et de utroque simul in modum crucis infundendo, dicit:

Commíxtio Chrísmatis sanctificatiónis, et Olei unctiónis, et aquæ Baptísmatis páriter fiat in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti.

℟. **Amen.**

9. Tum depositis ampullis, dextera manu Oleum sanctum, et Chrisma infusum miscet cum aqua et spargit per totum fontem. Deinde medulla panis manum tergit; et si quis baptizandus est, eum baptizat, ut supra. Quod si neminem baptizat, statim manus abluat, et ablutio effundatur in sacrarium.

TITULUS III

CAPUT I

DE SACRAMENTO PŒNITENTIÆ

SANCTUM Pœnitentiæ Sacramentum, ad eos, qui post Baptismum lapsi sunt, in gratiam Dei restituendos a Christo Domino institutum, eo diligentius administrandum est, quo frequentior est ejus usus, et quo plura requiruntur ad illud recte digneque tractandum ac suscipiendum. Cum autem ad illud constituendum tria concurrant, materia, forma, et minister : illius quidem remota materia sunt peccata, proxima vero sunt actus pœnitentis, nempe contritio, confessio, et satisfactio. Forma autem, illa absolutionis verba : Ego te absólvo, etc. Minister denique est Sacerdos habens potestatem absolvendi vel ordinariam, vel delegatam. Sed si periculum mortis immineat, approbatusque desit Confessarius, quilibet Sacerdos potest a quibuscumque censuris et peccatis absolvere. In ejus ministro requiritur etiam bonitas, scientia, atque prudentia, cum sigillo secretæ confessionis sub exacto, perpetuoque silentio. Quibus et aliis ad id opportunis ut optime sint instructi, omni studio curare debent Confessarii.

2. In primis meminerit Confessarius, se judicis pariter et medici personam sustinere, ac divinæ justitiæ simul et misericordiæ ministrum a Deo constitutum esse,

ut tamquam arbiter inter Deum et homines, honori divino, et animarum saluti consulat.

3. Ut ergo recte judicare queat, discernens inter lepram et lepram, et tamquam peritus medicus animarum morbos prudenter curare, et apta cuique remedia applicare sciat, quantam potest maximam ad id scientiam atque prudentiam, tum assiduis ad Deum precibus, tum ex probatis auctoribus, præsertim e Catechismo Romano, et prudenti consilio peritorum studeat sibi comparare.

4. Sciat casus et censuras Sedi apostolicæ, et Ordinario suo reservatas, et suæ cujusque Ecclesiæ constitutiones, easque diligenter observet.

5. Denique hujus Sacramenti doctrinam omnem recte nosse studebit, et alia ad ejus rectam administrationem necessaria. Atque in hoc ministerio ita procedat, ut infra præscribitur.

ORDO MINISTRANDI SACRAMENTUM PŒNITENTIÆ

SACERDOS ad audiendam confessionem vocatus, promptum facilemque se præbeat : ac priusquam ad audiendum accedat, si tempus suppetat, ad hoc ministerium recte, sancteque obeundum, divinum auxilium piis precibus implorabit.

7. In Ecclesia, non autem in privatis ædibus, confessiones audiat, nisi ex causa rationabili, quæ cum inciderit, studeat tamen id decenti ac patenti loco præstare.

8. Habeat in Ecclesia sedem confessionalem, in qua sacras confessiones excipiat : quæ sedes patenti, conspicuo, et apto Ecclesiæ loco posita, crate perforata inter pœnitentem et Sacerdotem sit instructa.

9. Superpelliceo, et stola violacei coloris utatur, prout tempus, vel locorum feret consuetudo.

10. Pœnitens, si opus fuerit, admoneatur, ut qua decet humilitate mentis et habitus accedat, et flexis genibus signo crucis se muniat.

11. Mox Confessarius inquirat de illius statu (nisi aliter notus fuerit) et quampridem sit confessus, et an impositam pœnitentiam adimpleverit? num rite atque integre alias confessus fuerit; num conscientiam suam, ut debet, prius diligenter discusserit.

12. Quod si pœnitens aliqua censura, vel casu reservato sit ligatus, a quo ipse non possit absolvere, non absolvat, nisi prius obtenta facultate a Superiore.

13. Si vero Confessarius, pro personarum qualitate, cognoverit pœnitentem ignorare christianæ fidei rudimenta, si tempus suppetat, eum breviter instruat de articulis fidei, et aliis ad salutem cognitu necessariis, et ignorantiam ejus corripiat, illumque admoneat, ut ea postmodum diligentius addiscat.

14. Tum pœnitens confessionem generalem latina, vel vulgari lingua dicat, scilicet Confíteor, etc. vel saltem utatur his verbis : Confíteor Deo omnipoténti, et tibi pater. Peccata sua exinde confiteatur, adjuvante, quotiescumque opus fuerit, Sacerdote : qui confitentem non reprehendet, nisi finita, ut dicetur, confessione; neque interpellabit, nisi opus fuerit aliquid melius intelligere; proinde fiduciam ei præbeat, et humaniter suggerat, ut omnia peccata sua rite et integre confiteatur, remota stulta illa quorumdam verecundia, qua præpediti, suadente diabolo, peccata confiteri non audent.

15. Si pœnitens numerum, et species, et circumstantias peccatorum explicatu necessarias non expresserit, eum Sacerdos prudenter interroget.

16. Sed caveat, ne curiosis, aut inutilibus interrogationibus quemquam detineat, præsertim juniores utriusque sexus, vel alios, de eo, quod ignorant, imprudenter interrogans, ne scandalum patiantur, indeque peccare discant.

17. Demum, audita confessione, perpendens peccatorum, quæ ille admisit, magnitudinem, ac multitudinem, pro eorum gravitate, ac pœnitentis conditione, opportunas correptiones ac monitiones, prout opus esse viderit, paterna caritate adhibebit, et ad dolorem et contritionem efficacibus verbis adducere conabitur, atque ad vitam emendandam ac melius instituendam inducet, remediaque peccatorum tradet.

18. Postremo salutarem et convenientem satisfactionem, quantum spiritus et prudentia suggesserint, injungat, habita ratione status, conditionis, sexus, et ætatis et item dispositionis pœnitentium. Videatque, ne pro peccatis gravibus levissimas pœnitentias imponat, ne si forte peccatis conniveat, alienorum peccatorum particeps efficiatur. Id vero ante oculos habeat, ut satisfactio

non sit tantum ad novæ vitæ remedium, et infirmitatis medicamentum, sed etiam ad præteritorum peccatorum castigationem.

19. Quare curet, quantum fieri potest, ut contrarias peccatis pœnitentias injungat, veluti avaris eleemosynas, libidinosis jejunia, vel alias carnis afflictiones, superbis humilitatis officia, desidiosis devotionis studia. Rarius autem vel serius confitentibus, vel in peccata facile recidentibus, utilissimum fuerit consulere, ut sæpe, puta semel in mense, vel certis diebus solemnibus, confiteantur, et si expediat, communicent.

20. Pœnitentias pecuniarias sibi ipsis Confessarii non applicent, neque a pœnitentibus quidquam tamquam ministerii sui præmium petant, vel accipiant.

21. Pro peccatis occultis, quantumvis gravibus, manifestam pœnitentiam non imponant.

22. Videat autem diligenter Sacerdos, quando, et quibus conferenda, vel deneganda, vel differenda sit absolutio, ne absolvat eos, qui talis beneficii sunt incapaces : quales sunt qui nulla dant signa doloris ; qui odia et inimicitias deponere, aut aliena, si possunt, restituere, aut proximam peccandi occasionem deserere, aut alio modo peccata derelinquere, et vitam in melius emendare nolunt : aut qui publicum scandalum dederunt, nisi publice satisfaciant, et scandalum tollant : neque etiam eos absolvat, quorum peccata sunt Superioribus reservata.

23. Si vero quis confiteatur in periculo mortis constitutus, absolvendus est ab omnibus peccatis et censuris, quantumvis reservatis (cessat enim tunc omnis reservatio) : sed prius, si potest, cui debet, satisfaciat : ac si periculum evaserit, et aliqua ratione Superiori, a quo alias esset absolvendus, se sistere teneatur ; cum primum poterit, coram eo se sistat, quidquid debet præstiturus.

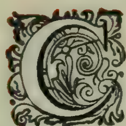
24. Quod si inter confitendum, vel etiam antequam incipiat confiteri, vox et loquela ægro deficiant, nutibus et signis conetur, quoad ejus fieri poterit, peccata pœnitentis cognoscere : quibus utcumque vel in genere, vel in specie cognitis, vel etiam si confitendi desiderium sive per se, sive per alios ostenderit, absolvendus est.

25. Meminerit porro Sacerdos, ægris non esse injungendam gravem, aut laboriosam pœnitentiam ; sed indi-

cendam tantum illam, quam, si convaluerint, opportuno tempore peragant. Interim juxta gravitatem morbi, aliqua oratione, aut levi satisfactione imposita, et acceptata, absolvantur, prout opus fuerit.

CAPUT II

ABSOLUTIONIS FORMA

UM igitur pœnitentem absolvere voluerit, injuncta ei prius, et ab eo acceptata salutari pœnitentia, primo dicit :

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. Amen.

2. Deinde dextera versus pœnitentem elevata, dicit :

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum tuórum tríbuat tibi omnípotens, et miséricors Dóminus. Amen.

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat : et ego auctoritáte ipsíus te absólvo ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, et interdícti, in quantum possum, et tu índiges. Deínde ego te absólvo a peccátis tuis, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

3. Si pœnitens sit laicus, omittitur verbum suspensiónis.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi, mérita beátæ Maríæ Vírginis, et ómnium Sanctórum, quidquid boni féceris, et mali sustinúeris, sint tibi in remissiónem peccatórum, augméntum grátiæ, et prǽmium vitæ ætérnæ. Amen.

4. In confessionibus autem frequentioribus, et brevioribus omitti potest Misereátur, etc. et satis erit dicere : Dóminus noster Jesus Christus, etc. ut supra usque ad illud : Pássio Dómini nostri, etc.

5. Urgente vero aliqua gravi necessitate in periculo mortis, breviter dicere poterit :

Ego te absólvo ab ómnibus censúris, et peccátis, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

CAPUT III

DE ABSOLUTIONE AB EXCOMMUNICATIONE

IN FORO EXTERIORI

Si potestas absolvendi ab excommunicationis sententia Sacerdoti commissa fuerit a Superiore, et in mandato certa forma sit præscripta, illa omnino servanda est : si vero in mandato seu commissione dicetur : *In forma Ecclesiæ consueta absolvat ;* hæc servanda sunt.

2. Primo, ut excommunicatus ei, ob cujus offensam in excommunicationem incurrit, prius, si potest, satisfaciat. Quod si tunc non possit, sufficientem cautionem præbeat, aut saltem, si eam præstare non potest, juret se, cum primum poterit, satisfacturum.

3. Secundo, si crimen, ob quod in excommunicationem incidit, sit grave, juramentum ab eo exigatur de parendo mandatis Ecclesiæ, quæ illi fient pro tali causa : ac præcipue ne deinceps delinquat contra illum Canonem, vel Decretum, contra quod faciendo censuram incurrit.

4. Denique hunc absolvendi ritum observabit. Pœnitentem coram se utroque genu flexo, in humero (si vir fuerit) usque ad camisiam exclusive denudato, virga aut funiculis sedens leviter percutit, dicendo totum Psalmum Miserére. cum Glória Patri. (pag. 77.)

5. Deinde surgit, et aperto capite dicit :

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.
Pater noster.
℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**
℟. **Sed líbera nos a malo.**

℣. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam) Dómine.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Nihil profíciat inimícus in eo (vel in ea).
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Esto ei Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere : súscipe deprecatiónem nostram, ut hunc fámulum tuum, quem excommunicatiónis senténtia constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

6. Mox sedet, et cooperto capite dicit :

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat : et ego auctoritáte ipsíus, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ (vel reverendíssimi Epíscopi N., vel talis Superióris) mihi commíssa, absólvo te a vínculo excommunicatiónis, in quam incurrísti (vel incurrisse declarátus es), propter tale factum (vel cáusam, etc.); et restítuo te communióni et unitáti fidélium, et sanctis Sacraméntis Ecclésiæ, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti.

7. Quod si Sacerdoti nulla sit a Superiore præscripta forma, nec sibi mandatum, ut in forma Ecclesiæ communi, vel consueta absolvat; tunc nihilominus pro rei gravitate prædictam cæremoniam et preces adhibeat; at vero si res non fuerit adeo gravis, absolvere poterit, dicens :

Dóminus noster Jesus Christus te absólvat : et ego auctoritáte ipsíus, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ (si a Papa fuerit delegatus), (vel reverendíssimi Epíscopi N. vel talis Superióris) mihi concéssa, absólvo te, etc. ut supra.

8. In foro autem interiori, Confessarius habens facultatem absolvendi excommunicatum, absolvat juxta formam communem supra præscriptam in absolutione sacramentali.

CAPUT IV

RITUS ABSOLVENDI EXCOMMUNICATUM
JAM MORTUUM

Si quis excommunicatus ex hac vita decedens dederit signum contritionis, ne ecclesiastica careat sepultura, sed Ecclesiæ suffragiis, quatenus fieri potest, adjuvetur, absolvi potest hoc modo.

2. Si corpus nondum sepultum fuerit, verberetur, et absolvatur, ut infra; deinde absolutum, in loco sacro sepeliatur.

3. Si vero fuerit sepultum in loco profano, si commode fieri poterit, exhumabitur, et eodem modo verberabitur, et post absolutionem in loco sacro sepelietur; sed si commode exhumari non potest, locus sepulturæ verberetur, postea absolvatur.

4. Quod si in loco sacro sit sepultus, non exhumabitur, sed verberabitur sepulcrum.

Dum autem corpus, sive sepulturam verberat, Sacerdos dicat Antiphonam :

Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ps. **Miserére.** p. 77.

Quo facto, absolvatur, dicendo :

Auctoritáte mihi concéssa, ego te absólvo a vínculo excommunicatiónis, quam incurrísti (vel **incurrísse declarátus es) propter tale factum, et restítuo te communióni fidélium, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.**

5. Deinde dicatur Psalm. **De profúndis.** pag. **80** et in fine :

℣. **Réquiem ætérnam dona ei Dómine.**

℟. **Et lux perpétua lúceat ei.**

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.
Pater noster.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue Dómine ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Da, quæsumus Dómine, ánimæ fámuli tui, quem excommunicatiónis senténtia constrínxerat, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et supérni lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

CAPUT V

DE MODO ABSOLVENDI A SUSPENSIONE

VEL AB INTERDICTO

EXTRA VEL INTRA SACRAMENTALEM CONFESSIONEM
ET DISPENSANDI SUPER IRREGULARITATE

Si Sacerdoti sit commissa facultas absolvendi aliquem a suspensione, vel interdicto, quamvis nulla verba sint præcipue determinata, uti poterit hac formula :

Pœnitens dicat : Confíteor Deo omnipoténti, etc.
Sacerdos : Misereátur tui, etc. Indulgéntiam, etc.
Auctoritáte mihi ab N. trádita, ego absólvo te a vínculo suspensiónis (vel interdícti), quam (vel quod) propter tale factum (vel cáusam) incurrísti (seu incurrísse declarátus es), in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

2. Si vero Confessario, sive in foro conscientiæ, sive extra, data est potestas dispensandi super irregularitate, tunc postquam absolverit a peccatis, addat consequenter:

Et eádem auctoritáte dispénso tecum super irregularitáte (vel irregularitátibus, si sint plures), in quam (vel in quas) ob talem cáusam (vel tales cáusas, eas exprimendo) incurrísti: et hábilem reddo, et restítuo te execútióni Ordinum, et officiórum tuórum, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

3. Si nullum habet Ordinem, dicatur:

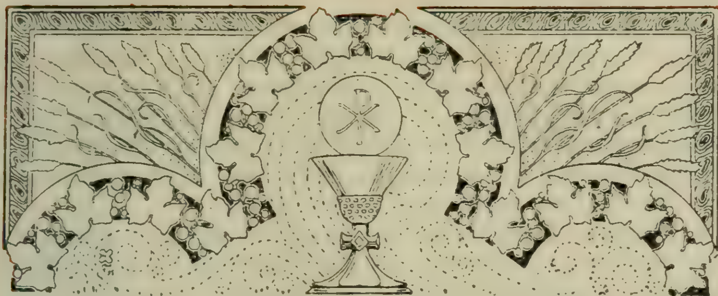
Hábilem reddo te ad omnes Ordines suscipiéndos. vel etiam ad alia, juxta tenorem mandati.

4. Quod si necesse sit titulum beneficii restituere, et fructus male perceptos condonare, subjungat:

Et restítuo tibi títulum (seu titulos) Benefícii (seu Beneficiórum), et condóno tibi fructus male percéptos, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

5. Advertat autem Sacerdos, ne ullo modo in iis facultatis suæ terminos excedat.

TITULUS IV

CAPUT I

DE SANCTISSIMO EUCHARISTIÆ SACRAMENTO

Omnibus quidem Ecclesiæ catholicæ Sacramentis religiose, sancteque tractandis, magna ac diligens cura adhibenda est : sed præcipue in administrando, ac suscipiendo sanctissimæ Eucharistiæ Sacramento, quo nihil dignius, nihil sanctius et admirabilius habet Ecclesia Dei; cum in eo contineatur præcipuum et maximum Dei donum, et ipsemet omnis gratiæ et sanctitatis fons, auctorque Christus Dominus.

2. Parochus igitur summum studium in eo ponat, ut cum ipse venerabile hoc Sacramentum, qua decet reverentia, debitoque cultu tractet, custodiat, et administret; tum etiam populus sibi commissus religiose colat, sancte frequenterque suscipiat, præsertim in majoribus anni solemnitatibus.

3. Ideo populum sæpius admonebit, qua præparatione, et quanta animi religione ac pietate, et humili etiam corporis habitu ad tam divinum Sacramentum debeat accedere : ut præmissa sacramentali confessione, omnes saltem a media nocte jejuni, et utroque genu flexo Sacramentum humiliter adorent, ac reverenter suscipiant, viri quantum fieri potest a mulieribus separati.

4. Moneantur præterea communicantes, ut sumpto Sacramento non statim ab Ecclesia discedant, aut colloquantur, nec statim vagis oculis circumspiciant, aut

exspuant, neque de libro statim orationes recitent, ne Sacramenti species de ore decidant : sed, qua par est devotione, aliquantisper in oratione permaneant, gratias agentes Deo de tam singulari beneficio, atque etiam de sanctissima passione dominica, in cujus memoriam hoc mysterium celebratur et sumitur.

5. Curare porro debet, ut perpetuo aliquot particulæ consecratæ eo numero, qui usui infirmorum et aliorum fidelium communioni satis esse possit, conserventur in pyxide ex solida decentique materia, eaque munda, et suo operculo bene clausa, albo velo cooperta, et quantum res feret, ornato in tabernaculo clave obserato.

6. Hoc autem tabernaculum conopeo decenter opertum, atque ab omni alia re vacuum, in Altari majori vel in alio, quod venerationi et cultui tanti Sacramenti commodius ac decentius videatur, sit collocatum; ita ut nullum aliis sacris functionibus, aut ecclesiasticis officiis impedimentum afferatur. Lampades coram eo plures vel saltem una, die noctuque perpetuo colluceat; curabitque Parochus, ut omnia ad ipsius Sacramenti cultum ordinata, integra, mundaque sint, et conserventur.

7. Sanctissimæ Eucharistiæ particulas frequenter renovabit. Hostiæ vero seu particulæ consecrandæ sint recentes; et ubi eas consecraverit, veteres primo distribuat, vel sumat.

8. Fideles omnes ad sacram Communionem admittendi sunt, exceptis iis, qui justa ratione prohibentur. Arcendi autem sunt publice indigni, quales sunt excommunicati, interdicti, manifestique infames : ut meretrices, concubinarii, fœneratores, magi, sortilegi, blasphemi, et alii ejus generis publici peccatores; nisi de eorum pœnitentia et emendatione constet, et publico scandalo prius satisfecerint.

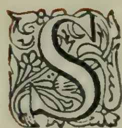
9. Occultos vero peccatores, si occulte petant, et non eos emendatos agnoverit, repellat; non autem si publice petant, et sine scandalo ipsos præterire nequeat.

10. Amentibus præterea, seu phreneticis communicare non licet; licebit tamen, si quando habeant lucida intervalla, et devotionem ostendant, dum in eo statu manent, si nullum indignitatis periculum adsit.

11. Iis etiam, qui propter ætatis imbecillitatem nondum hujus Sacramenti cognitionem et gustum habent, administrari non debet.

CAPUT II

ORDO ADMINISTRANDI SACRAM COMMUNIONEM

ACERDOS igitur sanctissimam Eucharistiam ministraturus, hostiis, seu particulis pro populi multitudine consecratis, vasculoque uno vel pluribus, decenti et commodo loco expositis, cum vino et aqua ad purificationem eorum, qui communionem sumpserint, et ante eos linteo mundo extenso, lotis prius manibus, et superpellicea indutus, ac desuper stola coloris Officio illius diei convenientis, præcedente Clerico, seu alio ministro, procedit ad Altare manibus junctis, et accensis cereis, facta prius et postea genuflexione extrahit pyxidem, et illam super corporale depositam, discooperit. Minister genibus flexis nomine populi ad cornu Epistolæ facit confessionem generalem, dicens : Confíteor Deo omnipoténti, etc.

2. Tum Sacerdos iterum genuflectit, et manibus junctis ante pectus vertit se ad populum (advertens, ne terga vertat Sacramento), et in cornu Evangelii dicit :

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. **Amen.** Et addit : **Indulgéntiam, absolutiónem ✠, et remissiónem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens, et misériçors Dóminus.** ℟. **Amen.**

Dicens : Indulgéntiam, etc. manu dextera in formam crucis signat communicandos.

3. Deinde ad Altare se convertit, genuflectit, manu sinistra pyxidem prehendit; et duobus digitis, pollice et indice, Sacramentum accipit, et elevat : conversusque ad populum in medio Altaris dicit clara voce :

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi. Mox subdit : **Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea;** quod iterum, ac tertio repetit : qua formula etiam utendum est, cum feminæ communio administratur.

4. Postea ad communicandum accedit, incipiens ab

iis qui sunt ad partem Epistolæ; sed primo, si Sacerdotibus, vel aliis ex Clero danda sit communio, iis ad gradus Altaris genuflexis præbeatur, vel si commode fieri potest, intra sepimentum Altaris sint a laicis distincti. Sacerdotes vero cum stola communicent.

5. Sacerdos unicuique porrigens Sacramentum, et faciens cum eo signum crucis super pyxidem, simul dicit :

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

6. Ubi vero omnes communicaverint, Sacerdos reversus ad Altare, dicere poterit :

O sacrum convívium, in quo Christus súmitur, recólitur memória passiónis ejus, mens implétur grátia, et futúræ glóriæ nobis pignus datur.

℣. **Panem de cælo præstitísti eis.**

Minister respondet : **Omne delectaméntum in se habéntem.**

Tempore Paschali additur : **Allelúia.**

7. Mox Sacerdos dicit :

℣. **Dómine exáudi oratiónem meam.**
℟. **Et clamor meus ad te véniat.**
℣. **Dóminus vobíscum.**
℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti; tríbue, quæsumus; ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. **Amen.**

Tempore Paschali dicitur Oratio :

Spíritum nobis, Dómine, tuæ caritátis infúnde : ut quos Sacraméntis paschálibus satiásti, tua fácias pietáte concórdes. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**

8. Antequam reponat Sacramentum, diligenter advertat, ut si aliquod fragmentum digitis adhæserit, illud in pyxidem deponat, et eosdem digitos, quibus tetigit Sacramentum, abluat, et abstergat purificatorio : ablutionem vero sumat, si celebraverit, aut iis, qui tunc communicarunt, sumendam tradat, aut saltem in sacrarium injiciat. Postea genuflectens reponit Sacramentum in tabernaculo, et clave obserat.

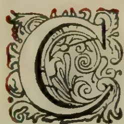
9. Deinde extenta manu dextera, benedicit iis qui communicarunt, dicens :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti, descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

10. Communio autem populi intra Missam statim post Communionem Sacerdotis celebrantis fieri debet (nisi quandoque ex rationabili causa post Missam sit facienda), cum Orationes, quæ in Missa post Communionem dicuntur, non solum ad Sacerdotem, sed etiam ad alios communicantes spectent.

11. Itaque Sacerdos, sumpto sacratissimo sanguine, antequam se purificet, ponat particulas consecratas in pyxide, vel si pauci sint communicandi, super patenam, nisi in principio positæ fuerint in pyxide; et genuflectit, ministro interim faciente confessionem, ut supra. Postea vertens se ad populum, in cornu Evangelii dicit : **Misereátur vestri, etc.** et eo quo supra dictum est modo, porrigit communicandis Eucharistiam, incipiens a ministris Altaris, si velint communicare. Finita communione, revertitur ad Altare, nihil dicens, non dat eis benedictionem, quia illam dabit in fine Missæ. Deinde dicit secreto : **Quod ore súmpsimus, etc.** ut in Missali, se purificat, et Missam absolvit. Quod si contingat, absoluta Missa, statim aliquos interdum communicare, tunc Sacerdos adhuc planeta indutus, sacram communionem eo modo, quo supra dictum est, ministrabit.

CAPUT III
DE COMMUNIONE PASCHALI

Curet autem Parochus, ut in Quadragesima per se, vel per alios concionatores populo opportune denuntietur Constitutio Concilii Lateranensis sub Innocentio III. quæ sic habet :

Omnis utriusque sexus fidelis, postquam ad annos discretionis pervenerit, omnia sua peccata confiteatur fideliter, saltem semel in anno, proprio Sacerdoti, et injunctam sibi pœnitentiam studeat pro viribus adimplere, suscipiens reverenter, ad minus in Pascha, Eucharistiæ Sacramentum, nisi forte de consilio proprii Sacerdotis, ob aliquam rationabilem causam ad tempus ab ejus perceptione duxerit abstinendum; alioquin et vivens ab ingressu Ecclesiæ arceatur, et moriens christiana careat sepultura.

2. Ut igitur hoc salutare Concilii decretum inviolabiliter servetur, descripta Parochus habeat nomina suorum parochianorum; et qui dicto tempore non communicaverint, et post Octavam Paschæ eos, qui propriæ salutis immemores sæpius admoniti non obtemperaverint, Ordinario suo denuntiet.

3. Dabit quoque operam Parochus, quoad ejus fieri potest, ut in ipso die sanctissimo Paschæ communicent; quo die ipse per se, nisi legitime impediatur, parochiæ suæ fidelibus hoc Sacramentum ministrabit. Alienæ vero parochiæ fideles ad proprium Parochum remittet, præter peregrinos et advenas, et qui certum domicilium non habent, quibus ipse sacram præbebit communionem, si ad illam accesserint rite parati : vel ubi est ea consuetudo, eos ad cathedralis Ecclesiæ Parochum remittet. In cæteris vero servabit ea, quæ in libro de statu animarum, ut infra, præscribuntur.

4. Ægrotis quoque parochialibus, etiamsi communionem extra præscriptos paschales dies sumpserint, in paschalibus diebus illam deferet, ac ministrabit.

CAPUT IV

DE COMMUNIONE INFIRMORUM

VIATICUM sacratissimi Corporis Domini nostri Jesu Christi summo studio ac diligentia ægrotantibus, opportuno tempore procurandum est, ne forte contingat illos tanto bono, Parochi incuria, privatos decedere. Cavendum autem in primis est, ne ad indignos cum aliorum scandalo deferatur : quales sunt publici usurarii, concubinarii, notorie criminosi, nominatim excommunicati aut denuntiati, nisi sese prius sacra Confessione purgaverint, et publicæ offensioni, prout de jure, satisfecerint.

2. Hortetur Parochus infirmum, ut sacram communionem sumat, etiam si graviter non ægrotet, aut mortis periculum non immineat, maxime si festi alicujus celebritas id suadeat, neque ipse illam ministrare recusabit.

3. Pro Viatico autem ministrabit, cum probabile est, quod eam amplius sumere non poterit. Quod si æger, sumpto Viatico, dies aliquot vixerit, vel periculum mortis evaserit, et communicare voluerit, ejus pio desiderio Parochus non deerit.

4. Potest quidem Viaticum brevi morituris dari non jejunis; id tamen diligenter curandum est, ne iis tribuatur, a quibus ob phrenesim, sive ob assiduam tussim, aliumve similem morbum, aliqua indecentia cum injuria tanti Sacramenti timeri potest. Cæteris autem infirmis, qui ob devotionem in ægritudine communicant, danda est Eucharistia ante omnem cibum et potum, non aliter ac cæteris fidelibus, quibus nec etiam per modum medicinæ ante aliquid sumere licet.

5. Sed alicui ad adorandum solum, seu devotionis, seu cujusvis rei prætextu ad ostendendum non deferatur.

6. Deferri autem debet hoc sanctum Sacramentum ab Ecclesia ad privatas ægrotantium domos decenti habitu, superposito mundo velamine, manifeste atque honorifice, ante pectus cum omni reverentia et timore, semper lumine præcedente.

7. Parochus igitur processurus ad communicandum infirmum, aliquot campanæ ictibus jubeat convocari parochianos, seu confraternitatem Ss. Sacramenti, (ubi fuerit instituta) seu alios pios Christifideles, qui sacram Eucharistiam cum cereis, seu intorticiis comitentur, et umbellam, seu baldachinum, ubi haberi potest, deferant. Præmoneat, ut ægri cubiculum mundetur, et in eo paretur mensa linteo mundo cooperta, in quo Ss. Sacramentum decenter deponatur.

8. Parentur luminaria, ac duo vascula, alterum cum vino, alterum cum aqua. Præterea linteum mundum ante pectus communicandi ponatur, atque alia ad ornatum loci, pro cujusque facultate.

9. Ubi vero convenerint qui Eucharistiam comitaturi sunt, Sacerdos indutus superpelliceo et stola et, si haberi potest, pluviali albi coloris, acolythis, seu Clericis, aut etiam Presbyteris (si locus feret) superpelliceo pariter indutis comitatus, decenter, et de more acceptas aliquot particulas consecratas, vel unam tantum (si longius aut difficilius iter sit faciendum) ponat in pyxide, seu parva custodia, quam proprio suo operculo cooperit; et velum sericum superimponit: ipse vero Sacerdos, imposito sibi prius ab utroque humero oblongo velo decenti, utraque manu accipiat vas cum Sacramento, et deinde umbellam, seu baldachinum subeat, nudo capite processurus.

10. Præcedat semper acolythus, vel alius minister deferens laternam (noctu autem hoc Sacramentum deferri non debet, nisi necessitas urgeat); sequantur duo Clerici, vel qui illorum vices suppleant; quorum alter aquam benedictam cum aspersorio, et bursam cum corporali, quod supponendum erit vasculo Ss. Sacramenti super mensa in cubiculo infirmi, et cum linteolo purificatorio ad digitos Sacerdotis abstergendos; alter hunc librum Ritualem deferat, et campanulam jugiter pulset. Succedant deinde deferentes intorticia. Postremo Sacerdos Sacramentum gestans elevatum ante pectus sub umbella, dicens Psalmum Miserére, et alios Psalmos, et Cantica. Quod si longius, aut difficilius iter obeundum sit, et fortasse etiam equitandum, necesse erit vas, in quo Sacramentum defertur, bursa decenter ornata, et ad collum appensa, apte includere, et ita ad pectus

alligare, atque obstringere, ut neque decidere, neque pyxide excuti Sacramentum queat.

11. Ingrediens vero locum, ubi jacet infirmus, dicat :

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

12. Tum depositum Sacramentum super mensa, supposito corporali, genuflexus adorat, omnibus in genua procumbentibus; et mox accepta aqua benedicta, aspergit infirmum, et cubiculum, dicens Antiphonam :

Aspérges me Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor ; et primum versum Psalmi Miserére, cum Glória Patri, etc. Sicut erat, etc.

Deinde repetitur Ant. : Aspérges me, etc.

Postea

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

13. His dictis, accedat ad infirmum, ut cognoscat, num sit bene dispositus ad suscipiendum sacrum Viaticum, et utrum velit aliqua peccata confiteri; et illum audiat, atque absolvat : quamvis prius deberet esse rite confessus, nisi necessitas aliter urgeat.

14. Postea facta de more confessione generali, sive ab infirmo, sive ejus nomine ab alio, Sacerdos dicit :

Misereátur, etc. Indulgéntiam, etc.

15. Deinde facta genuflexione, accipit Sacramentum de vasculo, atque illud elevans ostendit infirmo dicens :

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccáta mundi, et more solito ter dicat : **Dómine non sum dignus, ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.**

16. Et infirmus simul cum Sacerdote dicat eadem verba, saltem semel, submissa voce. Tum Sacerdos dans infirmo Eucharistiam, dicat :

Accipe, frater (vel soror), Viáticum córporis Dómini nostri Jesu Christi, qui te custódiat ab hoste malígno, et perdúcat in vitam ætérnam. Amen.

17. Si vero communio non datur per modum Viatici, dicat more ordinario :

Corpus Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam tuam in vitam ætérnam. Amen.

18. Quod si mors immineat, et periculum sit in mora, tunc dicto **Misereátur, etc.,** prædictis precibus omnibus, vel ex parte omissis, ei statim Viaticum præbeatur.

19. Postea Sacerdos abluat digitos, nihil dicens : et infirmo detur ablutio. Deinde dicat :

℣. **Dóminus vobíscum.**
℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, te fidéliter deprecámur, ut accipiénti fratri nostro (vel soróri nostræ) sacrosánctum Corpus Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui, tam córpori quam ánimæ prosit ad remédium sempitérnum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. **Amen.**

20. His expletis, si altera particula Sacramenti superfuerit (superesse autem semper debet, præterquam in casu jam dicto), genuflectit, surgit, et accipiens vas cum Sacramento, facit cum eo signum crucis super infirmum, nihil dicens, et reverenter illud deferens, ordine quo venerat, revertitur ad Ecclesiam, dicendo

Psalmum Laudáte Dóminum de cælis, etc. et alios Psalmos et Hymnos, prout tempus feret.

21. Cum pervenerit ad Ecclesiam, ponit Sacramentum super Altare, adorat, deinde dicit :

℣. Panem de cælo præstitísti eis.
℟. Omne delectaméntum in se habéntem.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quǽsumus, ita nos córporis et sánguinis tui sacra mystéria venerári ; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

22. Deinde annuntiat Indulgentias a summis Pontificibus concessas Ss. Sacramentum comitantibus.

23. Postea cum Sacramento in pyxide velo cooperta faciat signum crucis super populum, nihil dicens. Postremo illud in loco suo reponat.

24. Quod si ob difficultatem, aut longitudinem itineris, vel quia ea qua decet veneratione, Sacramentum ad Ecclesiam commode reportari non potest, sumpta fuerit una tantum particula consecrata, ut dictum est, tunc ea infirmo administrata, Sacerdos, prædictis precibus recitatis, eum manu benedicit, et una cum aliis privato habitu, exstinctis luminibus, umbella demissa, latente pyxide, ad Ecclesiam, vel domum quisque suam revertatur.

TITULUS V

CAPUT I

DE SACRAMENTO EXTREMÆ UNCTIONIS

Extremæ Unctionis Sacramentum a Christo Domino institutum, tamquam cælestis medicina, non animæ solum, sed etiam corpori salutaris, omni studio ac diligentia periculose ægrotantibus adhibendum est, et eo quidem tempore, si fieri possit, cum illis adhuc integra mens et ratio viget, ut ad uberiorem Sacramenti gratiam percipiendam, ipsi etiam suam fidem, ac piam animi voluntatem conferre possint, dum sacro liniuntur Oleo.

2. In quo illud in primis ex generali Ecclesiæ consuetudine observandum est, ut si tempus, et infirmi conditio permittat, ante Extremam Unctionem, Pœnitentiæ et Eucharistiæ Sacramenta infirmis præbeantur.

3. Habeat igitur Parochus loco nitido et decenter ornato, in vase argenteo seu stanneo diligenter custoditum sacrum Oleum infirmorum, quod singulis annis Feria V. in Cœna Domini ab Episcopo benedictum, veteri combusto, renovandum est. Id tamen, si forte infra annum aliquo modo ita deficiat, ut sufficere non posse videatur, neque aliud benedictum haberi queat, modico oleo non benedicto in minori quantitate superinfuso, reparari potest.

4. Oleum porro ipsum vel per se solum, vel in bombacio seu re simili servari potest; sed ad evitandum

effusionis periculum multo commodius ad infirmos defertur in bombacio.

5. Debet autem hoc Sacramentum infirmis præberi, qui cum ad usum rationis pervenerint, tam graviter laborant, ut mortis periculum imminere videatur; et iis, qui præ senio deficiunt, et in diem videntur morituri, etiam sine alia infirmitate.

6. Infirmis autem, qui, dum sana mente, et integris sensibus essent, illud petierint, seu verisimiliter petiissent, seu dederint signa contritionis, etiamsi deinde loquelam amiserint, vel amentes effecti sint, vel delirent, aut non sentiant, nihilominus præbeatur.

7. Sed si infirmus, dum phrenesi, aut amentia laborat, verisimiliter posset quidquam facere contra reverentiam Sacramenti, non inungatur, nisi periculum tollatur omnino.

8. Impœnitentibus vero, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, et excommunicatis, et nondum baptizatis, penitus denegetur.

9. Non ministretur etiam prælium inituris, aut navigationem, aut peregrinationem, aut alia pericula subituris, aut reis ultimo supplicio mox afficiendis, aut pueris rationis usum non habentibus.

10. Si quis autem laborat in extremis, et periculum immineat, ne decedat antequam finiantur Unctiones, cito ungatur, incipiendo ab eo loco : Per istam sanctam Unctiónem, etc., ut infra : deinde, si adhuc supervivat, dicantur Orationes prætermissæ, suo loco positæ.

11. Si vero dum inungitur, infirmus decedat, Presbyter ultra non procedat, et prædictas orationes omittat.

12. Quod si dubitet an vivat adhuc, Unctionem prosequatur, sub conditione pronuntiando formam, dicens : Si vivis, per istam sanctam Unctiónem, etc., ut infra.

13. Si autem acciderit, infirmum post peccatorum suorum confessionem ad exitum vitæ properare, tunc cum sacro Viatico poterit et Oleum infirmorum ad eum deferri per ipsum Sacerdotem, qui defert sacram Eucharistiam : si tamen alius Presbyter, vel Diaconus, qui Oleum sanctum deferat, haberi possit, per ipsum deferatur, qui superpelliceo indutus cum Oleo sacro occulte delato sequatur Sacerdotem Viaticum portantem; et postquam infirmus Viaticum sumpserit, inungatur a Sacerdote.

14. In eadem infirmitate hoc Sacramentum iterari non debet, nisi diuturna sit; ut si, cum infirmus convaluerit, iterum in periculum mortis incidat.

15. Quinque vero corporis partes præcipue ungi debent, quas veluti sensuum instrumenta homini natura tribuit, nempe oculi, aures, nares, os, et manus : attamen pedes etiam, et renes ungendi sunt; sed renum unctio in mulieribus, honestatis gratia, semper omittitur, atque etiam in viris, quando infirmus commode moveri non potest. Sed sive in mulieribus, sive in viris, alia corporis pars pro renibus ungi non debet.

16. Manus vero, quæ reliquis infirmis interius ungi debent, Presbyteris exterius ungantur.

17. Dum oculos, aures, et alia corporis membra, quæ paria sunt, Sacerdos ungit, caveat, ne alterum ipsorum inungendo, Sacramenti formam prius absolvat, quam ambo hujusmodi paria membra perunxerit.

18. Si quis autem sit aliquo membro mutilatus, pars loco illi proxima inungatur, eadem verborum forma.

19. Hujus autem Sacramenti forma, qua sancta Romana Ecclesia utitur, solemnis illa precatio est, quam Sacerdos ad singulas unctiones adhibet, cum ait :

20. Per istam sanctam Unctiónem, et suam piissimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid, per visum, sive per audítum, etc. deliquisti.

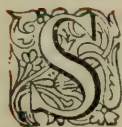

CAPUT II

ORDO MINISTRANDI

SACRAMENTUM EXTREMÆ UNCTIONIS

Sacerdos igitur Sacramentum ministraturus, quatenus fieri poterit, parari curet apud infirmum mensam mappa candida coopertam, itemque vas, in quo sit bombacium, seu quid simile in septem globulos distinctum, ad abstergendas partes inunctas; medullam panis ad detergendos digitos; et aquam ad abluendas Sacerdotis ma-

nus; ceream item candelam, quæ deinde accensa ipsi ungenti lumen præbeat. Denique operam dabit, ut quanta poterit munditia ac nitore hoc Sacramentum ministretur.

2. Deinde convocatis Clericis seu ministris, vel saltem uno Clerico, qui crucem sine hasta, aquam benedictam cum aspersorio, et librum Ritualem deferat, ipse Parochus decenter accipit vas sacri Olei infirmorum sacculo serico violacei coloris inclusum illudque caute deferat, ne effundi possit. Quod si longius iter peragendum, aut etiam equitandum sit, vel alias adsit periculum effusionis, vas Olei sacculo, aut bursa inclusum, ut dictum est, ad collum appendat, ut commodius et securius perferat. Procedat autem sine sonitu campanulæ.

3. Cum perventum fuerit ad locum, ubi jacet infirmus, Sacerdos intrans cubiculum, dicit:

℣. **Pax huic dómui.**

℟. **Et ómnibus habitántibus in ea.**

4. Deinde deposito Oleo super mensam, superpelliceo, stolaque violacea indutus, ægroto crucem pie deosculandam porrigit; mox in modum crucis eum aqua benedicta, et cubiculum, et circumstantes aspergit, dicens Antiphonam: Aspérges me Dómine, etc. Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Deinde piis verbis illum consoletur, et de hujus Sacramenti vi, atque efficacia, si tempus ferat, breviter admoneat: et quantum opus sit, ejus animam confirmet, et in spem erigat vitæ æternæ.

5. Postea dicat:

℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**

℟. **Qui fecit cælum et terram.**

℣. **Dóminus vobíscum.**

℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus.

Introëat, Dómine Jesu Christe, domum hanc sub nostræ humilitátis ingréssu, ætérna felícitas, divína prospéritas, seréna lætítia, cáritas fructuósa, sánitas sempitérna: effúgiat ex hoc loco accéssus dæmonum: adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum; et

bénedic ✠ nostræ conversatióni; sanctífica nostræ humilitátis ingréssum, qui sanctus et qui pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu sancto in sǽcula sæculórum. Amen.

Orémus, et deprecémur Dóminum nostrum Jesum Christum, ut benedicéndo benedícat ✠ hoc tabernáculum, et omnes habitántes in eo, et det eis Angelum bonum custódem, et fáciat eos sibi servíre ad considerándum mirabília de lege sua: avértat ab eis omnes contrárias potestátes: erípiat eos ab omni formídine, et ab omni perturbatióne, ac sanos in hoc tabernáculo custodíre dignétur: Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat Deus in sǽcula sæculórum. Amen.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

6. Quæ Orationes, si tempus non patiatur, ex parte, vel in totum poterunt omitti. Tum de more facta confessione generali, latino, vel vulgari sermone, Sacerdos dicat: Misereátur, etc. Indulgéntiam, etc.

7. Antequam Parochus incipiat ungere infirmum, moneat adstantes, ut pro illo orent, et ubi commodum fuerit, pro loco et tempore, et adstantium numero, vel qualitate, recitent septem Psalmos Pœnitentiales cum Litaniis, vel alias preces, dum ipse Unctionis Sacramentum administrat. Mox dicat:

In nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti, exstinguátur in te omnis virtus diáboli per impositiónem mánuum nostrárum, et per invocatiónem ómnium sanctórum Angelórum, Archangelórum, Patriarchárum, Prophetárum, Apostolórum, Mártyrum, Confessórum, Vírginum, atque ómnium simul Sanctórum. Amen.

8. Deinde intincto pollice in Oleo sancto, in modum crucis ungit infirmum in partibus hic subscriptis, aptando proprio loco verba formæ in hunc modum :

AD OCULOS

PER istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per visum deliquísti. Amen.

9. Minister vero, si est in Sacris, vel ipsemet Sacerdos, post quamlibet Unctionem, tergat loca inuncta novo globulo bombacii, vel rei similis, eumque in vase mundo reponat, et ad Ecclesiam postea deferat, comburat, cineresque projiciat in sacrarium.

AD AURES

Per istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per audítum deliquísti. Amen.

AD NARES

Per istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per odorátum deliquísti. Amen.

AD OS, COMPRESSIS LABIIS

Per istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gustum et locutiónem deliquísti. Amen.

AD MANUS

Per istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per tactum deliquísti. Amen.

10. Et adverte, quod Sacerdotibus, ut dictum est, manus non inunguntur interius, sed exterius.

AD PEDES

Per istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piíssimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per gressum deliquísti. Amen.

AD LUMBOS SIVE RENES

Per istam sanctam Unctiónem ✠, et suam piissimam misericórdiam, indúlgeat tibi Dóminus quidquid per lumbórum delectatiónem deliquísti. Amen.

11. Hæc autem unctio ad lumbos, ut dictum est, omittitur semper in feminis, et etiam in viris, qui ob infirmitatem vix, aut sine periculo moveri non possunt.

12. Quibus omnibus peractis, Sacerdos dicit :

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum fac servum tuum.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Mitte ei Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Esto ei Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in eo.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, qui per Apóstolum tuum Jacóbum locútus es : Infirmátur quis in vobis? indúcat presbýteros Ecclésiæ, et orent super eum, ungéntes eum óleo in nómine Dómini : et orátio fídei salvábit infírmum, et alleviábit eum Dóminus : et si in peccátis sit, remitténtur ei ; cura, quǽsumus, Redémptor noster, grátia sancti Spíritus languóres istíus infírmi, ejúsque sana vúlnera, et dimítte peccáta, atque dolóres cunctos mentis et córporis ab eo expélle, plenámque intérius et extérius sanitátem misericórditer redde, ut ope misericórdiæ tuæ resti-

tútus, ad prístina reparétur offícia : Qui cum Patre et Spiritu sancto vivis et regnas Deus, in sǽcula sæculórum. Amen.

Orémus.

Réspice, quǽsumus Dómine, fámulum tuum N. in infirmitáte sui córporis fatiscéntem, et ánimam réfove, quam creásti : ut castigatiónibus emendátus, se tua séntiat medicína salvátum. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui benedictiónis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam multíplici pietáte custódis : ad invocatiónem tui nóminis benignus assiste ; ut fámulum tuum ab ægritúdine liberátum, et sanitáte donátum, déxtera tua érigas, virtúte confírmes, potestáte tueáris, atque Ecclésiæ tuæ sanctæ, cum omni desideráta prosperitáte, restítuas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

13. Ad extremum, pro personæ qualitate, salutaria monita breviter præbere poterit, quibus infirmus ad moriendum in Domino confirmetur, et ad fugandas dæmonum tentationes roboretur.

14. Denique aquam benedictam, et crucem, nisi aliam habeat, coram eo relinquat, ut illam frequenter adspiciat, et pro sua devotione osculetur et amplectatur.

15. Admoneat etiam domesticos et ministros infirmi, ut si morbus ingravescat, vel infirmus incipiat agonizare, statim ipsum Parochum accersant, ut morientem adjuvet, ejusque animam Deo commendet : sed si mors immineat, priusquam discedat, Sacerdos animam Deo rite commendabit.

16. Quæ autem pertinent ad visitationem, curamque infirmorum, et ad juvandos morientes, ad commendationem animæ, et ad exsequias, infra suis locis præscribuntur.

CAPUT III

SEPTEM PSALMI PŒNITENTIALES CUM LITANIIS

Pro infirmis, dum sacro liniuntur Oleo, seu pro alia necessitate dicuntur flexis genibus.

Antiphona. Ne reminiscáris.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum : * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dómine úsquequo ?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui : * in inférno áutem quis confitébitur tibi ?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Glória Patri.

Psalmus 31.

BEÁTI, quorum remíssæ sunt iniquitátes : * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua : * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci : * et injustítiam meam non abscóndi.

Dixi : Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino : * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum : * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me : * exsultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris : * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et freno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem áutem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte justi, * et gloriámini omnes recti corde.

Glória Patri.

Psalmus 37.

DÓMINE, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi : * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatrices meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum : * et gémitus meus a te non est abscónditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea : * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et stetérunt.

Et qui juxta me erant, de longe stetérunt : * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes : * et dolos tota die meditabántur.

Ego áutem tamquam surdus non audiébam : * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non áudiens : * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi : * tu exáudies me Dómine Deus meus.

Quia dixi : Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei : * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum ; * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo : * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci áutem mei vivunt, et confirmáti sunt super me : * et multiplicáti sunt qui odérunt me inique.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus : * ne discésseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Glória Patri.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum : * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit láudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Glória Patri.

Psalmus 101.

DÓMINE exáudi oratiónem meam : * et clamor meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me áurem tuam.

In quacúmque die invocávero te, * velóciter exáudi me.

Quia defecérunt sicut fumus dies mei : * et ossa mea sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœnum, et áruit cor meum : * quia oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei * adhǽsit os meum carni meæ.

Símilis factus sum pellicáno solitúdinis : * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.

Vigilávi, * et factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei : * et qui laudábant me, advérsum me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * et potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ et indignatiónis tuæ : * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt : * et ego sicut fœnum árui.

Tu áutem Dómine in ætérnum pérmanes : * et memoriále tuum in generatiónem et generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion : * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus : * et terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, * et omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion : * et vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium : * et non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera : * et pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum :

Quia prospéxit de excélso sancto suo : * Dóminus de cælo in terram adspéxit :

Ut audíret gémitus compeditórum : * ut sólveret fílios interemptórum :

Ut annúntient in Sion nomen Dómini : * et láudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * et reges ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ : * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum : * in generatiónem et generatiónem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti : * et ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu áutem pérmanes : * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur : * tu áutem idem ipse es, et anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt : * et semen eórum in sǽculum dirigétur.
Glória Patri.

Psalmus 129

De profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam.
Fiant áures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem, * speret Israël in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia ; * et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri.

Psalmus 142.

Dómine exáudi oratiónem meam : áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua : * exáudi me in tua justítia.
Et non intres in judícium cum servo tuo : * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.
Quia persecútus est inimícus ánimam meam : * humiliávit in terra vitam meam.
Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sǽculi : * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.
Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis : * in factis mánuum tuárum meditábar.
Expándi manus meas ad te : * ánima mea sicut terra sine aqua tibi :

Velóciter exáudi me Dómine : * defécit spíritus meus :

Non avértas fáciem tuam a me : * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam : * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem : * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi : * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam : * propter nomen tuum Dómine vivificábis me in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam : * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam : * quóniam ego servus tuus sum.

Glória Patri.

Antiphona. Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum : neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.
Christe áudi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili, Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora pro nobis.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.

Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spiríttuum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Joánnes Baptísta, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora.
Sancte Páule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomǽe, ora.
Sancte Matthǽe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddǽe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancte Vincénti, ora pro nobis.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joánnes et Páule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási et Protási, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.

Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
Propítius esto, parce nobis Dómine.
Propítius esto, exáudi nos Dómine.
Ab omni malo, líbera nos Dómine.
Ab omni peccáto, líbera nos Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvisa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera nos Dómine.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos Dómine.
A fúlgure et tempestáte, líbera nos Dómine.
A flagéllo terræmótus, líbera nos Dómine.
A peste, fame, et bello, líbera nos Dómine.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Advéntum tuum, líbera nos Dómine.
Per Nativitátem tuam, líbera nos Dómine.
Per Baptísmum et sanctum Jejúnium tuum, líbera nos Dómine.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera nos.
Per Mortem et Sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus sancti Paráclitì, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus áudi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus áudi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus áudi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere, et conserváre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut Domnum Apostólicum, et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut cuncto pópulo chri-

stiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus áudi nos.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus áudi nos.
Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus áudi nos.
Fili Dei, te rogámus áudi nos.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Christe áudi nos.
Christe exáudi nos.
Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.
Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69.

Deus in adjutórium meum inténde : * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam :

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala :

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, éuge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et páuper sum : * Deus, ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Glória Patri.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N.

℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris.

℟. Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam.

℟. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEUS, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiónem nostram ; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

EXÁUDI, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus, et pacem.

INEFFÁBILEM nobis Dómine misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

DEUS, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris, preces pópuli tui supplicántis propítius réspice : et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ : ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

DEUS, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera, da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem : ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

URE igne sancti Spíritus renes nostros, et cor nostrum, Dómine : ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

FIDÉLIUM, Deus, ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum, famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

ACTIÓNES nostras, quæsumus Dómine, adspirándo præveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta

nostra orátio, et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis : te súpplices exorámus ; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sǽculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia, ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

CAPUT IV

DE VISITATIONE ET CURA INFIRMORUM

Parochus in primis meminisse debet, non postremas esse muneris sui partes, ægrotantium curam habere. Quare cum primum noverit, quempiam ex fidelibus curæ suæ commissis ægrotare, non exspectabit, ut ad eum vocetur, sed ultro ad illum accedat : idque non semel tantum, sed sæpius, quatenus opus fuerit ; horteturque parochiales suos, ut ipsum admoneant, cum aliquem in parochia sua ægrotare contigerit, præcipue si morbus gravior fuerit.

3. Ad hoc juvabit, præsertim in amplis parochiis, ægrotorum notam seu catalogum habere, ut cujusque

statum et conditionem cognoscat, eorumque memoriam facilius retinere, et illis opportune subvenire possit.

3. Quod si Parochus legitime impeditus, infirmorum, ut quando plures sunt, visitationi interdum vacare non potest : id præstandum curabit per alios Sacerdotes, si quos habet in parochia sua, aut saltem per laicos homines pios et christiana caritate præditos.

4. Ægrotos visitans, ea, qua Sacerdotes Domini decet, honestate et gravitate se habeat, ut non ægris solum, sed sibi et domesticis verbo et exemplo prosit ad salutem.

5. Eorum vero præcipuam curam geret, qui humanis auxiliis destituti, benigni ac providi Pastoris caritatem et operam requirunt. Quibus si non potest ipse succurrere de suo, et eleemosynas illis, prout debet, si facultas suppetit, erogare, quantum fieri potest, sive per caritatis, vel alterius nominis confraternitatem, si in ea civitate vel loco fuerit, sive per privatas, sive per publicas collectas et eleemosynas, illorum necessitatibus succurrendum curabit.

6. In primis autem spiritualem ægrotantium curam suscipiat, omnemque diligentiam in eo ponat, ut in viam salutis eos dirigat, atque a diabolicis insidiis salutarium adjumentorum præsidio defendat, ac tueatur.

7. Accedat autem ad ægrotum ita paratus, ut in promptu habeat argumenta ad persuadendum apta, ac præsertim Sanctorum exempla, quæ plurimum valent : quibus eum in Domino consoletur, excitet, ac recreet. Horteturque, ut omnem spem suam in Deo ponat, peccatorum suorum pœniteat, divinam misericordiam imploret, et infirmitatis pœnas, tamquam paternam Dei visitationem, patienter ferat, et ad salutem suam provenisse credat, ut vitam, moresque suos melius instituat.

8. Deinde qua par est prudentia et caritate, hominem ad sacram confessionem inducat, et confitentem audiat, etiamsi velit totius vitæ peccata confiteri; ac si opus fuerit, tam infirmo, quam ejus familiaribus vel propinquis in memoriam revocet, quod Lateranensis Concilii, ac plurium summorum Pontificum decretis cavetur sub gravibus pœnis, ne medici ultra tertiam vicem ægrotos visitent, nisi prius ipsis certo constet, illos Confessionis Sacramento rite expiatos fuisse.

9. Illud præterea diligenter servari curabit, ne quis pro corporali salute aliquid ægroto suadeat, vel adhibeat, quod in detrimentum animæ convertatur.

10. Ubi vero periculum immineat, Parochus monebit ægrotum, ne dæmonum astutia, neque medicorum pollicitationibus, neque propinquorum, aut amicorum blanditiis se ullo modo decipi sinat, quo minus ea, quæ ad animæ salutem pertinent, opportune procuret, et qua par est devotione et celeritate, sancta Sacramenta, dum sana mens est, integrique sensus, religiose suscipiat, citra fallacem illam, ac perniciosam procrastinationem, quæ plurimos ad æterna supplicia perduxit, in diesque, fallente diabolo, perducit.

11. Quod si æger aliquis hortationibus ac monitis Sacerdotum, vel amicorum et domesticorum consiliis adduci non potest, ut velit peccata sua confiteri, tunc non omnino desperanda res est, sed quamdiu ille vivit, repetendæ sunt frequentes variæ et efficaces Sacerdotum, et aliorum piorum hominum exhortationes; proponendaque æternæ salutis damna, et sempiternæ mortis supplicia; ostendendaque immensa Dei misericordia, eum ad pœnitentiam provocantis, ad ignoscendum paratissimi. Adhibendæ sunt etiam tum privatæ tum publicæ ad Deum preces, ad divinam gratiam impetrandam pro salute miseri decumbentis.

12. Videbit denique Sacerdos, quibus potissimum tentationibus, aut pravis opinionibus æger sit subjectus, eique, prout opus fuerit, apta remedia prudenter adhibebit.

13. Sacras imagines Christi Domini crucifixi, beatæ Mariæ Virginis, et Sancti, quem æger præcipue veneratur, ob oculos ejus apponi curabit. Vasculum item adsit aquæ benedictæ, qua frequenter aspergatur.

14. Proponet etiam ægrotanti, prout ejus conditio feret, aliquas breves orationes, et pias mentis ad Deum excitationes : præsertim versiculos e Psalmorum libro, vel Orationem Dominicam, et Salutationem Angelicam, Symbolum fidei, vel passionis Domini nostri meditationem, et Sanctorum martyria et exempla, ac cælestis gloriæ beatitudinem. Hæc tamen opportune et discrete suggerantur, ne ægroto molestia, sed levamen afferatur.

15. Consoletur infirmum, dicens, se pro eo in Missæ sacrificio, et aliis precibus oraturum, curaturumque ut alii itidem pro eo faciant, idque re ipsa præstabit.

16. Si morbus gravior, vel cum periculo fuerit, ægroto suadeat, ut dum integra mente est, rem suam omnem recte constituat, et testamentum faciat; si quid habeat alienum, restituat, et ad remedium animæ suæ pro facultatibus, quod in Domino ei placuerit, disponat : sed hæc suggerendo, omnis avaritiæ nota caveatur.

17. Hortetur denique, ut si convaluerit, ante omnia ad Ecclesiam veniat, ubi Deo gratias agat de restituta valetudine, et sacram communionem pie suscipiat; ac deinceps meliorem vitæ disciplinam teneat.

18. Sequentes preces omnes, vel ex parte, prout tempus, et ægrotorum conditio feret, pro arbitrio Sacerdotis dici, vel omitti possunt.

19. Sacerdos igitur infirmi cubiculum ingressus, primum dicat :

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

20. Mox infirmum, et lectum ejus, et cubiculum aspergat aqua benedicta, dicens Antiphonam :

Aspérges me Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Deinde erga infirmum officium suum præstet, ut supra dictum est. Quo præstito, vel antequam discedat, dicere poterit supra infirmum aliquem Psalmum ex quatuor prioribus Pœnitentialibus (pag. 74), vel Psalmum Qui hábitat, etc. (pag. 97), cum Glória Patri, in fine. Postea dicat :

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum fac servum tuum.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Mitte ei Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Nihil profíciat inimícus in eo.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Esto ei Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.

℣. Dóminus opem ferat illi.
℟. Super lectum dolóris ejus.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiónem nostram ; ut nos, et hunc fámulum tuum, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Deus, infirmitátis humánæ singuláre præsídium, auxílii tui super infírmum fámulum tuum osténde virtútem : ut ope misericórdiæ tuæ adjútus, Ecclésiæ tuæ sanctæ incólumis repræsentári mereátur.

Concéde hunc fámulum tuum, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde aspergat eum aqua benedicta.

21. Qui sequuntur Psalmi, et Evangelia, cum Precibus, pro temporis etiam opportunitate, et ægrotantium pio desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterunt.

Ps. 6. Dómine ne in furóre tuo (pag. 74) : in fine Glória Patri.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum.
℟. Glória tibi Dómine.

22. Dum Sacerdos dicit Sequéntia, etc. faciat signum crucis de more super se in fronte, ore, et in pectore, similiter super infirmum, si fuerit masculus, et si ob infirmitatem non potest se signare.

23. Si autem fuerit femina, dum Sacerdos se signat, illa per semetipsam in locis prædictis se signet, si potest: si vero non potest, alia mulier eam signet: et hoc idem in sequentibus Evangeliis servetur.

Matth. 8.

In illo témpore: Cum introísset Jesus Caphárnaum, accéssit ad eum centúrio, rogans eum, et dicens: Dómine, puer meus jacet in domo paralýticus, et male torquétur. Et ait illi Jesus: Ego véniam, et curábo eum. Et respóndens centúrio, ait: Dómine, non sum dignus ut intres sub tectum meum; sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus. Nam et ego homo sum sub potestáte constitútus, habens sub me mílites, et dico huic: Vade, et vadit; et álii: Veni, et venit; et servo meo: Fac hoc, et facit. Audiens áutem Jesus, mirátus est, et sequéntibus se dixit: Amen dico vobis, non invéni tantam fidem in Israël. Dico áutem vobis, quod multi ab oriénte, et occidénte vénient, et recúmbent cum Abraham, et Isaac, et Jacob in regno cælórum; fílii áutem regni ejiciéntur in ténebras exterióres; ibi erit fletus, et stridor déntium. Et dixit Jesus centurióni: Vade, et sicut credidísti, fiat tibi. Et sanátus est puer in illa hora.

Orémus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, salus ætérna credéntium, exáudi nos pro infírmo fámulo tuo N., pro quo misericórdiæ tuæ implorámus auxílium: ut réddita sibi sanitáte, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat actiónes. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Psalmus 15.

Conserva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum : * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus : * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hereditátis meæ, et cálicis mei : * tu es, qui restítues hereditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris : * étenim heréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum : * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper : * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea : * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno : * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo : * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Glória Patri.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Marcum.
℟. Glória tibi Dómine.

Marc. 16. c.

In illo témpore : Recumbéntibus úndecim discípulis, appáruit illis Jesus, et exprobrávit incredulitátem eórum, et durítiam cordis ; quia iis, qui víderant eum resurrexísse, non credidérunt. Et dixit eis : Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit : qui vero non credíderit, condemnábitur. Signa áutem eos, qui credíderint,

hæc sequéntur : In nómine meo dæmónia ejícient : linguis loquéntur novis : serpéntes tollent : et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit : super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Orémus. Oratio.

Virtútum cæléstium Deus, qui ab humánis corpóribus omnem languórem, et omnem infirmitátem præcépti tui potestáte depéllis : adésto propítius huic fámulo tuo N., ut fugátis infirmitátibus, et víribus recéptis, nomen sanctum tuum, instauráta prótinus sanitáte, benedícat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Psalmus 19.

Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis : * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto : * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui : * et holocáustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum : * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo : * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis : * nos áutem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et cecidérunt : * nos áutem surréximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem : * et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

Glória Patri.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℟. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Lucam.
℣. Glória tibi Dómine.

Luc. 4. g.

In illo témpore : Surgens Jesus de synagóga, introívit in domum Simónis. Socrus áutem Simónis tenebátur magnis fébribus : et rogavérunt illum pro ea. Et stans super illam, imperávit febri : et dimísit illam. Et contínuo surgens ministrábat illis. Cum áutem sol occidísset, omnes, qui habébant infírmos váriis languóribus, ducébant illos ad eum. At ille síngulis manus impónens, curábat eos.

Orémus. Oratio.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui fragilitátem humánæ conditiónis, infúsa virtútis tuæ dignatióne, confírmas, ut salutáribus remédiis pietátis tuæ córpora nostra et mentes vegeténtur, super hunc fámulum tuum propítius inténde : ut omni necessitáte corpóreæ infirmitátis exclúsa, grátia in eo prístinæ sanitátis perfécte reparétur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Psalmus 85.

Inclína Dómine áurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et páuper sum ego.

Custódi ánimam meam quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei : * da impérium tuum púero tuo, et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur : * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Joánnem.

℟. Glória tibi Dómine.

Joann. 5.

In illo témpore : Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Est áutem Jerosólymis Probática piscína, quæ cognominátur hebráice Bethsáida, quinque pórticus habens. In his jacébat multitúdo magna languéntium, cæcórum, claudórum, aridórum exspectántium aquæ motum. Angelus áutem Dómini descendébat secúndum tempus in piscínam : et movebátur aqua. Et qui prior

descendisset in piscinam post motiónem aquæ, sanus fiébat a quacúmque detinebátur infirmitáte. Erat áutem quidam homo ibi, trigínta et octo annos habens in infirmitáte sua. Hunc cum vidísset Jesus jacéntem, et cognovísset quia multum jam tempus habéret, dicit ei : Vis sanus fíeri? Respóndit ei lánguidus : Dómine, hóminem non hábeo, ut cum turbáta fúerit aqua, mittat me in piscínam : dum vénio enim ego, álius ante me descéndit. Dicit ei Jesus : Surge, tolle grabátum tuum, et ámbula. Et statim sanus factus est homo ille : et sústulit grabátum suum, et ambulábat. Erat áutem Sábbatum in die illo. Dicébant ergo Judǽi illi, qui sanátus fúerat : Sábbatum est, non licet tibi tóllere grabátum tuum. Respóndit eis : Qui me sanum fecit, illi mihi dixit : Tolle grabátum tuum, et ámbula. Interrogavérunt ergo eum : Quis est ille homo, qui dixit tibi : Tolle grabátum tuum, et ámbula? Is áutem, qui sanus fúerat efféctus, nesciébat quis esset. Jesus enim declinávit a turba constitúta in loco. Póstea invénit eum Jesus in templo, et dixit illi : Ecce sanus factus es : jam noli peccáre, ne detérius tibi áliquid contíngat.

Orémus. Oratio.

Réspice, Dómine, fámulum tuum in infirmitáte sui córporis laborántem, et ánimam réfove, quam creásti : ut castigatiónibus emendátus, contínuo se séntiat tua medicína salvátum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dómino : Suscéptor meus es tu, et refúgium meum : * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagitta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris : * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis : * ad te áutem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * et retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea : * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum : * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilíscum ambulábis : * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum : * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exáudiam eum : * cum ipso sum in tribulatióne, erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum : * et osténdam illi salutáre meum.

Glória Patri.

Orémus. Oratio.

OMNÍPOTENS, sempitérne Deus, infirmitátem fámuli tui propítius réspice : atque ad protegéndum eum déxteram tuæ majestátis exténde. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

24. Completa Oratione ultima, Sacerdos imponat dexteram manum super caput infirmi, et dicat :

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus Maríæ Fílius, mundi salus, et Dóminus, méritis et intercessióne sanctórum Apostolórum suórum Petri et Páuli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Postea dicat : ℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Inítium sancti Evangélii secúndum Joánnem.
℟. Glória tibi Dómine.

Joann. 1.

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt: et sine ipso factum est nihil, quod factum est; in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot áutem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fíeri, his, qui credunt in nómine ejus : qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : et vídimus glóriam ejus, glóriam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ, et veritátis.

℟. Deo grátias.

25. Postea benedicens infirmum subjungat, dicens :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde aspergat eum aqua benedicta.

26. Si fuerint plures infirmi in eodem cubiculo, vel loco, Preces et Orationes prædictæ dicuntur super eos in numero plurali. Quæ omnia etiam poterunt, arbitrio Sacerdotis, breviora fieri.

CAPUT V

MODUS JUVANDI MORIENTES

NGRAVESCENTE morbo, Parochus infirmum frequentius visitabit, et ad salutem diligenter juvare non desinet : monebitque instante periculo se confestim vocari, ut in tempore præsto sit morienti, sumptoque sanctissimo Viatico, et sacra Unctione adhibita, si periculum immineat, statim commendationis animæ officium præstabit, de quo infra. Sed si tempus suppetat, sequentia pietatis officia præstare poterit, si ita expedire judicaverit, pro conditione personæ.

2. Ac primo, si ægrotus Indulgentiam legitima auctoritate concessam consequi possit, eam illi reducat ad mentem, proponatque, quid ad eam consequendam agi debeat : præsertim, ut contrito corde sanctissimum nomen JESU semel, vel sæpius invocet.

3. Deinde hortetur infirmum, et excitet, ut dum mente viget, eliciat actus fidei, spei, et caritatis, aliarumque virtutum, nempe :

Ut firmiter credat omnes articulos fidei, et quidquid sancta Romana Ecclesia catholica et apostolica credit, et docet.

Ut speret, Christum Dominum nostrum pro sua immensa clementia sibi fore propitium; et merito ejus sanctissimæ passionis, et per intercessionem B. Mariæ, et omnium Sanctorum, se vitam æternam consecuturum.

Ut toto corde diligat et maxime diligere cupiat Dominum Deum ea dilectione, qua illum diligunt Beati Sanctique omnes.

Ut ob amorem Dei doleat ex corde de omni offensa, qualitercumque contra Dominum Deum, et proximum commissa.

Ut ex corde ob amorem Dei parcat omnibus, qui sibi quoquo modo fuerint molesti, aut inimici.

Ut ab iis veniam postulet, quos aliquando dictis, aut factis offendit.

Ut quem patitur dolorem et morbi molestiam, propter Deum in pœnitentiam peccatorum suorum patienter toleret.

Ut si Dominus sibi salutem corporis præstare dignabitur, proponat de cætero pro viribus suis a peccatis cavere, et ejus mandata servare.

4. Hortetur præterea, ut eo modo quo potest saltem ex corde ita per intervalla precetur :

Miserére mei Deus secúndum magnam misericórdiam tuam.

In te Dómine sperávi : non confúndar in ætérnum.

In manus tuas Dómine commméndo spíritum meum : redemísti me Dómine Deus veritátis.

Deus in adjutórium meum inténde : Dómine ad adjuvándum me festína.

Esto mihi Dómine in Deum protectórem.

Deus propítius esto mihi peccatóri.

Dulcíssime Dómine Jesu Christe, per virtútem sanctíssimæ passiónis tuæ, récipe me in númerum electórum tuórum.

Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum.

María mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

Sancte Angele Dei, mihi custos assiste.

Omnes sancti Angeli et omnes Sancti intercédite pro me, et mihi succúrrite.

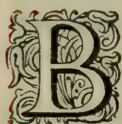
5. Hæc, et his similia poterit prudens Sacerdos vulgari, vel latino sermone, pro personæ captu, morienti suggerere.

CAPUT VI

RITUS BENEDICTIONIS APOSTOLICÆ IN ARTICULO MORTIS

A SACERDOTIBUS AD ID DELEGATIS IMPERTIENDÆ

Benedictio in articulo mortis cum soleat impertiri post Sacramenta Pœnitentiæ, Eucharistiæ, et Extremæ Unctionis illis infirmis qui vel illam petierint, dum sana mente et integris sensibus erant, seu verisimiliter petiissent, vel dederint signa contritionis; impertienda iisdem est, etiam si postea linguæ, cæterorumque sensuum usu sint destituti, aut in delirium vel amentiam inciderint. Excommunicatis vero, impœnitentibus, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur, est omnino deneganda.

2. Habens prædictam facultatem, ingrediendo cubiculum, ubi jacet infirmus, dicat : **Pax huic dómui, etc.** ac deinde ægrotum, cubiculum, et circumstantes aspergat aqua benedicta, dicendo Antiphonam : **Aspérges me, etc.**

3. Quod si ægrotus voluerit confiteri, audiat illum, et absolvat. Si confessionem non petat, excitet illum ad eliciendum actum contritionis; de hujus Benedictionis efficacia ac virtute, si tempus ferat, breviter admoneat; tum instruat, atque hortetur, ut morbi incommoda ac dolores in anteactæ vitæ expiationem libenter perferat, Deoque sese paratum offerat ad ultro acceptandum quidquid ei placuerit, et mortem ipsam patienter obeundam in satisfactionem pœnarum, quas peccando promeruit.

4. Tum piis ipsum verbis consoletur, in spem erigens, fore, ut ex divinæ munificentiæ largitate eam pœnarum remissionem, et vitam sit consecuturus æternam.

5. Postea dicit :

℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**
℟. **Qui fecit cælum et terram.**
Ant. **Ne reminiscáris Dómine delícta fámuli tui**

(vel ancíllæ tuæ) : neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam, et sic deinceps).

℟. Deus meus sperántem in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementíssime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem, atque sperántem : secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum N., quem tibi vera fides, et spes christiána comméndant. Vísita eum in salutári tuo, et per Unigéniti tui passiónem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissiónem, et véniam cleménter indúlge : ut ejus ánima in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invéniat, et in sánguine ejúsdem Fílii tui ab omni mácula ablúta, transíre ad vitam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

6. Tum dicto ab uno ex Clericis adstantibus Confíteor, etc. Sacerdos dicat : Misereátur, etc. Deinde :

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vívi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem ligándi, atque solvéndi, per suam piíssimam misericórdiam recípiat confessiónem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in Baptísmate recepísti : et ego facultáte mihi ab Apostólica Sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remissiónem ómnium peccatórum tibi concédo.

In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria, remíttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gáudia sempitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus, Pater ✠, Fílius, et Spíritus sanctus. Amen.

7. Si vero infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præmissarum precum recitandarum suppetat tempus, statim Sacerdos Benedictionem ei impertiatur.

8. Deinde sequentes preces quanta poterit majori devotione dicat, admoneatque domesticos, et circumstantes, ut simul orent pro moriente.

CAPUT VII

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ

Parochus ad decedentis animæ commendationem accedens, Clericum saltem unum, si potest, secum habeat, qui deferat vasculum aquæ benedictæ, superpelliceum, et stolam violaceam, quibus ipse Sacerdos ante infirmi cubiculum indutus, locum ingrediens, dicat :

Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.

1. Deinde aspergat ægrotum, lectum, et circumstantes aqua benedicta, dicens :

Aspérges me Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

2. Postea Salvatoris nostri crucifixi imaginem ægroto osculandam præbeat, verbis efficacibus eum ad spem æternæ salutis erigens, ipsamque imaginem coram eo ponat, ut illam adspiciens, salutis suæ spem sumat.

3 Deinde accensa candela, genibus flexis, cum omni-

bus circumstantibus breves Litanias devote recitet, in hunc modum.

ÝRIE eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.
Sancta María, ora pro eo.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Páule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora pro eo.
Sancte Camílle, ora.
Sancte Joánnes de Deo, ora pro eo.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro eo.
Propítius esto, parce ei Dómine.
Propítius esto, líbera eum Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera eum Dómine.
Per nativitátem tuam, líbera eum Dómine.
Per crucem et passiónem tuam, líbera.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.

Per grátiam Spíritus sancti Parácliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus áudi nos.
Ut ei parcas, te rogámus áudi nos.
Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.

4. Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

Oratio.

Proficíscere, ánima christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi Fílii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus sancti, qui in te effúsus est: in nómine Angelórum et Archangelórum: in nómine Thronórum et Dominatiónum: in nómine Principátuum et Potestátum: in nómine Chérubim et Séraphim: in nómine Patriarchárum et Prophetárum: in nómine sanctórum Apostolórum et Evangelistárum: in nómine sanctórum Mártyrum et Confessórum: in nómine sanctórum Monachórum et Eremitárum: in nómine sanctárum Vírginum, et ómnium Sanctórum et Sanctárum Dei: hódie sit in pace locus tuus, et habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio.

Deus misericors, Deus clemens, Deus qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccáta pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N., et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fráude violátum est: et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére Dómine gemítuum, miserére lacrymárum ejus: et non habéntem fidúciam, nisi

in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Comméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto: ut cum humanitátis débitum morte interveniénte persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti ítaque ánimæ tuæ de córpore, spléndidus Angelórum cœtus occúrrat: judex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet: liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet: jubilántium te Vírginum chorus excípiat, et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus adstríngat: mitis, atque festívus Christi Jesu tibi adspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, defíciant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei: et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur ígitur et erubéscant omnes tartáreæ legiónes, et minístri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amœna viréntia, et inter oves suas te verus ille Pastor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad déxteram suam in electórum suórum te sorte constítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis adspícias veritátem. Constitútus ígitur inter ágmina

Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Oratio.

Súscipe Dómine servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Noë de dilúvio. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, et de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ. ℟. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Páulum de carcéribus. ℟. Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Már-

tyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, et tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus.

℟. Amen.

Oratio.

Commendámus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N., precamúrque te Dómine Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce Dómine creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætífica Dómine ánimam ejus in conspéctu tuo, et ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, et ebrietátum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

Delícta juventútis, et ignorántias ejus, quǽsumus, ne memíneris, Dómine: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cæli, collæténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cæléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Páulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi, atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro

Christi nómine torménta in hoc sǽculo sustinuérunt : ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

5. Si vero diutius laborat anima, poterit legi super eum hoc Evangelium S. Joannis.

Joann. 17.

Sublevátis óculis in cælum Jesus, dixit : Pater, venit hora, clarífica Fílium tuum, ut Fílius tuus claríficet te : sicut dedísti ei potestátem omnis carnis, ut omne, quod dedísti ei, det eis vitam ætérnam. Hæc est áutem vita ætérna : ut cognóscant te, solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Ego te clarificávi super terram : opus consummávi, quod dedísti mihi ut fáciam : et nunc clarífica me tu, Pater, apud temetípsum, claritáte, quam hábui prius, quam mundus esset, apud te. Manifestávi nomen tuum homínibus, quos dedísti mihi de mundo : tui erant, et mihi eos dedísti : et sermónem tuum servavérunt. Nunc cognovérunt, quia ómnia, quæ dedísti mihi, abs te sunt : quia verba, quæ dedísti mihi, dedi eis : et ipsi accepérunt, et cognovérunt vere quia a te exívi, et credidérunt quia tu me misísti. Ego pro eis rogo : Non pro mundo rogo, sed pro his, quos dedísti mihi : quia tui sunt : et mea ómnia tua sunt, et tua mea sunt : et clarificátus sum in eis : et jam non sum in mundo, et hi in mundo sunt, et ego ad te vénio. Pater sancte, serva eos in nómine tuo, quos dedísti mihi : ut sint unum, sicut et nos. Cum essem cum eis, ego servábam eos in nómine tuo. Quos dedísti mihi, custodívi; et nemo ex eis périit, nisi fílius perditiónis, ut Scriptúra impleátur. Nunc áutem ad te vénio : et hæc loquor in mundo, ut hábeant gáudium meum implétum in semetípsis. Ego dedi eis sermónem tuum, et mundus eos ódio hábuit, quia non sunt de mundo, sicut et ego non sum de mundo.

Non rogo, ut tollas eos de mundo, sed ut serves eos a malo. De mundo non sunt, sicut et ego non sum de mundo. Sanctífica eos in veritáte. Sermo tuus véritas est. Sicut tu me misísti in mundum, et ego misi eos in mundum. Et pro eis ego sanctífico meípsum : ut sint et ipsi sanctificáti in veritáte. Non pro eis áutem rogo tantum, sed et pro eis, qui creditúri sunt per verbum eórum in me : ut omnes unum sint, sicut tu Pater in me, et ego in te, ut et ipsi in nobis unum sint : ut credat mundus, quia tu me misísti. Et ego claritátem, quam dedísti mihi, dedi eis : ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Ego in eis, et tu in me : ut sint consummáti in unum : et cognóscat mundus, quia tu me misísti, et dilexísti eos, sicut et me dilexísti. Pater, quos dedísti mihi, volo ut ubi sum ego, et illi sint mecum : ut vídeant claritátem meam, quam dedísti mihi : quia dilexísti me ante constitutiónem mundi. Pater juste, mundus te non cognóvit : ego áutem te cognóvi, et hi cognovérunt, quia tu me misísti. Et notum feci eis nomen tuum, et notum fáciam : ut diléctio, qua dilexísti me, in ipsis sit, et ego in ipsis.

Pássio Dómini nostri Jesu Christi secúndum Joánnem. Joann. 18.

In illo témpore : Egréssus est Jesus cum discípulis suis trans torréntem Cedron, ubi erat hortus, in quem introívit ipse, et discípuli ejus. Sciébat áutem et Judas, qui tradébat eum, locum : quia frequénter Jesus convénerat illuc cum discípulis suis. Judas ergo cum accepísset cohórtem, et a pontifícibus et pharisæis minístros, venit illuc cum latérnis, et fácibus, et armis. Jesus itaque sciens ómnia, quæ ventúra erant super eum, procéssit, et dixit eis : Quem quæritis? Respondérunt ei : Jesum Nazarénum. Dicit eis Jesus : Ego sum. Stabat áutem et Judas, qui tradébat eum, cum

ipsis. Ut ergo dixit eis : Ego sum : abiérunt retrórsum, et cecidérunt in terram. Iterum ergo interrogávit eos : Quem quǽritis? Illi áutem dixérunt : Jesum Nazarénum. Respóndit Jesus : Dixi vobis, quia ego sum : si ergo me quǽritis, sínite hos abíre. Ut implerétur sermo, quem dixit : Quia quos dedísti mihi, non pérdidi ex eis quemquam. Simon ergo Petrus habens gládium edúxit eum : et percússit pontíficis servum : et abscídit aurículam ejus déxteram. Erat áutem nomen servo Malchus. Dixit ergo Jesus Petro : Mitte gládium tuum in vagínam. Cálicem, quem dedit mihi Pater, non bibam illum? Cohors ergo, et tribúnus, et minístri Judæórum comprehendérunt Jesum, et ligavérunt eum : et adduxérunt eum ad Annam primum; erat enim socer Cáiphæ, qui erat póntifex anni illíus. Erat áutem Cáiphas, qui consílium déderat Judǽis : Quia éxpedit, unum hóminem mori pro pópulo. Sequebátur áutem Jesum Simon Petrus, et álius discípulus. Discípulus áutem ille erat notus pontífici, et introívit cum Jesu in átrium pontíficis. Petrus áutem stabat ad óstium foris. Exívit ergo discípulus álius, qui erat notus pontífici, et dixit ostiáriæ : et introdúxit Petrum. Dicit ergo Petro ancílla ostiária : Numquid et tu ex discípulis es hóminis istíus? Dicit ille : Non sum. Stabant áutem servi, et minístri ad prunas : quia frigus erat, et calefaciébant se : erat áutem cum eis et Petrus stans, et calefáciens se. Póntifex ergo interrogávit Jesum de discípulis suis, et de doctrína ejus. Respóndit ei Jesus : Ego palam locútus sum mundo : ego semper dócui in synagóga, et in templo, quo omnes Judǽi convéniunt : et in occúlto locútus sum nihil. Quid me intérrogas? intérroga eos, qui audiérunt quid locútus sim ipsis : ecce hi sciunt quæ díxerim ego. Hæc áutem cum dixísset, unus assístens ministrórum dedit álapam Jesu, dicens : Sic respóndes pontífici? Respóndit ei Jesus : Si male locútus sum, testimónium pérhibe

de malo : si áutem bene, quid me cædis? Et misit eum Annas ligátum ad Cáipham pontíficem. Erat áutem Simon Petrus stans, et calefáciens se. Dixérunt ergo ei : Numquid et tu ex discípulis ejus es? Negávit ille, et dixit : Non sum. Dicit ei unus ex servis pontíficis, cognátus ejus, cujus abscídit Petrus aurículam : Nonne ego te vidi in horto cum illo? Iterum ergo negávit Petrus : et statim gallus cantávit. Addúcunt ergo Jesum a Cáipha in prætórium. Erat áutem mane : et ipsi non introiérunt in prætórium, ut non contaminaréntur, sed ut manducárent pascha. Exívit ergo Pilátus ad eos foras, et dixit : Quam accusatiónem affértis advérsus hóminem hunc? Respondérunt, et dixérunt ei : Si non esset hic maleféctor, non tibi tradidissémus eum. Dixit ergo eis Pilátus : Accípite eum vos, et secúndum legem vestram judicáte eum. Dixérunt ergo ei Judǽi : Nobis non licet interfícere quemquam. Ut sermo Jesu impleréetur, quem dixit, signíficans qua morte esset moritúrus. Introívit ergo íterum in prætórium Pilátus, et vocávit Jesum, et dixit ei : Tu es rex Judæórum? Respóndit Jesus : A temetípso hoc dicis, an álii dixérunt tibi de me? Respóndit Pilátus : Numquid ego Judǽus sum? gens tua, et pontífices tradidérunt te mihi : quid fecísti? Respóndit Jesus : Regnum meum non est de hoc mundo : si ex hoc mundo esset regnum meum, minístri mei útique decertárent, ut non tráderer Judǽis : nunc áutem regnum meum non est hinc. Dixit ítaque ei Pilátus : Ergo rex es tu? Respóndit Jesus : Tu dicis, quia rex sum ego. Ego in hoc natus sum, et ad hoc veni in mundum, ut testimónium perhíbeam veritáti : omnis, qui est ex veritáte, áudit vocem meam. Dicit ei Pilátus : Quid est véritas? Et cum hoc dixísset, íterum exívit ad Judǽos, et dicit eis : Ego nullam invénio in eo cáusam. Est áutem consuetúdo vobis, ut unum dimíttam vobis in Pascha : vultis ergo dimíttam vobis regem Judæórum? Clamavérunt ergo rursum omnes,

dicéntes : Non hunc, sed Barábbam. Erat áutem Barábbas latro. Tunc ergo apprehéndit Pilátus Jesum, et flagellávit. Et mílites plecténtes corónam de spinis, imposuérunt cápiti ejus : et veste purpúrea circumdedérunt eum. Et veniébant ad eum, et dicébant : Ave rex Judæórum. Et dabant ei álapas. Exívit ergo íterum Pilátus foras, et dicit eis : Ecce addúco vobis eum foras, ut cognoscátis, quia nullam invénio in eo cáusam. (Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum.) Et dicit eis : Ecce homo. Cum ergo vidíssent eum pontífices, et minístri, clamábant, dicéntes : Crucífige, crucífige eum. Dicit eis Pilátus : Accípite eum vos, et crucifígite : ego enim non invénio in eo cáusam. Respondérunt ei Judǽi : Nos legem habémus, et secúndum legem debet mori, quia Fílium Dei se fecit. Cum ergo audísset Pilátus hunc sermónem, magis tímuit. Et ingréssus est prætórium íterum : et dixit ad Jesum : Unde es tu? Jesus áutem respónsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilátus : Mihi non lóqueris? nescis, quia potestátem hábeo crucifígere te, et potestátem hábeo dimíttere te? Respóndit Jesus : Non habéres potestátem advérsum me ullam, nisi tibi datum esset désuper. Proptérea qui me trádidit tibi, majus peccátum habet. Et exínde quærébat Pilátus dimíttere eum. Judǽi áutem clamábant dicéntes : Si hunc dimíttis, non es amícus Cǽsaris : omnis enim qui se regem facit, contradícit Cǽsari. Pilátus áutem cum audísset hos sermónes, addúxit foras Jesum : et sedit pro tribunáli, in loco, qui dícitur Lithóstrotos, hebráice áutem Gábbatha. Erat áutem Parascéve Paschæ, hora quasi sexta, et dicit Judǽis : Ecce rex vester. Illi áutem clamábant : Tolle, tolle, crucífige eum. Dicit eis Pilátus : Regem vestrum crucifígam? Respondérunt pontífices : Non habémus regem, nisi Cǽsarem. Tunc ergo trádidit eis illum, ut crucifigerétur. Suscepérunt áutem Jesum, et eduxérunt. Et bájulans sibi

crucem, exívit in eum, qui dícitur Calváriæ, locum, hebráice áutem Gólgotha : ubi crucifixérunt eum, et cum eo álios duos, hinc et hinc, médium áutem Jesum. Scripsit áutem et títulum Pilátus : et pósuit super crucem. Erat áutem scriptum : Jesus Nazarénus, Rex Judæórum. Hunc ergo títulum multi Judæórum legérunt : quia prope civitátem erat locus, ubi crucifíxus est Jesus : et erat scriptum hebráice, græce et latíne. Dicébant ergo Piláto pontífices Judæórum : Noli scríbere, Rex Judæórum : sed quia ipse dixit : Rex sum Judæórum. Respóndit Pilátus : Quod scripsi, scripsi. Mílites ergo cum crucifixíssent eum, accepérunt vestiménta ejus (et fecérunt quátuor partes, unicuíque míliti partem) et túnicam. Erat áutem túnica inconsútilis, désuper contéxta per totum. Dixérunt ergo ad ínvicem : Non scindámus eam, sed sortiámur de illa cujus sit. Ut Scriptúra implerétur, dicens : Partíti sunt vestiménta mea sibi : et in vestem meam misérunt sortem. Et mílites quidem hæc fecérunt. Stabant áutem juxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus, María Cléophæ, et María Magdaléne. Cum vidísset ergo Jesus matrem, et discípulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ : Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discípulo : Ecce mater tua. Et ex illa hora accépit eam discípulus in sua. Póstea sciens Jesus quia ómnia consummáta sunt, ut consummarétur Scriptúra, dixit : Sítio. Vas ergo erat pósitum acéto plenum. Illi áutem spóngiam plenam acéto, hyssópo circumponéntes, obtulérunt ori ejus. Cum ergo accepísset Jesus acétum, dixit : Consummátum est. Et inclináto cápite trádidit spíritum. Judǽi ergo, (quóniam Parascéve erat) ut non remanérent in cruce córpora Sábbato, (erat enim magnus dies ille Sábbati) rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Venérunt ergo mílites : et primi quidem fregérunt crura, et altérius, qui crucifíxus est cum eo. Ad Jesum áutem cum venissent,

ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis, et aqua. Et qui vidit, testimónium perhíbuit: et verum est testimónium ejus. Et ille scit quia vera dicit: ut et vos credátis. Facta sunt enim hæc ut Scriptúra impleretúr: Os non comminuétis ex eo. Et íterum ália Scriptúra dicit: Vidébunt in quem transfixérunt. Post hæc áutem rogávit Pilátum Joseph ab Arimathǽa (eo quod esset discípulus Jesu, occúltus áutem propter metum Judæórum), ut tólleret corpus Jesu. Et permísit Pilátus. Venit ergo, et tulit corpus Jesu. Venit áutem et Nicodémus, qui vénerat ad Jesum nocte primum, ferens mixtúram myrrhæ, et áloës, quasi libras centum. Accepérunt ergo corpus Jesu, et ligavérunt illud línteis cum aromátibus, sicut mos est Judǽis sepelíre. Erat áutem in loco, ubi crucifíxus est, hortus: et in horto monuméntum novum, in quo nondum quisquam pósitus erat. Ibi ergo propter Parascéven Judæórum, quia juxta erat monuméntum, posuérunt Jesum.

6. Oratio ad Dominum Jesum Christum de singulis articulis passionis ejus, dicenda a moriente, vel ab alio pro eo.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi.

℟. Quia per sanctam crucem tuam redemísti mundum.

Deus, qui pro redemptióne mundi voluísti nasci, circumcídi, a Judǽis reprobári, a Juda traditóre ósculo tradi, vínculis alligári, sicut agnus innocens ad víctimam duci, atque conspéctibus Annæ, Cáiphæ, Piláti, et Heródis indecénter offérri, a falsis téstibus accusári, flagéllis et oppróbriis vexári, sputis cónspui, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine pércuti, fácie velári, véstibus éxui, cruci clavis affígi, in cruce levári, inter latrónes deputári, felle et acéto potári, et láncea vulnerári: tu, Dómine, per has sanctíssimas pœnas tuas, quas

ego indignus récolo, et per sanctam crucem et mortem tuam, líbera me (vel, si alius dicit pro eo, líbera fámulum tuum N.) a pœnis inférni, et perdúcere dignéris, quo perduxísti latrónem tecum crucifíxum : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. Amen.

Dici prætera possunt sequentes Psalmi.

Psalmus 117.

CONFITÉMINI Dómino quóniam bonus : * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus : * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron : * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum : * quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum : * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjútor : * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjútor : * et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine.

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis : * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem : * et Dóminus suscépit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus : * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et salútis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem : déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam : * et narrábo ópera Dómini.

Castígans castigávit me Dóminus : * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justítiæ, ingréssus in eas confitébor Dómino : * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes : * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud : * et est mirábile in óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus : * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac, o Dómine bene prosperáre : * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini : * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitébor tibi : * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me : * et factus es mihi in salútem.

Confitémini Dómino quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Glória Patri.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via : * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus : * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directióne cordis : * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custódiam : * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te : * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua : * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dómine : * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis,* pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor : * et considerábo vias tuas.

In justificatiónibus tuis meditábor : * non obliviscar sermónes tuos.

Glória Patri.

Retríbue servo tuo, vivífica me : * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos : * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra : * non abscóndas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos : * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum : * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loquebántur : * servus áutem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est : * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhǽsit paviménto ánima mea : * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me : * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me : * et exercébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tǽdio : * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me : * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi : * judícia tua non sum oblítus.

Adhǽsi testimóniis tuis Dómine : * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Glória Patri.

7. Tres piæ et utiles morientibus Orationes cum tribus Pater noster, et tribus Ave María, in agone mortis recitandæ.

Primo dicitur : Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. Ave María.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, per tuam sanctíssimam agoníam, et oratiónem, qua orásti pro nobis in monte Olivéti, quando factus est sudor tuus sicut guttæ sánguinis decurréntis in terram : óbsecro te, ut multitúdinem sudóris tui sanguínei, quem præ timóris angústia copiosíssime pro nobis effudísti, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti

contra multitúdinem ómnium peccatórum hujus fámuli tui N., et líbera eum in hac hora mortis suæ ab ómnibus pœnis et angústiis, quas pro peccátis suis se timet meruísse: Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Secundo dicitur: Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. Ave María.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui pro nobis mori dignátus es in cruce, óbsecro te, ut omnes amaritúdines passiónum, et pœnárum tuárum, quas pro nobis míseris peccatóribus sustinuísti in cruce, máxime in illa hora, quando sanctíssima ánima tua egréssa est de sanctíssimo córpore tuo, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N., et líbera eum in hac hora mortis ab ómnibus pœnis et passiónibus, quas pro peccátis suis se timet meruísse: Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Tertio dicitur: Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. Ave María.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui per os Prophétæ dixísti: In caritáte perpétua diléxi te, ídeo attráxi te míserans; óbsecro te, ut eámdem caritátem tuam, quæ te de cælis in terram ad tolerándas ómnium passiónum tuárum amaritúdines attráxit, offérre et osténdere dignéris Deo Patri omnipoténti pro ánima hujus fámuli tui N., et líbera eum ab ómnibus passiónibus et pœnis, quas pro peccátis suis timet se meruísse. Et salva ánimam ejus in hac hora éxitus sui. Aperi ei jánuam vitæ, et fac eum gaudére cum Sanctis tuis in glória ætérna. Et tu, piíssime Dómine Jesu Christe, qui redemísti nos pretiosíssimo sán-

guine tuo, miserére ánimæ hujus fámuli tui, et eam introdúcere dignéris ad semper viréntia et amœna loca paradísi, ut vivat tibi amóre indivisíbili, qui a te, et ab eléctis tuis numquam separári potest. Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

CAPUT VIII

IN EXSPIRATIONE

Cum vero tempus exspirandi institerit, tunc maxime ab omnibus circumstantibus, flexis genibus, vehementer orationi instandum est. Ipse vero moriens, si potest, dicat; vel si non potest, assistens, sive Sacerdos pro eo clara voce pronuntiet: JESU, JESU, JESU. Quod et ea quæ sequuntur, ad illius aures, si videbitur, etiam sæpius repetat.

In manus tuas Dómine comméndo spíritum meum. Dómine Jesu Christe, súscipe spíritum meum. Sancta María, ora pro me. María mater grátiæ, mater misericórdiæ, tu me ab hoste prótege, et hora mortis súscipe.

2. Tunc ubi viget pia consuetudo, pulsetur campana parochialis Ecclesiæ aliquibus ictibus, ad significandum fidelibus in urbe, vel loco, aut extra in suburbanis exsistentibus, instantem mortem exspirantis ægroti, ut pro eo Deum rogare possint.

3. Egressa anima de corpore, statim dicatur hoc:

℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini, * Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Suscípiat te Christus qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te.

℟. Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine, et lux perpétua lúceat ei. * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue Dómine ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Tibi Dómine commendámus ánimam fámuli tui N., ut defúnctus sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

4. Interim detur campana signum transitus defuncti pro loci consuetudine, ut audientes pro ejus anima Deum precentur. Deinde corpus de more honeste compositum, loco decenti cum lumine collocetur : ac parva crux super pectus inter manus defuncti ponatur, aut ubi crux desit, manus in modum crucis componantur, interdumque aspergatur aqua benedicta, et interim, donec efferatur, qui adsunt, sive Sacerdotes, sive alii, orabunt pro defuncto.

TITULUS VI

CAPUT I

DE EXSEQUIIS

Sacras cæremonias ac ritus, quibus ex antiquissima traditione, et summorum Pontificum institutis sancta mater Ecclesia catholica in filiorum suorum exsequiis uti solet, tamquam vera religionis mysteria, christianæque pietatis signa, et fidelium mortuorum saluberrima suffragia, Parochi summo studio servare debent, atque usu retinere.

2. His itaque præstandis, qua par est modestia ac devotione ita se habebunt, ut ad defunctorum salutem, simulque ad vivorum pietatem, quemadmodum vere sunt, non ad quæstum ejusmodi ritus sancti instituti esse videantur.

3. Nullum corpus sepeliatur, præsertim si mors repentina fuerit, nisi post debitum temporis intervallum, ut nullus omnino de morte relinquatur dubitandi locus.

4. Quod antiquissimi est instituti, illud, quantum fieri poterit, retineatur, ut Missa, præsente corpore defuncti, pro eo celebretur, antequam sepulturæ tradatur.

5. Si quis die festo sit sepeliendus, Missa propria pro defunctis præsente corpore celebrari poterit; dum tamen

conventualis Missa, et Officia divina non impediantur, magnaque diei celebritas non obstet.

6. Caveant omnino Parochi, aliique Sacerdotes, ne sepulturæ, vel exsequiarum, seu anniversarii mortuorum officii causa quidquam paciscantur, aut tamquam pretium exigant; sed iis eleemosynis contenti sint, quæ aut probata consuetudine dari solent, aut Ordinarius constituerit. Neque permittant, ut pallia, aut alia Altaris ornamenta, ad ornatum feretri, vel tumbæ adhibeantur.

7. Cum autem antiquissimi ritus ecclesiastici sit, cereos accensos in exsequiis et funeribus deferre, caveant item, ne ejusmodi ritus omittatur, ac ne quid avare, aut indigne in eo committatur.

8. Pauperes vero, quibus mortuis nihil, aut ita parum superest, ut propriis impensis humari non possint, gratis omnino sepeliantur; ac debita lumina suis impensis, si opus fuerit, adhibeant Sacerdotes, ad quos defuncti cura pertinet, vel aliqua pia confraternitas, si fuerit, juxta loci consuetudinem.

9. Ubi viget antiqua consuetudo sepeliendi mortuos in Cœmeteriis, retineatur, et ubi fieri potest, restituatur : at vero cui locus sepulturæ dabitur in Ecclesia, humi tantum detur. Cadavera autem prope altaria non sepeliantur.

10. Sepulcra Sacerdotum, et Clericorum cujuscumque Ordinis, ubi fieri potest, a sepulcris laicorum separata sint, ac decentiori loco sita; atque ita, ubi commodum fuerit, ut alia pro Sacerdotibus, alia pro inferioris Ordinis Ecclesiæ ministris parata sint.

11. Sacerdos, aut cujusvis Ordinis Clericus defunctus, vestibus suis quotidianis communibus usque ad talarem vestem inclusive, tum desuper sacro vestitu sacerdotali, vel clericali, quem Ordinis sui ratio deposcit, indui debet.

Sacerdos quidem super talarem vestem, amictu, alba, cingulo, manipulo, stola et casula, seu planeta violacea sit indutus.

12. Diaconus vero induatur amictu, alba, cingulo, manipulo, stola super humerum sinistrum, quæ sub axilla dextera annectatur, et dalmatica violacea.

13. Subdiaconus autem amictu, alba, cingulo, manipulo et tunicella.

14. Alii præterea inferiorum Ordinum Clerici superpelliceo supra vestem talarem ornari debent, singuli prædicti cum tonsura, ac birretis suis.

15. Nullum porro cadaver perpetuæ sepulturæ traditum, ex ulla cujusvis Ordinis Ecclesia adsportari liceat, nisi de licentia Ordinarii.

16. Laici cadaver, quolibet generis, aut dignitatis titulo præditus ille fuerit, Clerici ne deferant, sed laici.

17. Corpora defunctorum in Ecclesia ponenda sunt pedibus versus Altare majus; vel si conduntur in Oratoriis, aut Capellis, ponantur cum pedibus versis ad illarum Altaria : quod etiam pro situ et loco fiat in sepulcro. Presbyteri vero habeant caput versus Altare.

18. Cæterum nemo christianus in communione fidelium defunctus, extra Ecclesiam, aut Cœmeterium rite benedictum sepeliri debet; sed si necessitas cogat ex aliquo eventu aliquando ad tempus aliter fieri, curetur, ut quatenus fieri poterit, corpus in locum sacrum quamprimum transferatur; et interim semper crux capiti illius apponi debet, ad significandum illum in Christo quievisse.

CAPUT II

QUIBUS NON LICET DARE ECCLESIASTICAM SEPULTURAM

Ignorare non debet Parochus, qui ab ecclesiastica sepultura ipso jure sunt excludendi, ne quemquam ad illam contra sacrorum Canonum decreta umquam admittat.

2. Negatur igitur ecclesiastica sepultura paganis, Judæis, et omnibus infidelibus; hæreticis, et eorum fautoribus; apostatis a christiana fide; schismaticis, et publicis excommunicatis majori excommunicatione; interdictis nominatim, et iis, qui sunt in loco interdicto, eo durante.

3. Seipsos occidentibus ob desperationem, vel iracundiam (non tamen si ex insania id accidat), nisi ante mortem dederint signa pœnitentiæ.

4. Morientibus in duello, etiamsi ante obitum dederint pœnitentiæ signa.

5. Manifestis, et publicis peccatoribus, qui sine pœnitentia perierunt.

6. Iis de quibus publice constat, quod semel in anno non susceperunt Sacramenta Confessionis, et Communionis in Pascha, et absque ullo signo contritionis obierunt.

7. Infantibus mortuis absque Baptismo.

8. Ubi vero in prædictis casibus dubium occurrerit, Ordinarius consulatur.

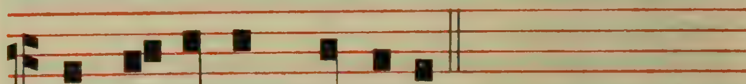
CAPUT III

EXSEQUIARUM ORDO

Constituto tempore, quo corpus ad Ecclesiam deferendum est, convocetur Clerus, et alii, qui funeri interesse debent, et in parochialem, vel in aliam Ecclesiam, juxta loci consuetudinem, ordine conveniant; ac datis certis campanæ signis, eo modo et ritu, quo in eo loco fieri solet, Parochus indutus superpelliceo et stola nigra, vel etiam pluviali ejusdem coloris, clerico præferente crucem, et alio aquam benedictam, ad domum defuncti una cum aliis procedit. Distribuuntur cerei, et accenduntur intorticia. Mox ordinatur Processio, præcedentibus laicorum confraternitatibus, si adsint; tum sequitur Clerus regularis, et sæcularis per ordinem: binique procedunt, prælata cruce, devote Psalmos, ut infra, decantantes, Parocho præcedente feretrum cum luminibus; inde sequuntur alii funus comitantes, et pro defuncto Deum rite deprecantes sub silentio.

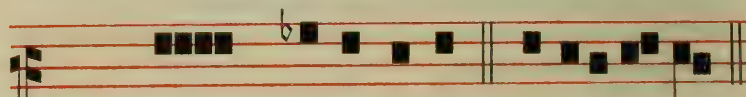
2. Parochus vero, antequam cadaver efferatur, illud aspergit aqua benedicta, mox dicit Antiphonam: **Si iniquitátes.** cum Psalmo **De profúndis clamávi, etc.** (pag. 80). In fine **Réquiem ætérnam dona ei Dómine, et lux perpétua lúceat ei.** Repetit Antiphonam totam: **Si iniquitátes observáveris Dómine: Dómine, quis susti-**

nébit ? Deinde cadaver effertur, Parochusque de domo procedens, statim gravi voce intonat Antiphonam :

et Cantores inchoant

Ton. I. Fin. 1.

Clero alternatim prosequente :

Psalmus 50.

Miserére mei Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum : * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te convertúntur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit láudem tuam.

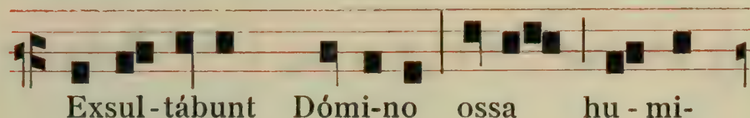
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

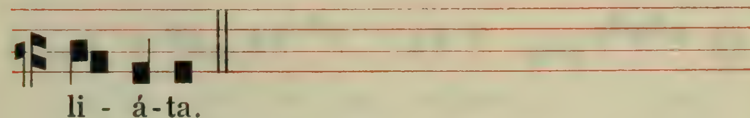
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

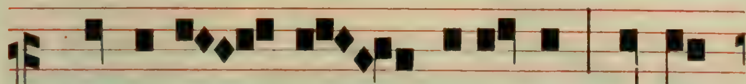

Ac si longitudo itineris postulaverit, dicantur Psalmi Graduales. Ad Dóminum cum tribulárer, etc. vel alii Psalmi ex Officio Mortuorum (pag. 142 sqq.), et in fine cujuslibet Psalmi dicitur : Réquiem ætérnam dona ei Dómine, etc. qui Psalmi devote, distincte, gravique voce recitari debent usque ad Ecclesiam.

3. Ad ingressum Ecclesiæ repetitur Antiphona : Exsultábunt Dómino ossa humiliáta. Deinde Ecclesiam ingressi,

cantant Responsorium, cantore incipiente, et Clero alternatim respondente, videlicet :

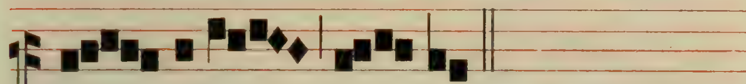
Modus 4. *Mi-la.*

Subve-ní - te Sancti De - i, oc-cúr - ri-te Ange-li Dó-mi-ni : * Susci-pi-éntes á-nimam e - jus : * Offe-réntes e - am in conspé-ctu Al - tís-si-mi. ℣. Suscí-pi-at te Christus, qui vo-cá - vit te : et in si-num Abrahæ Ange-li de-dú - cant te. Suscipiéntes. ut supra.

4. Deposito feretro in medio Ecclesiæ, ita ut defuncti pedes, si fuerit laicus, sint versus Altare majus; si vero fuerit Sacerdos, ut dictum est, caput sit versus ipsum Altare; et cereis accensis circa corpus, statim nisi quid impediat, ut infra monebitur, dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, ut infra ponitur; et duo ex Clero incipiant absolute Invitatorium:

Regem, cui ómnia vivunt: * Veníte, adorémus; et repetitur a Clero: **Regem, cui ómnia vivunt: Veníte, adorémus.**

Psalmus. **Veníte, exsultémus, etc.** et duplicantur Antiphonæ.

5. Ad finem Officii post Antiphonam Cantici **Benedíctus, etc. Ego sum resurréctio, etc.** dicitur

Pater noster. secreto.
℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**
℟. **Sed líbera nos a malo.**
℣. **A porta ínferi.**
℟. **Erue Dómine ánimam ejus.**
℣. **Requiéscat in pace.**
℟. **Amen.**
℣. **Dómine exáudi oratiónem meam.**
℟. **Et clamor meus ad te véniat.**
℣. **Dóminus vobíscum.**
℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus. Oratio.

Absólve, quǽsumus Dómine, ánimam fámuli tui ab omni vínculo delictórum : ut in resurrectiónis glória inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

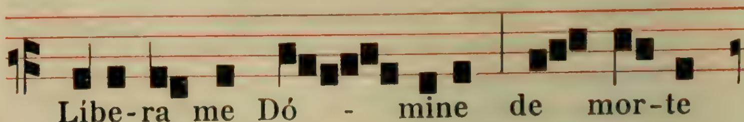
6. Dum in Officio dicuntur Laudes, Sacerdos cum ministris paratur ad celebrandam Missam solemnem pro defuncto, si tempus congruens fuerit, ut in die depositionis in Missali Romano.

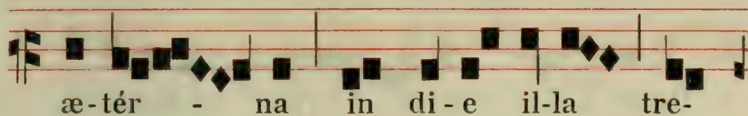
7. Finita Missa, Sacerdos, deposita casula, seu planeta, et manipulo, accipit pluviale nigri coloris : et Subdiaconus accipit crucem, et accedit ad feretrum, et se sistit ad caput defuncti cum cruce, medius inter duos acolythos seu ceroferarios cum candelabris et candelis accensis : et omnes alii de Clero veniunt ordinatim in gradu suo cum candelis accensis, et stant in circuitu feretri : tum sequitur Sacerdos cum Diacono, et assistente, aliisque ministris, et facta reverentia Altari, sistit se contra crucem ad pedes defuncti, retro adstantibus ei a sinistris duobus acolythis, uno cum thuribulo et navicula incensi, altero cum vase aquæ benedictæ et aspersorio, et acolytho, seu Clerico tenente librum, absolute dicit sequentem Orationem :

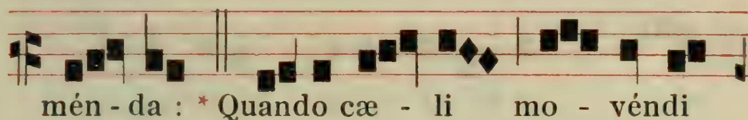
Non intres in judícium cum servo tuo Dómine, quia nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium peccatórum ei tribuátur remíssio. Non ergo eum, quǽsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicátio fídei christiánæ comméndat : sed grátia tua illi succurrénte, mereátur evádere judícium ultiónis, qui dum víveret, insignítus est signáculo sanctæ Trinitátis : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

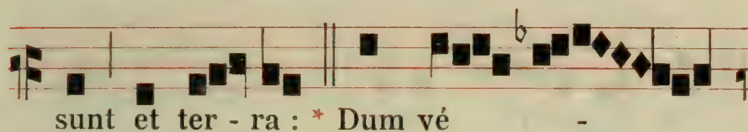
8. Deinde cantore incipiente, Clerus circumstans cantat sequens Responsorium :

Modus 1. *Re-la.*

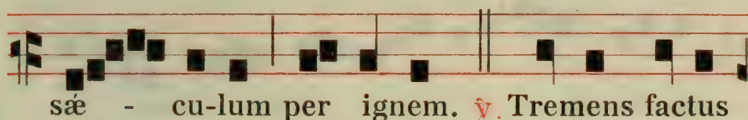

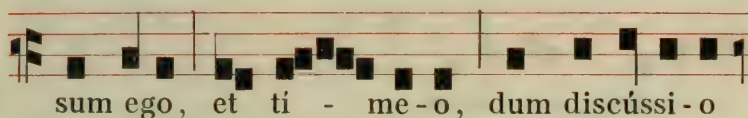

æ-tér - na in di-e il-la tre-

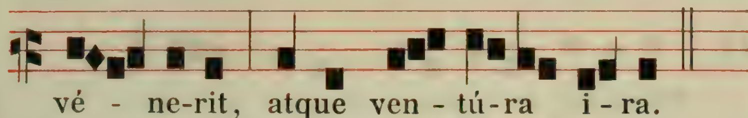

mén-da : * Quando cæ - li mo - véndi

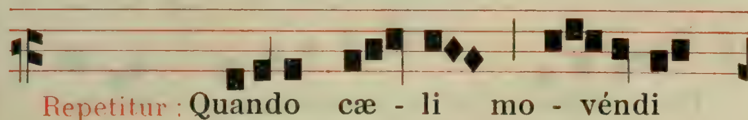

sunt et ter-ra : * Dum vé -

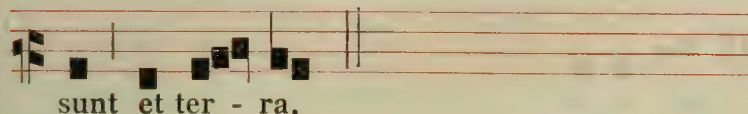

ne-ris ju-di - cá - re

sǽ - cu-lum per ignem. ℣. Tremens factus

sum ego, et tí - me-o, dum discússi-o

vé - ne-rit, atque ven-tú-ra i-ra.

Repetitur : Quando cæ - li mo - véndi

sunt et ter - ra.

℣. Di-es il-la, di-es i-ræ, ca-la-mi-tá-

tis et mi-sé-ri-æ, di-es magna

et a-má-ra valde.

Repetitur: Dum vé - ne-ris

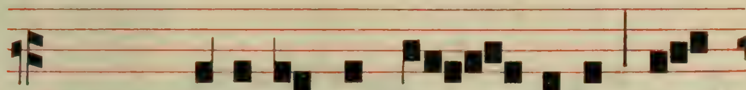
ju-di-cá - re sǽ-

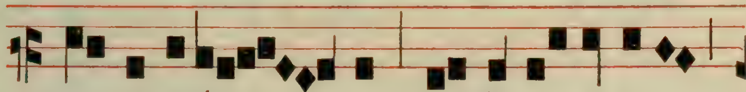
cu-lum per ignem.

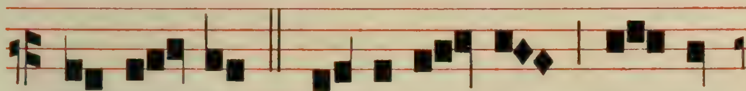
℣. Réqui-em æ-térnam do-na e - is,

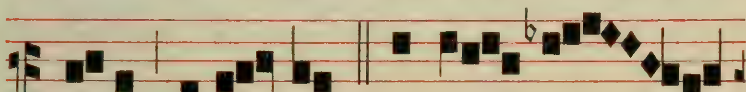
Dó - mine: et lux perpé-tu-a lú-ce-

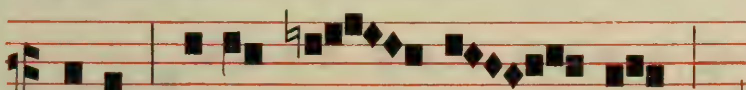
at e-is.

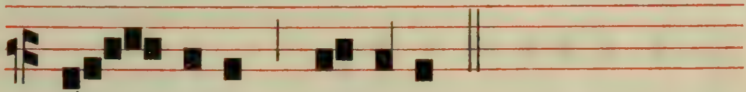

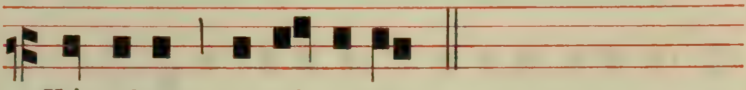

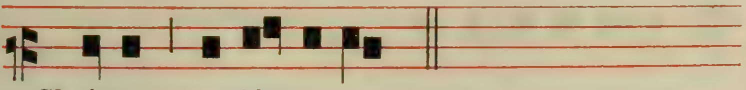

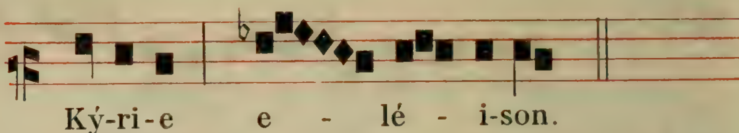

9. Dum cantatur prædictum Responsorium, Sacerdos, acolytho et Diacono ministrante, accipit incensum de navicula, et ponit in thuribulum; et finito Responsorio, cantor cum primo Choro dicit:

Et secundus Chorus respondet:

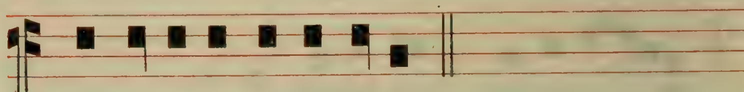

Deinde omnes simul dicunt :

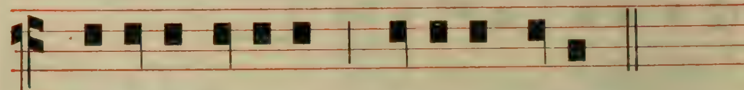

10. Mox Sacerdos dicit alta voce : **Pater noster**; et secreto dicitur ab omnibus ; et ipse interim accipit a Diacono vel acolytho aspersorium aquæ benedictæ, et facta profunda inclinatione cruci, quæ est ex adverso, Diacono, seu ministro genuflectente, et fimbrias pluvialis sublevante, circumiens feretrum (si transit ante Sacramentum, genuflectit), aspergit corpus defuncti : deinde reversus ad locum suum, Diacono ministrante, accipit thuribulum, et eodem modo circuit feretrum, et corpus incensat, ut asperserat : postea reddito thuribulo ei, a quo acceperat, stans in loco suo, acolytho, seu alio ministro tenente librum apertum ante se, dicit :

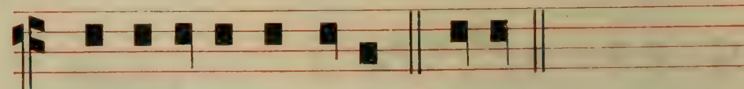

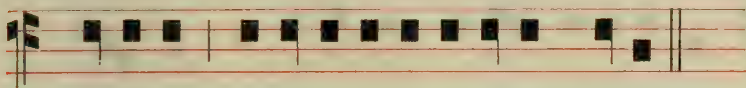

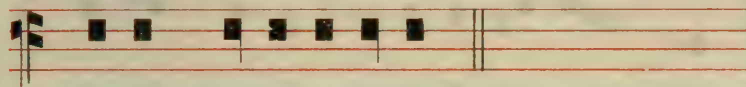
℣. Dómi-ne exáudi o-ra-ti-ó-nem me-am.

℟. Et clamor me-us ad te vé-niat.

℣. Dóminus vo-bíscum.

℟. Et cum spí-ri-tu tu-o.

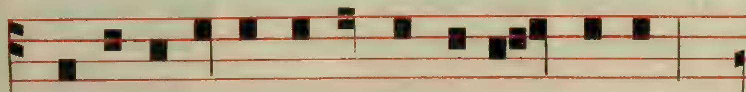
Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere : te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N., quam hódie de hoc sǽculo migráre jussísti, ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci : ut quia in te sperávit, et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos, in Oratione dicatur : pro ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quam, etc.

11. Finita Oratione, corpus defertur ad sepulcrum, si tunc deferendum sit : et dum portatur, Clerici cantant Antiphonam :

Modus 8. *Sol-ut.*

In para-dí-sum de-dú-cant te An - ge-li :

in tu-o advén-tu sus-ci-pi-ant te Már-

ty-res, et perdú-cant te in ci-vi-tá-tem

san-ctam Je-rú-sa-lem. Cho-rus An-ge-ló-

rum te sus-ci-pi-at, et cum Lá-za-

ro quondam páupe-re æ-térnam há-be-as

ré-qui-em.

12. Cum autem pervenerit ad sepulcrum, si non est benedictum, Sacerdos illud benedicit, dicens hanc Orationem.

Orémus.

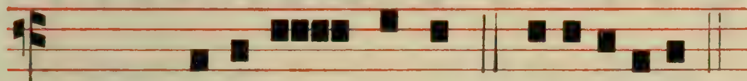
Deus, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt, hunc túmulum benedícere dignáre, eíque Angelum tuum sanctum députa custódem: et quorum, quarúmque córpora hic sepeliúntur, ánimas eórum ab ómnibus absólve vínculis delictórum, ut in te semper cum Sanctis tuis sine fine læténtur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

13. Dicta Oratione, Sacerdos aqua benedicta aspergat, deinde incenset corpus defuncti, et tumulum.

14. Quod si corpus tunc ad sepulturam non deferatur, omisso Responsorio : In paradísum, etc. et benedictione sepulcri, si jam est benedictum, prosequatur Officium, ut infra : quod numquam omittitur; et intonet Antiphonam.

Antiphona. *Ton. II.*

Canticum Zachariæ. Luc. 1. g.

BENEDÍCTUS Dóminus Deus Israël : * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis, * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus.

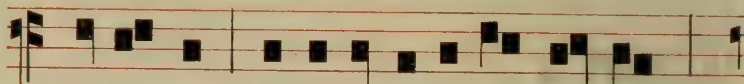
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum.

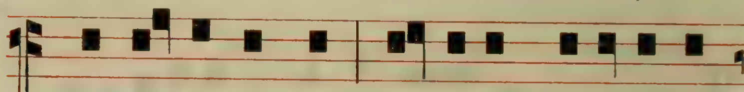
Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.

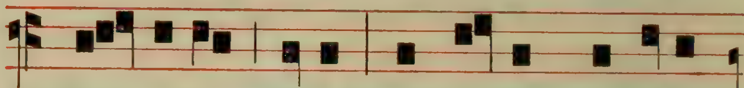
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

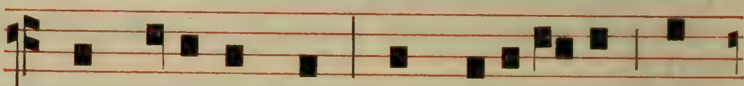
Réquiem ætérnam.

Et repetitur Antiphona.

Postea Sacerdos dicit :

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. Interim corpus aspergit.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue Dómine ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Fac, quǽsumus Dómine, hanc cum servo tuo defúncto (vel fámula tua defúncta) misericórdiam, ut factórum suórum in pœnis non recípiat vicem, qui (vel quæ) tuam in votis ténuit voluntátem : ut sicut hic eum (vel eam) vera fides junxit fidélium turmis; ita illic eum (vel eam) tua miserátio sóciet angélicis choris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

℣. Anima ejus, et ánimæ ómnium fidélium defunctórum per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

15. Deinde a sepultura in ecclesiam, vel in sacristiam revertentes, dicant sine cantu Antiphonam : Si iniquitátes, cum Psalmo : De profúndis, etc. Réquiem ætérnam, etc.

16. Si vero ob rationabilem causam, videlicet ob temporis angustiam, vel aliorum funerum instantem necessitatem, prædictum Officium Mortuorum cum tribus Nocturnis, et Laudibus dici non potest; deposito in ecclesia feretro cum corpore, dicatur saltem primum Nocturnum cum Laudibus, vel etiam sine Laudibus, maxime ubi ejusmodi viget consuetudo, incipiendo ab Invitatorio : Regem, cui ómnia vivunt, * Veníte, adorémus.

17. Et postea omnia alia dicantur, quæ supra præscripta sunt dicenda post Officium Mortuorum et Missam.

18. Quod si etiam ea fuerit temporis angustia, vel alia urgens necessitas, ut unum Nocturnum cum Laudibus dici non possit, aliæ prædictæ preces et suffragia numquam omittantur.

19. Missa vero, si hora fuerit congruens, ritu pro defunctis, ut in die obitus, præsente corpore, non omittatur, nisi obstet magna diei solemnitas, aut aliqua necessitas aliter suadeat : et post Missam fiat, ut supra.

CAPUT IV

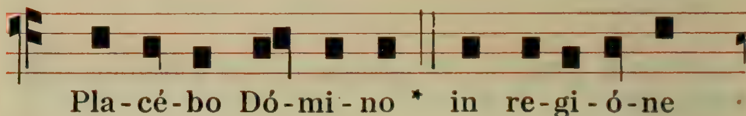
OFFICIUM DEFUNCTORUM

Dicitur in Choro in die depositionis, et aliis diebus pro temporis opportunitate, et ecclesiarum consuetudine, ut supra dictum est. In die vero depositionis, et tertio, septimo, trigesimo, et anniversario, duplicantur Antiphonæ : et in fine Psalmorum dicitur : Réquiem ætérnam * dona eis Dómine. Et lux perpétua * lúceat eis ; etiam si pro uno tantum fiat Officium.

AD VESPERAS

Absolute incipitur ab Antiphona. *Ton. II.*

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exáudiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit áurem suam mihi : * et in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis : * et perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem invéni : * et nomen Dómini invocávi.

O Dómine líbera ánimam meam : * miséricors Dóminus, et justus, et Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus : * humiliátus sum, et liberávit me.

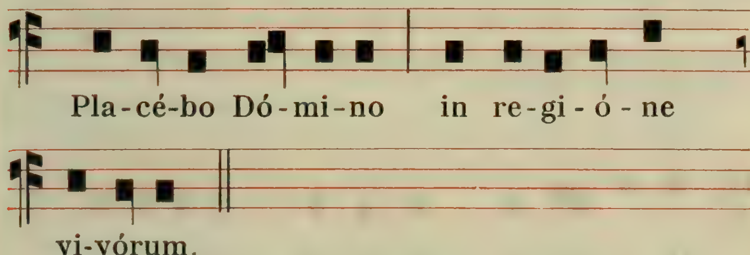
Convértere ánima mea in réquiem tuam : * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte : * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

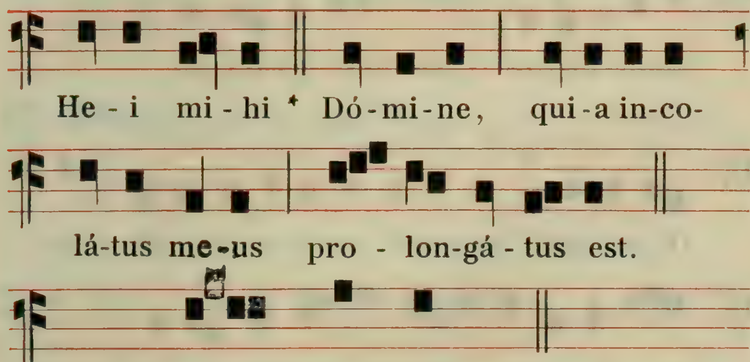
Placébo Dómino * in regióne vivórum.

Réquiem ætérnam.

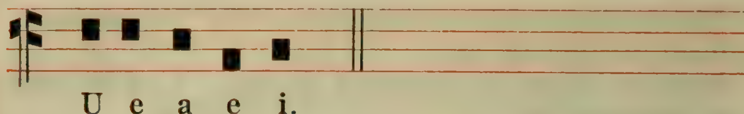
1. Antiphona.

2. Antiphona. *Ton. II.*

Ps. 119. Ad Dóminum. ut infra.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

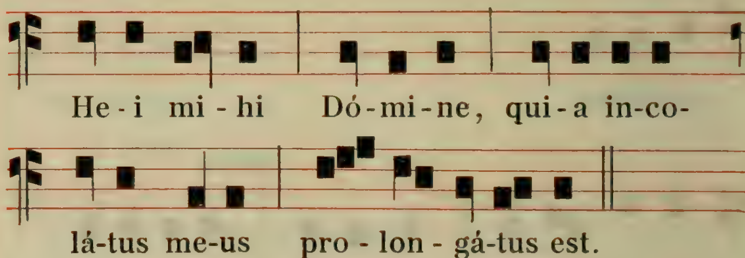
Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

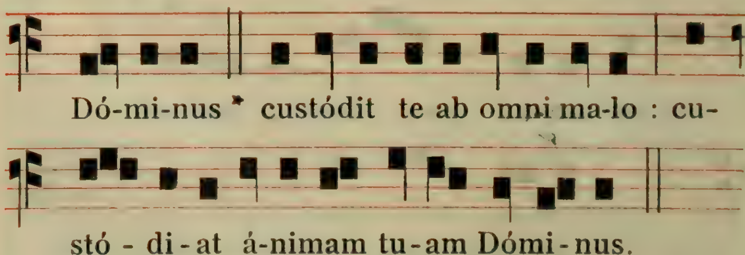
Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

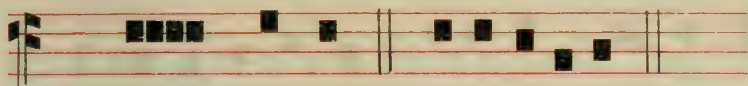
Réquiem ætérnam.

2. Antiphona.

3. Antiphona. *Ton. II.*

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

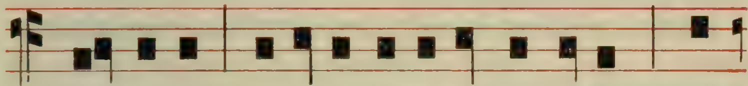
Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam.

3. Antiphona.

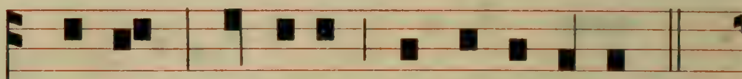

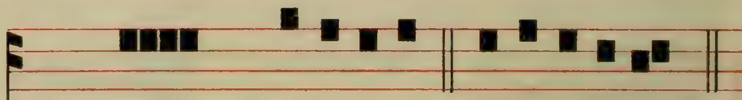

4. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine : * Dómine exáudi vocem meam :

Fiant áures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine : * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est : * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus : * sperávit ánima mea in Dómino.

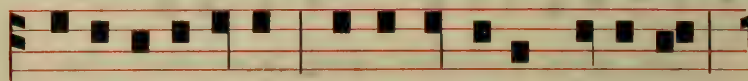
A custódia matutína usque ad noctem : * speret Israël in Dómino.

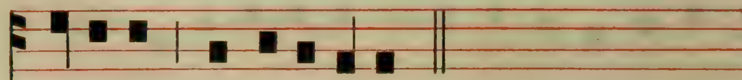
Quia apud Dóminum misericórdia : * et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

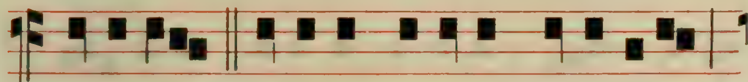
Réquiem ætérnam.

4. Antiphona.

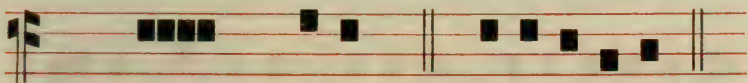

5. Antiphona. *Ton. II.*

Psalmus 137.

CONFITÉBOR tibi Dómine in toto corde meo : * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi : * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua : * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me : * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ : * quia audiérunt ómnia verba oris tui :

Et cantent in viis Dómini : * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit : * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me : * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me : * Dómine misericórdia tua in sæculum : ópera mánuum tuárum ne despícias.

Réquiem ætérnam.

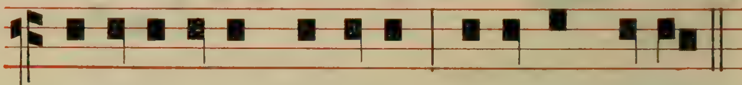
5. Antiphona.

Ope-ra má-nu-um tu-á-rum Dómine

ne de-spí-ci - as.

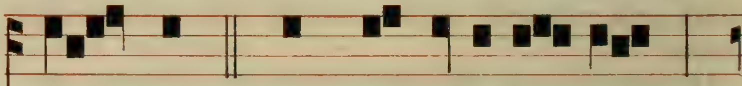

℣. Audí-vi vocem de cælo di-céntem mi-hi.

℟. Be-á-ti mórtu-i, qui in Dómino mo-ri-úntur.

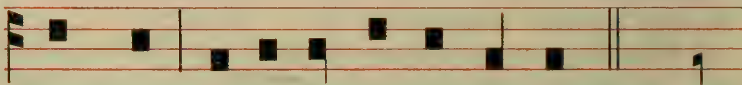
Ad Magnificat Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

O - mne * quod dat mi-hi Pa - ter,

ad me vé-ni - et : et e - um qui venit

ad me, non e - jí - ci - am fo - ras.

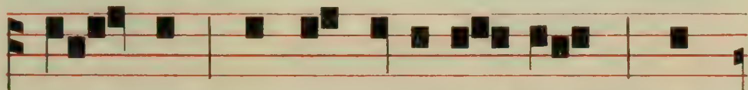
Cant. B. M. V. Magníficat. ut infra. U e a e i.

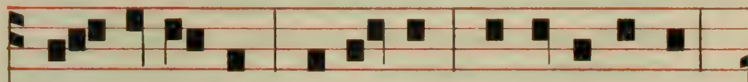
Canticum Beatæ Mariæ Virginis.

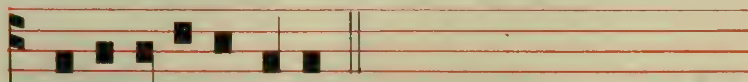
Luc. cap. 1. vers. 46.

Magníficat * anima mea Dóminum.
Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.
Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.
Réquiem ætérnam.

Antiphona.

2. Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter et ad Laudes.

Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 145.

Láuda ánima mea Dóminum : laudábo Dóminum in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus : * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam : * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus : * qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus : * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos : * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum, et víduam suscípiet : * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion, * in generatiónem et generatiónem.

Réquiem ætérnam.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue Dómine ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

3. In die Depositionis Defuncti.

Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (vel

defúncta) sæculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Vel Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.), quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti : ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem; sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci; ut quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

4. In die tertio, septimo, et trigesimo depositionis Defuncti.

Oratio.

Quǽsumus Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.), cujus depositiónis diem tértium (vel séptimum, vel trigésimum) commemorámus, Sanctórum atque Electórum tuórum largíri dignéris consórtium; et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

In Anniversario.

Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine : da ánimæ fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.), (vel animábus famulórum, famularúmque tuárum), cujus (vel quorum) anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

ALIÆ ORATIONES DIVERSÆ PRO DEFUNCTIS

Pro summo Pontifice defuncto.

Oratio.

DEUS, qui inter summos Sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti: præsta, quǽsumus; ut qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, sanctórum tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro defuncto Episcopo.

Oratio.

DEUS, qui inter apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quǽsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si fuerint plures, dicitur in numero plurali.

Pro Episcopo Cardinali defuncto, dicatur: fámulum tuum N. Epíscopum Cardinálem, pontificáli fecísti dignitáte, etc.

Pro Presbytero Cardinali, dicatur: fámulum tuum N. Presbýterum Cardinálem, sacerdotáli, etc.

Pro Diacono autem Cardinali, dicatur Oratio: Inclína, Dómine, etc. quæ habetur paulo infra; hoc modo: ut ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális, quam de hoc sǽculo, etc.

Pro defuncto Sacerdote.

Oratio.

DEUS, qui inter apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quǽsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Vel Oratio.

Præsta, quǽsumus Dómine : ut ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quem in hoc sǽculo commorántem, sacris munéribus decorásti, in cælésti sede gloriósa semper exsúltet. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro uno defuncto.

Oratio.

Inclína Dómine áurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur : ut ánimam fámuli tui N., quam de hoc sǽculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro una defuncta.

Oratio.

Quǽsumus Dómine pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ N.: et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus.

Oratio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor : quǽsumus cleméntiam tuam ; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sǽculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium pervenire concédas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro Fidelibus defunctis.

Generalis Oratio.

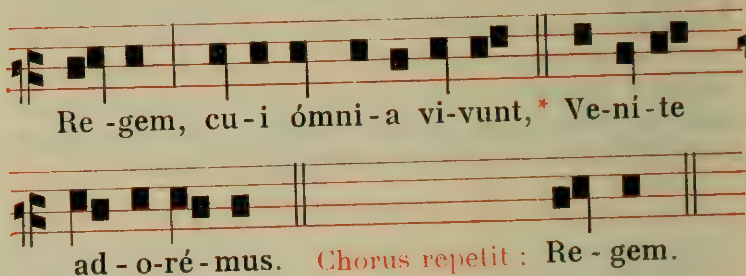
Fidélium Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum : ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis suppli-

catiónibus consequántur : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

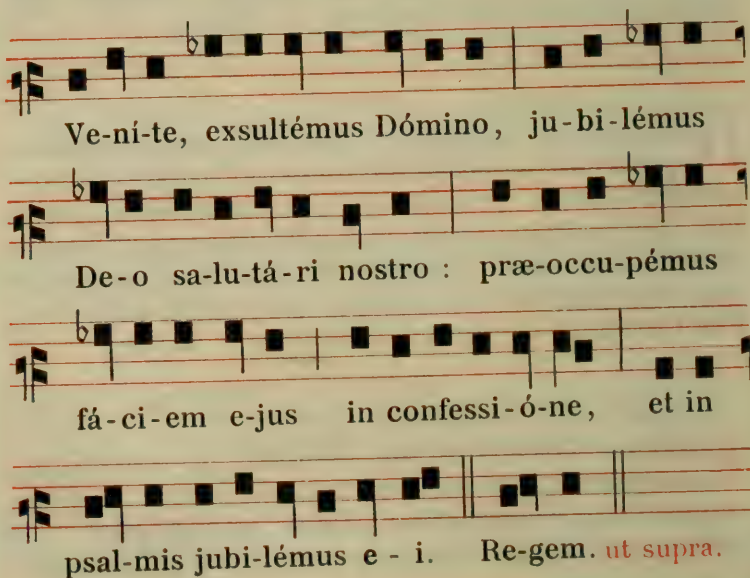
℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.

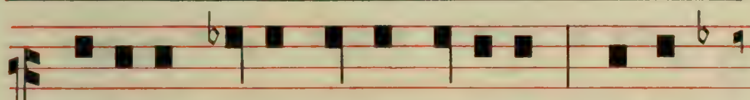
AD MATUTINUM

Invitatorium. Modus 6. *Fa-la.*

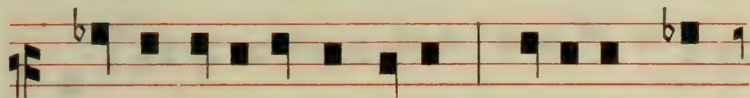

Psalmus 94.

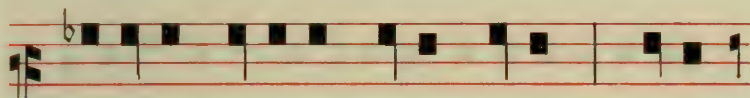

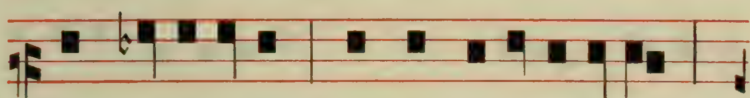
Quó-ni-am De-us magnus Dómi-nus, et Rex

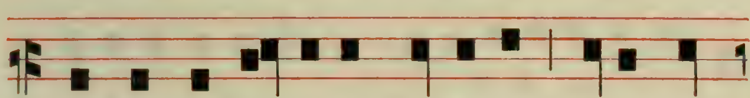
magnus super omnes de-os : quó-ni-am non

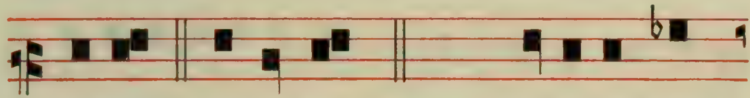
repél-let Dóminus plebem su-am, qui-a

in manu e-jus sunt omnes fines terræ,

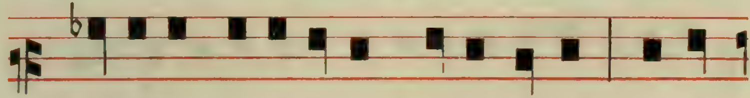
et al-ti-tú-dines mónti-um ipse cón-

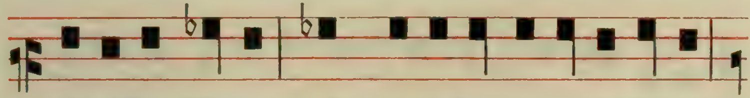
spi-cit. Ve-ní-te. ut supra. Quó-ni-am ip-

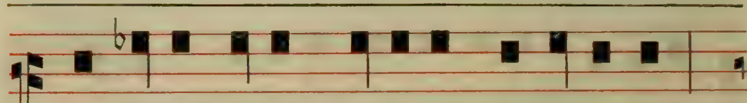
si-us est mare, et ipse fe-cit il-lud, et

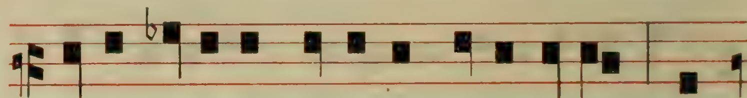
á-ri-dam fundavérunt manus e-jus : ve-ni-

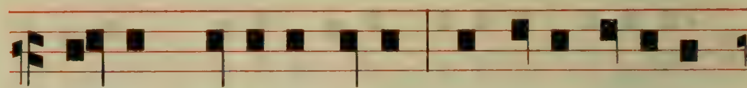
te ado-rémus, et pro-ci-dámus ante De-um :

plo-rémus co-ram Dómi-no, qui fe-cit nos :

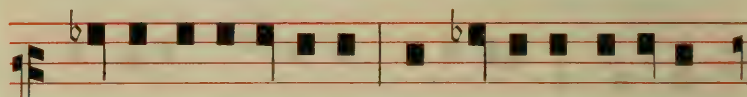
qui-a ipse est Dómi-nus De-us noster, nos

áu-tem pópu-lus e-jus, et o-ves páscu-æ

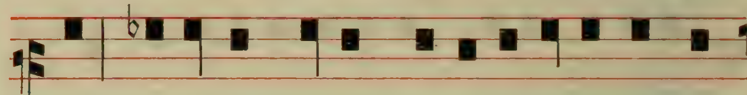
e-jus. Re-gem. ut supra. Hó-di-e si vo-cem

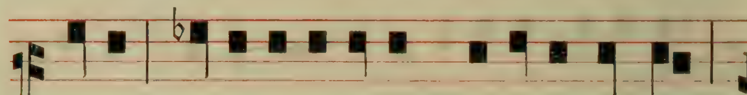
e-jus audi-é-ri-tis, no - lí-te obdu-rá-re

corda vestra, sic-ut in ex-a-cerba-ti-ó-

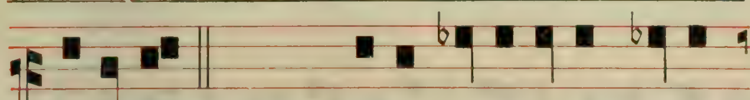
ne secúndum di-em tenta-ti-ó-nis in de-

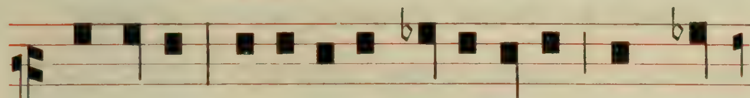

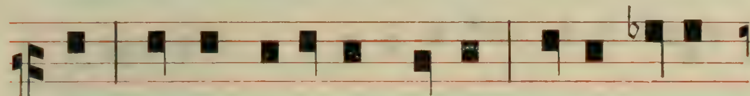
sérto : u-bi tenta-vérunt me patres vestri,

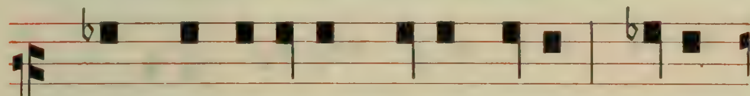

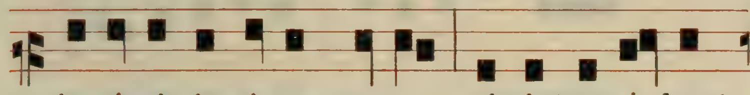
pro-bavé-runt et vi-dérunt ópe-ra me-a.

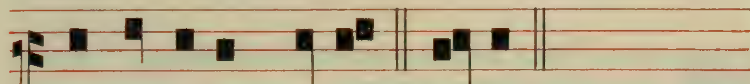

Ve-ni-te. ut supra. Quadra-gínta annis pró-xi-

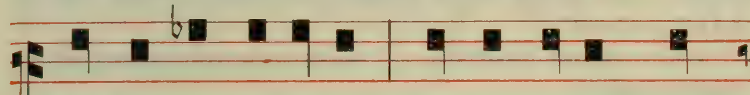

mus fu-i ge-ne-ra-ti-ó-ni hu-ic, et di-

xi: Semper hi errant corde : ipsi ve-ro

non cognové-runt vi-as me-as, quibus

ju-rá-vi in i-ra me-a, si intro-í-bunt

in réqui-em me-am. Re-gem. ut supra.

Ré-qui-em æ-térnam do-na e-is Dó-

mi-ne : et lux per-pé-tu-a lú-ce-at

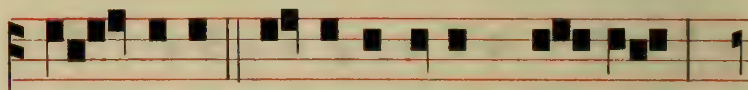

e-is. Ve-ni-te. ut supra. Re-gem, cu-i

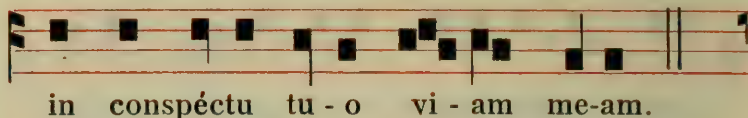
Chorus.

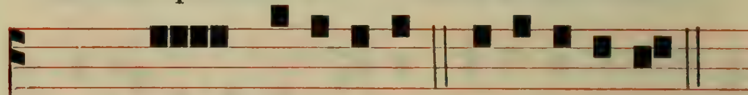

IN I. NOCTURNO

1. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

Psalmus 5.

VERBA mea áuribus pércipe Dómine, * intél-lige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane adstábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego áutem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

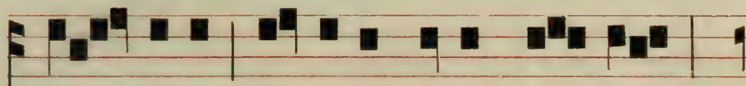
Et lætántur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

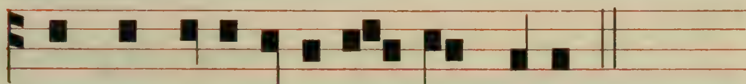
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

1. Antiphona.

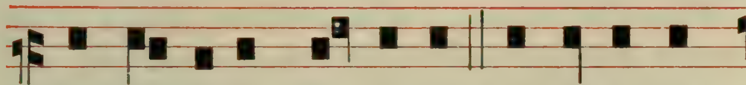

Dí - ri-ge Dó-mi-ne De-us me - us

in conspéctu tu-o vi - am me-am.

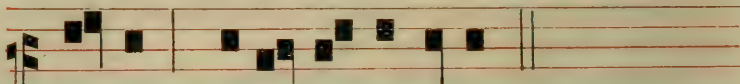
2. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

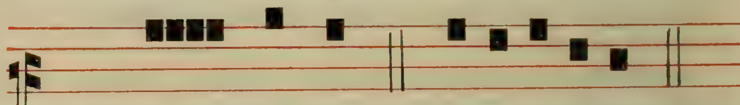

Con-vér-te-re Dó - mi-ne, * et é - ri-pe

á-ni-mam me-am : quó-ni-am non est in

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infírmus sum: * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno áutem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

2. Antiphona.

Convér-te-re Dó-mi-ne, et é-ri-pe á-ni-mam me-am : quó-ni-am non est in mor-te, qui me-mor sit tu-i.

3. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Nequán-do * rá-pi-at ut le-o á-ni-mam me-am, dum non est qui réd-imat, neque qui salvum fá-ci-at.

Ps. 7. Dñe Deus meus. ut infra. U e a e i.

Psalmus 7.

DÓMINE Deus meus in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, et líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis :

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua : * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti : * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus judex justus, fortis, et pátiens : * numquid iráscitur per síngulos dies ?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit : * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam : * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum : * et íncidit in fóveam, quam fecit.

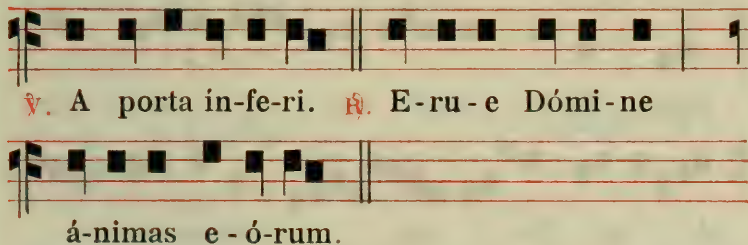
Convertétur dolor ejus in caput ejus : * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus : * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

3. Antiphona.

Pater noster. totum secreto.

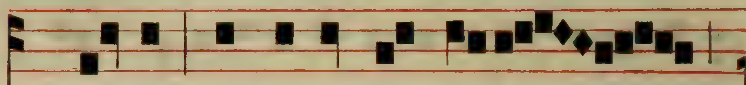
Lectiones leguntur sine Absolutione, Benedictione et Titulo.

Lectio I. Job 7. d.

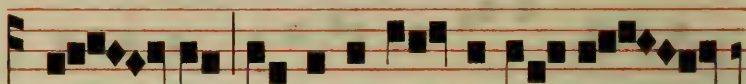
Parce mihi Dómine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, et súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi o custos hóminum? quare posuísti me contrárium tibi, et factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, et quare non áufers iniquitátem meam? ecce nunc in púlvere dórmiam: et si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu áutem. vel alia conclusione.

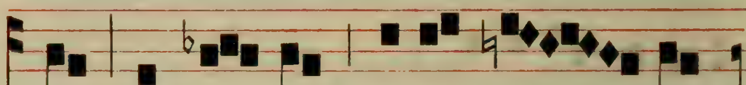
Modus 8. *Sol-ut.*

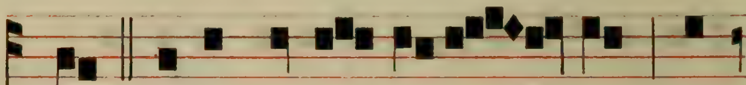
℟. Cre-do quod Redémptor me-us

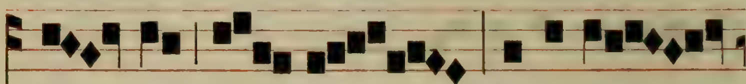
vi - vit, et in novís - simo di-

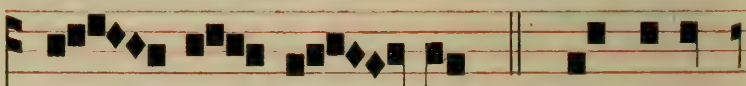
e de ter - ra surre - ctú - rus

sum : * Et in carne me - a vi-

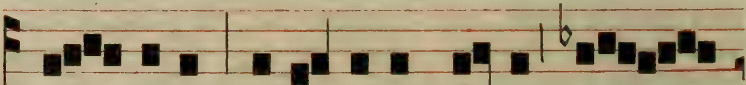
dé - bo De - um Salva-tó-

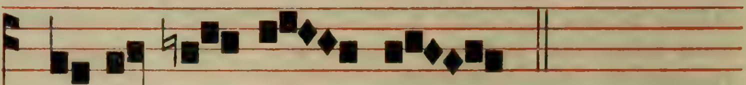
rem me - um. ℣. Quem vi-sú-

rus sum e - go ipse : et non

á - li-us : et ó-cu-li me - i con-

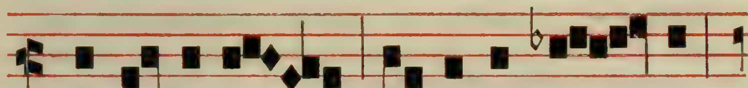
spe-ctú - ri sunt.

Et in carne mea. ut supra.

Lectio II. **Job 10.**

TÆDET ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meum, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo : Noli me condemnáre : índica mihi cur me ita júdices. Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, et ópprimas me opus mánuum tuárum, et consílium impiórum ádjuves ? Numquid óculi cárnei tibi sunt : aut sicut videt homo, et tu vidébis ? Numquid sicut dies hóminis dies tui, et anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, et peccátum meum scrutéris ? Et scias quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo qui de manu tua possit erúere.

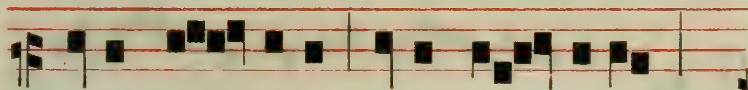
Modus 4. *Mi-la.*

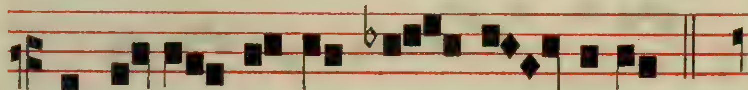
℟. Qui Lá-za-rum re-susci-tá-sti

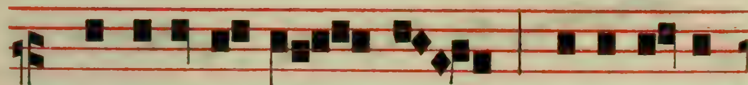
a monumén-to fœ́-tidum : * Tu

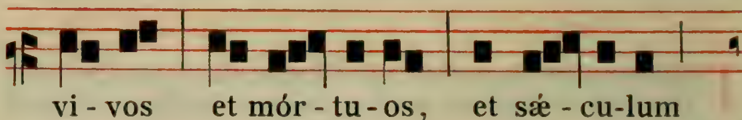
e-is Dó-mi-ne do-na ré-qui-em,

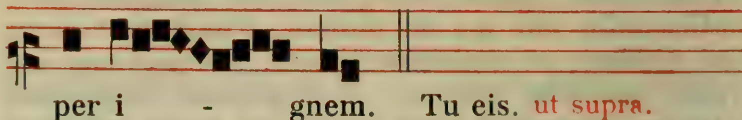

et lo-cum in-dul-gén-ti-æ.

℣. Qui ventú-rus es judi-cá-re

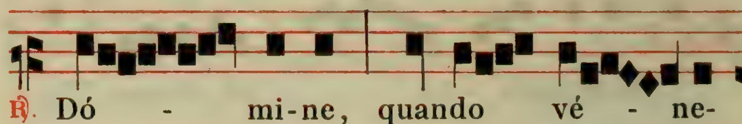

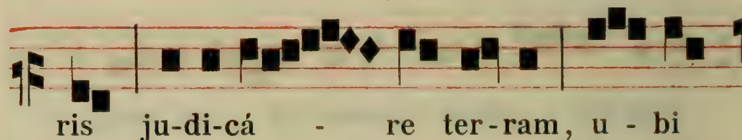

Lectio III. Job 10. b.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me totum in circúitu : et sic repénte præcípitas me? Meménto quæso quod sicut lutum féceris me, et in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, et sicut cáseum me coagulásti? Pelle et cárnibus vestísti me : óssibus et nervis compegísti me : Vitam et misericórdiam tribuísti mihi, et visitátio tua custodívit spíritum meum.

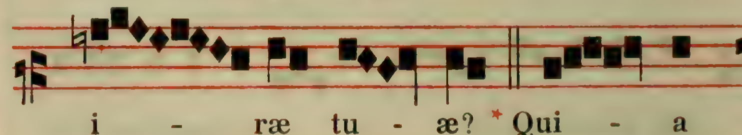
Modus 8. *Sol-ut.*

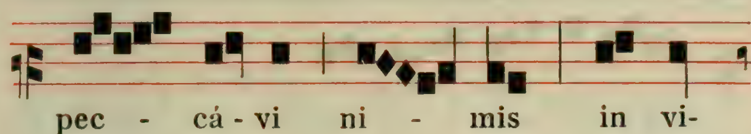

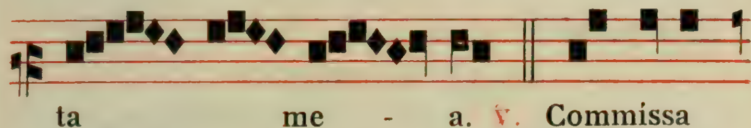

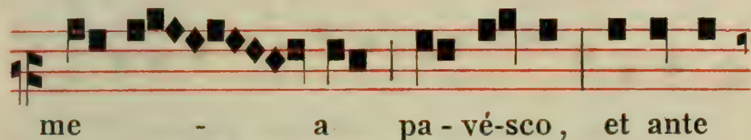

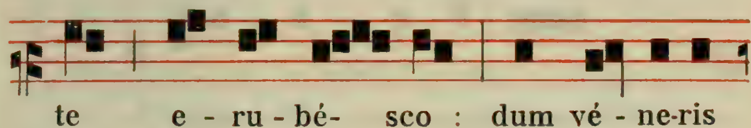

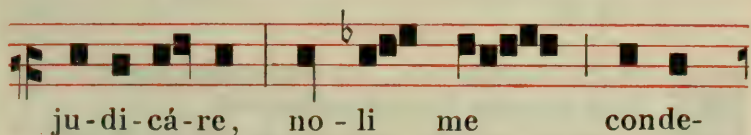

pec - cá - vi ni - mis in vi-

ta me - a. ℣. Commissa

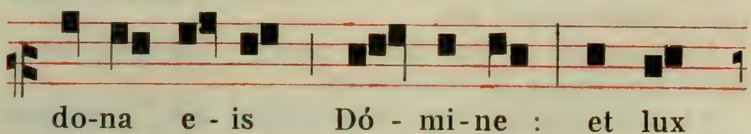

me - a pa - vé-sco, et ante

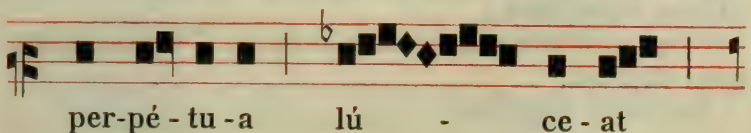

te e - ru - bé- sco : dum vé - ne-ris

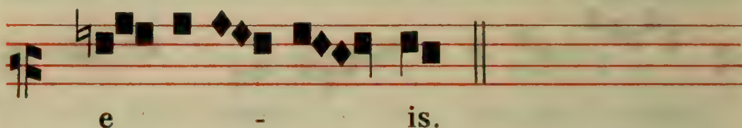

ju - di - cá - re, no - li me conde-

mná - re. Quia peccávi. ut supra.

℣. Ré - qui - em æ - tér-nam

do-na e - is Dó - mi - ne : et lux

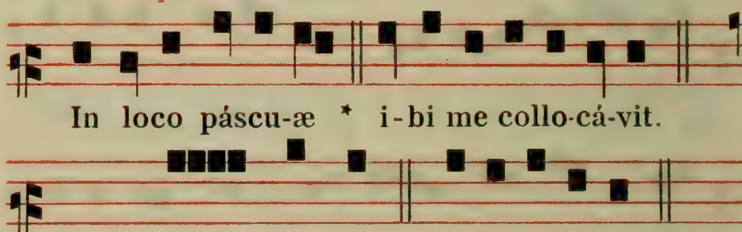

per-pé - tu - a lú - ce - at

Quia peccávi. ut supra.

IN II. NOCTURNO

1. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Ps. 22. Dñs regit me. ut infra. U e a e i.

Psalmus 22.

DÓMINUS regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

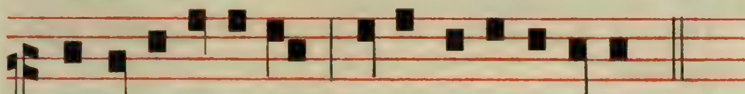
Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est !

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ :

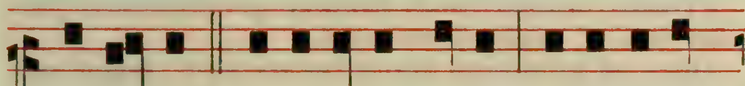
Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitúdinem diérum.

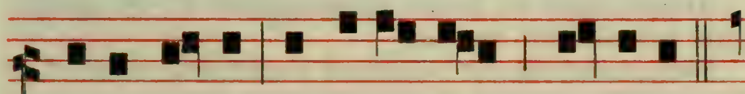
Réquiem ætérnam.

1. Antiphona.

2. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam : * Deus meus in te confído, non erubéscam :

Neque irrídeant me inimíci mei : * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine demónstra mihi : * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me : * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu : * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hereditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsius ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et páuper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam quóniam sperávi in te.

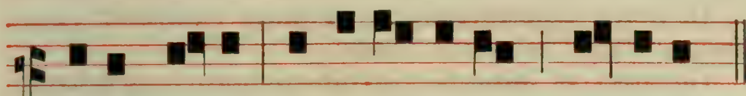
Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera Deus Israël, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

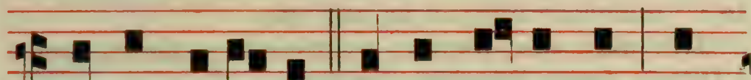
Réquiem ætérnam.

2. Antiphona.

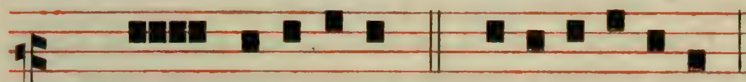

3. Antiphona. *Ton. IV. Fin. 1.*

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea, * quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas.

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt et cecidérunt.

Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsum me prǽlium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ :

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me : * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te : * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto : * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me : * Dóminus áutem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua : * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

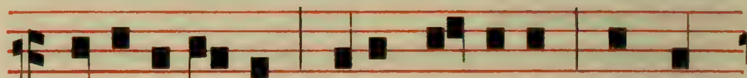
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age : * et confortétur cor tuum, et sústine Dóminum.

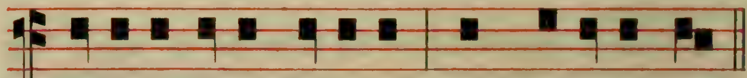
Réquiem ætérnam.

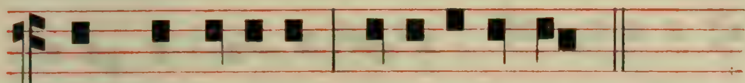
3. Antiphona.

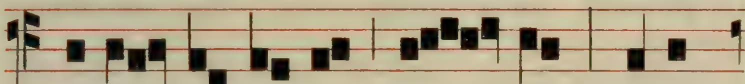

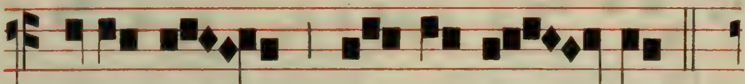

Pater noster. totum secreto.

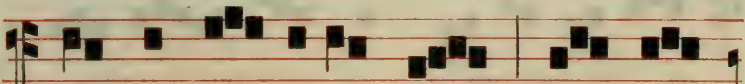
Lectio IV. Job 13. d.

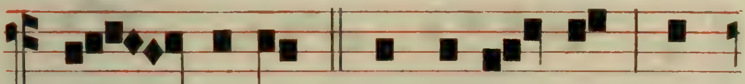
RESPÓNDE mihi : quantas hábeo iniquitátes et peccáta, scélera mea et delicta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, et arbitráris me inimícum tuum ? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris : Scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti : Qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

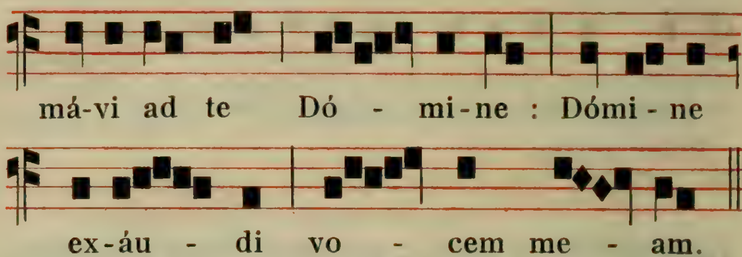
Modus 2. *Re-fa.*

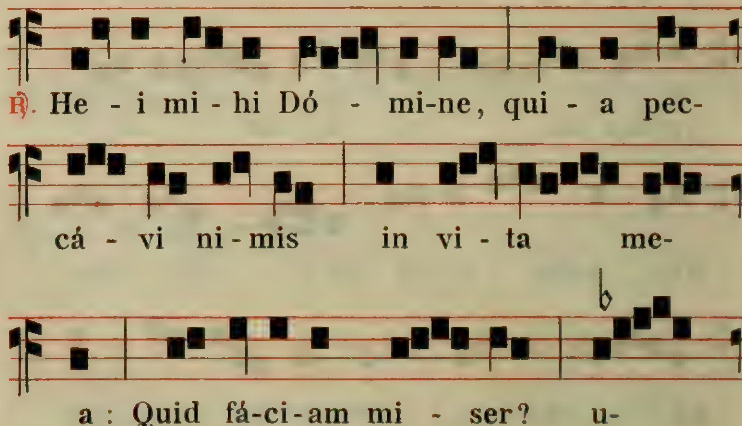

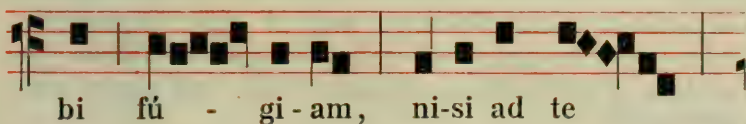

Nec adspiciat. ut supra.

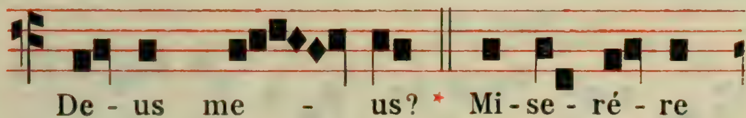
Lectio V. Job 14.

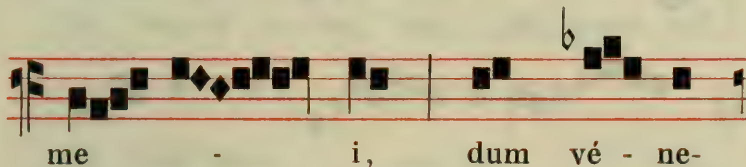
Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu, qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est : constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

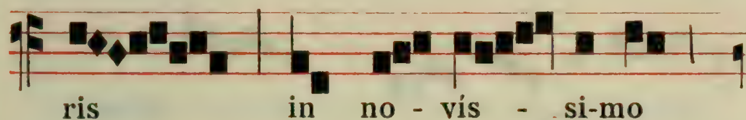
Modus 2. *Re-fa*.

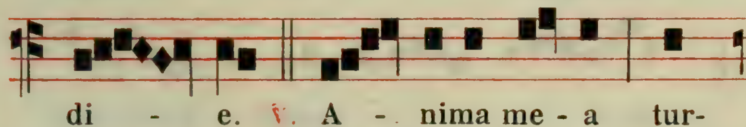

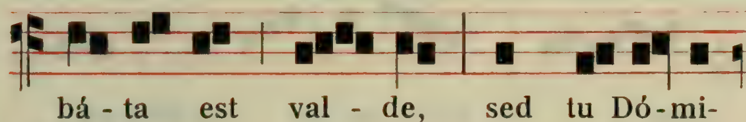

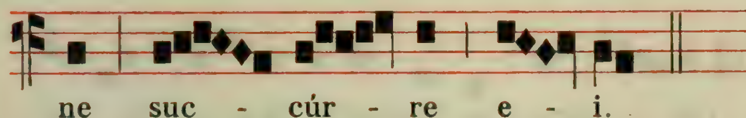

Miserére. ut supra.

Lectio VI. **Job 14. c.**

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, exspécto donec véniat

immutátio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

Modus 6. *Fa-la.*

℟. Ne recor-dé - ris pec-cá - ta me - a

Dó - mi-ne, * Dum véne - ris

ju-di - cá-re sæ - cu-lum

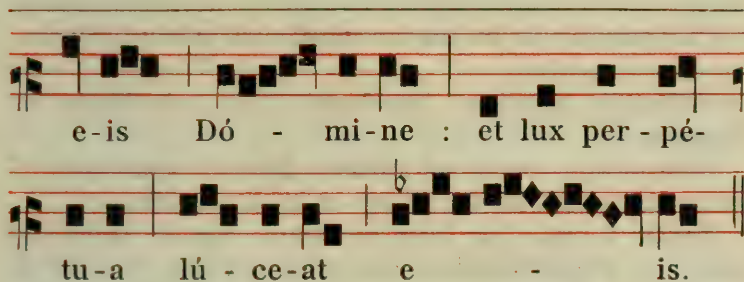
per i - gnem. ℣. Di - ri-

ge Dó - mi-ne De - us

me - us in conspéctu tu-o vi - am

me - am. Dum véneris. ut supra.

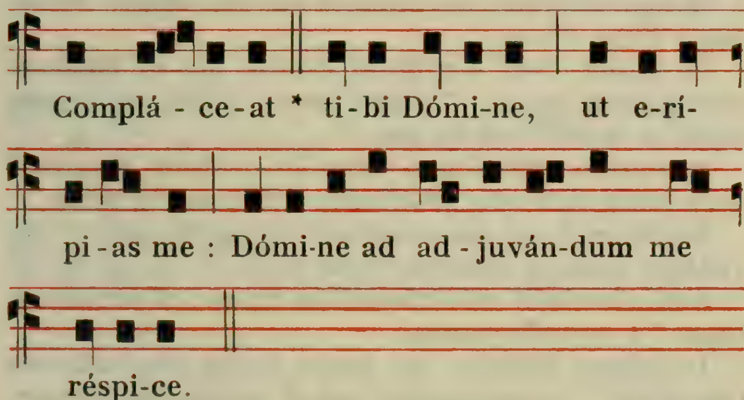
℣. Ré - qui-em æ - térnam do-na

Dum véneris. ut supra.

IN III. NOCTURNO

1. Antiphona. *Ton. II.*

Ps. 39. Exspéctans. ut infra. U e a e i.

Psalmus 39.

EXSPÉCTANS exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudívit preces meas : * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos : * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Annuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrifícium et oblatiónem noluísti: * áures áutem perfecísti mihi.

Holocáustum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscóndi misericórdiam tuam, et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu áutem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi : Euge, éuge.

Exsúltent et lætentur super te omnes quæréntes te : * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

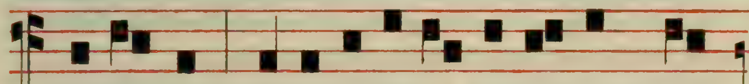
Ego áutem mendícus sum, et páuper : * Dóminus sollícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es : * Deus meus ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

1. Antiphona.

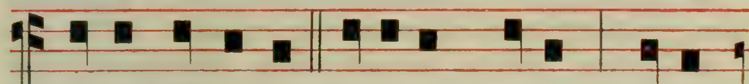

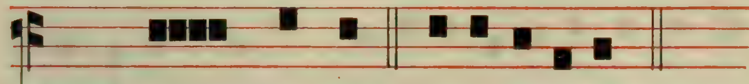

2. Antiphona. *Ton. II.*

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénum, et páuperem : * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra : * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus : * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi : Dómine miserére mei : * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi : * Quando moriétur, et períbit nomen ejus ?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei : * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me : * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat ?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi : * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Tu áutem Dómine miserére mei, et resúscita me : * et retríbuam eis.

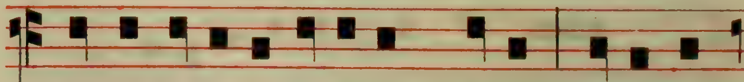
In hoc cognóvi quóniam voluísti me : * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me áutem propter innocéntiam suscepísti : * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

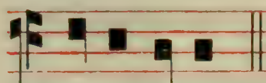
Benedíctus Dóminus Deus Israël a sæculo, et usque in sæculum : * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

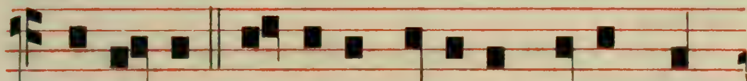
2. Antiphona.

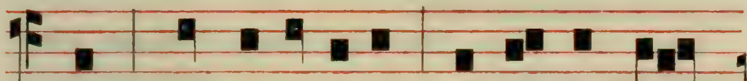

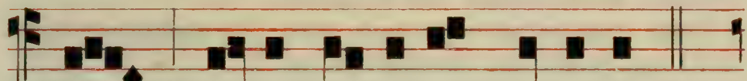
Sa-na Dómine á-nimam me-am qui-a pec-

3. Antiphona. *Ton. II.*

Ps. 41. Quemádmodum. ut infra. U e a e i.

Psalmus 41.

QUEMÁDMODUM desiderat cervus ad fontes aquárum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem, vivum; * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei :

In voce exsultatiónis, et confessiónis : * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam : * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo : Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei ? * et quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus ?

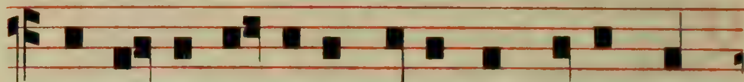
Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi qui tríbulant me inimíci mei.

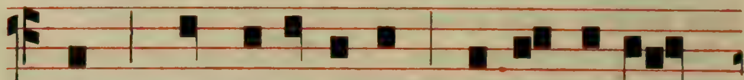
Dum dicunt mihi per síngulos dies : Ubi est Deus tuus ? * quare tristis es ánima mea ? et quare contúrbas me ?

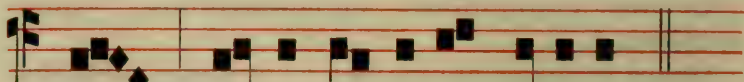
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi : * salutáre vultus mei, et Deus meus.

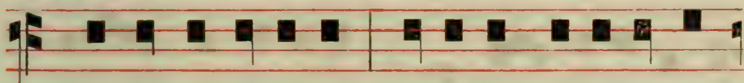
Réquiem ætérnam.

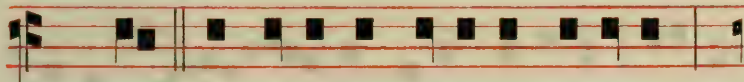
3. Antiphona.

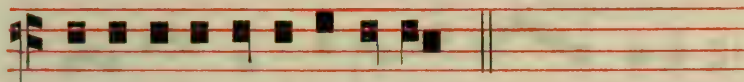

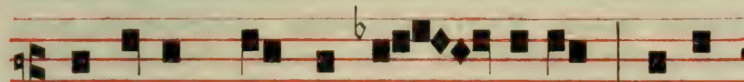

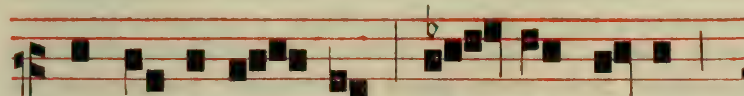

Pater noster. totum secreto.

Lectio VII. Job 17.

Spíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, et solum mihi súperest sepúlcrum. Non peccávi, et in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me Dómine, et pone me juxta te, et cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, et rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, et in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi : Pater meus es, mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, et patiéntiam meam quis considerat ?

Modus 1. *Re-la.*

contúr - bat me : * Qui-a in in - fér-

no nulla est redémpti - o, mi-se-

ré-re me - i De - us, et sal - va

me. ℣. De-us in nómi-ne tu - o

sal - vum me fac, et in vir-tú - te tu-

a lí - be - ra me.

Quia in inférno. ut supra.

Lectio VIII. Job 19. c.

Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, et plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum : Et

rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósita est hæc spes mea in sinu meo.

Modus 8. *Sol-ut.*

℟. Dó-mi-ne se-cúndum actum me - um no-li me ju-di - cá - re: ni-hil dignum in con-spé-ctu tu - o e - gi: íd - e-o dé - pre-cor ma - je - stá - tem tu - am, * Ut tu De-us dé - le-as i-niqui-tá - tem me - am.

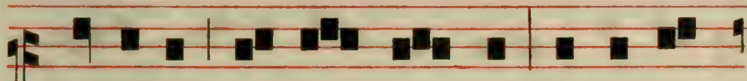
℣. Am - pli-us la-va me Dó- mi-ne ab inju-sti - ti-a me - a, et a de-lí-cto me - o mun- da me. Ut tu Deus. ut supra.

Lectio IX. Job 10. d.

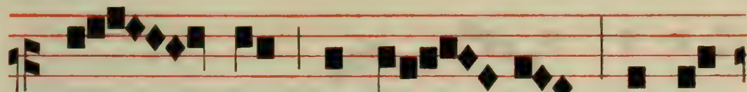
Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum: ántequam vadam et non revértar, ad terram tenebrósam, et opértam mortis calígine: terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

Modus 1. *Re-la.*

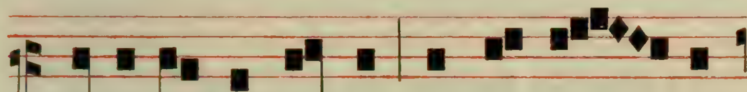
℟. Lí-be-ra me Dó - mi-ne de vi - is in-fér - ni, qui por-tas

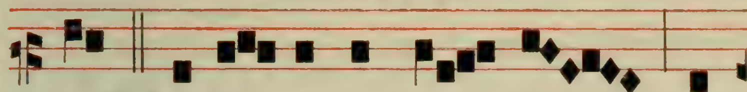
ǽ-re-as confre - gí - sti : et vi-si-

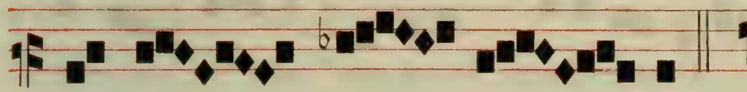
tá - sti in-fér - num, et de-

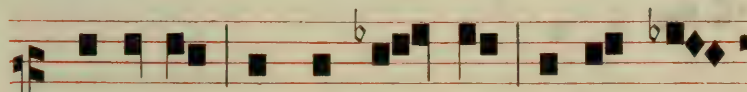
dí-sti e - is lú-men, ut vi-dé - rent

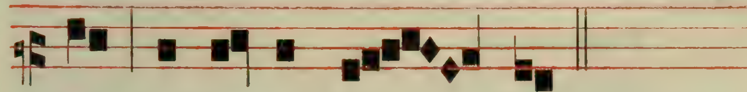
te : * Qui e - rant in pœ - nis te-

ne-brá - rum.

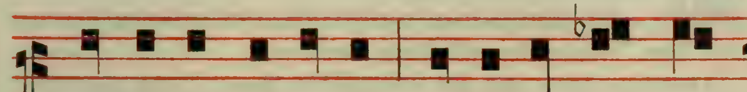

℣. Clamántes et di-cén - tes, Adve - ní-

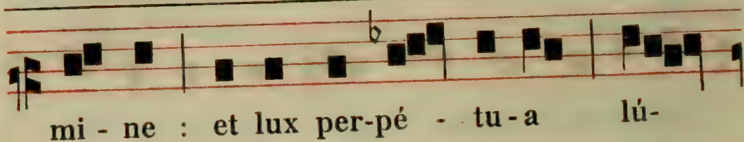

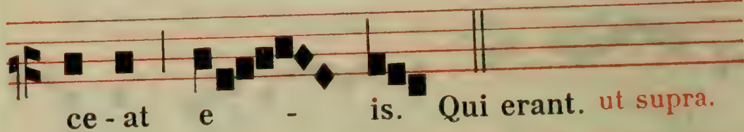
sti Red-émptor no - ster.

Qui erant. ut supra.

℣. Réqui-em æ-térnam do-na e - is Dó-

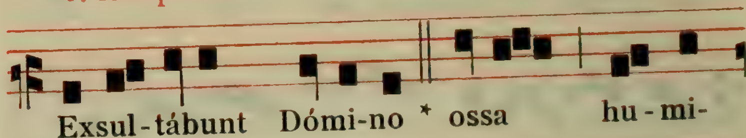

5. Sequens Responsorium dicitur in die Commemorationis omnium Defunctorum, et quando dicuntur pro Defunctis novem Lectiones.

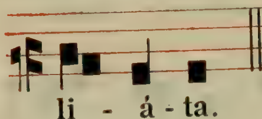
℟. Líbera me Dómine, etc. pag. 132.

AD LAUDES

Absolute incipitur.

1. Antiphona. *Ton. I. Fin.* 1.

Psalmus 50.

MISERÉRE mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projícias me a fácie tua : * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit láudem tuam.

Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.

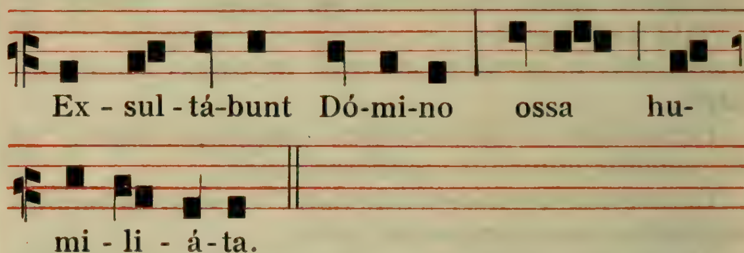
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

1. Antiphona.

2. Antiphona. *Ton. VIII. Fin. 1.*

Ps. 64. Te decet. ut infra. U e a e i.

Psalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus po-

téntia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

2. Antiphona.

Ex - áu - di Dó - mi - ne o - ra - ti - ó - nem me - am : ad te omnis ca - ro vé-ni-et.

3. Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

Me sus - cé - pit * déxte - ra tu - a Dómi-ne.

Ps. 62. Deus Deus meus. ut infra. U e a e i.

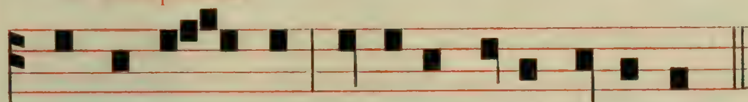
Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.
In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhǽsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.
Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ, * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

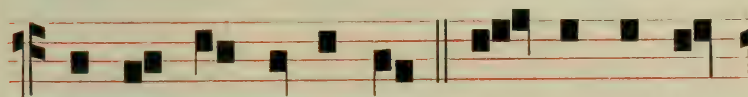
Psalmus 66.

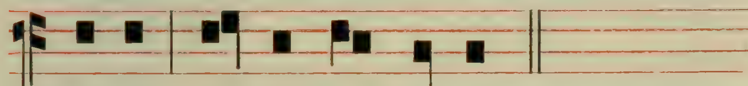
Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur et exsúltent gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.
Réquiem ætérnam.

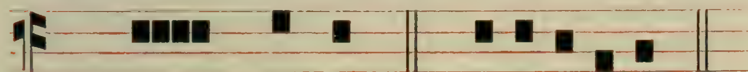
3. Antiphona.

4. Antiphona. *Ton. II.*

Canticum Ezechiæ. Isai. 38.

EGO dixi : In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum : * dixi : Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non adspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est ; et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est velut a texénte, vita mea : dum adhuc ordírer, succídit me : * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea :

De mane usque ad vésperam fínies me : * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba :

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum:

Dómine vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu áutem eruísti ánimam meam ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

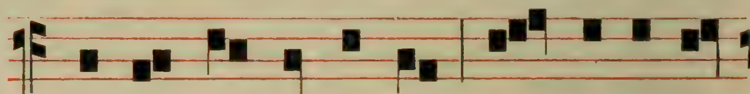
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

4. Antiphona.

A por-ta ín-fe-ri é-ru-e Dómi-ne á-ni-mam me-am.

5. Antiphona. *Ton. VII. Fin.* 3.

Omnis spi-ri-tus * láu-det Dó-mi-num.

Ps. 148. Laudáte Dñm. ut infra. U e a e i.

Psalmus 148.

LAUDÁTE Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, láudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi :

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus.

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines, senes cum junióribus láudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cælum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

CANTÁTE Dómino cánticum novum : * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum : * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Láudent nomen ejus in choro : * in týmpano et psaltério psallant ei :

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo : * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória : * lætabúntur in cubílibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum : * et gládii ancípites in mánibus eórum :

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus : * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus : * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fáciant in eis judícium conscríptum : * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAUDÁTE Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

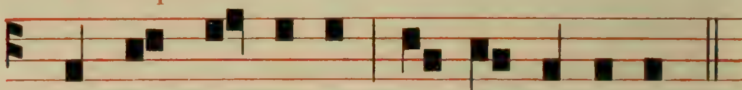
Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus : laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus láudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

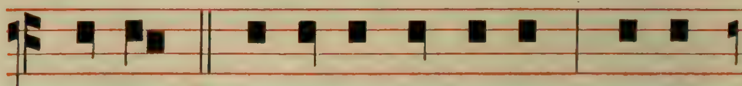
5. Antiphona.

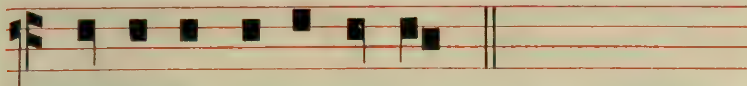
Omnis spí - ri - tus láu-det Dó - mi-num.

℣. Audí - vi vo-cem de cæ-lo di-cén-tem

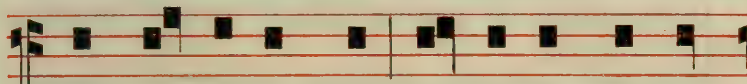

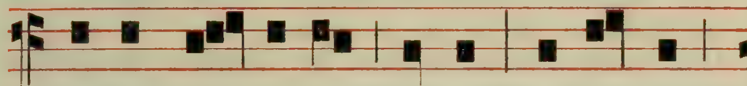
mi-hi. ℟. Be - á - ti mór-tu - i qui in

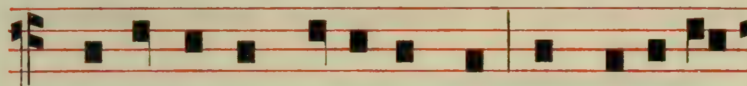

Ad Benedictus, Antiphona. *Ton. II.*

Canticum Zachariæ. Luc. 1. g.

BENEDÍCTUS Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

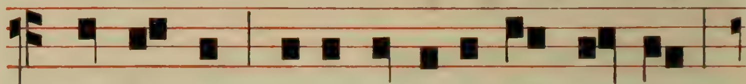
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

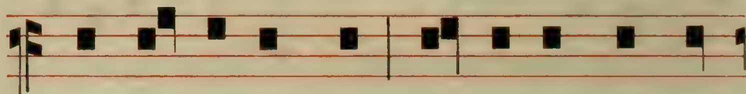
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Réquiem ætérnam.

Antiphona.

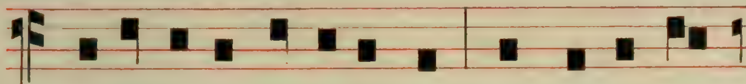
E-go sum re-surré-cti - o, et vi - ta :

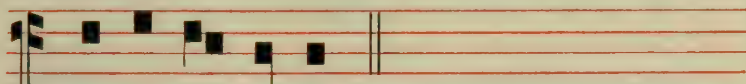

qui cre - dit in me, é - ti-am si mór-

tuus fú - e-rit, vi-vet : et o-mnis

Deinde Pater noster.

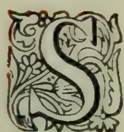
6. Psalmus De profúndis. (pag. 146) cum Precibus et Orationibus Officio congruentibus, ut supra in Vesperis (pag. 150).

CAPUT V

DE OFFICIO FACIENDO
IN EXSEQUIIS ABSENTE CORPORE DEFUNCTI
ET IN DIE TERTIO, SEPTIMO, TRIGESIMO ET ANNIVERSARIO

Si faciendæ sint Exsequiæ absente corpore, eo die, quo bene visum fuerit, in ecclesia dicatur Officium Mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, et Antiphonis duplicatis, vel saltem unum Nocturnum cum tribus Lectionibus, et Laudibus, et Missa. Post Missam, Celebrans deponit manipulum et planetam, accipit pluviale nigri coloris, et præcedentibus Subdiacono cum cruce, et Clero, et duobus ceroferariis cum luminaribus accensis, et duobus acolythis, uno cum navicula incensi et thuribulo, et altero cum vasculo aquæ benedictæ et aspersorio, et hoc libro Rituali, accedit cum Diacono a sinistris ad locum tumuli, et ibi a circumstante Clero cantatur ℟. Líbera me Dómine, etc. (pag. 132). Interim ministratur incensum, benedicitur, et imponitur in thuribulum.

2. Postea dicitur : Kýrie eléison, Christe eléison,

Kýrie eléison. Sacerdos dicit : Pater noster, et dum secreto dicitur, accipit aspersorium, circuit tumbam aspergens, deinde incensat eodem modo, ut dictum est.

Postea dicit :

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue Dómine ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ABSÓLVE, quǽsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. (vel fámulæ tuæ N.), ut defúnctus (vel defúncta) sǽculo tibi vivat : et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Vel dicatur Oratio, quæ dicta est in Missa, vel alia conveniens.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.

3. Si Officium fuerit pro pluribus defunctis, Oratio et Versus dicantur in plurali numero : si fuerit mulier, in genere feminino : si fuerit Sacerdos, vel Episcopus, in Oratione exprimitur nomen dignitatis, etc.

4. Prædictus autem Officii ritus pro defunctis adultis tam Sacerdotibus et Clericis, quam sæcularibus et laicis, servari debet in Officio sepulturæ in die depositionis, sive in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

CAPUT VI

DE EXSEQUIIS PARVULORUM

In primis admonendi sunt Parochi, ut juxta vetustam et laudabilem Ecclesiarum consuetudinem, parvulorum corpuscula non sepeliantur in communibus et promiscuis Cœmeteriorum et Ecclesiarum sepulturis; sed ut pro illis in parochialibus Ecclesiis, aut illarum Cœmeteriis, quatenus commode fieri potest, speciales et separatos ab aliis loculos et sepulturas habeant, seu fieri curent, in quibus non sepeliantur, nisi qui baptizati fuerint infantes, vel pueri, qui ante annos discretionis obierunt.

2. In funere parvulorum ut plurimum non pulsantur campanæ; quod si pulsentur, non sono lugubri, sed potius festivo pulsari debent.

CAPUT VII

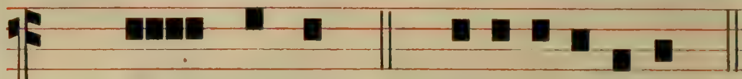
ORDO SEPELIENDI PARVULOS

Cum igitur infans vel puer baptizatus defunctus fuerit ante usum rationis, induitur juxta ætatem, et imponitur ei corona de floribus, seu de herbis aromaticis et odoriferis, in signum integritatis carnis et virginitatis; et Parochus superpelliceo et stola alba indutus, et alii de Clero, si adsint, præcedente cruce, quæ sine hasta defertur, accedunt ad domum defuncti, cum Clerico aspersorium deferente.

Sacerdos aspergit corpus, deinde dicit :

Antiphona. *Ton. II.*

Ps. 112. Laudáte púeri. ut infra. E u o u a e.

Psalmus 112.

LAUDÁTE púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus : * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo, et in terra?

Súscitans a terra ínopem : * et de stércore érigens páuperem :

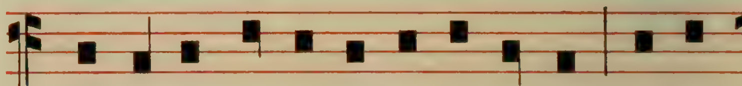
Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

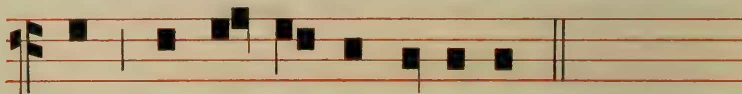
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto :

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Antiphona.

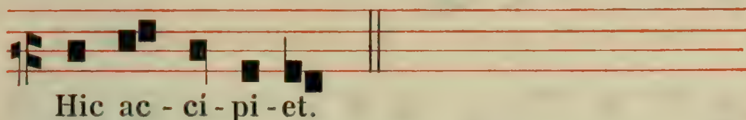

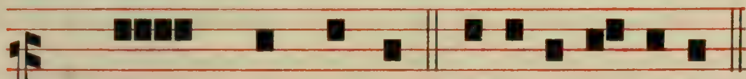

2. Dum portatur ad Ecclesiam, dicatur Psalm. Beáti immaculáti etc. (pag. 118); et si tempus superest, dici potest Psalm. Laudáte Dóminum de cælis, etc. pag. 195 cum aliis duobus sequentibus, et in fine Glória Patri, etc.

Cum autem pervenerit ad Ecclesiam, dicatur :

Antiphona. *Ton. VI.*

Psalmus 23.

DÓMINI est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini ? * aut quis stabit in loco sancto ejus ?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Glória Patri, et Fílio * et Spirítui sancto :

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Antiphona.

Hic ac-cí-pi-et be-ne-di-cti-ó-nem a Dó-mi-no, et mi-se-ri-cór-di-am a De-o sa-lu-tá-ri su-o: qui-a hæc est ge-ne-rá-ti-o quæ-rén-ti-um Dó-mi-num.

Postea dicitur:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster. secreto.

Interim corpus aspergit.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Me áutem propter innocéntiam suscepísti.
℟. Et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNÍPOTENS et mitíssime Deus, qui ómnibus párvulis renátis fonte Baptísmatis, dum mígrant a sǽculo, sine ullis eórum méritis, vitam íllico largíris ætérnam, sicut ánimæ hujus párvuli hódie crédimus te fecísse: fac nos, quǽsumus Dómine, per intercessiónem beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum tuórum, hic purificátis tibi méntibus famulári, et in paradíso cum beátis pár-

vulis perénniter sociári. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dum portatur ad tumulum, et etiamsi tunc non portetur, dicitur :

Antiphona. *Ton. IV. Fin. 1.*

Jú - ve-nes.

Ps. 148. Laudáte Dñm. ut infra. E u o u a e.

Psalmus 148.

LAUDÁTE Dóminum de cælis : * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus : * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna : * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cæli cælórum : * et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, láudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt : * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sǽculum sǽculi : * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dóminum de terra, * dracónes et omnes abýssi :

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum : * quæ fáciunt verbum ejus :

Montes, et omnes colles : * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora : * serpéntes, et vólucres pennátæ :

Reges terræ, et omnes pópuli : * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines, senes cum junióribus láudent nomen Dómini : * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

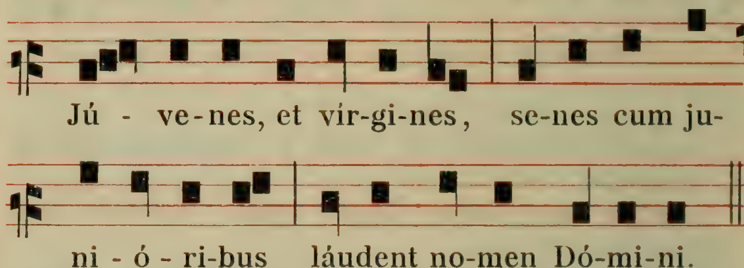
Conféssio ejus super cælum et terram : * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus : * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto :

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, * et in sǽcula sæculórum. Amen.

Antiphona.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Sínite párvulos veníre ad me.
℟. Tálium est enim regnum cælórum.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, sanctæ puritátis amátor, qui ánimam hujus párvuli ad cælórum regnum hódie misericórditer vocáre dignátus es : dignéris étiam Dómine, ita nobíscum misericórditer ágere, ut méritis tuæ sanctíssimæ passiónis, et intercessióne beátæ Maríæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum tuórum, in eódem regno nos cum ómnibus Sanctis et Eléctis tuis semper fácias congau-

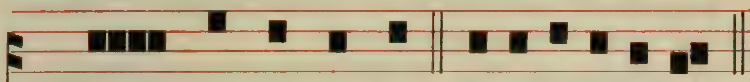
dére : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

3. Deinde Sacerdos corpus aspergat aqua benedicta, et thurificet, similiter et tumulum : postea sepeliatur.

4. Cum autem a sepultura revertuntur in Ecclesiam, dicatur :

Antiphona. *Ton. VII. Fin. 1.*

Canticum trium puerorum. Dan. 3.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino : * benedícite cæli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cælos sunt, Dómino : * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol, et luna Dómino : * benedícite stellæ cæli Dómino.

Benedícite omnis imber, et ros Dómino : * benedícite omnes spíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis, et æstus Dómino : * benedícite frigus, et æstus Dómino.

Benedícite rores, et pruína Dómino : * benedícite gelu, et frigus Dómino.

Benedícite glácies, et nives Dómino : * benedícite noctes, et dies Dómino.

Benedícite lux, et ténebræ Dómino : * benedícite fúlgura, et nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum : * láudet, et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite montes, et colles Dómino : * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino : * benedícite mária, et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino : * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ, et pécora Dómino : * benedícite fílii hóminum Dómino.

Benedícat Israël Dóminum : * láudet et superexáltet eum in sǽcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino : * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino : * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Anania, Azaría, Mísaël Dómino : * laudáte et superexaltáte eum in sǽcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu : * laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli : * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.

Antiphona.

Be-ne-dí - ci-te Dó-mi-num omnes e-

lé-cti e-jus, á-gi-te di-es læ - tí-

ti-æ, et con-fi-té-mi-ni il-li.

Deinde ante Altare dicit Sacerdos :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DEUS, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas : concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

TITULUS VII

CAPUT I

DE SACRAMENTO MATRIMONII

PAROCHUS admonitus de aliquo Matrimonio in sua parochia contrahendo, primum cognoscat ex his ad quos spectat, qui et quales sint, qui Matrimonium contrahere volunt: An inter eos sit aliquod canonicum impedimentum: Utrum sponte, libere et secundum honestatem Sacramenti velint contrahere: Utrum sint in ætate legitima, ut vir saltem quatuordecim, mulier duodecim annos expleverit; et uterque sciat rudimenta fidei, cum ea deinde filios suos docere debeant.

2. Noverit ex probatis auctoribus, quæ sint canonica impedimenta Matrimonii contrahendi, et quæ contractum dirimant; et qui sint gradus consanguinitatis et affinitatis, et item cognationis spiritualis ex Baptismi vel Confirmationis Sacramento contractæ.

3. Habeat in primis ipse bene cognita præcepta illa omnia, quæ in Matrimoniis rite conficiendis servari oportere, sacri Canones, et præcipue sancta Synodus Tridentina jussit; dabitque operam, ut illa in parochia sua accurate exacteque serventur.

4. Præsertim vero meminerit, Matrimonia inter raptorem et raptam, dum ipsa in raptoris potestate manserit, inita, nec non clandestina, et quælibet Matrimonia, quæ

aliter quam præsente Parocho, vel alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, et duobus, vel tribus testibus contrahuntur, ex ipsius Concilii decretis, irrita omnino ac nulla esse.

5. Est autem proprius Parochus, qui adesse debet, is, in cujus parochia Matrimonium celebratur, sive viri, sive mulieris.

6. Caveat præterea Parochus, ne facile ad contrahendum Matrimonium admittat vagos ac peregrinos, et qui incertas habent sedes; neque item eos, qui antea conjugati fuerunt, ut sunt uxores militum, vel captivorum, vel aliorum qui peregrinantur; nisi diligenter de iis omnibus facta inquisitione, et re ad Ordinarium delata, ab eoque habita ejusmodi Matrimonii celebrandi licentia, quæ gratis concedatur.

7. Antequam Matrimonium contrahatur, ter a proprio contrahentium Parocho continuis diebus festis in Ecclesia intra Missarum solemnia, ad ipsius Concilii præscriptum, publice denuntietur, inter quos Matrimonium sit contrahendum.

8. Si vero vir et mulier parochiæ sint diversæ, in utraque parochia fiant denuntiationes : quibus denuntiationibus factis, si nullum legitimum opponatur impedimentum, ad celebrationem Matrimonii procedatur. Sed si quid obstat, ultra Parochus non procedat.

9. Quod si aliquando probabilis fuerit suspicio, vel alia rationabilis causa subsit, arbitrio Episcopi, Matrimonium malitiose impediri posse, si tot præcesserint denuntiationes, tunc de licentia Ordinarii, vel una tantum fiat denuntiatio, vel saltem Parocho, et duobus, vel tribus testibus præsentibus, Matrimonium celebretur. Deinde ante illius consummationem denuntiationes in Ecclesia fiant : ut, si aliqua subsunt impedimenta, facilius detegantur, nisi aliter Ordinarius ipse expedire judicaverit.

10. Has autem denuntiationes Parochus facere non aggrediatur, nisi prius de utriusque contrahentis libero consensu sibi bene constet.

11. Si vero infra duos menses post factas denuntiationes Matrimonium non contrahatur, denuntiationes repetantur, nisi aliter Episcopo videatur.

12. Denuntiationes autem fiant hoc modo. Inter Mis-

sarum solemnia Parochus populum admoneat in hanc sententiam vulgari sermone :

13. *Notum sit omnibus hic præsentibus, quod N. vir, et N. mulier, ex tali, vel tali familia et parochia, Deo adjuvante, intendunt inter se contrahere Matrimonium. Proinde admonemus omnes et singulos, ut si quis noverit aliquod consanguinitatis, vel affinitatis, aut cognationis spiritualis, vel quodvis aliud impedimentum inter eos esse, quod Matrimonium contrahendum invicem impediat, illud quamprimum nobis denuntiare debeat; et hoc admonemus primo,* si fuerit prima; vel *secundo,* si fuerit secunda; vel *tertio,* si fuerit tertia denuntiatio.

14. Moneat Parochus conjuges, ut ante benedictionem sacerdotalem in templo suscipiendam, in eadem domo non cohabitent, neque Matrimonium consumment, nec etiam simul maneant, nisi aliquibus propinquis, vel aliis præsentibus; quæ benedictio a nullo alio, quam ab ipso Parocho, seu ab alio Sacerdote de ipsius Parochi, vel Ordinarii licentia, fieri debet.

15. Caveat etiam Parochus, ne quando conjuges in primis nuptiis benedictionem acceperint, eos in secundis benedicat, sive mulier, sive etiam vir ad secundas nuptias transeat. Sed ubi ea viget consuetudo, ut si mulier nemini umquam nupserit, etiamsi vir aliam uxorem habuerit, nuptiæ benedicantur, ea servanda est. Sed viduæ nuptias non benedicat, etiamsi ejus vir numquam uxorem duxerit.

16. Matrimonium in ecclesia maxime celebrari decet : sed si domi celebratum fuerit præsente Parocho et testibus, sponsi veniant ad ecclesiam benedictionem accepturi, et tunc caveat Sacerdos, ne iterum a contrahentibus consensum exigat; sed tantum benedictionem illis conferat, celebrata Missa, ut infra dicetur.

17. Admoneantur præterea conjuges, ut antequam contrahant, sua peccata diligenter confiteantur, et ad Ss. Eucharistiam, atque ad Matrimonii Sacramentum suscipiendum pie accedant; et quomodo in eo recte et christiane conversari debeant, diligenter instruantur ex divina Scriptura, exemplo Tobiæ et Saræ, verbisque Angeli Raphaëlis eos edocentis, quam sancte conjuges debeant convivere.

18. Postremo meminerint Parochi, a Dominica prima Adventus usque ad diem Epiphaniæ, et a Feria quarta

Cinerum usque ad Oct. Paschæ inclusive, solemnitates nuptiarum prohibitas esse, ut nuptias benedicere, sponsam traducere, nuptialia celebrare convivia. Matrimonium autem omni tempore contrahi potest. Nuptiæ vero qua decet modestia et honestate fiant : sancta enim res est Matrimonium, sancteque tractandum.

19. Quæ omnia fere ex sacri Concilii Tridentini decretis desumpta, et item alia, quæ ibi de Matrimonio rite contrahendo præcipiuntur, sunt diligenter servanda.

CAPUT II

RITUS CELEBRANDI MATRIMONII SACRAMENTUM

Parochus igitur Matrimonium celebraturus, publicationibus factis tribus diebus festis, ut dictum est, si nullum obstet legitimum impedimentum, in Ecclesia, superpelliceo et alba stola indutus, adhibito uno saltem Clerico superpelliceo pariter induto, qui librum et vas aquæ benedictæ cum aspersorio deferat, coram tribus aut duobus testibus, virum et mulierem, quos parentum vel propinquorum suorum præsentia cohonestari decet, de consensu in Matrimonium interroget, utrumque singillatim in hunc modum vulgari sermone :

N. Vis accípere N. hic præséntem in tuam legítimam uxórem juxta ritum sanctæ matris Ecclésiæ ?

Respondeat sponsus : **Volo.**

2. Mox Sacerdos sponsam interroget : **N. Vis accípere N. hic præséntem in tuum legítimum marítum juxta ritum sanctæ matris Ecclésiæ ?**

Respondeat sponsa : **Volo.**

Nec sufficit consensus unius, sed debet esse amborum, et expressus aliquo signo sensibili, sive fiat per se, sive per procuratorem.

Mutuo igitur contrahentium consensu intellecto, Sacerdos jubeat eos invicem jungere dexteras, dicens :

Ego conjúngo vos in matrimónium. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Vel aliis utatur verbis juxta receptum uniuscujusque provinciæ ritum : postea eos aspergat aqua benedicta.

Mox benedicat annulum.

Benedictio Annuli.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bénedic ✠ Dómine, ánnulum hunc, quem nos in tuo nómine benedícimus ✠, ut quæ eum gestáverit, fidelitátem íntegram suo sponso tenens, in pace, et voluntáte tua permáneat atque in mútua caritáte semper vivat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

3. Deinde Sacerdos aspergat annulum aqua benedicta in modum crucis; et sponsus acceptum annulum de manu Sacerdotis, imponit in digito annulari sinistræ manus sponsæ, Sacerdote dicente :

In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Mox subjungat :

℣. Confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.
℟. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus sperántes in te.
℣. Mitte eis Dómine auxílium de Sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Esto eis Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Réspice, quǽsumus Dómine, super hos fámulos tuos : et institútis tuis, quibus propagatiónem humáni géneris ordinásti, benígnus assiste; ut qui te auctóre jungúntur, te auxiliánte servéntur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

4. His expletis, si benedicendæ sint nuptiæ, Parochus Missam pro Sponso et Sponsa, ut in Missali Romano, celebret, servatis omnibus quæ ibi præscribuntur.

5. Cæterum, si quæ provinciæ aliis, ultra prædictas, laudabilibus consuetudinibus et cæremoniis in celebrando Matrimonii Sacramento utuntur, eas sancta Tridentina Synodus optat retineri.

6. Peractis omnibus, Parochus manu sua describat in libro Matrimoniorum nomina conjugum, et testium, et alia juxta formulam præscriptam; idque, licet alius Sacerdos, vel a se, vel ab Ordinario delegatus, Matrimonium celebraverit.

CAPUT III

DE BENEDICTIONE MULIERIS POST PARTUM

Si qua puerpera post partum, juxta piam ac laudabilem consuetudinem, ad Ecclesiam venire voluerit, pro incolumitate sua Deo gratias actura, petieritque a Sacerdote benedictionem, ipse superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro aspergillum deferente, ad fores Ecclesiæ accedat, ubi illam foris ad limina genuflectentem, et candelam accensam in manu tenentem, aqua benedicta aspergat, deinde dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Antiphona. Hæc accípiet.

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Glória Patri.

Et repetitur Antiphona :

Hæc accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

2. Deinde porrigens ad manum mulieris extremam partem stolæ, eam introducit in Ecclesiam, dicens :

Ingrédere in templum Dei, adóra Fílium beátæ Maríæ Vírginis, qui tibi fœcunditátem tríbuit prolis.

3. Et ipsa ingressa genuflectit coram Altari, et orat, gratias agens Deo de beneficiis sibi collatis ; et Sacerdos dicit :

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvam fac ancillam tuam Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Mitte ei Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eam.
℣. Nihil profíciat inimícus in ea.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per beátæ Maríæ Vírginis partum fidélium pariéntium dolóres in gáudium vertísti : réspice propítius super hanc fámulam tuam, ad templum sanctum tuum pro gratiárum actióne lætam accedéntem, et præsta; ut post hanc vitam, ejúsdem beátæ Maríæ méritis, et intercessióne, ad ætérnæ beatitúdinis gáudia cum prole sua perveníre mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

4. Deinde illam aspergit iterum aqua benedicta in modum crucis, dicens :

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti, descéndat super te, et máneat semper. Amen.

TITULUS VIII

CAPUT I

DE BENEDICTIONIBUS REGULÆ GENERALES

NOVERIT Sacerdos, quarum rerum benedictiones ad ipsum, et quæ ad Episcopum suo jure pertineant, ne majoris dignitatis munera temere, aut imperite umquam usurpet propria auctoritate.

2. In omni benedictione extra Missam, Sacerdos saltem superpelliceo, et stola pro ratione temporis utatur, nisi aliter in Missali notetur.

3. Stando semper benedicat, et aperto capite.

In principio cujusque benedictionis dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

4. Deinde dicatur Oratio propria, una, vel plures, prout suo loco notatum fuerit.

5. Postea rem aspergat aqua benedicta, et ubi notatum fuerit, pariter incenset, nihil dicendo.

6. Cum Sacerdos aliquid benedicturus est, habeat ministrum cum vase aquæ benedictæ et aspergillo, et cum hoc Rituali libro, seu Missali.

7. Caveat, ne benedictionis causa ponat aliquid indecens super Altare, veluti esculenta; sed quod ejusmodi est, ponatur super mensam, commodo loco paratam.

CAPUT II

ORDO AD FACIENDAM AQUAM BENEDICTAM

IEBUS Dominicis, et quandocumque opus fuerit, præparato sale et aqua munda benedicenda in ecclesia, vel in sacristia, Sacerdos superpelliceo et stola violacea indutus, primo dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

2. Deinde absolute incipit Exorcismum salis.

EXORCÍZO te creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Eliséum Prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterílitas aquæ : ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium; et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis; et effúgiat, atque discédat a loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantásia, et nequítia, vel versútia diabólicæ fráudis, omnísque spíritus immúndus, adjurátus per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem.
℟. Amen.

Orémus. Oratio.

IMMÉNSAM cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus, ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre tua pietáte dignéris : ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis; et quidquid ex eo tactum, vel respérsum fúerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatióne spirituális nequítiæ. Per Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Exorcismus aquæ, et dicitur absolute.

Exorcízo te creatúra aquæ, in nómine Dei Patris ✠ omnipoténtis, in nómine Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ sancti : ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas cum ángelis suis apostáticis, per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi : qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus. Oratio.

Deus, qui ad salútem humáni géneris, máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti: adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatiónibus præparáto, virtútem tuæ bene ✠ dictiónis infúnde : ut creatúra tua mystériis tuis sérviens, ad abigéndos dǽmones, morbósque pelléndos divínæ grátiæ sumat efféctum, ut quidquid in dómibus, vel in locis fidélium, hæc unda respérserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa : non illic resídeat spíritus péstilens, non áura corrúmpens : discédant omnes insídiæ laténtis inimíci; et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet, aut quiéti, aspersióne hujus aquæ effúgiat; ut salúbritas per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta, ab ómnibus sit impugnatiónibus defénsa. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

3. Hic ter mittat sal in aquam in modum crucis, dicendo semel :

Commíxtio salis et aquæ páriter fiat, in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus invíctæ virtútis áuctor, et insuperábilis impérii Rex, ac semper magníficus triumphá-

tor : qui advérsæ dominatiónis vires réprimis : qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas : qui hostíles nequítias poténter expúgnas : te, Dómine, treméntes et súpplices deprecámur, ac pétimus : ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter adspícias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices ; ut ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatiónem sancti nóminis tui, omnis infestátio immúndi spíritus abigátur : terrórque venenósi serpéntis procul pellátur : et præséntia sancti Spíritus nobis misericórdiam tuam poscéntibus, ubíque adésse dignétur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

4. Post benedictionem aquæ, Sacerdos Dominicis diebus antequam incipiat Missam, aspergit Altare, deinde se, et ministros, ac populum, prout in Missali præscribitur.

5. Postea Christifideles possunt de ista aqua benedicta in vasculis suis accipere, et secum deferre ad aspergendos ægros, domos, agros, vineas, et alia, et ad eam habendam in cubiculis suis, ut ea quotidie et sæpius aspergi possint.

CAPUT III

BENEDICTIO CANDELARUM

EXTRA DIEM PURIFICATIONIS B. MARIÆ VIRGINIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne ✠ dic candélas istas supplicatiónibus nostris : infúnde eis Dómine per virtútem sanctæ cru ✠ cis, benedictiónem cæléstem, qui eas ad repelléndas ténebras

humáno géneri tribuisti; talémque benedictiónem signáculo sanctæ cru ✠ cis accípiant, ut quibuscúmque locis accénsæ, sive pósitæ fúerint, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, et fúgiant pávidi cum ómnibus minístris suis ab habitatiónibus illis, nec præsúmant ámplius inquietáre, aut molestáre serviéntes tibi omnipoténti Deo: Qui vivis, et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea aspergantur aqua benedicta.

CAPUT IV

BENEDICTIO DOMORUM

IN SABBATO SANCTO PASCHÆ

Parochus, seu alius Sacerdos, superpelliceo et stola alba indutus, cum ministro deferente vas aquæ ex benedictione Fontium ante perfusionem Chrismatis acceptæ, visitat domos suæ parochiæ, aspergens eas eadem aqua benedicta.

Ingrediens domum dicit:

Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.

2. Deinde aspergens loca præcipua domus, et eos qui habitant in ea, dicit Antiphonam:

Vidi aquam egrediéntem de templo a látere dextro, allelúia: et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent: allelúia, allelúia.

Psalmus. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sǽculum misericórdia ejus.

℣. Glória Patri, etc.

Repetitur Antiphona. Vidi aquam, etc.

Deinde dicit:

℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam, allelúia.

℟. Et salutáre tuum da nobis, allelúia.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et sicut domos Hebræórum in éxitu de Ægýpto, agni sánguine linítas (quod pascha nostrum, in quo immolátus est Christus, figurábat), ab Angelo percutiénte custodísti ; ita míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

CAPUT V

ALIA BENEDICTIO DOMORUM

ALIO TEMPORE FACIENDA CUM ASPERSIONE AQUÆ BENEDICTÆ

Parochus, seu alii Sacerdotes volentes aliquam particularem domum, vel generaliter domos fidelium alio tempore infra annum aspergere aqua benedicta, ingredientes domum dicant :

Pax huic dómui, et ómnibus habitántibus in ea.

2. Deinde loca aspergendo, dicat Antiphonam :

Aspérges me Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus. Miserére mei Deus, secúndum magnam misericórdiam.

℣. Glória Patri, etc.

Et repetitur Antiph. Aspérges me, etc.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque defendat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

CAPUT VI

BENEDICTIO LOCI

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bénedic ✠ Dómine, Deus omnípotens, locum istum (vel domum istam): ut sit in eo (vel in ea) sánitas, cástitas, victória, virtus, humílitas, bónitas, et mansuetúdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spirítui sancto; et hæc benedíctio máneat super hunc locum (vel super hanc domum) et super habitántes in eo (vel in ea) nunc et in ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

CAPUT VII

ALIA BENEDICTIO DOMUS NOVÆ

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Te Deum Patrem omnipoténtem supplíciter exorámus pro hac domo, et habitatóribus ejus, ac rebus: ut eam bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre, ac bonis ómnibus ampliáre dignéris: tríbue eis Dómine de rore cæli abundántiam, et de pinguédine terræ vitæ substántiam, et desidéria voti eórum ad effféctum tuæ miseratiónis perdúcas. Ad intróitum ergo nostrum bene ✠ dícere, et sancti- ✠ ficáre dignéris hanc domum, sicut benedícere dignátus es domum Abraham, Isaac, et Jacob: et intra paríetes domus istíus Angeli tuæ lucis inhábitent, eámque, et ejus habitatóres custódiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

CAPUT VIII

BENEDICTIO THALAMI

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bénedic ✠ Dómine, thálamum hunc: ut omnes habitántes in eo, in tua pace consístant, et in tua voluntáte permáneant, et senéscant, et multiplicéntur in longitúdine diérum, et ad regna cælórum pervéniant. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Postea aspergat thalamum aqua benedicta.

CAPUT IX

BENEDICTIO NOVÆ NAVIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Propitiáre Dómine supplicatiónibus nostris, et béne ✠ dic navem istam déxtera tua sancta, et omnes qui in ea vehéntur, sicut dignátus es benedícere arcam Noë ambulántem in dilúvio : pórrige eis Dómine déxteram tuam, sicut porrexísti beáto Petro ambulánti super mare ; et mitte sanctum Angelum tuum de cælis, qui líberet, et custódiat eam semper a perículis univérsis, cum ómnibus quæ in ea erunt : et fámulos tuos, repúlsis adversitátibus, portu semper optábili, cursúque tranquíllo tueáris, transactísque, ac recte perféctis negótiis ómnibus, iteráto témpore ad própria cum omni gáudio revocáre dignéris : Qui vivis, etc. ℟. Amen.

Aspergat navim aqua benedicta.

CAPUT X

BENEDICTIO COMMUNIS SUPER FRUGES ET VINEAS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Orámus pietátem tuam, omnípotens Deus, ut has primítias creatúræ tuæ, quas áëris et plúviæ

temperaménto nutríre dignátus es, benedictiónis tuæ imbre perfúndas, et fructus terræ tuæ usque ad maturitátem perdúcas. Tríbue quoque pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere; ut a fertilitáte terræ esuriéntium ánimas bonis ómnibus affluéntibus répleas, et egénus et páuper láudent nomen glóriæ tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergat illas aqua benedicta.

CAPUT XI

BENEDICTIO PEREGRINORUM

AD LOCA SANCTA PRODEUNTIUM

Peregrini ad loca sancta profecturi, antequam discedant, juxta veteris Ecclesiæ institutum, debent accipere patentes seu commendatitias litteras a suo Ordinario, seu Parocho. Quibus obtentis, et rebus suis dispositis, facta peccatorum suorum confessione, et audita Missa, in qua dicitur Oratio pro Peregrinantibus, Ss. Eucharistiam devote suscipiant. Expleta Missa, Sacerdos super eos genuflexos dicit sequentes preces:

Antiphona. In viam pacis.

Canticum. Benedíctus. (pag. 197) in fine Glória Patri, etc.

Repetitur Ant. In viam pacis et prosperitátis dírigat vos omnípotens et miséricors Dóminus: et Angelus Ráphaël comitétur vobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gáudio revertámini ad própria.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Esto eis Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.
℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.
℣. Vias tuas Dómine demónstra nobis.
℟. Et sémitas tuas édoce nos.
℣. Utinam dirigántur viæ nostræ.
℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.
℣. Erunt prava in dirécta.
℟. Et áspera in vias planas.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui fílios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti : tríbue eis, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum; ut Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pergunt, locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum felíciter váleant perveníre.

Deus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti : quæsumus, ut hos fámulos tuos custodíre dignéris; esto eis Dómine in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus : ut te duce, quo ten-

dunt, próspere pervéniant, et demum incólumes ad própria revertántur.

Adésto, quǽsumus Dómine, supplicatiónibus nostris : et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes, tuo semper protegántur auxílio.

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus : ut família tua per viam salútis incédat; et beáti Joánnis Præcursóris hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

Exáudi Dómine preces nostras, et iter famulórum tuórum propítius comitáre, atque misericórdiam tuam, sicut ubíque es, ita ubíque largíre : quátenus a cunctis adversitátibus tua opitulatióne defénsi, gratiárum tibi réferant actiónem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pax et benedíctio ✠ Dei omnipoténtis, Patris et Fílii et Spíritus sancti, descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

2. *Quod si unus fuerit peregrinaturus, omnia dicantur in numero singulari : ac si Sacerdos ipse, qui benedicit, fuerit socius peregrinationis, dicat in persona prima numeri pluralis, quatenus congruere videbitur.*

CAPUT XII

BENEDICTIO PEREGRINORUM POST REDITUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Antiphona. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis : * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion : * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Glória Patri.

Antiphona. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Benedícti, qui véniunt in nómine Dómini.

℟. Benedícti vos a Dómino, qui fecit cælum et terram.

℣. Réspice Dómine in servos tuos, et in ópera tua.

℟. Et dírige eos in viam mandatórum tuórum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobiscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Largíre, quæsumus Dómine, fámulis tuis indulgéntiam placátus et pacem : ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente desérviant.

Omnípotens sempitérne Deus, nostrórum témporum, vitǽque dispósitor, fámulis tuis contínuæ tranquillitátis largíre subsídium : ut quos incólumes própriis labóribus reddidísti, tua fácias protectióne secúros.

Deus, humílium visitátor, qui nos fratérna dilectióne consoláris : prætende societáti nostræ grátiam tuam; ut per eos, in quibus hábitas, tuum in nobis sentiámus advéntum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

Deinde aspergantur aqua benedicta a Sacerdote, dicente :

Pax et benedíctio ✠ Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii, et Spíritus sancti, descéndat super vos, et máneat semper. Amen.

BENEDICTIONES ESCULENTORUM

PRÆSERTIM IN PASCHA

CAPUT XIII

BENEDICTIO AGNI PASCHALIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui per fámulum tuum Móysen, in liberatióne pópuli tui de Ægýpto, agnum occídi jussísti in similitúdinem Dómini nostri Jesu Christi, et utrósque postes domórum de sánguine ejúsdem agni perúngi præcepísti : tu bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris hanc creatúram carnis, quam nos fámuli tui ad láudem tuam súmere desi-

derámus, per resurrectiónem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi : Qui tecum vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et mox aspergat aqua benedicta.

CAPUT XIV

BENEDICTIO OVORUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

SUBVÉNIAT, quǽsumus Dómine, tuæ bene ✠ dictiónis grátia, huic ovórum creatúræ : ut cibus salúbris fiat fidélibus tuis, in tuárum gratiárum actióne suméntibus, ob resurrectiónem Dómini nostri Jesu Christi : Qui tecum vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

CAPUT XV

BENEDICTIO PANIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DÓMINE Jesu Christe, panis Angelórum, panis vivus ætérnæ vitæ, bene ✠ dícere dignáre panem istum, sicut benedixísti quinque panes in desérto : ut omnes ex eo gustántes, inde córporis et ánimæ percípiant sanitátem : Qui vivis, etc.
℟. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

CAPUT XVI

ALIA BENEDICTIO PANIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, bene ✠ dícere dignéris hunc panem tua sancta spirituáli benedictióne : ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis; atque contra omnes morbos, et univérsas inimicórum insídias tutámen. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, panem vivum, qui de cælo descéndit, et dat vitam et salútem mundo : et tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

CAPUT XVII

BENEDICTIO NOVORUM FRUCTUUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bénedic ✠ Dómine hos novos fructus N., et præsta : ut qui ex eis in tuo sancto nómine vescéntur, córporis et ánimæ salúte potiántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergantur aqua benedicta.

CAPUT XVIII

BENEDICTIO AD QUODCUMQUE COMESTIBILE

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bénedic ✠ Dómine creatúram istam N., ut sit remédium salutáre géneri humáno : et præsta per invocatiónem sancti nóminis tui, ut quicúmque ex ea súmpserint, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Aspergat aqua benedicta.

CAPUT XIX

BENEDICTIO OLEI SIMPLICIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Exorcismus.

Exorcízo te creatúra ólei per Deum Patrem ✠ omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ eradicáre, et effugáre ab hac creatúra ólei, ut fiat ómnibus, qui eo usúri sunt, salus mentis et córporis, in nómine Dei Patris ✠ omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri, et Spíritus ✠ sancti Paráclиti, et in caritáte ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DÓMINE Deus omnípotens, cui adstat exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále cognóscitur, dignáre respícere, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram ólei, quam ex olivárum succo eduxísti, et ex eo infírmos inúngi mandásti, quátenus sanitáte percépta, tibi Deo vivo et vero grátias ágerent : præsta, quǽsumus; ut hi, qui hoc óleo, quod in tuo nómine bene ✠ dícimus, usi fúerint, ab omni languóre, omníque infirmitáte, atque cunctis insídiis inimíci liberéntur, et cunctæ adversitátes separéntur a plásmate tuo, quod pretióso sánguine Fílii tui redemísti, ut numquam lædátur a morsu antíqui serpéntis. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Aspergat oleum aqua benedicta.

BENEDICTIONES AB EPISCOPIS

VEL ALIIS FACULTATEM HABENTIBUS FACIENDÆ

CAPUT XX

BENEDICTIO SACERDOTALIUM INDUMENTORUM

IN GENERE

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per Móysen fámulum tuum pontificália, et sacerdotália, seu levítica vestiménta, ad expléndum in conspéctu tuo ministérium eórum, ad honórem et decórem nóminis tui fieri decrevísti : adésto propítius invocatiónibus nostris : et hæc induménta sacerdotália, désuper irrigánte grátia tua, ingénti benedictióne per nostræ humilitátis servítium puri ✠ ficáre, bene ✠ dícere, et conse ✠ cráre dignéris : ut divínis cúltibus et sacris mystériis apta et benedícta exsístant : his quoque sacris véstibus Pontífices, et Sacerdótes, seu Levítæ tui indúti, ab ómnibus impulsiónibus, seu tentatiónibus malignórum spirítuum muníti et defénsi esse mereántur : tuísque mystériis apte et condígne servíre et inhærére, atque in his tibi plácite et devóte perseveráre tríbue. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

Deus, invíctæ virtútis triumphátor, et ómnium rerum creátor ac sanctificátor : inténde propítius preces nostras : et hæc induménta levíticæ, sacerdotális, et pontificális glóriæ, ministris tuis fruénda, tuo ore próprio bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris : omnésque eis uténtes, tuis mystériis aptos, et tibi in eis devóte ac laudabíliter serviéntes, gratos effícere dignéris. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

℟. Amen.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui vestiménta Pontifícibus, Sacerdótibus, et Levítis in usum tabernáculi fœderis necessária, Móysen fámulum tuum ágere jussísti, eúmque spíritu sapiéntiæ ad id peragéndum replevísti : hæc vestiménta in usum et cultum mystérii tui bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre,

et conse ✠ cráre dignéris : atque minístros altáris tui, qui ea indúerint, septifórmis Spíritus grátia dignánter repléri, atque castitátis stola, beáta fácias cum bonórum fructu óperum, ministérii congruéntis immortalitáte vestíri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergit ipsa indumenta aqua benedicta.

CAPUT XXI

BENEDICTIO MAPPARUM

SIVE LINTEAMINUM ALTARIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi, Dómine, preces nostras : et hæc linteámina sacri Altáris úsui præparáta, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui Móysen fámulum tuum, ornaménta et linteámina fácere per quadragínta dies docuísti : quæ étiam María téxuit, et fecit in usum ministérii, et tabernáculi fœderis; bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris hæc linteámina ad tegéndum, involvendúmque altáre gloriosíssimi Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

CAPUT XXII

BENEDICTIO CORPORALIUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementíssime Dómine, cujus inenarrábilis est virtus, cujus mystéria arcánis mirabílibus celebrántur: tríbue, quǽsumus; ut hoc linteámen tuæ propitiatiónis bene ✠ dictióne sanctificétur ad consecrándum super illud corpus et sánguinem Dei, et Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, etc.
℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, bene ✠ dícere, sancti ✠ ficáre, et conse ✠ cráre dignéris linteámen istud ad tegéndum, involvendúmque corpus et sánguinem Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, etc. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens Deus, mánibus nostris opem tuæ benedictiónis infúnde: ut per nostram bene ✠ dictiónem hoc linteámen sanctificétur, et córporis ac sánguinis Redemptóris nostri novum sudárium, Spíritus sancti grátia efficiátur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

CAPUT XXIII

BENEDICTIO TABERNACULI

SEU VASCULI PRO SACROSANCTA EUCHARISTIA CONSERVANDA

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, majestátem tuam súpplices deprecámur : ut vásculum hoc pro córpore Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi in eo condéndo fabricátum, bene ✠ dictiónis tuæ grátia dicáre dignéris. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat, etc. ℟. Amen.

Deinde aspergit illud aqua benedicta.

CAPUT XXIV

BENEDICTIO NOVÆ CRUCIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Rogámus te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : ut dignéris bene ✠ dícere hoc signum crucis, ut sit remédium salutáre géneri humáno ; sit solíditas fídei, proféctus bonórum óperum, redémptio animárum ; sit solámen, et protéctio, ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Alia Oratio ad idem.

Béne ✠ dic Dómine Jesu Christe, hanc crucem, per quam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem. *Hic aspergat aqua benedicta.* Sanctificétur hoc signum crucis in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti; ut orántes, inclinantésque se propter Dóminum ante istam crucem, invéniant córporis et ánimæ sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

2. *Postea Sacerdos genuflexus ante crucem devote adorat, et osculatur, et idem faciunt quicumque voluerint.*

CAPUT XXV

BENEDICTIO IMAGINUM

JESU CHRISTI DOMINI NOSTRI, BEATÆ MARIÆ VIRGINIS ET ALIORUM SANCTORUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines (*sive* effígies) sculpi, aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: hanc, quæsumus, imáginem (*seu* sculptúram) in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi (*vel* beatíssimæ Vírginis Maríæ, matris Dómini nostri Jesu Christi, *vel* beáti *N.* Apóstoli tui, *vel* Mártyris, *vel* Confessóris, *aut* Pontíficis, *aut* Vírginis) adaptátam bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris: et præsta; ut quicúmque coram illa

unigénitum Fílium tuum (vel beatíssimam Vírginem, vel gloriósum Apóstolum, sive Mártyrem, sive Confessórem, aut Vírginem) supplíciter cólere et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúrum. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Ultimo aspergat aqua benedicta.

CAPUT XXVI

RITUS BENEDICENDI ET IMPONENDI

PRIMARIUM LAPIDEM PRO ECCLESIA ÆDIFICANDA

SERVANDUS A SACERDOTE FACULTATEM HABENTE AB EPISCOPO

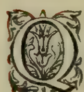
CCLESIAM ex Episcopi auctoritate tantum, juxta sacrorum Canonum decreta, ædificari fas est. Si vero Sacerdos, ejus ædificationis primarium lapidem benedicendi potestatem habens, ejusmodi functionem peragat, hunc ritum servabit.

2. Pridie quam primarius lapis benedicatur, ligneam crucem in loco, ubi debet esse Altare, figat ipse, vel alius Sacerdos. Sequenti vero die lapis in Ecclesiæ fundatione ponendus, qui debet esse quadratus, et angularis, benedicatur hoc modo.

3. Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, sal et aquam benedicit, nisi prius in promptu habeat jam benedictam ordinaria benedictione, ut supra (pag. 219) et interim, dum cantatur a Clericis Antiphona cum Psalmo sequenti, aspergit locum, ubi crux posita est, cum aqua benedicta.

Antiphona. Signum salútis pone, Dómine Jesu Christe, in loco isto : et non permíttas introíre Angelum percutiéntem.

Psalmus 83.

UAM diléeta tabernácula tua Dómine virtútum : * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum : * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum : * rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dómine : * in sǽcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te : * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem : * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster ádspice Deus : * et réspice in fáciem Christi tui :

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei : * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem diligit Deus : * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia : * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Glória Patri.

4. Finito Psalmo, Sacerdos versus ad locum per eum aspersum, dicit :

Orémus.

DÓMINE Deus, qui licet cælo et terra non capiáris, domum tamen dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur : locum hunc, quæ-

sumus, beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti N. (nominando Sanctum vel Sanctam in cujus honorem ac nomen fundabitur Ecclesia), omniúmque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et infusióne grátiæ tuæ ab omni inquinaménto purífica, purificatúmque consérva; et qui diécti tui David devotiónem in fílii sui Salomónis ópere complevísti, in hoc ópere desidéria nostra perfícere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítiæ spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℟. Amen.

5. Postea stans benedicit primarium lapidem, dicens:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sǽculum.
℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes.
℟. Hic factus est in caput ánguli.
℣. Tu es Petrus.
℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.
℣. Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.
℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

Orémus.

DÓMINE Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui es verus omnípotens Deus, splendor, et imágo ætérni Patris, et vita ætérna: qui es lapis anguláris de monte sine mánibus abscíssus, et immutábile fundaméntum: hunc lápidem collocándum in tuo nómine confírma; et tu, qui es princípium et finis, in quo princípio Deus Pater ab inítio cuncta creávit, sis, quǽsumus, princípium, et increméntum, et consummátio ipsíus óperis, quod debet ad láudem et glóriam tui nóminis inchoári: Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

6. Tunc aspergit lapidem ipsum aqua benedicta, et accepto cultro, per singulas partes sculpit in eo signum crucis, dicens :

In nómine Patris ✠, et Filii ✠, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Quo facto dicit :

Orémus.

Bénedic ✠ Dómine creatúram istam lápidis, et præsta per invocatiónem sancti tui nóminis : ut quicúmque ad hanc Ecclésiam ædificándam pura mente auxílium déderint, córporis sanitátem, et ánimæ medélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

7. Postea dicantur Litaniæ ordinariæ (pag. 81) sine Orationibus in fine positis : quibus dictis, parato cæmento, et cæmentario assistente, Sacerdos inchoat, Clericis prosequentibus, Antiphonam :

Mane surgens Jacob, erigébat lápidem in títulum : fundens óleum désuper, votum vovit Dómino : Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere : * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce heréditas Dómini, fílii : merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis : * ita fílii excussórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis : * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Glória Patri.

8. Quo dicto, Sacerdos stans tangit, et ponit ipsum primarium lapidem in fundamento, dicens :

In fide Jesu Christi collocámus lápidem istum

primárium in hoc fundaménto, in nómine Patris ✠, et Filii ✠, et Spíritus ✠ sancti: ut vígeat vera fides hic, et timor Dei, fratérnaque diléctio; et sit hic locus destinátus oratióni, et ad invocándum, et laudándum nomen ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

9. Interim cæmentarius locat ipsum lapidem cum cæmento: postea Sacerdos spargit super lapidem aquam benedictam, dicens:

Aspérges me Dómine hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus. Miserére mei Deus. (pag. 77), dicitur totus cum Glória Patri.

Quo dicto, Sacerdos spargit aquam benedictam per omnia fundamenta, si sunt aperta: si vero non sunt aperta, circuit aspergendo fundamenta Ecclesiæ designata. Et incipiens aspergere, inchoat Antiphonam, Clero prosequente.

Antiphona. O quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

Psalmus 86.

FUNDAMÉNTA ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthíopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Glória Patri.

Antiphona. O quam metuéndus est locus iste! Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cæli.

10. Interim aspergendo procedit usque ad fundamenta aperta, seu designata, et repetita Antiphona, stans dicit : **Orémus.**

Ministri : **Flectámus génua.** ℟. **Leváte.**

Oratio.

Omnípotens et misericors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cǽteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fíeri credátur : quǽsumus imménsam cleméntiam tuam; ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites; et quidquid benedictúri sumus, bene✠dicas; sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dæmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deus, qui ex ómnium cohabitatióne Sanctórum ætérnum majestáti tuæ condis habitáculum : da ædificatióni tuæ increménta cæléstia; ut quod te jubénte fundátur, te largiénte perficiátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

CAPUT XXVII

RITUS BENEDICENDI NOVAM ECCLESIAM

SEU ORATORIUM PUBLICUM

UT IBI SANCTISSIMUM MISSÆ SACRIFICIUM CELEBRARI POSSIT

Sacerdos novam Ecclesiam de licentia Episcopi benedicturus, ut in ea divinum sacrificium Missæ rite celebretur, stola ac pluviali albi coloris indutus, aliquot Sacerdotibus et Clericis adhibitis, prælata cruce media inter duos Clericos deferentes cereos accensos, mane procedit ad primarium Ecclesiæ, vel Oratorii januam : ubi stans capite aperto, conversus ad eam dicit absolute Orationem :

Actiónes nostras, quǽsumus Dómine, adspirándo præveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta

nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

2. Deinde inchoat Antiphonam : Aspérges me, etc. et Clerus alternatim dicit Psalmum Miserére, etc. (pag. 77): in fine Glória Patri.

3. Interim circumdant exterius Ecclesiam (quæ intus debet esse vacua et nuda, et pariter Altaria nuda excluso populo, donec absoluta sit benedictio), et Sacerdos accepto aspergillo ex herba hyssopi, ad ejus dexteram se convertens, parietes Ecclesiæ in superiori parte, et in fundamentis cum aqua benedicta aspergit, dicens :

Aspérges me Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

4. Reversi ad locum, unde Processio initium habuit, repetita Antiphona a Clero, Sacerdos stans ut prius versus Ecclesiam, dicit : Orémus.

Ministri : Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Dómine Deus, qui licet cælo et terra non capiáris, domum tamen dignáris habére in terris, ubi nomen tuum júgiter invocétur : locum hunc, quǽsumus, beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti N., omniúmque Sanctórum intercedéntibus méritis, seréno pietátis tuæ intúitu vísita, et per infusiónem grátiæ tuæ ab omni inquinaménto purífica, purificatúmque consérva; et qui diléctí tui David devotiónem in fílii sui Salomónis ópere complevísti, in hoc ópere desidéria nostra perfícere dignéris, effugiántque omnes hinc nequítiæ spirituáles. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℟. Amen.

5. Qua finita Oratione, omnes bini in Ecclesiam intrantes, ad Altare majus procedunt, Litanias decantantes (p. 81).

6. Ubi dictum fuerit : Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris : Te rogámus, áudi nos. surgit Sacerdos, et intelligibili voce dicit :

Ut hanc Ecclésiam, et Altáre ad honórem tuum,

et nomen Sancti tui N., purgáre, et bene ✠ dícere dignéris : Te rogámus, áudi nos.

Cum dicit, benedícere, manu dextera benedicit Ecclesiam, et Altare : deinde, ut prius, genuflectit donec perficiantur Litaniæ, et cantores prosequuntur :

Ut nos exaudíre dignéris, Te rogámus, áudi nos.
Fili Dei, Te rogámus, áudi nos.
Agnus Dei, qui tollis, etc.

7. Dicto ultimo Kýrie eléison, Sacerdos stans, dicit : Orémus.

Ministri Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

PRÆVÉNIAT nos, quǽsumus Dómine, misericórdia tua : et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis anticipet. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

8. Tum distans ab Altari congruenti spatio genuflexus, et se signans, dicit : Deus in adjutórium meum inténde; et statim surgit, Clero respondente : Dómine ad adjuvándum me festína; ipse vero stans dicit : Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Chorus respondet : Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

9. Postea Sacerdos dicit : Orémus.

Ministri : Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

OMNÍPOTENS et miséricors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cǽteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fíeri credátur : quǽsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quidquid modo visitatúri sumus, vísites; et quidquid benedictúri sumus, bene✠dícas : sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dǽmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Dóminum nostrum, etc.

℟. Amen.

10. His dictis, inchoat Antiphonam. Bénedic Dó-

mine domum istam nómini tuo ædificátam, cum tribus Psalmis sequentibus, videlicet :

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi : * et exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est : habitávi cum habitántibus Cedar : * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus : * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Glória Patri.

Psalmus 120.

LEVÁVI óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum et terram.

Non det in commotiónem pedem tuum : * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te : * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo : * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum : * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Glória Patri.

Psalmus 121.

LÆTÁTUS sum in his, quæ dicta sunt mihi : * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas : * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * et abundántia diligéntibus te :

Fiat pax in virtúte tua : * et abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Glória Patri.

Antiphona. Bénedic Dómine domum istam nómini tuo ædificátam.

11. Interim aspergit interius parietes in parte superiori et inferiori, inchoans aspersionem a parte Evangelii, dicens : Aspérges me, etc. tum ad Altare reversus, dicit : Orémus.

Ministri : Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Deus, qui loca nómini tuo dicánda sanctíficas, effúnde super hanc oratiónis domum grátiam tuam : ut ab ómnibus hic nomen tuum invocántibus auxílium tuæ misericórdiæ sentiátur. Per Dóminum nostrum, etc. ℟. Amen.

12. His peractis, dicitur Missa de tempore occurrenti, vel de Sancto.

13. Ecclesia vero, quamvis a simplici Sacerdote, ut supra, sit benedicta, ab Episcopo tamen consecranda est.

CAPUT XXVIII

RITUS RECONCILIANDI ECCLESIAM VIOLATAM

SI NONDUM ERAT AB EPISCOPO CONSECRATA

CCLESIÆ violatæ reconciliatio per Sacerdotem ab Episcopo delegatum fiat hoc modo. Altare Ecclesiæ omnino nudetur, provideaturque, ut Ecclesia possit libere circumiri tam exterius, quam interius, si fieri potest. Paretur vasculum cum aqua benedicta, et aspergillum de herba hyssopi factum. Sacerdos indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albo, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis, procedit ad primariam Ecclesiæ portam, ubi stans, Antiphonam incipit, dicens, Clero prosequente :

Aspérges me Dómine hyssópo, et mundábor, lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus : **Miserére, etc.** (pag. 77), totus cum **Glória Patri.** Quo finito, Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona, et Psalmus dicuntur, Sacerdos cum aqua benedicta aspergit in circuitu extrinsecus Ecclesiam, et Cœmeterium, simul aspergendo alternatim ad parietes Ecclesiæ, ac ad terram Cœmeterii, præsertim ad loca contaminata. Quo facto, redit ad locum, ubi incepit aspergere, et stans dicit :

Orémus.

OMNÍPOTENS et misericors Deus, qui Sacerdótibus tuis tantam præ cǽteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab eis ágitur, a te fíeri credátur : quǽsumus imménsam cleméntiam tuam, ut quod modo visitatúri sumus, vísites; et quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dícas: sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga dǽmonum, Angeli pacis ingréssus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

2. Deinde Sacerdos incipit Litanias (pag. 81), et ingreditur Ecclesiam cum Clero, cantando eas : acceditque

ante Altare majus, coram quo genuflectit: cumque dictum fuerit:

Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris. ℟. Te rogámus, áudi nos.

Sacerdos surgit, et clara voce dicit:

Ut hanc Ecclésiam, et Altáre hoc, ac Cœmetérium purgáre, et reconci ✠ liáre dignéris. ℟. Te rogámus, áudi nos.

3. Quibus dictis, rursus genuflectit, et Litaniæ perficiuntur. Quibus finitis, Sacerdos versus ad dictum Altare dicit: Orémus.

Et Ministri: Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Prævéniat nos, quæsumus Dómine, misericórdia tua: et intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, voces nostras cleméntia tuæ propitiatiónis antícipet. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

4. Deinde Sacerdos genuflectit ante Altare, et se signo crucis muniens, clara voce dicit: Deus in adjutórium meum inténde; tum surgit, et Chorus, seu adstantes Clerici respondent: Dómine ad adjuvándum me festína; et Sacerdos stans, dicit: Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. ℟. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.

5. Quo dicto, Sacerdos inchoat, Clero prosequente,

Antiph. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.

Psalmus 67.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Repetitur Antiphona.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Repetitur Antiphona.

Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Repetitur Antiphona.

Manda Deus virtúti tuæ : * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

Repetitur Antiphona.

A templo sancto tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Repetitur Antiphona.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Repetitur Antiphona.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægýpto : Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Repetitur Antiphona.

Regna terræ, cantáte Deo : * psállite Dómino.

Repetitur Antiphona.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Repetitur Antiphona.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël : * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Repetitur Antiphona.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem, et fortitúdinem plebi suæ, * benedíctus Deus.

6. Et non dicitur Glória Patri, sed Antiphona repetitur. Interim dum Antiphona et Psalmi prædicti dicuntur, Sacerdos circuit Ecclesiam intrinsecus aspergendo : aspergit etiam specialiter loca contaminata. Quo facto, stans in Presbyterio versus ad Altare, dicit :

Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens et benígnus purificátor assístis : exáudi nos, quæsumus, et concéde ; ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat benedíctio, et tui múneris

benefícia univérsitas fidélium, quæ súpplicat, percípere mereátur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

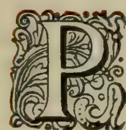
7. Deinde dicitur Missa de die occurrenti.

8. Simplex Sacerdos tantum ex privilegio Sedis apostolicæ potest Ecclesiam ab Episcopo consecratam reconciliare, et tunc utatur ritu in Pontificali præscripto: procedatque indutus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, adhibitis secum aliis Presbyteris et Clericis superpelliceis indutis, cum aqua ab Episcopo ad hunc usum rite benedicta.

CAPUT XXIX

RITUS BENEDICENDI NOVUM CŒMETERIUM

PER SACERDOTEM AB EPISCOPO DELEGATUM

PRIDIE quam fiat benedictio, ponitur in medio Cœmeterii benedicendi lignea crux, alta ad staturam hominis et ante ipsam crucem in terra figitur paxillus tridens ligneus, altus ad cubitum unum, aptus ad affigendum illi tres candelas.

2. Sequenti die mane Sacerdos in sacristia paratus amictu, alba, cingulo, stola, ac pluviali albi coloris, adhibitis aliquot Sacerdotibus et Clericis indutis superpelliceis, qui deferant vasculum aquæ benedictæ, aspergillum, et thuribulum cum incensi navicula, et hoc Rituali libro, et tribus candelis cereis, procedit ad Cœmeterium benedicendum, ante crucem in medio positam, et affiguntur, et accenduntur tres candelæ super ligneum paxillum: et Sacerdos ante crucem et candelas stans, discooperto capite, dicit:

Orémus.

OMNÍPOTENS Deus, qui es custos animárum, et tutéla salútis, fides credéntium: réspice propítius ad nostræ servitútis officium, et ad intróitum

nostrum purgétur, bene ✠ dicátur, et sancti ✠ ficétur hoc Cœmetérium ; ut humána córpora hic post vitæ cursum quiescéntia, in magno judícii die simul cum felícibus animábus mereántur adipísci vitæ perénnis gáudia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

3. Mox ante ipsam crucem omnes genibus flexis dicunt Litanias ordinarias (pag. 81), incipiente cantore, cæteris respondentibus ; et cum dictum fuerit : Ut ómnibus fidélibus defúnctis, etc. Te rogámus, áudi nos.

4. Sacerdos surgit, et clara voce dicit, producens manu signum crucis :

Ut hoc Cœmetérium purgáre, et bene ✠ dícere dignéris. ℟. Te rogámus, áudi nos.

Deinde Sacerdos, ut prius, genuflectit, et Litaniæ perficiuntur.

5. Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos crucem aspergit aqua benedicta, dicens Antiphonam :

Aspérges me Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

6. Psalmus : Miserére, etc. (pag. 77), dicitur totus ab adstantibus, cum Glória Patri. Quo dicto, repetitur Antiphona. Dum dicitur Psalmus, Sacerdos circuit, et perambulat totum Cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, aspergens ubique aqua benedicta : quo facto, redit ante crucem, et ad ipsam respiciens, dicit :

Orémus.

Deus, qui es totíus orbis cónditor, et humáni géneris redémptor, cunctarúmque creaturárum visibílium et invisibílium perféctus dispósitor: te súpplici voce, ac puro corde expóscimus ; ut hoc Cœmetérium, in quo famulórum, famularúmque tuárum córpora quiéscere debent, post curricula hujus vitæ labéntia, pur ✠ gáre, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris : quique remissiónem ómnium peccatórum per tuam magnam misericórdiam in te confidéntibus præstitísti, corpóribus quoque eórum

in hoc Cœmetério quiescéntibus, et tubam primi Archángeli exspectántibus, consolatiónem perpétuam lárgiter impertíre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

7. Tunc figit in summitate crucis unam ex tribus candelis ardentibus, et alias duas similiter ardentes in duobus brachiis ejusdem crucis. Deinde incensat ipsam crucem, et aspergens aqua benedicta, redit cum ministris in sacristiam.

CAPUT XXX

ORDO RECONCILIANDI CŒMETERIUM VIOLATUM

SIVE ECCLESIÆ CONTIGUUM SIT SIVE SEPARATUM
UBI ECCLESIA NON EST POLLUTA

ANE diei, qua facienda est reconciliatio, Sacerdos, si ab Episcopo facultatem habeat, adhibitis aliis Sacerdotibus et Clericis indutis superpelliceis, in sacristia, aut alio decenti loco, vestitus amictu, alba, cingulo, stola, et pluviali albi coloris, accedit ad medium Cœmeterii, Clerico vasculum aquæ benedictæ, et aspergillum deferente : et ibi super tapete genuflectit una cum ministris ; et cantores, aliique omnes genibus flexis, dicunt Litanias (pag. 81). In quibus cum dictum fuerit : **Ut ómnibus fidélibus defúnctis, etc. Te rogámus, áudi nos.**

2. Sacerdos surgit, et manu dextera producens signum crucis super Cœmeterium, clara voce dicit :

Ut hoc Cœmetérium recon ✠ ciliáre, et sancti ✠ ficáre dignéris.
℟. Te rogámus, áudi nos.

3. Quibus dictis, ut prius, genuflectit, cantoribus Litanias perficientibus. Quibus finitis, surgunt omnes, et Sacerdos, accepto aspergillo cum aqua benedicta, inchoat Antiphonam :

Aspérges me Dómine hyssópo, Clero prosequente,

et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus : Miserére, etc. (pag. 77), dicitur totus sine Glória Patri.

In fine repetitur Antiphona : Aspérges me, etc.

4. Dum hæc dicuntur, Sacerdos circuit totum Cœmeterium, incipiens ad ejus dexteram, aspergens ubique aqua benedicta, præsertim in loco, ubi violatio commissa est. Quo peracto, redit ad locum ubi Litaniæ dictæ fuerunt, et ibi stans dicit : Orémus.

Et Ministri : Flectámus génua. ℟. Leváte.

Oratio.

Dómine pie, qui agrum fíguli prétio sánguinis tui in sepultúram peregrinórum comparári voluísti : quæsumus, dignánter reminíscere clementíssimi hujus mystérii tui. Tu es enim Dómine fígulus noster : tu quiétis nostræ ager : tu agri hujus prétium. Tu dedísti étiam, et suscepísti, tu de prétio tui vivífici sánguinis nos requiéscere donásti. Tu ergo Dómine, qui es offensiónis nostræ clementíssimus indúltor, exspectantíssimus judicátor, judícii tui superabundantíssimus miserátor : judícium tuæ justíssimæ severitátis abscóndens, post miseratiónem tuæ piæ redemptiónis, adésto exaudítor, et efféctor nostræ reconciliatiónis : hocque Cœmetérium peregrinórum tuórum, cæléstis pátriæ incolátum exspectántium, benígnus purífica, et reconcília ; et hic tumulatórum et tumulandórum córpora, de poténtia et pietáte tuæ resurrectiónis ad glóriam incorruptiónis, non damnans, sed gloríficans resúscita : Qui ventúrus es judicáre vivos, et mórtuos, et sæculum per ignem.

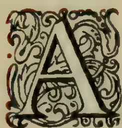
℟. Amen.

CAPUT XXXI

RITUS ABSOLVENDI ET BENEDICENDI POPULOS ET AGROS

EX APOSTOLICÆ SEDIS INDULTO

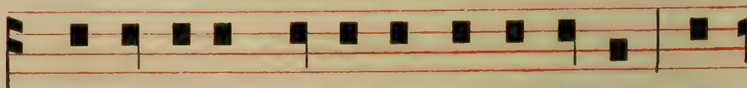

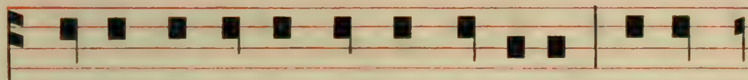
CCEPTO diplomate pontificio, constituatur dies Dominica, Delegato et populo commodior, pro ejusdem diplomatis publicatione, et executionis inchoatione.

2. Die constituta, mane fiat concio, qua doceatur populus de contentis in diplomate pontificio, et de præparatione ad futuram Absolutionem, et Benedictionem. Deinde Missa celebretur a Delegato ***pro remissione peccatorum***, sine **Glória in excélsis**, cum unica Oratione, et **Credo**, in paramentis violaceis : qua finita, deposita casula et manipulo, induatur Celebrans pluviali violaceo, et si sit Episcopus, mitram simplicem assumat : et omnibus genuflexis ante Altáre, cantentur Litaniæ Sanctorum (pag. **81**), omissis Precibus et Orationibus post eas dici solitis.

3. Sedeat Delegatus, finitis Litaniis, cooperto capite, in sede sibi parata super scabello Altaris, vel in sede episcopali, si est Episcopus, seu super faldistorio posito super dicto scabello, cum duobus Ministris paratis more diaconali et subdiaconali sine manipulis, adstantibus hinc inde a lateribus omnibus de Clero : et alta voce ab aliquo legatur diploma, audiente populo : quo lecto, dicat Delegatus : **Deo grátias.**

4. Tunc nomine populi ille, qui ibi pro Diacono assistit, profunde inclinatus a sinistris Delegati facit confessionem in cantu.

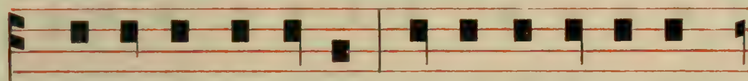

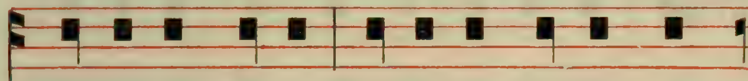
á-tæ Ma - rí - æ semper Vír-gi-ni, be - á-

to Micha - é - li Archánge - lo, be - á - to

Jo - ánni Ba - ptí-stæ, sanctis A - pó-sto-lis

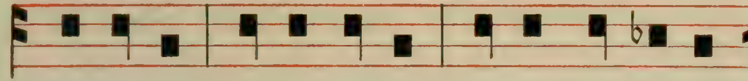
Pe-tro et Páu-lo, ómni-bus Sanctis, et

ti - bi Pa - ter, qui - a peccá - vi ni-mis co-

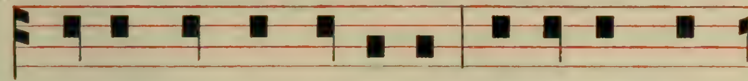
gi - ta - ti - ó - ne, ver-bo et ó - pe - re : me-

a cul-pa, me - a cul-pa, me - a má - xi-ma

cul-pa. I - de - o pre-cor be - á - tam Ma-

rí-am semper Vír-gi-nem, be-á-tum Mi-

5. Qua finita, si est Episcopus, assumpto baculo pastorali in sinistra manu, et adhuc sedens cooperto capite incipit Psalmum Miserére. (pag. 188), et in fine Glória Patri : et prosequitur alium Psalmum : Deus misereátur (pag. 192), et in fine Glória Patri.

6. Super universum Clerum et populum genuflexum, recitando tales Psalmos sine cantu, alternatim a Delegato, et a Clero.

7. Quibus finitis, Delegatus stans detecto capite, baculoque deposito, si est Episcopus, versus populum manibus junctis, dicat :

Kýrie eléison. Respondet Clerus :
Christe eléison. Kýrie eléison.
Pater noster.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Nihil profíciat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Esto eis Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est miseréri semper, et párcere, súscipe deprecatiónem nostram : ut nos et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

8. Deinde sedens Delegatus cooperto capite, et si est Episcopus, assumpto baculo, dicit :

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum vestrórum tríbuat vobis omnípotens et miséricors Dóminus. ℟. Amen.

9. Manuque dextera super populum genuflexum extensa, addit :

Auctoritáte Dei omnipoténtis, et beatórum Apostolórum Petri et Páuli, a sanctíssimo Dómino nostro Papa N. mihi concéssa, absólvo vos et omnes hujus loci, ab omni vínculo excommunicatiónis, suspensiónis, interdícti, aliísque ecclesiásticis senténtiis, censúris, et pœnis, étiam in lítteris die Cœnæ Dómini sólitis legi conténtis, per vos incúrsis, quas modo ignorátis, juxta tenórem pontifícii diplómatis próxime lecti. Et restítuo vos omnes communióni, et unitáti fidélium, et sanctis sacraméntis Ecclésiæ. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti.
℟. Amen.

10. Si est Episcopus, facit ter signum crucis.

11. Tunc Delegatus adhuc sedens, per se ipsum, vel alium firmioris vocis, indicet dies tres singillatim pro jejunio; et decernat diem Dominicam sequentem, vel aliam arbitrio suo, pro communione, Benedictione agrorum et populi, et Indulgentia plenaria.

12. Die constituta, populus universus debebit communicare, et hora competenti Delegatus cantabit Missam, quæ est ad finem Missalis, sub titulo ***Pro quacumque necessitate,*** cum paramentis violaceis sine **Glória**, cum unica Oratione, et **Credo.**

Et in fine Missæ Celebrans benedicit de more, et si est Episcopus, non dat Indulgentias.

13. Finita Missa, Delegatus, et duo Ministri assumunt paramenta alba, et si est Episcopus, mitram pretiosam: et genuflexis ante Altare cum universo Clero et populo cantantur Litaniæ Sanctorum (pag. **81**), repetito ter

℣. **Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris: Te rogámus, áudi nos.**

Illisque finitis, Delegatus stans detecto capite, manibus junctis dicit: **Pater noster.** secreto.

℣. **Et ne nos indúcas in tentatiónem.**
℟. **Sed líbera nos a malo.**

Et additur a Clero in cantu:

Psalmus 84.

Benedixísti Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutáris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : * et salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus : * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos : * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus : * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi : * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est : * et justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem : * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit : * et ponet in via gressus suos.

Glória Patri.

Quo finito, Delegatus dicit :

℣. Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ.
℟. Et campi tui replebúntur ubertáte.
℣. Oculi ómnium in te sperant Dómine.
℟. Et tu das illis escam in témpore opportúno.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, refúgium nostrum et virtus : adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, áuctor ipse pietátis, et præsta ; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur.

Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ clemens et benígnus assístis : exáudi nos, quǽsumus, et concéde ; ut in pósterum inviolábilis hujus loci permáneat bene ✠ díctio, et tui múneris benefícia, univérsitas hæc fidélium, quæ súpplicat, percípere mereátur.

Orámus pietátem tuam, omnípotens Deus : ut fructus terræ, quos äëris et plúviæ temperaménto nutríre dignáris, benedictiónis tuæ imbre perfúndas, et tríbuas huic pópulo tuo de tuis munéribus tibi semper grátias ágere ; ut fertilitáte terræ, esuriéntium ánimas bonis affluéntibus répleas, et egénus et páuper láudent nomen glóriæ tuæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

14. Postea assumpto baculo, si est Episcopus, et cooperto capite dicit Delegatus :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti, super agros, et bona quæcúmque loci hujus, plena descéndat, et máneat semper. ℟. Amen.

15. Si est Episcopus, facit ter signum crucis.

16. Deinde accepto de manu dignioris de Clero aquæ benedictæ aspersorio aspergit versus quatuor mundi partes, dicens sine cantu, et sine Psalmo Antiphonam :

Aspérges me hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

17. Pro Benedictione populi, operto capite, manibus junctis dicit : Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Mitte nobis Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

PROTÉCTOR in te sperántium, Deus, exáudi preces pópuli tui, et præsta ; ut véniat super nos speràtæ a te benedictiónis ubértas, et pietátis tuæ munéribus júgiter perfruámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

18. Tunc Diaconus cantat alta voce : Humiliáte vos ad apostólicam Benedictiónem. Et Delegatus stans operto capite, et si est Episcopus, baculum sinistra tenens manu, benedicit semel, et si est Episcopus, ter, dicens :

AUCTORITÁTE Dei omnipoténtis, et beatórum Apostolórum Petri et Páuli, et sanctíssimi Dómini nostri Papæ N., benedíco vos, et omnes hujus loci : In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti.
℟. Amen.

19. Demum cantatur Hymnus Te Deum (pag. 310), inchoatus a Delegato ; quo finito, Delegatus cantat Orationem pro gratiarum actione.

Orémus.

DEUS, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus : piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes ; ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad prǽmia futúra dispónas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Cantores addunt : Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

CAPUT XXXII

METHODUS INDICTIONIS PRÆMITTENDÆ PONTIFICIÆ BENEDICTIONI

STATIS DIEBUS SUPER POPULUM ELARGIENDÆ

RITUSQUE IN EA SERVANDUS A REGULARIBUS QUIBUS A S. SEDE HUJUSMODI FACULTAS INDULTA EST VEL INDULGEBITUR

ADMONEATUR populus de Indulgentia a Sede apostolica concessa, de præceptis operibus pro ea lucrifacienda, de die, quo visitanda est designata Ecclesia, de hora denique, qua dabitur pontificia Benedictio. De quibus, quatenus opus sit, etiam schedis impressis, et consuetis locis palam affixis, certior fiat.

2. Postquam statutis die et hora populus ad Ecclesiam convenerit, alta voce legantur apostolicæ litteræ, seu decreta, quibus Indulgentia conceditur, una cum potestate Benedictionem apostolicam super populum effundendi, ut de delegatione audientibus constet : et concessio, ex latino sermone in vulgarem accommodatum ad populi intelligentiam conversa, pronuntietur. Populus ad suorum scelerum detestationem pio brevique sermone excitetur : post quæ Sacerdos, nullis circumstantibus ministris, stola et superpelliceo indutus (ut in Rituali hoc præscribitur, cum agitur de benedictionibus, quæ extra Missam Presbyteris permittuntur), ante Altare genuflexus sequentibus verbis Dei opem hoc imploret.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine.
℟. Et bénedic hereditáti tuæ.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde stans sequentem recitet Orationem.

Orémus.

Omnípotens et misericors Deus, da nobis auxílium de sancto, et vota pópuli hujus in humilitáte cordis véniam peccatórum poscéntis, tuámque benedictiónem præstolántis et grátiam, cleménter exáudi : déxteram tuam super eum benígnus exténde, ac plenitúdinem divínæ benedictiónis effúnde, qua bonis ómnibus cumulátus, felicitátem et vitam consequátur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

3. Post quam ad cornu Epistolæ accedat (ut in Actis Ecclesiæ Mediolanensis, parte 4 : *Benedicet in Ecclesia, ad Altare, stans in cornu Epistolæ*) ; et stans in cornu Epistolæ, non trina, hoc est, triplici signo crucis, sed una benedictione, unico videlicet signo crucis, benedicat, proferens alta voce hæc verba :

Benedicat vos omnipotens Deus, ✠ Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. ℟. Amen.

TITULUS IX

CAPUT I

DE PROCESSIONIBUS

PUBLICÆ, sacræque Processiones, seu Supplicationes, quibus ex antiquissimo sanctorum Patrum instituto catholica Ecclesia vel ad excitandam fidelium pietatem, vel ad commemoranda Dei beneficia, eique gratias agendas, vel ad divinum auxilium implorandum uti consuevit, qua par est religione celebrari debent; continent enim magna ac divina mysteria, et salutares christianæ pietatis fructus eas pie exsequentes a Deo consequuntur : de quibus fideles præmonere et erudire, quo tempore magis opportunum fuerit, Parochorum officium est.

2. Videant in primis Sacerdotes, aliique ecclesiastici ordinis, ut in his Processionibus ea modestia ac reverentia tum ab ipsis, tum ab aliis adhibeatur, quæ piis et religiosis hujusmodi actionibus maxime debetur.

3. Omnes decenti habitu, superpelliceis, vel aliis sacris vestibus, sine galeris, nisi pluvia cogente, induti, graviter, modeste ac devote bini suo loco procedentes, sacris precibus ita sint intenti, ut remoto risu, mutuoque colloquio, et vago oculorum aspectu, populum etiam ad pie, devoteque precandum invitent.

4. Laici a Clericis, feminæ a viris separatæ, orantes prosequantur.

5. Præferatur crux, et ubi fuerit consuetudo, vexillum sacris imaginibus insignitum, non tamen factum militari seu triangulari forma.

6. Edendi ac bibendi abusum, secumve esculenta et poculenta deferendi in sacris Processionibus, agrisque lustrandis, et suburbanis Ecclesiis visitandis, tollere Parochi studeant; ac fideles, præsertim die Dominica, quæ proxime Rogationes antecedit, quam hæc dedeceat corruptela, sæpius admoneant.

7. Processiones prius fieri debent, deinde Missa solemniter celebrari : nisi aliter ob gravem causam interdum Ordinario vel Clero videatur.

8. Processiones autem quædam sunt ordinariæ, quæ fiunt certis diebus per annum, ut in festo Purificationis B. Mariæ semper Virginis, et in Dominica Palmarum, et in Litaniis majoribus in festo S. Marci, et in minoribus Rogationum triduo ante Ascensionem Domini, et in festo Corporis Christi, vel aliis diebus pro consuetudine Ecclesiarum.

9. Quædam vero sunt extraordinariæ, ut quæ variis, ac publicis Ecclesiæ de causis in dies indicuntur.

CAPUT II

DE PROCESSIONE IN DIE FESTO PURIFICATIONIS B. MARIÆ VIRGINIS

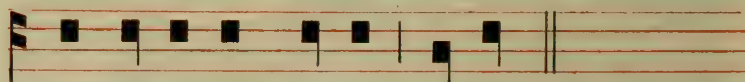

Completa benedictione, et distributione candelarum, ut in Missali Romano reformato, fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum ; deinde Diaconus vertens se ad populum, dicit :

Pro-ce-dá-mus in pa-ce.

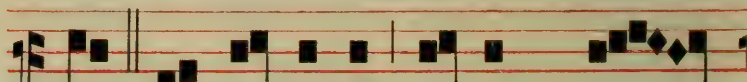
Et Chorus respondet :

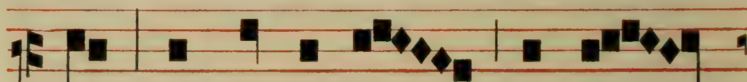

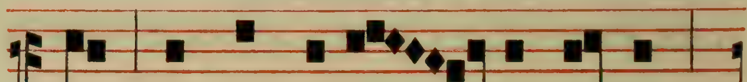

2. Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante, deinde Subdiaconus paratus, deferens crucem, medius inter duos acolythos cum candelabris et candelis accensis : sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum candelis accensis in manibus : et cantantur Antiphonæ sequentes.

Antiphona. Modus 6. *Fa-la.*

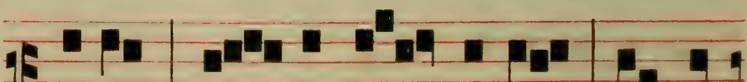

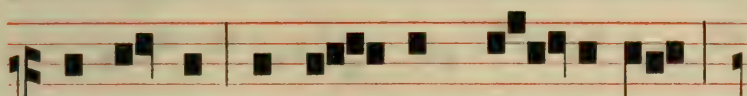

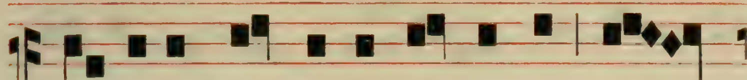

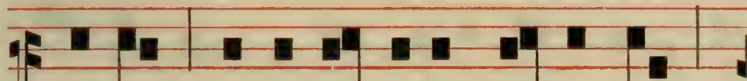

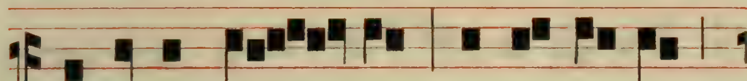
stit Vir-go, addú - cens má - ni-bus

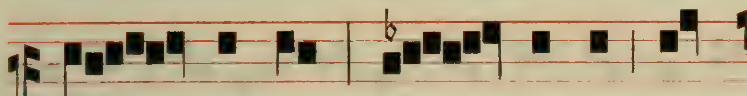
Fí - li-um an - te lu - cí - fe-rum gé-

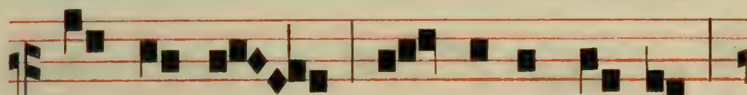
ni - tum : quem accí - pi - ens Sí - me - on

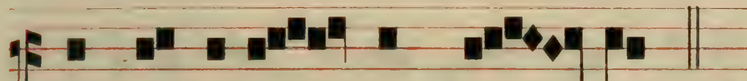
in ul-nas su - as, præ-di - cá - vit

pó - pu - lis, Dó - mi-num e-

um es - se vi - tæ et mor - tis,

et Sal - va - tó - rem mun - di.

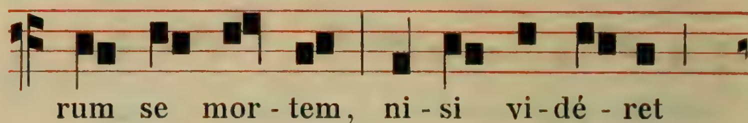
Alia Antiphona. Modus 2. *Re - fa.*

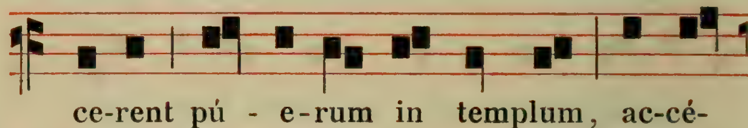
Respón - sum ac - cé - pit Sí - me - on

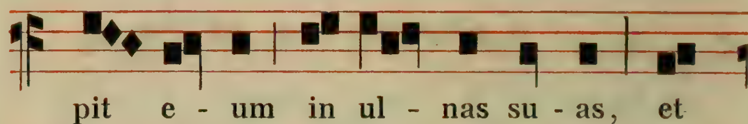

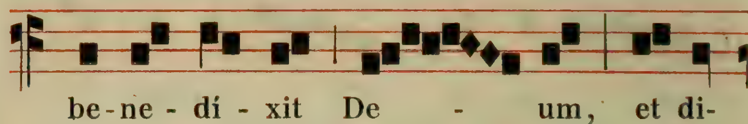
a Spí - ri - tu san - cto, non vi - sú-

rum se mor - tem, ni - si vi - dé - ret

Chri - stum Dó - mi-ni : et cum in-dú-

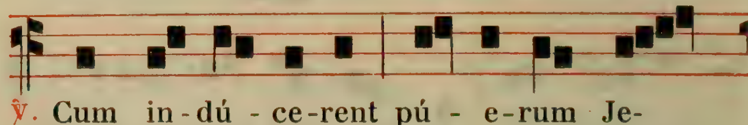

ce-rent pú - e-rum in templum, ac-cé-

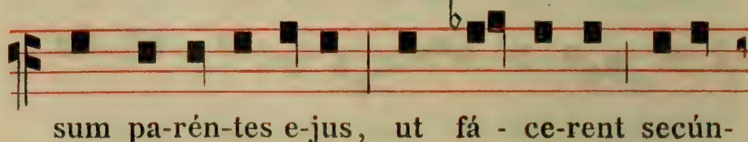

pit e - um in ul - nas su - as, et

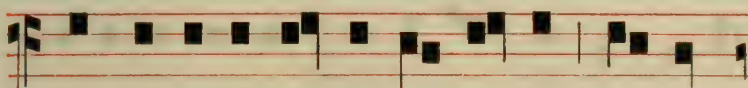

be-ne - dí - xit De - um, et di-

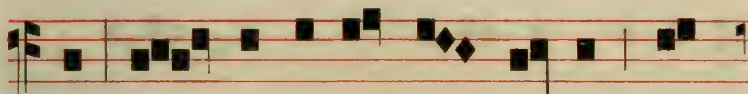

xit : Nunc di-mit - tis ser - vum tu-

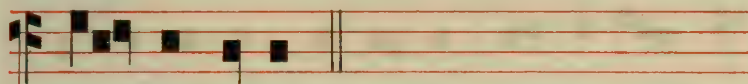

um Dó - mi - ne in pa-ce.

℣. Cum in - dú - ce-rent pú - e-rum Je-

sum pa-rén-tes e-jus, ut fá - ce-rent secún-

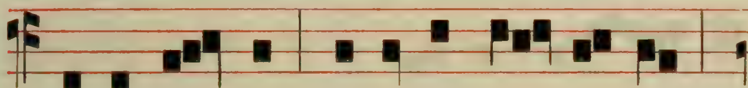

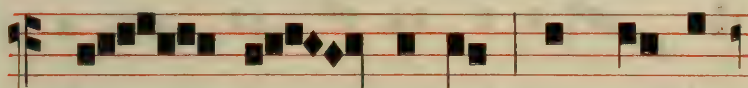

Et ingrediendo Ecclesiam, cantatur :

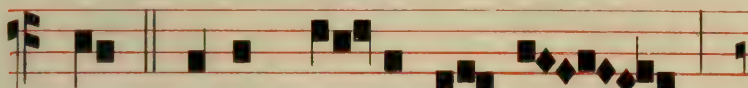
Modus 2. *Re-fa.*

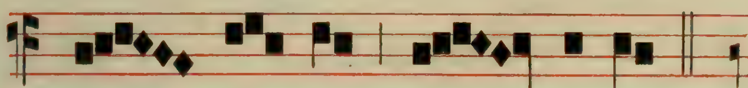

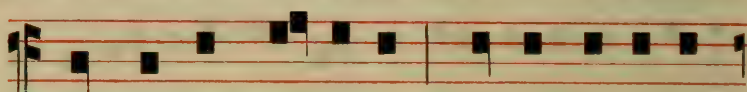

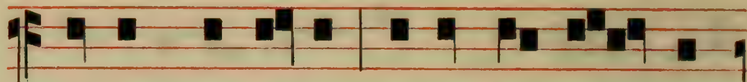

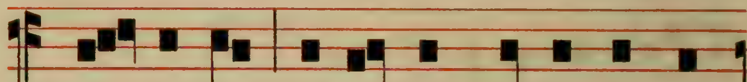

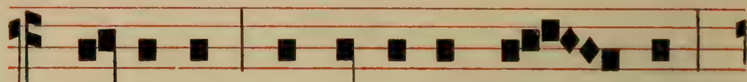

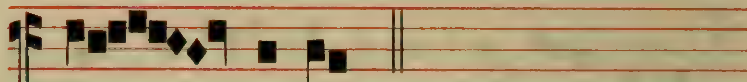

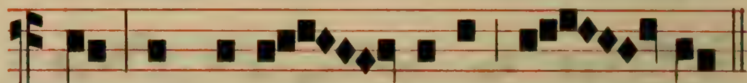

Sicut scriptum est. ut supra.

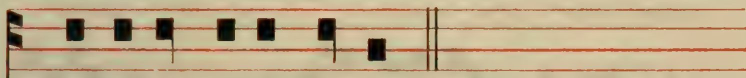
3. Finita Processione, Celebrans et Ministri, depositis violaceis, accipiunt paramenta alba pro Missa. Et candelæ tenentur in manibus accensæ, dum legitur Evangelium, et iterum ad elevationem Sacramenti usque ad Communionem.

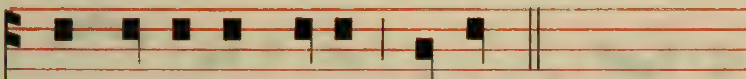
CAPUT III

DE PROCESSIONE IN DIE PALMARUM

n Dominica Palmarum, facta benedictione, et distributione palmarum seu olivarum, post ultimam Orationem **Omnípotens, etc.** fit Processio; ac primum Celebrans imponit incensum in thuribulum, et Diaconus vertens se ad populum, dicit :

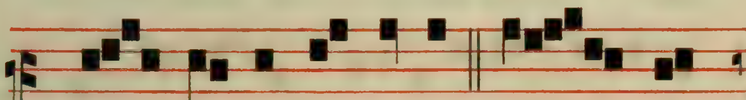

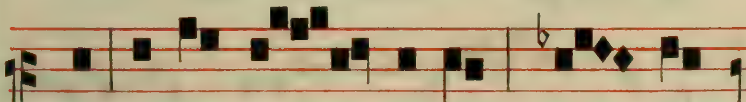

Et Chorus respondet :

2. Præcedit thuriferarius cum thuribulo fumigante; deinde Subdiaconus paratus, deferens crucem, medius inter duos acolythos cum candelabris et candelis accensis : sequitur Clerus per ordinem, ultimo Celebrans cum Diacono a sinistris, omnes cum ramis in manibus : et cantantur sequentes Antiphonæ, vel omnes, vel aliquæ, quousque durat Processio.

Antiphona. Modus 7. et 8.

du - os ex di-scí-pu-lis su-is,

di - cens: I - te in ca-stél-lum,

quod con - tra vos est: et inve-

ni-é - tis pul-lum á - si-næ al-li-

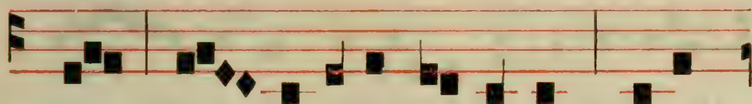
gá - tum, su-per quem nul-lus hó-

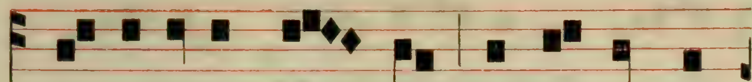
mi-num se-dit: sól - vi-te, et ad-

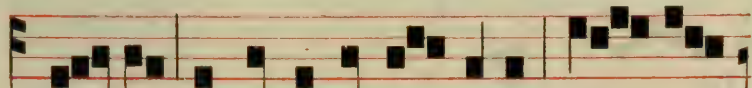
dú - ci-te mi-hi. Si quis vos

inter-ro-gá - ve-rit, dí - ci - te:

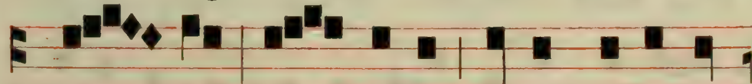
O-pus Dó - mi-no est. Sol-vén-

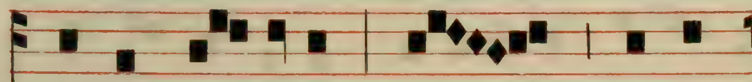

tes ad - du-xé-runt ad Je-sum : et im-

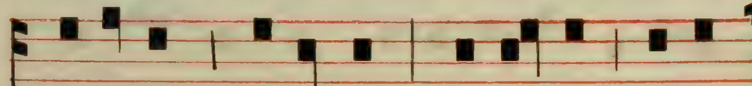

po - su - é-runt il - li ve-sti - mén - ta

su - a, et se-dit su-per e - um : á -

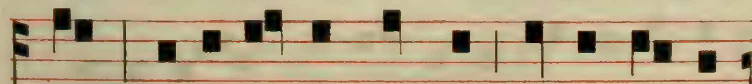

li - i expandé-bant vestimén-ta su - a in

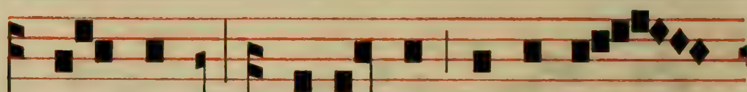

vi - a : á - li - i ramos de arbó-

ri - bus ster - né-bant : et qui se-

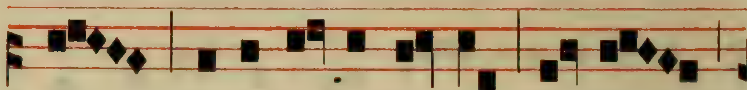

que-bántur, clamá - bant : Ho - sán-na, be - ne-

dí-ctus, qui ve-nit in nómi-ne Dó - mi-

ni : be-ne-dí - ctum re-gnum pa-tris no-stri

Da - vid : Ho-sán-na in excél -

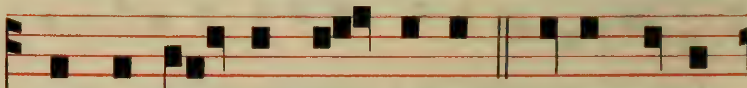

sis : mi-se-ré-re no-bis fi - li

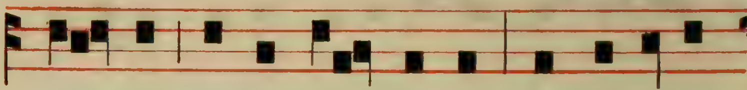

Da - vid.

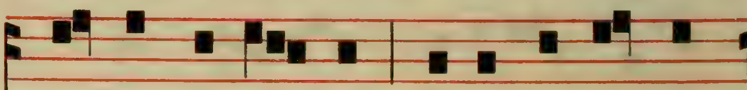
Alia Antiphona. Modus 7. *Sol-re.*

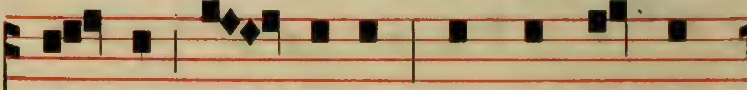
Cum audís - set pó - pu-lus, qui-a Je-sus

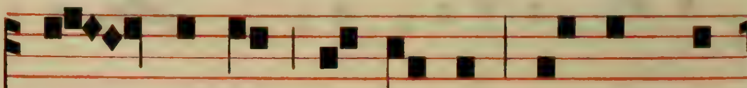
ve - nit Je-ro-só - ly-mam, ac-ce-pé-runt

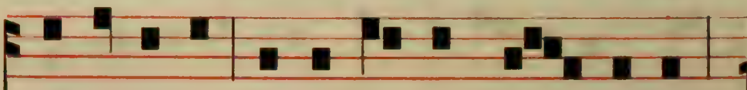
ra-mos palmá - rum : et ex-i-é - runt

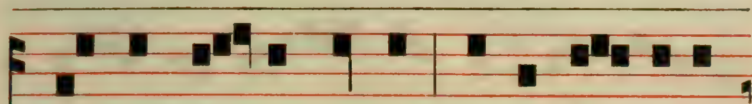
e - i ób - vi-am, et cla-má - bant

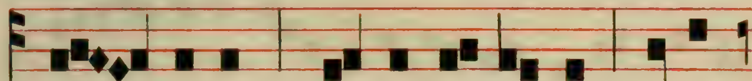
pú - e-ri, di-cén-tes : Hic est, qui

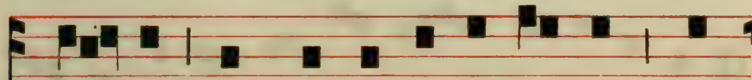
ven-tú-rus est in sa-lú - tem pó - pu-li.

Hic est sa - lus nostra, et red-ém-pti-o

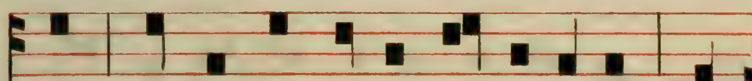
Is - ra-ël. Quan-tus est is-te, cu-i

Thro - ni, et Do-mi-na-ti-ó-nes oc-

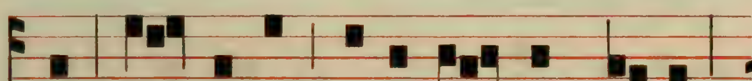
cúr - runt? No-li timé-re fi-li-a Si-

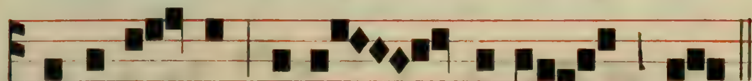
on : ec-ce Rex tu-us ve-nit ti-bi, se-

dens su-per pul-lum á-si-næ, sic-ut scri-ptum

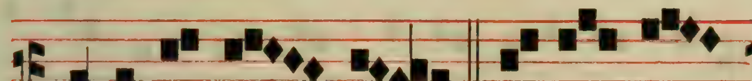

est. Sal-ve Rex, fabri-cá - tor mun-di,

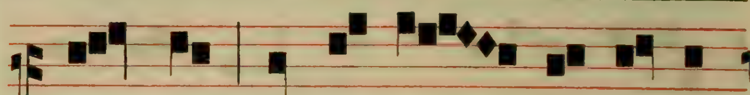

qui ve-ni - sti red-í - me-re nos.

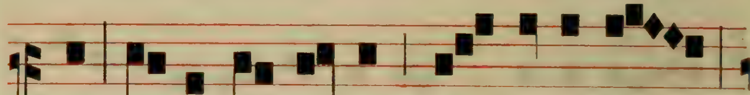
Alia Antiphona. Modus 8. *Sol-ut.*

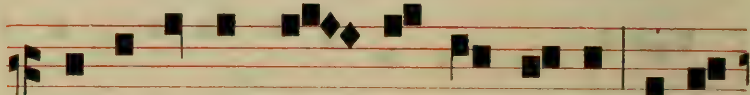
Ante sex di - es so-lé-mnis

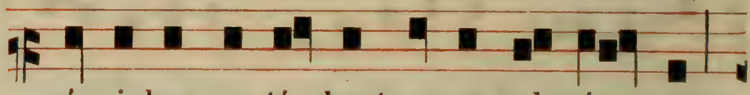
Pa - schæ, quan-do ve - nit Dó - mi-

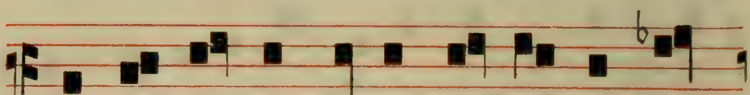
nus in ci - vi - tá - tem Je - rú-sa-lem,

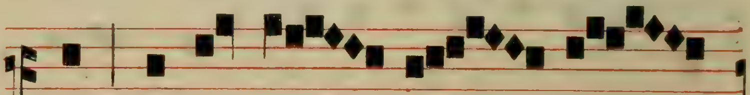
occurré - runt e - i pú - e - ri: et in

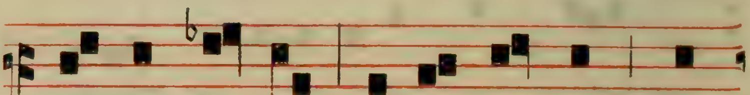
má - ni - bus por-tá - bant ramos pal-má - rum,

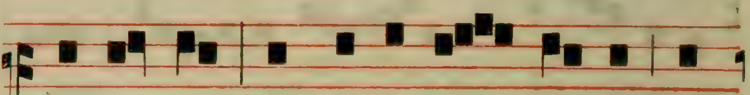
et cla - má - bant vo-ce ma - gna di - cén-

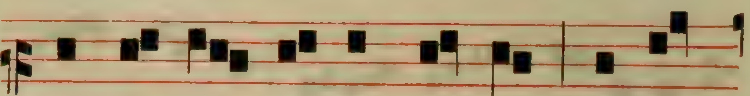
tes : Ho - sán-na

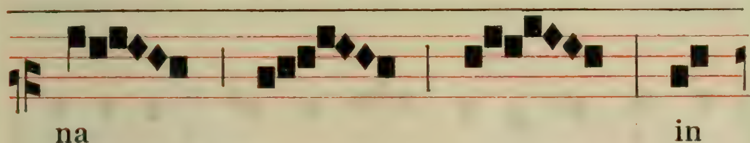
in ex - cél - sis : be - ne - dí - ctus, qui

ve - ní - sti in mul-ti - tú - di - ne mi-

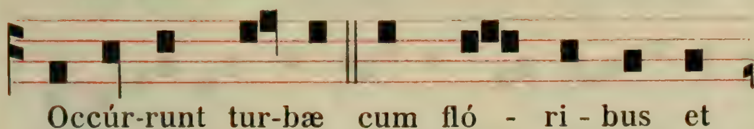
se - ri - cór - di - æ tu - æ : Ho - sán-

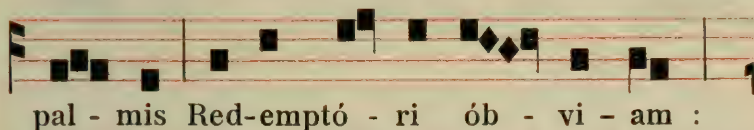

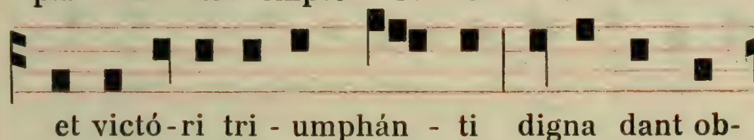

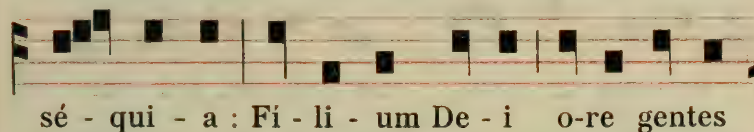

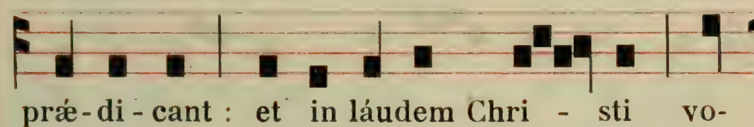
Alia Antiphona. Modus 7. *Sol-re.*

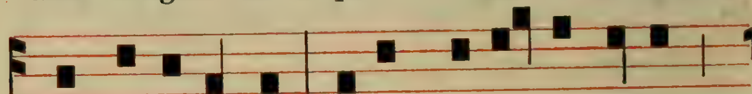

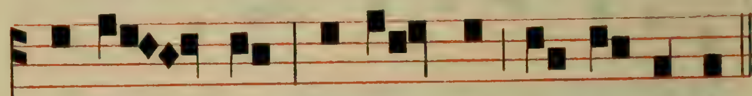
Alia Antiphona. Modus 7. ***Sol-re.***

Cum An-ge - lis et pú - e - ris fi-dé-les

in-ve-ni-á-mur, tri-umpha-tó-ri mor-tis

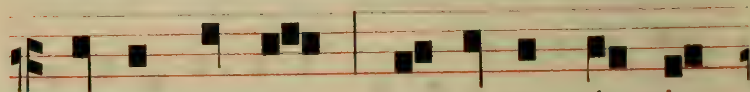

clamán - tes : Ho-sán - na in ex-cél-sis.

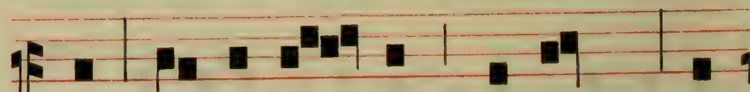
Alia Antiphona. Modus 1. ***Mi-la.***

Tur-ba mul - ta, quæ con-vé-ne - rat ad

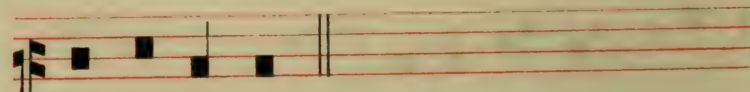
di - em fe-stum, cla-má-bat Dó - mi-

no : Be-ne-di - ctus, qui ve - nit in

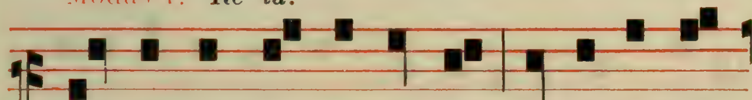
nó - mi-ne Dó-mi - ni : Ho - sán - na

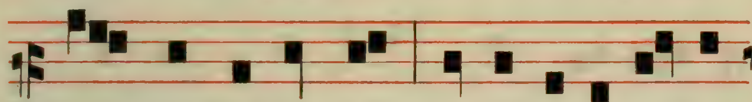

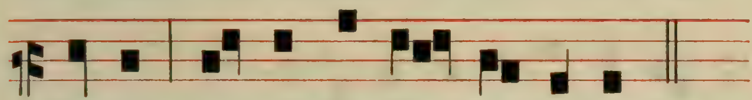
in ex-cél-sis.

3. In reversione Processionis, duo vel quatuor cantores intrant in Ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt ℣. **Glória, laus, etc.** et decantant duos primos Versus. Sacerdos vero cum aliis extra Ecclesiam repetit eosdem. Deinde qui sunt intus, cantant Versus sequentes, vel omnes, vel partem, prout videbitur: et qui sunt extra, ad quoslibet duos Versus respondent: **Glória, laus, etc.** sicut a principio ℣.

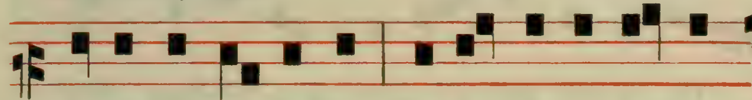
Modus 1. *Re-la.*

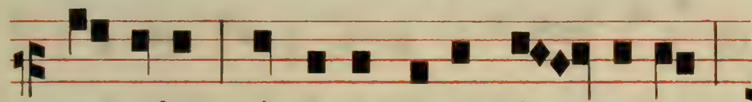

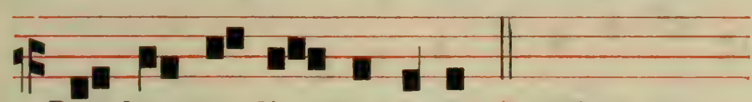

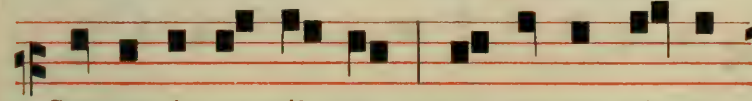

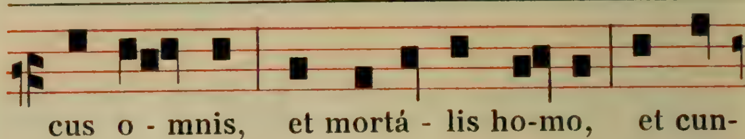

℟. Glória, laus.

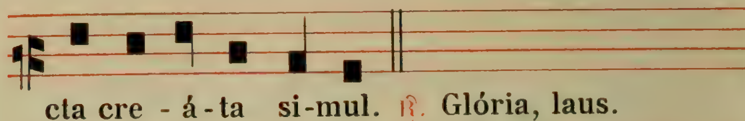

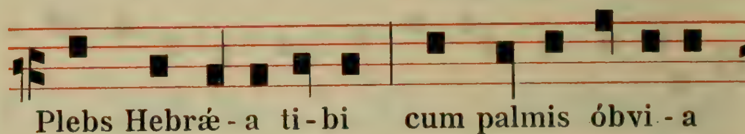

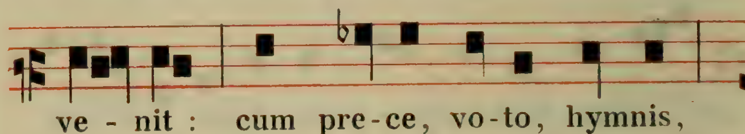

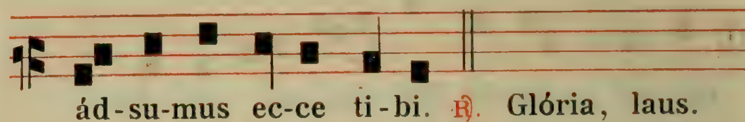

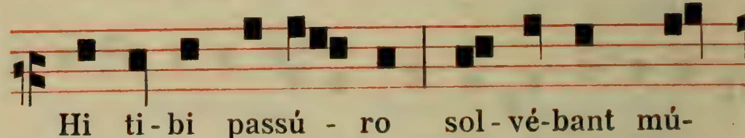

cus o - mnis, et mortá - lis ho-mo, et cun-

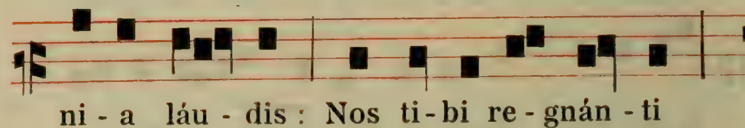

cta cre - á - ta si-mul. ℟. Glória, laus.

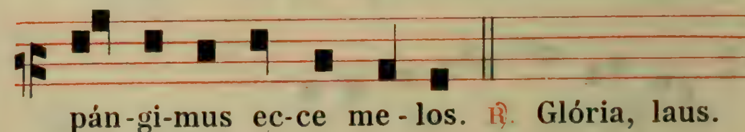

Plebs Hebrǽ - a ti - bi cum palmis óbvi - a

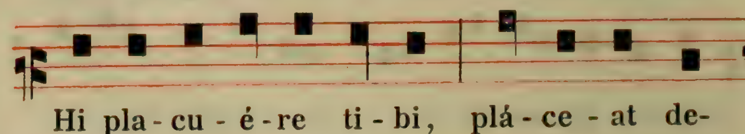

ve - nit : cum pre - ce, vo - to, hymnis,

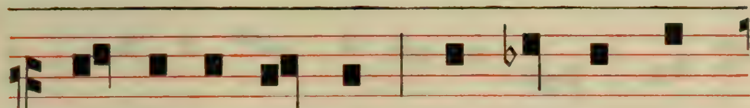

ád - su - mus ec - ce ti - bi. ℟. Glória, laus.

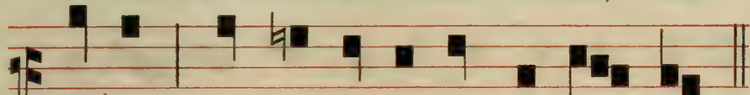

Hi ti - bi passú - ro sol - vé - bant mú-

ni - a láu - dis : Nos ti - bi re - gnán - ti

pán - gi - mus ec - ce me - los. ℟. Glória, laus.

Hi pla - cu - é - re ti - bi, plá - ce - at de-

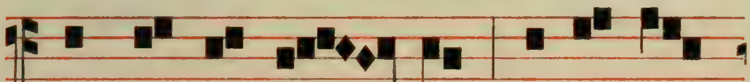

℟. Glória, laus.

4. Postea Subdiaconus hastili crucis percutit portam : qua statim aperta, Processio intrat Ecclesiam, cantando Responsorium :

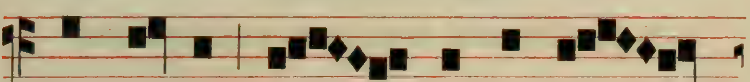
Modus 2. *Re-fa.*

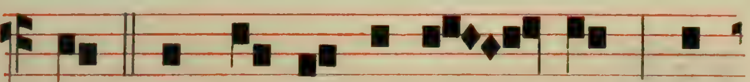

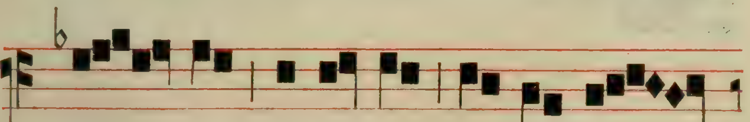

sis. ℣. Cum au-dis-set pó-pu-lus,

quod Je-sus ve-ní-ret Je-ro-só-ly-

mam, ex-i-é-runt ób-vi-am

e-i. Cum ramis, ut supra.

Et non dicitur Glória Patri.

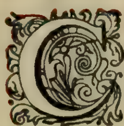
5. Deinde dicitur Missa: et rami tenentur in manibus, dum cantatur Passio, et Evangelium tantum.

CAPUT IV

ORDO SERVANDUS IN LITANIARUM MAJORUM PROCESSIONE

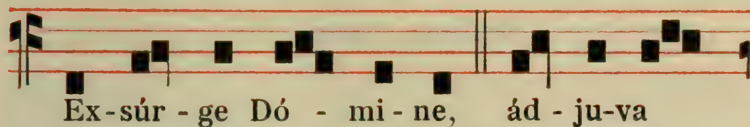
QUÆ IN FESTO S. MARCI CELEBRATUR

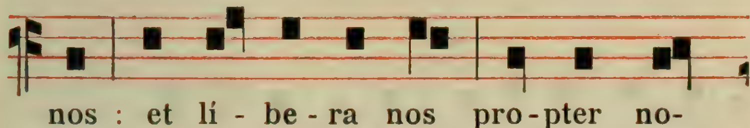

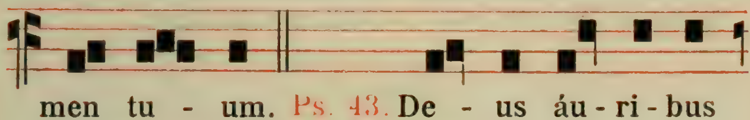
Clerus et populus, hora statuta mane in Ecclesia congregati, omnes contrito et humili corde Deum flexis genibus paulisper precentur. Sacerdos pluviali cum ministris, vel saltem superpelliceo et stola violacei coloris sit indutus: cujus coloris habitu in reliquis Processionibus semper utatur, præterquam in Processionibus Corporis Christi, et quæ fiunt solemnibus diebus, vel in gratiarum actionem: quibus diebus utitur colore propriæ solemnitati

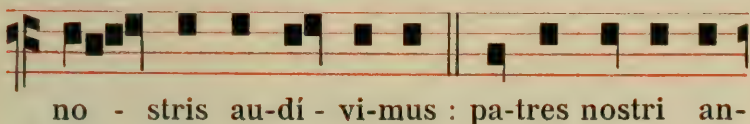
congruente. Cæteri vero Sacerdotes et Clerici superpelliceis induti, sequentem Antiphonam stantes concinant.

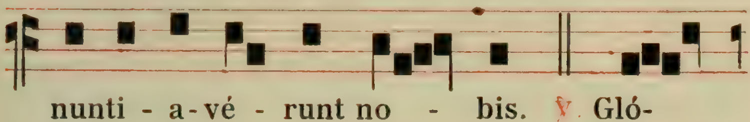
Antiphona. Modus 2. *Re-fa.*

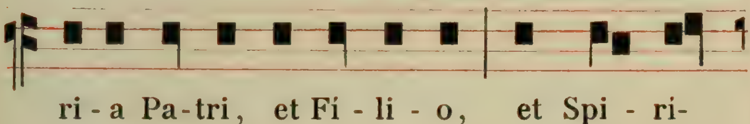

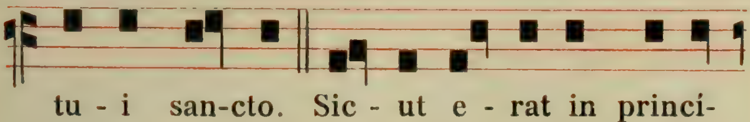

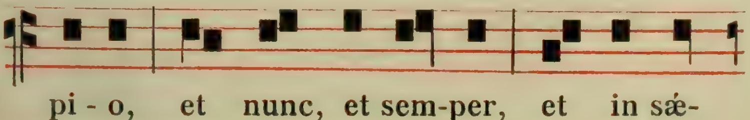

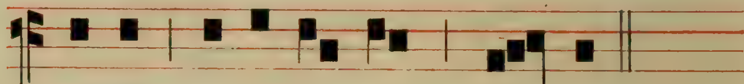

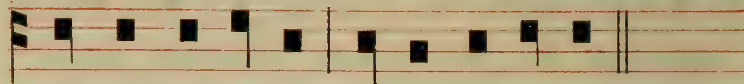

Et repetitur : **Exsúrge Dómine.**

2. Deinde genuflectant omnes : et duo Clerici ante Altare majus genuflexi, devote Litanias cantare incipiant (pag. 81), cæteris eadem voce respondentibus. Cum autem cantatum erit :

3. Surgunt omnes, et ordinatim procedunt, egredientes, Litaniasque prosequentes, præcedente cruce, et sequente Clero, ultimo loco Sacerdos paratus, ut supra dictum est, cum ministris, prout res vel locus postulat, sacris vestibus indutis.

4. Si Processio sit longior, vel repetantur Litaniæ, vel Litaniis absolutis usque ad Preces exclusive, dicantur aliqui Psalmi ex Pœnitentialibus, seu Gradualibus. Hymni vero, vel cantica lætitiæ in iis, vel in Rogationibus, aut aliis pœnitentiæ causa institutis Processionibus, non dicantur.

5. Si ad unam, vel plures Ecclesias in via sit divertendum, ingressis Ecclesiam, intermissisque Litaniis, vel Psalmis, cantatur Antiphona cum Versu et Oratione sancti Patroni illius Ecclesiæ. Deinde egredientes, resumptis Precibus, eodem ordine procedunt usque ad Ecclesiam, ubi cum Precibus et Orationibus omnibus Processio terminatur, ut in fine Breviarii Romani post Psalmos Pœnitentiales.

¶ In Litaniis minoribus Rogationum serventur omnia, ut supra in Litaniis majoribus.

CAPUT V

DE PROCESSIONE

IN FESTO SANCTISSIMI CORPORIS CHRISTI

ECENTER ornentur Ecclesiæ et parietes viarum, per quas est transeundum, tapetibus et aulæis, et sacris imaginibus, non autem profanis aut vanis figuris, seu indignis ornamentis.

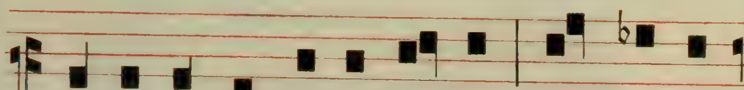
2. Sacerdos primum Missam celebret, in qua duas hostias consecret, et sumpta una, alteram in tabernaculum in Processione deferendum ita reponat, ut per vitrum seu crystallum, quo ipsum tabernaculum circumseptum esse debet, exterius adorantibus appareat, veloque operiatur, donec auferatur ab Altari.

Peracto autem Sacrificio, et Processione jam inchoata, ordine, quo jam supra dictum est in Litaniis majoribus, Sacerdos pluviali albo indutus, ter incenset Sacramentum genuflexus.

3. Deinde Diaconus oblongum ac decens velum circumponit scapulis Sacerdotis, qui parte veli ante pectus pendente, utraque manu cooperta, ostensorium seu tabernaculum a Diacono sibi porrectum reverenter suscipit in supremo Altaris gradu : mox ad Altare ascendit, et Sacramentum ante faciem tenens, vertit se ad populum : inde descendit sub umbellam comitantibus ministris, et duo acolythi vel Clerici cum thuribulis effumantibus præcedunt.

4. Omnes præcedunt nudo capite, accensos cereos gestantes, et sequentes Hymnos pro longitudine Processionis devote concinentes. Dum vero Sacerdos discedit ab Altari, Clerus, vel Sacerdos cantare incipit sequentem Hymnum :

Modus I. *Re-la.*

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro cláusit órdine.
In suprémæ nocte cœnæ,
Recúmbens cum frátribus
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.
Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit :
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.
Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui ;
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio :
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

Hymnus. Modus 1. *Re-la.*

Sacris so - lémni - is jun - cta sint gáudi-
a, et ex præ - córdi - is so - nent præ-
có - ni - a; re - cé - dant vé - te - ra, no - va
sint ómni - a, corda, vo - ces, et ópe-ra.

Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum et ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.
Post agnum týpicum explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.
Dedit fragílibus córporis férculum,
Dedit et trístibus sánguinis póculum,
Dicens : Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis presbýteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, et dent cǽteris.
Panis angélicus fit panis hóminum;
Dat panis cǽlicus figúris términum:
O res mirábilis, mandúcat Dóminum
Páuper, servus, et húmilis.
Te, trina Déitas únaque, póscimus:
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

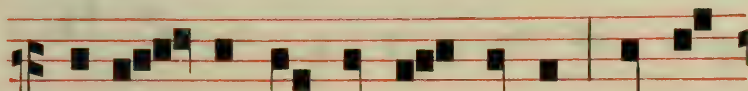
Hymnus. Modus 8. *Sol-ut.*

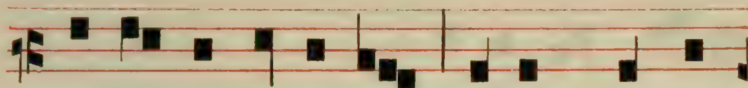
Ver-bum su-pér-num pró-di-ens, nec Pa-tris linquens déx-te-ram, ad o-pus su-um éx-i-ens, ve-nit ad vi-tæ vé-spe-ram.

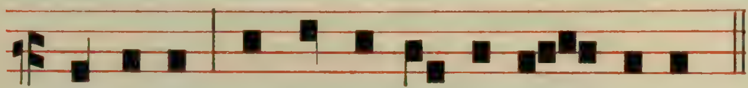
In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.
Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et Sánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in prǽmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cæli pandis óstium :
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.
Uni trinóque Dómino
Sit sempitérna glória :
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

Hymnus. Modus 4. *Mi-la.*

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres innocens,
A morte nos ut tólleres?
Perrúmpis inférnum chaos;
Vinctis caténas détrahis;
Victor triúmpho nóbili
Ad déxteram Patris sedes.
Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuique vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.
Tu dux ad astra, et sémita,
Sis meta nostris córdibus,
Sis lacrymárum gáudium,
Sis dulce vitæ præmium. Amen.

Hymnus. Modus 8. *Sol-ut.*

Æ-tér - ne Rex al-tís-si-me, Red-
émptor et fi-dé-li-um, cui mors per-
émpta dé-tu-lit summæ tri-úm-
phum gló-ri-æ.

Ascéndis orbes síderum,
Quo te vocábat cǽlitus
Colláta, non humánitus,
Rerum potéstas ómnium:
Ut trina rerum máchina,
Cæléstium, terréstrium,
Et inferórum cóndita,
Flectat genu jam súbdita.
Tremunt vidéntes Angeli
Versam vicem mortálium:
Peccat caro, mundat caro,
Regnat Deus Dei caro.
Sis ipse nostrum gáudium,
Manens olýmpo prǽmium,
Mundi regis qui fábricam,
Mundána vincens gáudia.
Hinc te precántes, quǽsumus,
Ignósce culpis ómnibus,
Et corda sursum súbleva
Ad te supérna grátia.

Ut cum repénte cœperis
Clarére nube júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.
Jesu, tibi sit glória,
Qui victor in cælum redis :
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Te Deum laudámus. ut infra (pag. 310).
Benedíctus Dóminus Deus Israël. ut supra (p. 197).
Magníficat ánima mea Dóminum. ut supra (p. 149).

5. Peracta Processione, et sanctissimo Sacramento ad Ecclesiam reportato, et super Altare deposito, omnes Ecclesiastici, qui adsint, hinc inde ordine genuflexi illud reverenter adorantes, dum Sacerdos de more incensat, sequentem Hymni partem concinant :

Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui :
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui :
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.
Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio :
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

Postea duo Clerici dicant :

℣. Panem de cælo præstitísti eis, allelúia.
℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúia.

Deinde Sacerdos stans dicit :

Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue quæsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári ; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis

júgiter sentiámus : Qui vivis, et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

6. Tunc Sacerdos, facta genuflexione, cum Sacramento semel benedicat populum in modum crucis, nihil dicens : postea illud reverenter reponat.

7. Hic autem modus benedicendi servatur etiam in aliis Processionibus faciendis cum Ss. Sacramento.

CAPUT VI

DE PROCESSIONE AD PETENDAM PLUVIAM

AGUNTUR omnia, ut supra in Litaniis majoribus (p. 286), usque ad finem Litaniarum, in quarum Precibus bis dicitur :

Ut congruéntem plúviam fidélibus tuis concédere dignéris : Te rogámus, áudi nos.

In fine postea dicitur : Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 146.

LAUDÁTE Dóminum quóniam bonus est psalmus : * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus : * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde : * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum : * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus : * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus : * humílians áutem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne : * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus : * et parat terræ plúviam.
Qui prodúcit in móntibus fœnum : * et herbam servitúti hóminum.
Qui dat juméntis escam ipsórum : * et pullis corvórum invocántibus eum.
Non in fortitúdine equi voluntátem habébit : * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.
Beneplácitum est Dómino super timéntes eum : * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.
Glória Patri.

Quo finito, dicantur Preces.

℣. Operi Dómine cælum núbibus.
℟. Et para terræ plúviam.
℣. Ut prodúcat in móntibus fœnum.
℟. Et herbam servitúti hóminum.
℣. Riga montes de superióribus tuis.
℟. Et de fructu óperum tuórum satiábitur terra.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, in quo vívimus, movémur, et sumus, plúviam nobis tríbue, congruéntem : ut præséntibus subsídiis sufficiénter adjúti, sempitérna fiduciálius appetámus.

Oratio.

Præsta, quǽsumus omnípotens Deus : ut qui in afflictióne nostra de tua pietáte confídimus, contra advérsa ómnia tua semper protectióne muniámur.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine, plúviam salutárem : et áridam terræ fáciem fluéntis cæléstibus dignánter infúnde. Per Dóminum nostrum, etc.
℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
℣. Exáudiat nos omnípotens et misericors Dóminus.
℟. Amen.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

CAPUT VII

PROCESSIO AD POSTULANDAM SERENITATEM

Omnia fiant, ut supra in Litaniis majoribus (p. 286), et in Litaniarum Precibus bis dicatur :

Ut fidélibus tuis áëris serenitátem concédere dignéris : Te rogámus, áudi nos.

Ad finem obsecrationum dicitur :

Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

℣. Adduxísti Dómine spíritum tuum super terram.

℟. Et prohíbitæ sunt plúviæ de cælo.

℣. Cum obdúxero núbibus cælum.

℟. Apparébit arcus meus, et recordábor fœderis mei.

℣. Illústra fáciem tuam Dómine super servos tuos.

℟. Et bénedic sperántes in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

Ad te nos, Dómine, clamántes exáudi, et áëris serenitátem nobis tríbue supplicántibus : ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur, misericórdia tua præveniénte, cleméntiam sentiámus.

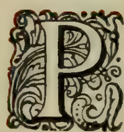
Oratio.

Quæsumus, omnípotens Deus, cleméntiam tuam : ut inundántiam coérceas imbrium, et hilaritátem vultus tui nobis impertíri dignéris. Per Dóminum nostrum, etc. ℟. Amen.

CAPUT VIII

PRECES AD REPELLENDAM TEMPESTATEM

ULSANTUR campanæ, et qui adesse possunt, in Ecclesiam convocatis, dicuntur Litaniæ ordinariæ (pag. 81), in quibus bis dicitur : A fúlgure, et tempestáte, etc. et post Litanias, Orationemque Dominicam dicitur :

Psalmus 147.

LÁUDA Jerúsalem Dóminum : * láuda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum : * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem : * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas : * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni natióni : * et judícia sua non manifestávit eis.

Glória Patri.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Adjuva nos Deus salutáris noster.
℟. Et propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine.
℟. Et bénedic hereditáti tuæ.
℣. Non privábis bonis eos, qui ámbulant in innocéntia.
℟. Dómine Deus virtútum : beátus homo, qui sperat in te.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice ; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Oratio.

A domo tua, quǽsumus Dómine, spiritáles nequítiæ repellántur : et aëreárum discédat malígnitas tempestátum.

Oratio.

Omnípotens, sempitérne Deus, parce metuéntibus, propitiáre supplícibus : ut post nóxios ignes núbium, et vim procellárum, in matériam tránseat láudis comminátio tempestátum.

Oratio.

Dómine Jesu, qui imperásti ventis et mari, et facta fuit tranquíllitas magna : exáudi preces famíliæ tuæ, et præsta ; ut hoc signo sanctæ cru ✠ cis omnis discédat sævítia tempestátum.

Oratio.

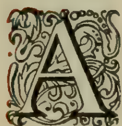
Omnípotens, et miséricors Deus, qui nos et castigándo sanas, et ignoscéndo consérvas : præsta supplícibus tuis ; ut et tranquillitátibus hujus optátæ

consolatiónis lætémur, et dono tuæ pietátis semper utámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum, etc. ℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta

CAPUT IX

PRECES DICENDÆ TEMPORE PENURIÆ ET FAMIS

GUNTUR omnia, ut supra in Litaniis majoribus (pag. 286), usque ad finem Litaniarum, in quarum Precibus bis dicitur :

Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris : Te rogámus, áudi nos.

Post Litanias dicitur : Pater noster, etc. Et ne nos indúcas, etc.

Psalmus : Dóminus regit, etc. ut supra (p. 168). In fine : Glória Patri.

℣. Dómine non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Oculi ómnium in te sperant Dómine.

℟. Et tu das illis escam in témpore opportúno.

℣. Meménto congregatiónis tuæ.

℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Dóminus dabit benignitátem.

℟. Et terra nostra dabit fructum suum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

INEFFÁBILEM nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, piæ supplicatiónis effectum, et famem propitiátus avérte : ut mortálium corda cognóscant, et, te indignánte, tália flagélla prodíre, et, te miseránte, cessáre.

Oratio.

Pópulum tibi súbditum pro peccátis suis fame laborántem ad te, Dómine, convérte propítius : qui quæréntibus regnum tuum ómnia adjiciénda esse dixísti : Qui vivis et regnas cum Deo Patre, etc.

℟. Amen.

CAPUT X

PROCESSIO TEMPORE MORTALITATIS ET PESTIS

iat ut supra in Litaniis majoribus (p. 286) : et in Litaniarum Precibus dicatur bis : A peste et fame, Líbera nos Dómine ; et infra suo loco :

Ut a pestiléntiæ flagéllo nos liberáre dignéris : Te rogámus, áudi nos.

2. In fine Litaniarum dicitur : Pater noster, etc. Et ne nos indúcas, etc.

Psalm. 6 : Dómine, ne in furóre tuo árguas me (pag. 74).

℣. Dómine non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Adjuva nos Deus salutáris noster.

℟. Et propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos.

℣. Dómine ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum.

℟. Cito antícipent nos misericórdiæ tuæ, quia páuperes facti sumus nimis.

℣. Ora pro nobis sancte Sebastiáne.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Exáudi nos, Deus salutáris noster: et intercedénte beáta et gloriósa Dei Genitríce María semper Vírgine, et beáto Sebastiáno Mártyre tuo, et ómnibus Sanctis, pópulum tuum ab iracúndiæ tuæ terróribus líbera, et misericórdiæ tuæ fac largitáte secúrum.

Oratio.

Propitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris: et animárum et córporum medére languóribus; ut remissióne percépta, in tua semper benedictióne lætémur.

Oratio.

Da nobis, quǽsumus Dómine, piæ petitiónis efféctum: et pestiléntiam mortalitatémque propitiátus avérte; ut mortálium corda cognóscant, et te indignánte tália flagélla prodíre, et te miseránte cessáre. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.
℟. Amen.

CAPUT XI

PRECES DICENDÆ IN LITANIIS TEMPORE BELLI

Peractis omnibus, ut supra in Litaniis majoribus (pag. 286), ad finem Litaniarum dicitur: Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram : * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster Deus Jacob.

Glória Patri.

℣. Exsúrge Dómine, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Arcum cónteret, et confrínget arma.
℟. Et scuta combúret igni.
℣. Mitte nobis Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui cónteris bella, et impugnatóres in te sperántium poténtia tuæ defensiónis expúgnas: auxiliáre fámulis tuis implorántibus misericórdiam tuam; ut inimicórum suórum feritáte depréssa, incessábili te gratiárum actióne laudémus.

Oratio.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

Oratio.

Hóstium nostrórum, quǽsumus Dómine, elíde supérbiam: et eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte prostérne. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℟. Amen.

2. Si vero bellum est contra Turcas, et alios infideles, vel hæreticos, inter Preces Litaniarum bis dicatur:

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris: Te rogámus, áudi nos.

Et addatur:

Ut Turcárum (vel Hæreticórum) conátus reprímere, et ad níhilum redígere dignéris: Te rogámus, áudi nos.

Et dicto Pater noster, dicatur:

Psalmus 78.

Deus venérunt gentes in hereditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem : * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris : * subsannátio et illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dómine irascéris in finem : * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt : * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt :

Quia comedérunt Jacob : * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ : * quia páuperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris noster : et propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos : * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum :

Ne forte dicant in géntibus : Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natiónibus coram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est : * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pósside fílios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum : * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos áutem pópulus tuus, et oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sǽculum.

In generatiónem et generatiónem, * annuntiábimus láudem tuam.

Glória Patri.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Hóstium nóminis tui Dómine elíde supérbiam.
℟. Et eórum contumáciam déxteræ tuæ virtúte prostérne.
℣. Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti.
℟. Et Angelus Dómini persequátur eos.
℣. Effúnde iram tuam in gentes, quæ te non novérunt.
℟. Et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.
℣. Mitte nobis Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DA, quǽsumus, Ecclésiæ tuæ, miséricors Deus : ut sancto Spíritu congregáta, hostíli nullátenus incursióne turbétur.

Oratio.

DEUS, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice ; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

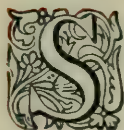
Oratio.

OMNÍPOTENS, sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes, et ómnium jura regnórum : réspice in auxílium Christianórum ; ut gentes Turcárum (seu Hæreticórum), quæ in sua feritáte confídunt, déxteræ tuæ poténtia conterántur. Per Dóminum nostrum, etc. ℟. Amen.
℣. Exáudiat nos Dóminus.
℟. Amen.

CAPUT XII

PROCESSIO IN QUACUMQUE TRIBULATIONE

ERVATIS omnibus, ut supra in Litaniis majoribus (pag. 286), finitisque Litaniis, dicitur : Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalm. Exáudiat te Dóminus. ut supra (pag. 94), cum Glória Patri. vel Psalmus Qui hábitat. ut supra (pag. 97). Quo finito, dicitur :

℣. Deus refúgium nostrum et virtus.
℟. Adjútor in tribulatiónibus.
℣. Salvos fac servos tuos Dómine.
℟. Deus meus sperántes in te.
℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális.
℟. Miserére nobis.
℣. Adjuva nos Deus salutáris noster.
℟. Et propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

NE despícias, omnípotens Deus, pópulum tuum in afflictióne clamántem : sed propter glóriam nóminis tui, tribulátis succúrre placátus.

Oratio.

INEFFÁBILEM misericórdiam tuam, Dómine, nobis cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Oratio.

CONCÉDE nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gau-

dére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

Oratio.

Tribulatiónem nostram, quǽsumus Dómine, propítius réspice : et iram tuæ indignatiónis, quam juste merémur, avérte.

Oratio.

Deus refúgium nostrum et virtus : adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, áuctor ipse pietátis, et præsta ; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

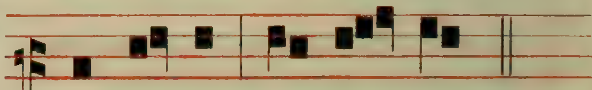

CAPUT XIII

PRECES DICENDÆ IN PROCESSIONE PRO GRATIARUM ACTIONE

Initio Processionis cantatur Hymnus :

Te De - um lau-dá - mus : * te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cæli, et univérsæ potestátes :

Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant :

Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.

Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus :

Te Prophetárum * laudábilis númerus :

Te Mártyrum candidátus * láudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia :

Patrem * imménsæ majestátis :
Venerándum tuum verum : * et únicum Fílium :
Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ, * Christe.
Tu Patris * sempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.
Tu devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.
Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.
Judex créderis * esse ventúrus.
Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.
Ætérna fac cum sanctis tuis * in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.
Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies * benedícimus te.
Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.
Dignáre Dómine die isto * sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri Dómine, * miserére nostri.
Fiat misericórdia tua Dómine super nos, * quemádmodum sperávimus in te.
In te Dómine sperávi : * non confúndar in ætérnum.

2. Deinde dici poterunt Psalmi, qui sequuntur, prout tempus feret.

Psalmus 65.

JUBILÁTE Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus : * date glóriam láudi ejus.

Dícite Deo : * Quam terribília sunt ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi : * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei : * terríbilis in consíliis super fílios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransíbunt pede : * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super gentes respíciunt : * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.

Benedícite gentes Deum nostrum : * et audítam fácite vocem láudis ejus,

Qui pósuit ánimam meam ad vitam : * et non dedit in commotiónem pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus : * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam : * et eduxísti nos in refrigérium.

Introíbo in domum tuam in holocáustis : * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum : * ófferam tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui timétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si adspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.

Proptérea exaudívit Deus, * et atténdit voci deprecatiónis meæ.

Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, et misericórdiam suam a me.

Glória Patri.

Psalmus 80.

Exsultáte Deo adjutóri nostro : * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date týmpanum, * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnitátis vestræ :
Quia præcéptum in Israël est : * et judícium Deo Jacob.
Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti : * linguam, quam non nóverat, audívit.
Divértit ab onéribus dorsum ejus : * manus ejus in cóphino serviérunt.
In tribulatióne invocásti me, et liberávi te : * exaudívi te in abscóndito tempestátis : probávi te apud aquam contradictiónis.
Audi pópulus meus, et contestábor te : * Israël, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.
Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti : * diláta os tuum, et implébo illud.
Et non audívit pópulus meus vocem meam : * et Israël non inténdit mihi.
Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum : * ibunt in adinventiónibus suis.
Si pópulus meus audísset me : * Israël si in viis meis ambulásset :
Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem : * et super tribulántes eos misíssem manum meam.
Inimíci Dómini mentíti sunt ei : * et erit tempus eórum in sǽcula.
Et cibávit eos ex ádipe fruménti : * et de petra, melle saturávit eos.
Glória Patri.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum : * cantáte Dómino omnis terra.
Cantáte Dómino, et benedícite nómini ejus : * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis, * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii géntium dæmónia : * Dóminus áutem cælos fecit.

Conféssio et pulchritúdo in conspéctu ejus : * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ géntium, afférte Dómino glóriam et honórem : * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra : * dícite in géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur : * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, et exsúltet terra : commoveátur mare, et plenitúdo ejus : * gaudébunt campi, et ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit : * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Glória Patri.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra : * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, et non ipsi nos :

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.

Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatiónem et generatiónem véritas ejus.

Glória Patri.

Psalmus 102.

Bénedic ánima mea Dómino : * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino : * et noli oblivísci omnes retributiónes ejus :

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia et miseratiónibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus, * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntátes suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus : * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra : * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est, quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsístet : * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia áutem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus :

Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cælo parávit sedem suam : * et regnum ipsíus ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus : * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus : * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus : * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Glória Patri.

Psalmus 116.

LAUDÁTE Dóminum omnes gentes : * laudáte eum omnes pópuli :

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri.

Psalmus : Laudáte Dóminum de cælis, etc. cum duobus seq., ut supra (pag. 195); in fine Glória Patri.

Canticum : Benedícite ómnia. ut supra (pag. 207).

Canticum : Benedíctus Dóminus Deus Israël. ut supra (pag. 197); in fine Glória Patri.

3. Hæc autem prædicta, prout longitudo itineris postulaverit, vel omnia, vel ex parte cantari possunt. Deinde in ecclesia, ubi fit statio, ante Altare dicuntur sequentes Versus, et Orationes.

℣. Benedictus es Dómine Deus patrum nostrórum.
℟. Et laudábilis, et gloriósus in sǽcula.
℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu.
℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.
℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli.
℟. Et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sǽcula.
℣. Bénedic ánima mea Dómino.
℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus : piíssimæ Majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes ; ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad præmia futúra dispónas.

Oratio.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Oratio.

Deus, qui néminem in te sperántem nímium afflígi permíttis, sed pium précibus præstas audítum : pro postulatiónibus nostris, votísque suscéptis grátias ágimus ; te piíssime deprecántes, ut a cunctis semper muniámur advérsis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum, etc.

℟. Amen.

CAPUT XIV

DE PROCESSIONE IN TRANSLAT. SACRARUM RELIQUIARUM INSIGNIUM

Ecclesia et viæ, per quas transeundum est, quam fieri potest decentius ornentur. Sacerdotes et Ministri vestibus induti albi, vel rubei coloris, prout Sancti, quorum Reliquiæ transferuntur, exposcunt, et cum luminaribus accensis, omnes procedant, decantantes Litanias cum invocatione Sanctorum, quorum Reliquiæ deferuntur, et Hymnum Te Deum, etc. et Psalmum Laudáte Dóminum de cælis, cum duobus sequentibus, et alios Psalmos et Hymnos de Proprio vel de Communi eorum Sanctorum, quorum Reliquiæ transferuntur.

TITULUS X

CAPUT I

DE EXORCIZANDIS OBSESSIS A DÆMONIO

Sacerdos, seu quivis alius legitimus Ecclesiæ minister, vexatos a dæmone exorcizaturus, ea qua par est pietate, prudentia, ac vitæ integritate præditus esse debet : qui non sua, sed divina fretus virtute, ab omni rerum humanarum cupiditate alienus, tam pium opus ex caritate constanter et humiliter exsequatur. Hunc præterea maturæ ætatis esse decet, et non solum officio, sed etiam morum gravitate reverendum.

2. Ut igitur suo munere recte fungatur, cum alia multa sibi utilia documenta, quæ brevitatis gratia hoc loco prætermittuntur, ex probatis auctoribus, et ex usu noscere studeat; tum hæc pauca magis necessaria diligenter observabit.

3. In primis, ne facile credat, aliquem a dæmonio obsessum esse, sed nota habeat ea signa, quibus obsessus dignoscitur ab iis, qui vel atra bile, vel morbo aliquo laborant. Signa autem obsidentis dæmonis sunt : ignota lingua loqui pluribus verbis, vel loquentem intelligere; distantia, et occulta patefacere; vires supra ætatis seu conditionis naturam ostendere; et id genus alia, quæ cum plurima concurrunt, majora sunt indicia.

4. Hæc autem ut magis cognoscat, post unum aut alterum exorcismum interrogat obsessum, quid senserit in animo, vel in corpore, ut sciat etiam, ad quænam verba magis diaboli conturbentur, ut ea deinceps magis inculcet ac repetat.

5. Advertat, quibus artibus ac deceptionibus utantur dæmones ad Exorcistam decipiendum : solent enim ut plurimum fallaciter respondere, et difficile se manifestare, ut Exorcista diu defatigatus desistat; aut infirmus videatur non esse a dæmonio vexatus.

6. Aliquando postquam sunt manifesti, abscondunt se, et relinquunt corpus quasi liberum ab omni molestia, ut infirmus putet se omnino esse liberatum : sed cessare non debet Exorcista, donec viderit signa liberationis.

7. Aliquando etiam dæmones ponunt quæcumque possunt impedimenta, ne infirmus se subjiciat exorcismis, vel conantur persuadere infirmitatem esse naturalem; interdum in medio exorcismi faciunt dormire infirmum, et ei visionem aliquam ostendunt, subtrahendo se, ut infirmus liberatus videatur.

8. Aliqui ostendunt factum maleficium, et a quibus sit factum, et modum ad illud dissipandum : sed caveat, ne ob hoc ad magos, vel ad sagas, vel ad alios, quam ad Ecclesiæ ministros confugiat, aut ulla superstitione, aut alio modo illicito utatur.

9. Quandoque diabolus infirmum quiescere, et suscipere sanctissimam Eucharistiam permittit, ut discessisse videatur. Denique innumerabiles sunt artes et fraudes diaboli ad decipiendum hominem, quibus ne fallatur, Exorcista cautus esse debet.

10. Quare memor, Dominum nostrum dixisse, genus esse dæmoniorum, quod non ejicitur nisi per orationem et jejunium (*Matth.* 17), hæc duo potissimum remedia ad impetrandum divinum auxilium, dæmonesque pellendos, exemplo sanctorum Patrum, quoad ejus fieri poterit, tum per se, tum per alios curet adhiberi.

11. In Ecclesiam, si commode fieri potest, vel in alium religiosum et honestum locum seorsum a multitudine perductus energumenus, exorcizetur; sed si fuerit ægrotus, vel persona nobilis, vel alia honesta de causa, in domo privata exorcizari poterit.

12. Admoneatur obsessus, si mente et corpore valeat,

ut pro se oret Deum, ac jejunet, et sacra confessione et communione sæpius ad arbitrium Sacerdotis se communiat; et dum exorcizatur, totum se colligat, et ad Deum convertat ac firma fide salutem ab eo deposcat cum omni humilitate. Et cum vehementius vexatur, patienter sustineat, nihil diffidens de auxilio Dei.

13. Habeat præ manibus, vel in conspectu crucifixum. Reliquæ quoque Sanctorum, ubi haberi possint, decenter ac tuto colligatæ, et coopertæ, ad pectus, vel ad caput obsessi reverenter admoveantur; sed caveatur, ne res sacræ indigne tractentur, aut illis a dæmone ulla fiat injuria. Sanctissima vero Eucharistia super caput obsessi, aut aliter ejus corpori non admoveatur, ob irreverentiæ periculum.

14. Exorcista ne vagetur in multiloquio, aut supervacaneis vel curiosis interrogationibus, præsertim de rebus futuris et occultis, ad suum munus non pertinentibus; sed jubeat immundum spiritum tacere, et ad interrogata tantum respondere; neque ei credatur, si dæmon simularet se esse animam alicujus Sancti, vel defuncti, vel Angelum bonum.

15. Necessariæ vero interrogationes sunt, ut de numero et nomine spirituum obsidentium, de tempore quo ingressi sunt, de causa, et aliis hujusmodi. Cæteras autem dæmonis nugas, risus, et ineptias Exorcista cohibeat, aut contemnat, et circumstantes, qui pauci esse debent, admoneat, ne hæc curent, neque ipsi interrogent obsessum; sed potius humiliter et enixe Deum pro eo precentur.

16. Exorcismos vero faciat ac legat cum imperio, et auctoritate, magna fide, et humilitate, atque fervore; et cum viderit spiritum valde torqueri, tunc magis instet et urgeat. Et quoties viderit obsessum in aliqua corporis parte commoveri, aut pungi, aut tumorem alicubi apparere, ibi faciat signum crucis, et aqua benedicta aspergat, quam exorcizando in promptu habeat.

17. Observet etiam ad quæ verba dæmones magis contremiscant, et ea sæpius repetat; et quando pervenerit ad comminationem, eam iterum et sæpius proferat, semper pœnam augendo; ac si videat se proficere, in ipsa perseveret per duas, tres, quatuor horas, et amplius prout poterit, donec victoriam consequatur.

18. Caveat proinde Exorcista, ne ullam medicinam

infirmo obsesso præbeat, aut suadeat; sed hanc curam medicis relinquat.

19. Mulierem exorcizans, semper secum habeat honestas personas, quæ obsessam teneant, dum exagitatur a dæmonio; quæ quidem personæ sint patienti, si fieri potest, cognatione proximæ; atque honestatis memor Exorcista caveat, ne quid dicat, vel faciat, quod sibi, aut aliis occasio esse possit pravæ cogitationis.

20. Dum exorcizat, utatur sacræ Scripturæ verbis potius, quam suis, aut alienis. Jubeatque dæmonem dicere, an detineatur in illo corpore ob aliquam operam magicam, aut malefica signa, vel instrumenta, quæ si obsessus ore sumpserit, evomat; vel si alibi extra corpus fuerint, ea revelet; et inventa comburantur. Moneatur etiam obsessus, ut tentationes suas omnes Exorcistæ patefaciat.

21. Si vero obsessus liberatus fuerit, moneatur, ut diligenter sibi caveat a peccatis, ne occasionem dæmoni præbeat in ipsum revertendi, ne fiant novissima hominis illius pejora prioribus.

Itaque Sacerdos, sive alius Exorcista, rite confessus, aut saltem corde peccata sua detestans, peracto, si commode fieri potest, Ss. Missæ sacrificio, divinoque auxilio piis precibus implorato, superpelliceo et stola violacea, cujus extrema pars ad obsessi collum circumponatur, indutus, et coram se habens obsessum ligatum, si fuerit periculum, eum, se, et adstantes communiat signo crucis, et aspergat aqua benedicta, et genibus flexis, aliis respondentibus, dicat Litanias ordinarias (pag. 81) usque ad Preces exclusive.

In fine Antiphona : Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum : neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.

Quoniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi : * et confitébor nómini tuo Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me, * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri.

℣. Salvum fac servum tuum.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Esto ei Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in eo.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Mitte ei Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere : súscipe deprecatiónem nostram ; ut hunc fámulum tuum (vel fámulam tuam), quem (vel quam) delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, Pater Dómini nostri Jesu Christi, qui illum réfugam tyránnum et apóstatam gehénnæ ígnibus deputásti, quique Unigénitum tuum in hunc mundum misísti, ut illum rugiéntem contéreret : velóciter atténde, accélera, ut erípias hóminem ad imáginem et similitúdinem tuam creátum, a ruína, et dæmó-

nio meridiáno. Da Dómine terrórem tuum super béstiam, quæ extérminat víneam tuam. Da fidúciam servis tuis contra nequíssimum dracónem pugnáre fortíssime, ne contémnat sperántes in te, et ne dicat, sicut in Pharaóne, qui jam dixit : Deum non novi, nec Israël dimítto. Urgeat illum déxtera tua potens discédere a fámulo tuo N. (vel a fámula tua N.) ✠, ne diútius præsúmat captívum tenére, quem tu ad imáginem tuam fácere dignátus es, et in Fílio tuo redemísti : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

22. Deinde præcipiat dæmoni hunc in modum :

PRÆCÍPIO tibi, quicúmque es, spíritus immúnde, et ómnibus sóciis tuis hunc Dei fámulum obsidéntibus : ut per mystéria incarnatiónis, passiónis, resurrectiónis, et ascensiónis Dómini nostri Jesu Christi, per missiónem Spíritus sancti, et per advéntum ejúsdem Dómini nostri ad judícium, dicas mihi nomen tuum, diem, et horam éxitus tui, cum áliquo signo : et ut mihi Dei minístro licet indígno, prorsus in ómnibus obédias : neque hanc creatúram Dei, vel circumstántes, aut eórum bona ullo modo offéndas.

23. Deinde legantur super obsessum hæc Evangelia, vel unum, aut alterum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Hæc dicens, signat se et obsessum in fronte, ore et pectore.

In princípio erat Verbum, etc. ut supra (pag. 99).

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Marc. 16.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis : Eúntes in mundum univérsum : prædicáte Evangélium omni creatúræ. Qui credíderit, et baptizátus fúerit, salvus erit : qui vero non credíderit, con-

demnábitur. Signa áutem eos, qui credíderint, hæc sequéntur : In nómine meo dæmónia ejícient : linguis loquéntur novis : serpéntes tollent : et si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit : super ægros manus impónent, et bene habébunt.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 10.

In illo témpore : Revérsi sunt septuaginta duo cum gáudio, dicéntes ad Jesum : Dómine, étiam dæmónia subjiciúntur nobis in nómine tuo. Et ait illis : Vidébam sátanam sicut fulgur de cælo cadéntem. Ecce dedi vobis potestátem calcándi supra serpéntes et scorpiónes, et super omnem virtútem inimíci : et nihil vobis nocébit. Verúmtamen in hoc nolíte gaudére, quia spíritus vobis subjiciúntur : gaudéte áutem, quod nómina vestra scripta sunt in cælis.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Luc. 11.

In illo témpore : Erat Jesus ejíciens dæmónium, et illud erat mutum. Et cum ejecísset dæmónium, locútus est mutus, et admirátæ sunt turbæ. Quidam áutem ex eis dixérunt : In Beélzebub príncipe dæmoniórum éjicit dæmónia. Et álii tentántes, signum de cælo quærébant ab eo. Ipse áutem ut vidit cogitatiónes eórum, dixit eis : Omne regnum in seípsum divísum desolábitur, et domus supra domum cadet. Si áutem et sátanas in seípsum divísus est, quómodo stabit regnum ejus? quia dícitis in Beélzebub me ejícere dæmónia. Si áutem ego in Beélzebub ejício dæmónia, fílii vestri in quo ejíciunt ? Ideo ipsi júdices vestri erunt. Porro si in dígito Dei ejício dæmónia : profécto pervénit in vos regnum Dei. Cum fortis armátus custódit átrium suum, in pace sunt ea, quæ póssidet. Si áutem fórtior eo supervéniens vícerit eum, univérsa arma ejus áuferet, in quibus confidébat, et spólia ejus distríbuet.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens Dómine, Verbum Dei Patris, Christe Jesu, Deus et Dóminus univérsæ creatúræ : qui sanctis Apóstolis tuis dedísti potestátem calcándi super serpéntes et scorpiónes : qui inter cætera mirabílium tuórum præcépta dignátus es dícere : Dæmones effugáte : cujus virtúte motus tamquam fulgur de cælo sátanas cécidit : tuum sanctum nomen cum timóre et tremóre supplíciter déprecor, ut indigníssimo mihi servo tuo, data vénia ómnium delictórum meórum, constántem fidem, et potestátem donáre dignéris, ut hunc crudélem dæmonem, bráchii tui sancti munítus poténtia, fidénter et secúrus aggrédiar : per te, Jesu Christe, Dómine Deus noster, qui ventúrus es judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

24. Deinde muniens se et obsessum signo crucis, circumposita parte stolæ ad collum ejus, et dextera manu sua capiti ejus imposita, constanter, et magna cum fide dicat ea quæ sequuntur.

℣. Ecce crucem Dómini, fúgite partes advérsæ.
℟. Vicit leo de tribu Juda, radix David.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, ínvoco nomen sanctum tuum, et cleméntiam tuam supplex expósco : ut advérsus hunc, et omnem immúndum spíritum, qui vexat hoc plasma tuum, mihi auxílium præstáre dignéris. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Exorcismus.

Exorcízo te, immundíssime spíritus, omnis incúrsio adversárii, omne phantásma, omnis légio, in nómine Dómini nostri Jesu ✠ Christi eradicáre, et effugáre ab hoc plásmate Dei. ✠ Ipse tibi ímperat, qui te de supérnis cælórum in inferióra terræ demérgi præcépit. Ipse tibi ímperat, qui mari, ventis, et tempestátibus imperávit. Audi ergo, et time sátana, inimíce fídei, hostis géneris humáni, mortis addúctor, vitæ raptor, justítiæ declinátor, malórum radix, fomes vitiórum, sedúctor hóminum, próditor géntium, incitátor invídiæ, orígo avarítiæ, cáusa discórdiæ, excitátor dolórum : quid stas, et resístis, cum scias, Christum Dóminum vias tuas pérdere? Illum métue, qui in Isaac immolátus est, in Joseph venúmdatus, in agno occísus, in hómine crucifíxus; deínde inférni triumphátor fuit. *Sequentes cruces fiant in fronte obsessi.* Recéde ergo in nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti : da locum Spirítui sancto, per hoc signum sanctæ ✠ crucis Jesu Christi Dómini nostri : Qui cum Patre, et eódem Spíritu sancto vivit, etc.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

Deus, cónditor et defénsor géneris humáni, qui hóminem ad imáginem tuam formásti : réspice super hunc fámulum tuum N. (*vel* hanc fámulam tuam N.) qui (*vel* quæ) dolis immúndi spíritus appétitur, quem vetus adversárius, antíquus hostis terræ, formídinis horróre circúmvolat, et sensum mentis humánæ stupóre defígit, terróre contúrbat, et metu trépidi timóris exágitat. Repélle Dómine virtútem diáboli, fallacésque ejus insídias ámove : procul ímpius tentátor aufúgiat : sit nóminis tui signo ✠ (*in fronte*) fámulus tuus munítus, et in áni-

mo tutus et córpore. (Tres cruces sequentes fiant in pectore dæmoniaci.) Tu péctoris ✠ hujus intérna custódias. Tu víscera ✠ regas. Tu ✠ cor confírmes. In ánima adversatrícis potestátis tentaménta evanéscant. Da Dómine ad hanc invocatiónem sanctíssimi nóminis tui grátiam, ut qui hucúsque terrébat, térritus aufúgiat, et victus abscédat, tibíque possit hic fámulus tuus et corde firmátus, et mente sincérus débitum præbére famulátum. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Exorcismus.

Adjúro te, serpens antíque, per júdicem vivórum et mortuórum, per factórem tuum, per factórem mundi : per eum, qui habet potestátem mitténdi te in gehénnam, ut ab hoc fámulo Dei N., qui ad Ecclésiæ sinum recúrrit, cum metu, et exércitu furóris tui festínus discédas. Adjúro te íterum ✠ (in fronte) non mea infirmitáte, sed virtúte Spíritus sancti, ut éxeas ab hoc fámulo Dei N., quem omnípotens Deus ad imáginem suam fecit. Cede ígitur, cede non mihi, sed minístro Christi. Illíus enim te urget potéstas, qui te cruci suæ subjugávit. Illíus bráchium contremísce, qui devíctis gemítibus inférni, ánimas ad lucem perdúxit. Sit tibi terror corpus hóminis ✠ (in pectore), sit tibi formído imágo Dei ✠ (in fronte). Non resístas, nec moréris discédere ab hómine isto, quóniam complácuit Christo in hómine habitáre. Et ne contemnéndum putes, dum me peccatórem nimis esse cognóscis. Imperat tibi Deus. ✠ Imperat tibi majéstas Christi. ✠ Imperat tibi Deus Pater, ✠ ímperat tibi Deus Fílius, ✠ ímperat tibi Deus Spíritus ✠ sanctus. Imperat tibi sacraméntum crucis. ✠ Imperat tibi fides sanctórum Apostolórum Petri et Páuli, et cæterórum Sanctórum. ✠ Imperat tibi Mártyrum sanguis. ✠ Imperat tibi continéntia Confessórum. ✠ Imperat tibi pia Sanctórum et Sanctárum ómnium intercéssio. ✠ Imperat tibi christiánæ fídei mysteriórum

virtus. ✠ Exi ergo transgréssor. Exi sedúctor, plene omni dolo et fallácia, virtútis inimíce, innocéntium persecútor. Da locum, diríssime; da locum, impiíssime; da locum Christo, in quo nihil invenísti de opéribus tuis: qui te spoliávit, qui regnum tuum destrúxit, qui te victum ligávit, et vasa tua dirípuit: qui te projécit in ténebras exterióres, ubi tibi cum minístris tuis erit præparátus intéritus. Sed quid truculénte reníteris? quid temerárie detréctas? Reus es omnipoténti Deo, cujus statúta transgréssus es. Reus es Fílio ejus Jesu Christo Dómino nostro, quem tentáre áusus es, et crucifígere præsumpsísti. Reus es humáno géneri, cui tuis persuasiónibus mortis venénum propinásti.

Adjúro ergo te, draco nequíssime, in nómine Agni ✠ immaculáti, qui ambulávit super áspidem et basilíscum, qui conculcávit leónem et dracónem, ut discédas ab hoc hómine ✠ (fiat signum crucis in fronte), discédas ab Ecclésia Dei ✠ (fiat signum crucis super circumstantes): contremísce, et éffuge, invocáto nómine Dómini illíus, quem ínferi tremunt: cui Virtútes cælórum, et Potestátes, et Dominatiónes subjéctæ sunt: quem Chérubim et Séraphim indeféssis vócibus láudant, dicéntes: Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth. Imperat tibi Verbum ✠ caro factum. Imperat tibi natus ✠ ex Vírgine. Imperat tibi Jesus ✠ Nazarénus, qui te, cum discípulos ejus contémneres, elísum atque prostrátum exíre præcépit ab hómine: quo præsénte, cum te ab hómine separásset, nec porcórum gregem íngredi præsumébas. Recéde ergo nunc adjurátus in nómine ejus ✠ ab hómine, quem ipse plasmávit. Durum est tibi velle resístere. ✠ Durum est tibi contra stímulum calcitráre. ✠ Quia quanto tárdius exis, tanto magis tibi supplícium crescit, quia non hómines contémnis, sed illum, qui dominátur vivórum et mortuórum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. ℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus cæli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Vírginum, Deus, qui potestátem habes donáre vitam post mortem, réquiem post labórem : quia non est álius Deus præter te, nec esse póterit verus, nisi tu, Creátor cæli et terræ, qui verus Rex es, et cujus regni non erit finis; humíliter majestáti glóriæ tuæ súpplico, ut hunc fámulum tuum de immúndis spirítibus liberáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Exorcismus.

Adjúro ergo te, omnis immundíssime spíritus, omne phantásma, omnis incúrsio sátanæ, in nómine Jesu Christi ✠ Nazaréni, qui post lavácrum Joánnis in desértum ductus est, et te in tuis sédibus vicit : ut quem ille de limo terræ ad honórem glóriæ suæ formávit, tu désinas impugnáre : et in hómine miserábili non humánam fragilitátem, sed imáginem omnipoténtis Dei contremíscas. Cede ergo Deo ✠ qui te, et malítiam tuam in Pharaóne, et in exércitu ejus per Móysen servum suum in abýssum demérsit. Cede Deo ✠ qui te per fidelíssimum servum suum David de rege Sáule spirituálibus cánticis pulsum fugávit. Cede Deo ✠ qui te in Juda Iscarióte proditóre damnávit. Ille enim te divínis ✠ verbéribus tangit, in cujus conspéctu cum tuis legiónibus tremens et clamans dixísti : Quid nobis et tibi, Jesu, Fili Dei altíssimi? Venísti huc ante tempus torquére nos? Ille te perpétuis flammis urget, qui in fine témporum dictúrus est ímpiis : Discédite a me maledícti in ignem ætérnum, qui parátus est diábolo et ángelis ejus. Tibi enim, ím-

pie, et ángelis tuis vermes erunt, qui numquam moriéntur. Tibi, et ángelis tuis inexstinguíbile præparátur incéndium : quia tu es princeps maledícti homicídii, tu áuctor incéstus, tu sacrilegórum caput, tu actiónum pessimárum magíster, tu hæreticórum doctor, tu totíus obscœnitátis invéntor. Exi ergo ✠ ímpie, exi ✠ sceleráte, exi cum omni fallácia tua : quia hóminem templum suum esse vóluit Deus. Sed quid diútius moráris hic? Da honórem Deo Patri ✠ omnipoténti, cui omne genu fléctitur. Da locum Dómino Jesu Christo ✠, qui pro hómine sánguinem suum sacratíssimum fudit. Da locum Spirítui ✠ sancto, qui per beátum Apóstolum suum Petrum te maniféste stravit in Simóne mago ; qui falláciam tuam in Ananía et Saphíra condemnávit ; qui te in Heróde rege honórem Deo non dante percússit ; qui te in mago Elyma per Apóstolum suum Páulum cæcitátis calígine pérdidit, et per eúmdem de Pythonissa verbo ímperans exíre præcépit. Discéde ergo nunc ✠, discéde ✠ sedúctor. Tibi erémus sedes est. Tibi habitátio serpens est : humiliáre, et prostérnere. Jam non est differéndi tempus. Ecce enim dominátor Dóminus próximat cito, et ignis ardébit ante ipsum, et præcédet, et inflammábit in circúitu inimícos ejus. Si enim hóminem feféllerís, Deum non póteris irridére. Ille te éjicit, cujus óculis nihil occúltum est. Ille te expéllit, cujus virtúti univérsa subjécta sunt. Ille te exclúdit, qui tibi, et ángelis tuis præparávit ætérnam gehénnam ; de cujus ore exíbit gládius acútus : qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

25. Prædicta omnia, quatenus opus fuerit, repeti possunt, donec obsessus sit omnino liberatus.

26. Juvabit præterea plurimum hæc, quæ infra notantur, super obsessum devote dicere, sæpeque repetere Pater noster. Ave María. Credo.

Cantic. Magníficat. ut supra (pag. 149).
Cantic. Benedíctus. ut supra (pag. 197).

Symbolum S. Athanasii.

UICÚMQUE vult salvus esse, * ante ómnia opus est, ut téneat cathólicam fidem.

Quam nisi quisque íntegram, inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides áutem cathólica hæc est, * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti.

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omnipoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii, * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dómini, * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur : * ita tres Deos aut Dóminos dícere, cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus, * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est : * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus a Patre et Fílio : * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres : unus Fílius, non tres Fílii : * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus : * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt, et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sǽcula génitus : * et homo est ex substántia matris in sǽculo natus.

Perféctus Deus, perféctus homo : * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem : * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus áutem non conversióne divinitátis in carnem, * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationális, et caro unus est homo : * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salúte nostra, descéndit ad ínferos : * tértia die resurréxit a mórtuis.

Ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris

omnipoténtis: * inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos.

Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis, * et redditúri sunt de factis própriis ratiónem.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam : * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica : * quam nisi quisque fidéliter, firmitérque credíderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri.

Psalmus. Qui hábitat, etc. ut supra (pag. 97).

Psalmus 67.

Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus, * et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant : * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

Et justi epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei : * et delecténtur in lætítia.

Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus : * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum : Dóminus nomen illi.

Exsultáte in conspéctu ejus, * turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, et júdicis viduárum.

Deus in loco sancto suo : * Deus qui inhabitáre facit uníus moris in domo :

Qui edúcit vinctos in fortitúdine, * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlcris.

Deus cum egrederéris in conspéctu pópuli tui, * cum pertransíres in desérto :

Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai *, a fácie Dei Israël.

Plúviam voluntáriam segregábis Deus hereditáti tuæ : * et infirmáta est, tu vero perfecísti eam.

Animália tua habitábunt in ea : * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.

Dóminus dabit verbum evangelizántibus, * virtúte multa.

Rex virtútum dilécti dilécti : * et speciéi domus divídere spólia.

Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ,* et posterióra dorsi ejus in pallóre áuri.

Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon : * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulátus, mons pinguis : * ut quid suspicámini montes coagulátos ?

Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo : * étenim Dóminus habitábit in finem.

Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium : * Dóminus in eis in Sina in sancto.

Ascendísti in altum, cepísti captivitátem : * accepísti dona in homínibus :

Etenim non credéntes, * inhabitáre Dóminum Deum.

Benedíctus Dóminus die quotídie : * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.

Deus noster, Deus salvos faciéndi : * et Dómini, Dómini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum : * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.

Dixit Dóminus : Ex Basan convértam,* convértam in profúndum maris.

Ut intingátur pes tuus in sánguine : * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.

Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei : regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes conjúncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo Dómino, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescéntulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eórum : * príncipes Zábulon, príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ : * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsalem, * tibi ófferent reges múnera.

Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægýpto : * Æthiópia prævéniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantáte Deo : * psállite Dómino :

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israël, * magnificéntia ejus, et virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israël ipse dabit virtútem et fortitúdinem plebi suæ : * benedíctus Deus.

Glória Patri.

Psalmi Deus in adjutórium meum. ut supra (pag. 84). Deus, in nómine tuo. ut supra (pag. 321). Confitémini Dómino. ut supra (pag. 117).

Psalmus 34.

Júdica Dómine nocéntes me : * expúgna impugnántes me.

Apprehénde arma et scutum : * et exsúrge in adjutórium mihi.

Effúnde frámeam, et conclúde advérsus eos, qui persequúntur me : * dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti : * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum : * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum

láquei sui : * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat : et cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum : * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima áutem mea exsultábit in Dómino : * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent : * Dómine, quis símilis tibi ?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus : * egénum et páuperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis : * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego áutem cum mihi molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam : * et orátio mea in sinu meo convertétur :

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam : * quasi lugens et contristátus sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt : * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne : * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergáudeant mihi qui adversántur mihi iníque : * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur : * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum : * dixérunt : Euge, éuge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dómine, ne síleas : * Dómine ne discédas a me.

Exsúrge, et inténde judício meo : * Deus meus, et Dóminus meus in cáusam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam Dómine Deus meus, * et non supergáudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis : Euge, éuge, ánimæ nostræ : * nec dicant : Devorávimus eum.

Erubéscant, et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia, * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et lætént ur, qui volunt justítiam meam :* et dicant semper : Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die láudem tuam.

Glória Patri.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum :* in justítia tua líbera me.

Inclína ad me áurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem : et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu : * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me, Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego áutem in Dómino sperávi : * exsultábo et lætábor in misericórdia tua.

Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in mánibus inimíci : * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine quóniam tribulor : * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus :

Quóniam defécit in dolóre vita mea : * et anni mei in gemitibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea : * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde : * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me : * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum : * quóniam audívi vituperatiónem multórum commorántium in circúitu :

In eo dum convenírent simul advérsum me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego áutem in te sperávi Dómine : * dixi : Deus meus es tu : in mánibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua : * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et deducántur in inférnum : * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradictióne linguárum.

Benedíctus Dóminus : * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.

Ego áutem dixi in excéssu mentis meæ : * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Dilígite Dóminum, omnes sancti ejus : * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Glória Patri.

Psalmus 21.

Deus, Deus meus réspice in me : quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exáudies : * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu áutem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri : * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt : * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego áutem sum vermis, et non homo : * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me : * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum : * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre : * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero.

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discésseris a me :

Quóniam tribulátio próxima est : * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi : * táuri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum : * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhǽsit fáucibus meis : * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi : * concílium malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et pedes meos : * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me : * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu áutem Dómine ne elongáveris auxílium tuum a me : * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam : * et de manu canis únicam meam :

Salva me ex ore leónis : * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis : * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum laudáte eum : * univérsum semen Jacob glorificáte eum :

Tímeat eum omne semen Israël : * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis :

Nec avértit fáciem suam a me, * et cum clamárem ad eum exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna : * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent páuperes, et saturabúntur : et laudábunt Dóminum qui requírunt eum : * vivent corda eórum in sǽculum sǽculi.

Reminiscéntur, et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ :

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ géntium.

Quóniam Dómini est regnum : * et ipse dominábitur géntium.
Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ : * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.
Et ánima mea illi vivet : * et semen meum sérviet ipsi.
Annuntiábitur Dómino generátio ventúra : * et annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.
Glória Patri.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu áutem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine cáusa : * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedíctio tua.
Glória Patri.

Psalmus 10.

In Dómino confído : quómodo dícitis ánimæ meæ :* Tránsmigra in montem sicut passer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt : * justus áutem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus:

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant fílios hóminum.

Dóminus intérrogat justum et ímpium: * qui áutem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Glória Patri.

Psalmus 12.

Usquequo Dómine obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exáudi me, Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: * Ego áutem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Glória Patri.

ORATIO POST LIBERATIONEM

Orámus te, Deus omnipotens, ut spíritus iniquitátis ámplius non hábeat potestátem in hoc fámulo tuo N. (vel fámula tua N.), sed ut fúgiat, et non revertátur: ingrediátur in eum (vel in eam) Dómine te jubénte, bónitas et pax Dómini nostri Jesu Christi, per quem redémpti sumus, et ab omni malo non timémus, quia Dóminus nobíscum est: Qui vivit et regnat cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

CAPUT II

FORMULÆ SCRIBENDÆ IN LIBRIS HABENDIS APUD PAROCHOS

UT INFRA NOTATUR

LIBER Baptizatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Baptisma.

Liber Confirmatorum habeatur in Ecclesiis, in quibus confertur Chrisma.

Liber Matrimoniorum. Liber status animarum. Liber Defunctorum habeatur etiam in omnibus Ecclesiis, in quibus defuncti sepeliuntur.	Hi tres habeantur a quolibet Parocho.

Advertat in primis Parochus, ut in libris tam Baptizatorum, et Confirmatorum, quam Matrimoniorum, et Defunctorum exprimat semper non solum nomen personarum, quæ ibi nominantur, sed etiam familiam.

CAPUT III

FORMA DESCRIBENDI BAPTIZATOS

IN PRIMO LIBRO

ANNO Domini... die... mensis... ego N. Parochus hujus Ecclesiæ S. N., civitatis vel loci N., baptizavi infantem natum vel natam die... ex N. et N.

conjugibus hujus Parochiæ, vel **Parochiæ S.** N., **et ex tali patria et familia, cui impositum est nomen** N. **Patrini fuerunt** N., **filius** N., **ex Parochia** seu **loco** N., **et** N. **conjux** N., **filia** N., **ex Parochia** seu **loco** N.

Si infans non fuerit ex legitimo matrimonio natus, nomen saltem alterius parentis, de quo constat, scribatur (omnis tamen infamiæ vitetur occasio) : si vero de neutro constat, ita scribatur : **Baptizavi infantem, cujus parentes ignorantur, natum die, etc.** ut supra.

Si expositus sit infans, exprimatur quo die, ubi, et a quo repertus, et quot dierum verisimiliter sit; et baptizetur sub conditione, si ignoratur fuisse baptizatum.

Si infans domi ob imminens mortis periculum baptizatus sit, tunc ita scribatur :

Anno... die... mensis... natus est N., **filius** N. **et** N. **conjugum, etc.** ut supra : **quem ob imminens mortis periculum, in domo rite baptizavit** N. **obstetrix probata,** vel N., **filius** N., **ut mihi retulit** N.

Si supervixerit infans, et ei adhibitæ sint in Ecclesia sacræ cæremoniæ, ita addatur :

Die ejusdem mensis ad Ecclesiam portatus est infans prædictus, ipsique ego Parochus sacras cæremonias et preces adhibui, et N. **nomen imposui.**

Si forte non Parochus, sed alius baptizaverit, id exprimatur.

Si fuerit baptizatus sub conditione : **Si non es baptizatus, etc.** id pariter exprimatur.

CAPUT IV

FORMA DESCRIBENDI CONFIRMATOS

IN SECUNDO LIBRO

Anno... die... mensis... qui fuit dies..., N., **filius** N. **et** N. **conjugum,** vel N. **filia** N. (et si fuerit nupta, addatur uxor N.), **Sacramentum Confirma-**

tionis accepit a Reverendissimo D. N., Episcopo N., in Ecclesia S. N., civitatis N. vel loci N. Compater fuit N., filius N., Parochiæ S. N., civitatis vel loci N.

Marium descriptio in una pagina, seu prima facie folii; feminarum vero in altera sejunctim notetur.

Si Confirmatus non constet, an ex legitimo Matrimonio genitus sit, vel parentes ignorentur, servetur quod in libro Baptizatorum præscriptum est.

CAPUT V

FORMA DESCRIBENDI CONJUGATOS

IN TERTIO LIBRO

Anno... die... mensis...: Denuntiationibus præmissis tribus continuis diebus festivis, quarum prima die..., secunda die..., tertia die..., inter Missæ parochialis solemnia habita est, nulloque legitimo impedimento detecto, ego N., Rector hujus Ecclesiæ parochialis N., civitatis vel loci N., filium N., parochiæ S. N.; et N., filiam N. seu relictam quondam N. (si fuerit vidua), hujus seu parochiæ S. N., in Ecclesia N. interrogavi, eorumque mutuo consensu habito, solemniter per verba de præsenti Matrimonio conjunxi; præsentibus testibus notis N., filio N. qui habitat in parochia S. N., et N. filio N. etc., et N. filio N. etc. Postea eis ex ritu S. Matris Ecclesiæ (si tamen nuptias benedixerit), in Missæ celebratione benedixi.

Si unus ex his, qui Matrimonium contrahere voluerint, alterius parochiæ fuerit, antequam admittatur, Parochus, in cujus Ecclesia Matrimonium celebrari debet, denuntiationum in ejus parochia rite factarum fidem scriptam habeat, quæ asservetur, et res tota exprimatur in ipsomet libro Matrimoniorum, hac ratione:

Denuntiationes ejus Matrimonii factæ sunt etiam a R. D. N., Parocho Ecclesiæ S. N., sub cujus cura dictus N. vel dicta N. habitat, ut ex ipsius Parochi

scripto servato apud me apparet. Denuntiationum autem prima facta est die..., secunda die..., tertia die..., inter Missæ parochialis solemnia, nullumque impedimentum canonicum detectum est.

Si autem alteruter sit diversæ diœcesis, testimonium Parochi affirmantis denuntiationes esse rite præstitas, nullius roboris censeatur, nisi ab Episcopo, vel ab ejus Vicario Generali illius diœcesis subscriptione et sigillo comprobatum, et ab Episcopo seu ejus Vicario loci, ubi contrahitur Matrimonium, recognitum sit, ab eoque licentia contrahendi fuerit obtenta.

Ubi vero Ordinarii concessu, (quod scripto constare debet), denuntiationes aliquæ differendæ, aut omittendæ interdum sint, ita notetur :

Anno Domini... die... mensis... Denuntiationum una die festo rite facta, reliquis vero dilatis post Matrimonii celebrationem ex facultate scripto concessa a Reverendissimo N. seu **Vicario** N. **sub die... datis etc., infrascripti tenoris, quam penes me servo cum aliis hujusmodi facultatibus, nulloque prorsus impedimento allato, ego etc.** ut supra.

Denuntiationes vero, quæ post contractum Matrimonium fient, ita scribantur :

Anno... die... mensis... qui fuit festus etc., et sequenti, qui fuit Dominicus etc., ejusdem mensis, ego N.**, Rector hujus Ecclesiæ S.** N.**, inter Missarum solemnia, Denuntiationes habui Matrimonii, jam prævia opportuna dispensatione initi inter** N. **et** N. **die prima hujus mensis, nullum tamen canonicum impedimentum ab aliquo allatum est, quo minus hujusmodi Matrimonium ratum ac firmum esse debeat.**

Si autem denuntiationes omnes omittendæ sint, aut differendæ, ita scribantur :

Denuntiationibus omnibus omissis, vel **dilatis etc., ex facultate etc., ego Rector** N. **etc.** ut supra.

Cæterum si alteri Presbytero ab Ordinario, vel a Parocho ipso facultas facta sit conjungendi aliquos, id

in libro proprii Parochi sic adnotetur ipsius Parochi manu:

N. Presbyter vel **Capellanus Ecclesiæ** N., **de licentia Reverendissimi Episcopi** N., seu N. **ejus Vicarii loci** N., aut **mea, quæ penes me exstat,** N., **filium** N. **et** N. **etc. in Matrimonium conjunxit, etc.** ut supra. **Et ego** N., **Parochus** N., **subscripsi et testor, rem ita se habere.**

Quod si ex denuntiationibus compertum sit, conjuges aliquo consanguinitatis, aut affinitatis gradu conjunctos esse, et nihilominus ad contrahendum fuerit cum ipsis apostolica auctoritate dispensatum, annotetur gradus consanguinitatis vel affinitatis dispensatæ, et compendium decreti super ea relati cum die et anno, ac Notarii de illo rogati nomine; hoc modo:

Anno Domini... die... mensis... præmissis denuntiationibus, ac comperto impedimento secundi, vel **tertii,** aut **quarti gradus consanguinitatis,** vel **affinitatis,** seu alio quovis **etc., inter** N. **et** N. **etc., obtentoque per eos apostolicæ Sedis mandato de dispensando, et cum eis per Reverendissimum Episcopum** N. **auctoritate dispensato sub die... anno... ut constat ex Actis Notarii Officii prædicti Episcopi, eos Matrimonio conjunxi etc.** ut in prædicta formula.

Denuntiationes autem factæ in diversis Parochiis, sponsi videlicet et sponsæ, ab utroque Parocho in libro notari debent, etiam si Matrimonium non sequatur.

CAPUT VI

FORMA DESCRIBENDI STATUM ANIMARUM

IN QUARTO LIBRO

Familia quæque distincte in libro notetur, intervallo relicto ab unaquaque ad alteram subsequentem, in quo singillatim scribantur nomen, cognomen, ætas singulorum, qui ex familia sunt, vel tamquam advenæ in ea vivunt.

Qui vero ad sacram Communionem admissi sunt, hoc signum in margine e contra habeant : **C.**

Qui Sacramento Confirmationis sunt muniti, hoc signum habeant : **Chr.**

Qui ad alium locum habitandum accesserint, eorum nomina subducta linea notentur.

Hac igitur ratione fiat, videlicet :

Anno... die... mensis... in via, seu **platea,** vel **pago, in propriis ædibus Pauli** N., vel **in ædibus** N. **a Paulo conductis, habitant :**

Chr. **Paulus** N. **Petri filius, annorum, etc.**

Chr. **Apollonia ejus uxor, filia Jacobi** N., **annorum, etc.**

C. **Dominicus eorum filius, annorum, etc.**

C. **Lucia eorum filia, annorum, etc.**

C. Chr. **Antonius, filius** N., **famulus, annorum, etc.**

C. **Catharina** N., **filia** N., **ancilla, annorum, etc.**

Martinus, filius N., **annorum, etc.**

CAPUT VII

FORMA DESCRIBENDI DEFUNCTOS

IN QUINTO LIBRO

Describatur quis, et quæ, et cui Sacramenta ministraverit, quando quis mortuus fuerit, et ubi sepultus, quod hoc pacto fieri poterit :

Anno... die... mensis... N., **filius** vel **filia** N., **ex loco** N., **ætatis** N. (si hæc sciri possunt), **in domo** N., **in communione S. Matris Ecclesiæ animam Deo reddidit; cujus corpus die... sepultum est in Ecclesia S.** N.; **mihi** N., **vel** N. **Confessario probato, confessus die..., sanctissimoque Viatico refectus die..., et sacri Olei unctione roboratus per me, die... etc.**

APPENDIX

AD RITUALE ROMANUM

SIVE

COLLECTIO BENEDICTIONUM ET INSTRUCTIONUM

A RITUALI ROMANO EXSULANTIUM

SANCTÆ SEDIS AUCTORITATE APPROBATARUM SEU PERMISSARUM

AD USUM ET COMMODITATEM

MISSIONARIORUM APOSTOLICORUM

ALIORUMQUE SACERDOTUM

DIGESTA

DE SACRAMENTO BAPTISMI

BENEDICTIO FONTIS SEU AQUÆ BAPTISMALIS

Formula brevior pro Benedictione Fontis seu Aquæ baptismalis a S. Pont. Paulo III. Missionariis Peruanis apud Indos olim concessa, et nonnisi in iis locis adhibenda, ad quæ speciali Apostolicæ Sedis indulto extensa fuit.

EXORCÍZO te, creatúra aquæ, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in nómine Jesu Christi ✠ Fílii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ sancti. Exorcízo te, omnis virtus adversárii diáboli : ut omnis phantásia eradicétur, ac effugétur ab hac creatúra aquæ, et fiat fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam : ut qui ex ea baptizáti fúerint, fiant templum Dei vivi, et Spíritus sanctus hábitet in eis, in remissiónem peccatórum : in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. Amen.

Orémus.

DÓMINE sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificátor, te supplíciter deprecámur : ut hoc ministérium humilitátis nostræ respícere dignéris, et super has aquas, abluéndis et vivificándis homínibus præparátas,

Angelum sanctitátis emíttas; ut peccátis prióris vitæ ablútis, reatúque detérso, purum sacráto Spirítui habitáculum regeneratiónibus procúret. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Infundat deinceps Sanctum Oleum in aquam, in modum crucis, dicens :

Conjúnctio Olei unctiónis, et aquæ Baptísmatis sanctificétur, et fœcundétur. In nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti. Amen.

Deinde Chrisma aquæ infundat, in modum crucis, et dicat :

Conjúnctio Chrísmatis sanctificatiónis et Olei unctiónis et aquæ Baptísmatis sanctificétur et fœcundétur. In nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti. Amen.

DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS

Instructio pro simplici Sacerdote, Sacramentum Confirmationis ex S. Sedis Apostolicæ delegatione administrante, edita ex decreto S. Congregationis de Propaganda Fide, diei IV. Maii MDCCLXXIV.

Decretum Sacræ Congregationis generalis de Propaganda Fide.

Habitæ die 21. Martii 1774.

Referente R. P. D. Stephano Borgia Secretario, nonnullos Missionum Superiores, aliosque, quibus ab Apostolica Sede extraordinaria Sacramentum Confirmationis administrandi facultas conceditur, in illius administratione usos quandoque esse vestibus ac ornamentis episcopalibus : Eminentissimi Patres declararunt, ac vigore præsentis Decreti declarant, nemini prorsus charactere episcopali non insignito, vel cui alias usus Pontificalium ex vero, legitimoque privilegio non competit, licuisse, vel licere in collatione Chrismatis adhibere Rochettum, Mitram, Baculum pastoralem, Annulum, vel Crucem pectoralem ; statueruntque supplicandum

esse Sanctissimo pro approbatione hujus declarationis, necnon efformandam Instructionem pro simplicibus Sacerdotibus, Confirmationem, ut supra, administrantibus.

Facta vero Ss. Domino Nostro Clementi PP. XIV. per præfatum Dominum Secretarium in audientia diei 3. Aprilis currentis supradictæ Sacræ Congregationis sententiæ relatione, Sanctitas Sua illam benigne approbavit, et ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari mandavit.

Datum Romæ ex Ædibus dictæ Sacr. Congregationis die 23. Aprilis 1774.

Joseph Maria Card. Castelli, Præf.

Stephanus Borgia, Secretarius.

INSTRUCTIO PRO SIMPLICI SACERDOTE

SACRAMENTUM CONFIRMATIONIS

EX SEDIS APOSTOLICÆ DELEGATIONE ADMINISTRANTE

Etsi, juxta Sacrosancti Tridentini Concilii definitionem solus Episcopus sit ordinarius hujus Sacramenti minister [1]; solet tamen quandoque justis de causis Sedes Apostolica simplici Sacerdoti, tamquam extraordinario ministro, facultatem tribuere illud conferendi [2].

Sacerdos igitur, cui facultas hæc fuerit concessa, in primis curet apud se habere Chrisma per catholicum Antistitem cum eadem S. Sede communionem habentem confectum, ac sciat, sibi numquam licere [3], sine eo Confirmationem administrare, vel illud ab Episcopis hæreticis aut schismaticis recipere.

Animadvertat insuper, num in facultate sibi ab Apostolica Sede impertita alia etiam facultas expressa legatur, utendi scilicet Chrismate ante annum benedicto; alias eo non utatur, nisi forte in casibus necessitatis [4], cum a sacris canonibus id prohibitum sit [5].

---

1 Sess. VII. *de Confirm.* can. 3.
2 Eugenius IV. in decreto pro Armenis.
3 S. Thomas III. part. quæst. 72., art. 5. in corp.
4 Benedictus XIV. Constit. *Anno vertente*. Bull. Tom. III. pag. 288.
5 Canone *Litteris*, de Consecr., dist. 3.; et Canone *Si quis de alio*, de Consecr., dist. 4.

Licet omni tempore administrari valeat Confirmatio, congruum tamen est, ut præcipue in hebdomada Pentecostes, et circa horam tertiam, in qua Spiritus sanctus illapsus est Apostolis, conferatur[1].

Quod ad ætatem Confirmandorum attinet, præ oculis habendum est Catechismi Romani[2] monitum in hæc verba : *Illud observandum est, omnibus quidem post Baptismum Confirmationis Sacramentum posse administrari, sed minus tamen expedire hoc fieri, antequam pueri rationis usum habuerint. Quare si duodecimus annus exspectandus non videatur, usque ad septimum certe hoc Sacramentum differre maxime convenit.* Quod sane monitum in pueris benevalentibus locum habet. Nam, si agatur de eo, qui gravi morbo laboret, ex quo decessurus prævideatur, non solum prohibitum non est illi ante septennium sacrum Chrisma administrare, sed expedit, ut id fiat, unde ex hac vita demigrans majorem gloriam, juxta S. Thomæ doctrinam[3], in cælis consequatur. Aliæ insuper, juxta probatam plurium theologorum sententiam[4], esse possunt legitimæ causæ antevertendi septennium in collatione hujus Sacramenti, et præsertim, cum prævidetur futura diutina absentia Episcopi, vel Presbyteri, cui, ut supra, facta sit facultas illud administrandi, vel alia urget necessitas.

Ut Confirmandi, qui usum rationis habent, digne hoc Sacramentum recipiant, debent esse in gratia; et ideo conveniens valde est, ut illius susceptioni præmittant sacramentalem Confessionem[5]. Si enim conscii alicujus peccati lethalis, quod absit, ad Confirmationem accederent, non solum hujus Sacramenti gratiam non reciperent, sed gravissimo sacrilegio se illigarent.

Juxta veterem Ecclesiæ usum, Confirmandi deberent esse jejuni[6], optandumque propterea esset, ut id ipsum in præsenti etiam servaretur.

Sacro Chrismate liniendi ante diligenter erudiendi sunt

[1] Catechismus Romanus de Sacramento Confirmationis: S. Carolus in V. Synodo Mediolanen., cap. de Confirm.

[2] Loc. cit.

[3] S. Thomas III part. quæst. 73., art. 8. ad 4.

[4] Benedictus XIV. in lib. VII., cap. 10., n. 5., 6. et 7. de Synodo diœcesana.

[5] Instructio Eminentissimi Almæ Urbis Vicarii pro iis, qui suscepturi sunt hoc Sacramentum, an. 1773.

[6] Catechismus Romanus, de Confirmatione.

juxta doctrinas Catechismi Romani de natura, dignitate, effectibus, ac dispositionibus ad digne Sacramentum hujusmodi recipiendum prærequisitis. Item oportet, ut instruantur circa Fidei rudimenta, Decalogi, et Ecclesiæ præcepta. Actus Virtutum theologalium, ac Orationem Dominicam, et Apostolorum Symbolum memoria teneant.

Cæterum Missionarii non omittant, populos sibi creditos etiam hortari, ut Confirmationem debito tempore recipiant, nec non ut parentes filios suos confirmari curent; etsi enim hoc Sacramentum non sit de necessitate medii ad salutem, tamen sine gravis peccati reatu respui non potest, ac negligi[1], cum illud suscipiendi opportuna adest occasio. Porro hæc doctrina, si pro omnibus, qui sunt undique, Christifidelibus vera est, multo magis locum habet in illis, qui in terris degunt hæreticorum, vel paganorum, in quibus quandoque adversus Catholicos persecutiones ingruunt; unde opus est, ut septiformis Spiritus virtute roborentur, qua non solum corde credant ad justitiam, sed etiam ore confessionem faciant ad salutem, seque paratos exhibeant pro Christo etiam sanguinem fundere.

Cum hoc Sacramentum indelebilem in anima characterem imprimat, reiterari non debet; et propterea, qui est confirmatus, ad illud recipiendum non audeat accedere; sicut nec excommunicatus, interdictus, in divinis communicans cum hæreticis, aut schismaticis, vel qui ritus idololatricos usurpat, sive alio modo publice peccat; item qui præceptum paschale non adimpleverit.

Caveant Confirmandi, ne sordida fronte[2], capillisque impexis ad hoc Sacramentum accedant, vestibus tamen sint induti, quemadmodum et Patrini, simplicibus, et ad modestiam compositis. Mulieres vero illud suscepturæ, et quæ Matrinarum officium exercebunt, non se in Ecclesia cum vanis ornamentis, aut fucata facie, sed cum omni modestia et reverentia præsentent.

Si quis ex Confirmandis turpe nomen, vel christiano homini non conveniens haberet, aliud in Confirmatione assumat[3].

---

[1] Benedictus XIV. in Constitutione *Etsi Pastoralis*, § 3, n. 4.; Bull. Tom. I.

[2] Concilium Aquense, an. 1585. Instructio supradicta.

[3] Concilium Aquense, an. 1585: Concil. Tolosan., an. 1590, S. Carolus Borrom. in V. Synodo Mediolanen.

Quamquam de necessitate hujus Sacramenti non sit, ut in eo recipiendo Patrinus vel Matrina adhibeatur, id tamen laudabilis Ecclesiæ consuetudo suadet, sacrique canones præscribunt [1].

Ab hoc vero munere excluduntur tum minores annis quatuordecim [2], tum qui Sacramentum Confirmationis nondum receperunt [3]. Verum quia contingere potest, ut in locis Missionum nullus adsit, qui antea confirmatus fuerit, permittitur in hoc casu, ut aliqui sine Patrino confirmentur, qui postea Patrini cæterorum esse poterunt.

Ad Patrinos hujusmodi quod attinet, hæ insuper regulæ erunt observandæ. I. Ut non plures [4], sed unus tantum, sive vir, sive mulier, in Patrinum aut Matrinam adhibeatur. II. Ut nec feminis mares [5], nec maribus feminæ Patrini officium præstent, sed suo quisque sexui Patrinus adhibeatur. III. Ut nisi necessitas cogat [6], idem non sit, sed diversus Confirmationis Patrinus a Patrino Baptismi. IV. Ut a Patrini munere arceantur excommunicati [7], interdicti, publici peccatores, aut qui præceptum paschale omiserint.

Circa cognationem spiritualem, quæ in hoc Sacramento contrahitur, hæc statuit Tridentina Synodus [8]: ***Ea quoque cognatio, quæ ex Confirmatione contrahitur, Confirmantem, et Confirmatum, illiusque patrem, et matrem, ac tenentem non egrediatur, omnibus inter alias personas hujus spiritualis cognationis impedimentis omnino sublatis.***

Quod quidem Concilii decretum locum habet in iis, qui ad Tridentini statuta servanda astringuntur. Cæteri vero disciplinæ in suis regionibus vigenti hac in parte se conforment.

Cum tempus advenerit, quo Sacerdos utens facultate sibi ab Apostolica Sede, ut supra, tributa, administrare Confirmationem intendit, vestibus sacerdotalibus, vel saltem alba et stola indutus, stans

---

1 Sacramentarium S. Gregorii M.; Ordo Romanus apud Hittorpium.
2 Instructio prædicta.
3 Can. *In Baptismate.* 102. de Consecrat., dist. 4.
4 Can. *Non plures.* 101. dist. 4.
5 Pontificale Romanum.
6 Can. *In Catechismo.* 100. de Consecr., dist. 4.
7 Pontificale Romanum.
8 Sess. XXIV. *de Reform. Matrimonii*, cap. 2.

ante Altare versus ad populum hinc inde dispositum (masculis a dexteris, feminis vero a sinistris) circumstantes summarie de præmissis admoneat, eisque præsertim denuntiet, quod nullus alius nisi solus Episcopus Confirmationis ordinarius minister est; se vero paratum esse illam conferre jure per S. Sedem delegato.

Mox delegationis Decreto, sive Brevi Apostolico, lingua vernacula alta et intelligibili voce lecto, iterum moneat adstantes, quod nullus Confirmatus discedat, nisi benedictione accepta, quam ipse post omnium Confirmationem daturus est. Item, quod infantes, si quos in prima ætate justa de causa confirmandos existimaverit, per Patrinos teneantur in brachiis dexteris, et quod adulti ponant pedem suum super pedem dexterum Patrini sui.

Hac altera monitione completa[1], pariter stans, et versa facie ad Confirmandos, junctis ante pectus manibus, Confirmandis vero genua flectentibus, et manus ante pectus junctas tenentibus, dicit :

℣. **Spíritus sanctus supervéniat in vos, et virtus Altíssimi custódiat vos a peccátis.**

℟. **Amen.**

Deinde signans se manu dextera a fronte ad pectus signo crucis, dicit :

℣. **Adjutórium nostrum in nómine Dómini.**
℟. **Qui fecit cælum et terram.**
℣. **Dómine exáudi oratiónem meam.**
℟. **Et clamor meus ad te véniat.**
℣. **Dóminus vobíscum.**
℟. **Et cum spíritu tuo.**

Tunc extensis versus Confirmandos manibus, dicit :

Orémus.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui regeneráre dignátus es hos fámulos tuos ex aqua, et Spíritu sancto, quique dedísti eis remissiónem ómnium peccatórum : emítte in eos septifórmem Spíritum tuum sanctum Paráclitum de cælis. ℟. **Amen.**

---

[1] Pontificale Romanum.

Spíritum Sapiéntiæ, et Intelléctus. ℟. Amen.
Spíritum Consílii, et Fortitúdinis. ℟. Amen.
Spíritum Sciéntiæ, et Pietátis. ℟. Amen.

Adímple eos Spíritu Timóris tui, et consígna eos signo Cru ✠ cis Christi in viam propitiátus ætérnam. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: qui tecum vivit, et regnat in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Post hæc Sacerdos confirmat per ordinem genuflexos, primo mares, secundo feminas. Uno ordine confirmato illi surgunt, et alii genuflectunt, et confirmantur, et sic usque in finem. Inquirit autem singillatim de nomine cujuslibet Confirmandi, sibi per Patrinum vel Matrinam flexis genibus præsentati, et summitate pollicis dexteræ manus Chrismate intincta dicit:

N. **Signo te signo Cru ✠ cis:** quod dum dicit producit pollice signum crucis in frontem illius, deinde prosequitur: **et confírmo te Chrísmate salútis. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.**

Deinde leviter in maxilla cædit, dicens: **Pax tecum.**

Ligandæ essent vitta linea recens Confirmatorum frontes juxta Pontificalis Romani præscriptum [1]. Verum quoniam publica vittarum delatio apud infideles ludibrio exponere posset Sacramentum, ideo, si prævideatur hoc scandalum eventurum, consultius erit, vittas hujusmodi non adhibere; sed in hoc casu opus erit, ut Sacerdos, postquam frontes Confirmandorum linierit sacro Chrismate, eas gossypio, mox comburendo, diligenter abstergat, ac deinde lavet [2].

Omnibus confirmatis, tergit cum mica panis, et lavat pollicem, et manus super pelvim; deinde aqua lotionis cum pane fundatur in piscinam Sacrarii, in qua reponi debent etiam supradictorum gossypiorum cineres.

Dum lavat manus, si adsint ministri, cantatur, vel

1 De Confirmandis.
2 S. Carolus Borrom. in dict. V. Synodo Mediolan.

legitur sequens Antiphona; alias post lotionem ab ipso Sacerdote dicatur:

Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis, a templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem. ℣. **Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sǽcula sæculórum. Amen.**

Et repetitur Antiphona tono octavo: **Confírma hoc Deus, etc.**

Qua repetita, conversus ad Altare, junctis ante pectus manibus dicit:

℣. **Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.**
℟. **Et salutáre tuum da nobis.**
℣. **Dómine exáudi oratiónem meam.**
℟. **Et clamor meus ad te véniat.**
℣. **Dóminus vobíscum.**
℟. **Et cum spíritu tuo.**

Junctis vero adhuc ante pectus manibus, et omnibus confirmatis devote genuflectentibus dicit:

Orémus.

Deus, qui Apóstolis tuis sanctum dedísti Spíritum, et per eos, eorúmque successóres céteris fidélibus tradéndum esse voluísti: réspice propítius ad humilitátis nostræ famulátum, et præsta; ut eórum corda, quorum frontes sacro Chrísmate delinívimus, et signo sanctæ Crucis signávimus, idem Spíritus sanctus in eis supervéniens, templum glóriæ suæ dignánter inhabitándo perfíciat: Qui cum Patre, et eódem Spíritu sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. **Amen.**

Deinde dicit: **Ecce sic benedicétur omnis homo, qui timet Dóminum.** Et vertens se ad Confirmatos, ac faciens super eos signum crucis, pariter dicit:

Bene ✠ dícat vos Dóminus ex Sion, ut videátis bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ vestræ, et habeátis vitam ætérnam. ℟. **Amen.**

Expedita hoc pacto Confirmatione, Sacerdos sedens juxta memoratum Pontificale Romanum[1] Patrinos et Matrinas monet, quod instruant filios suos bonis moribus, unde fugiant mala, et faciant bona; et si forte in infantili ætate essent confirmati, ut suo tempore doceant eos **Credo in Deum,** et **Pater noster,** et **Ave María,** quoniam ad hoc sunt obligati.

Hoc Sacramentum potest conferri minus solemniter, et præsertim tunc cum in privatis domibus, vel extra Ecclesiam seu Oratorium, pueris ægrotantibus, de quibus supra, conferendum est, vel etiam adultis, qui ad Ecclesiam quacumque ex causa, legitima tamen, accedere nequeunt. In iis casibus Sacerdos non omittat uti saltem stola, si superpelliceum habere non possit. Cavere etiam debet, ne coram hæreticis, aut schismaticis, et multo minus eis ministrantibus, confirmet.

Quod si tandem per Sedem Apostolicam alicui fieri potestatem contingat, Confirmationem administrandi in regionibus, in quibus, præter Latinos, degunt Orientales Catholici, non modo opus erit, ut supradicta diligenter observet, sed curabit etiam, priusquam Orientalibus ipsis hoc Sacramentum conferat, ab Apostolica Sede instructionem petere, quo pacto se gerere debeat erga Orientales uniuscujusque ritus.

Ut autem congruum quantocius responsum accipiat, de nonnullis S. Congregationem de Propaganda Fide singillatim certiorem reddat oportet. Et primo quidem, cujus ritus sint Orientales hujusmodi; an fuerint a quoquam confirmati, et a quibus, videlicet an a suis Episcopis, vel a Presbyteris propriæ nationis; an sponte petant confirmari; an Confirmationem commode a suis Episcopis recipere valeant; ac tandem, an Confirmatio administranda sit in Diœcesi, in qua actu resideat Episcopus Orientalis, qui sit Confirmandi Ordinarius.

Quam Sacræ Congregationis Instructionem Ss. D. N. Clementi XIV. per me infrascriptum Secretarium ejusdem S. Congregationis relatam in Audientia habita

---

[1] Loc. cit.

die prima Maii anni curentis, Sanctitas Sua illam benigne in omnibus approbavit, et omnino servari mandavit.

Datum Romæ ex Ædibus Sacræ Congregationis die IV. Maii MDCCLXXIV.

Stephanus Borgia Secretarius.

DE SACRAMENTO EUCHARISTIÆ

DE MISSA BIS EADEM DIE CELEBRANDA

Instructio a S. R. C. die 12 Sept. 1857 edita pro Sacerdote Apostolicam facultatem habente bis Missam eadem die celebrandi.

Quando Sacerdos eadem die duas Missas dissitis in locis celebrare debet, in prima, dum divinum Sanguinem sumit, eum diligentissime sorbeat. Exinde super corporale ponat Calicem et palla tegat, ac junctis manibus in medio Altari dicat: *Quod ore súmpsimus, etc.* et subinde admoto aquæ vasculo digitos lavat dicens: *Corpus tuum, etc.* et abstergat.

Hisce peractis Calicem, super corporale manentem adhuc, deducta palla cooperiat ceu mos est, scilicet primum purificatorio linteo, deinde patena ac palla, et demum velo.

Post hæc Missam prosequatur, et completo ultimo Evangelio, rursus stet in medio Altaris, et detecto Calice, inspiciat an aliquid divini Sanguinis nec ne ad imum se receperit, quod plerumque continget. Quamvis enim sacræ species primum sedulo sorptæ sint, tamen dum sumuntur, cum particulæ, quæ circum sunt, undequaque sursum deferantur, non nisi deposito Calice ad imum redeunt. Si itaque divini Sanguinis gutta quædam supersit adhuc, ac rursus ac diligenter sorbeatur, et quidem ex eadem parte qua ille primum sumptus est. Quod nullimode omittendum est, quia Sacrificium moraliter durat, et superexstantibus adhuc vini speciebus ex divino præcepto compleri debet.

Postmodum Sacerdos in ipsum Calicem tantum sal-

tem aquæ fundat, quantum prius vini posuerat, eamque circumactam ex eadem parte, qua S. Sanguinem biberat, in paratum vas demittat. Calicem subinde ipsum purificatorio linteo abstergat, ac demum cooperiat, uti alias fit, atque ab Altari discedat.

Depositis vestibus sacris, et gratiarum actione completa, aqua e Calice demissa pro rerum adjunctis vel ad diem crastinum servetur (si nempe eo rursus Sacerdos redeat, Missam habiturus), et in secunda purificatione in Calicem demittatur, vel gossypio aut stuppa absorpta comburatur, vel in sacrario, si sit exsiccanda, relinquatur, vel demittatur in piscinam.

Cum autem Calix, quo Sacerdos primum est usus, purificatus jam sit, si illo ipso pro Missa altera indigeat, eum secum deferat : secus vero in altera Missa diverso Calice uti poterit.

Cum superior S. R. C. Instructio nonnisi casum respiciat, quo Sacerdos duas Missas dissitis in locis eadem die sit celebraturus; operæ pretium visum est, ex Commentariis Bartholomæi Gavanti et Cajetani Mariæ Merati hic ritus adjungere a Sacerdote servandos, cum utramque Missam in eadem Ecclesia offerre debet.

Hoc itaque in casu Sacerdos post haustum in prima Missa diligenter Sanguinem Domini, omissa consueta purificatione, patena Calicem et palla patenam tegens, ac super corporale relinquens, dicet junctis manibus : *Quod ore súmpsimus, Dómine, etc.* Deinde digitos, quibus Ss. Sacramentum tetigit, in aliquo vase mundo, ad hoc in Altari præparato, abluet, interim dicens : *Corpus tuum, Dómine, etc.*; abstersisque purificatorio digitis, Calicem velo cooperiet, velatumque ponet super corporale extensum.

Absoluta Missa, si nulla in Ecclesia sit sacristia, Calicem eodem modo super Altare relinquet; secus vero in sacristiam deferet, ibique super corporale vel pallam in aliquo loco decenti et clauso collocabit usque ad secundam Missam, in qua, cum eodem Calice uti debeat, illum rursus secum deferet ad Altare, ac super corporale extensum reponet.

Cum autem in secunda Missa Sacerdos ad Offertorium

devenerit, ablato velo de Calice, hunc parumper versus cornu Epistolæ collocabit, sed non extra corporale; factaque hostiæ oblatione cavebit, ne purificatorio extergat calicem, sed eum intra corporale relinquens leviter elevabit, vinumque et aquam eidem caute imponet, ne guttæ aliquæ ad labia ipsius Calicis resiliant, quem deinde nullatenus ab intus abstersum more solito offeret.

MODUS SACRAM EUCHARISTIAM

DEFERENDI OCCULTE AD INFIRMOS OB METUM INFIDELIUM

Ex Constitutione Benedicti XIV. *Inter Omnigenas*. § 25. edita pro Servia et finitimis regionibus die 2 Febr. 1744.

Ubi Turcarum vis prævalet et iniquitas, Sacerdos stolam semper habeat propriis coopertam vestibus: in sacculo, seu bursa Pyxidem recondat, quam per funiculos collo appensam in sinu reponat; et numquam solus procedat, sed uno saltem fideli, in defectu Clerici, associetur.

Decretum a S. Rituum Congregatione

Die 9 Julii 1864 editum

DE SPECIE OLEI PRO NUTRIENDA LAMPADE SS. SACRAMENTI

Nonnulli Reverendissimi Galliarum Antistites, serio perpendentes, in multis suarum Diœcesium Ecclesiis difficile admodum et nonnisi magnis sumptibus comparari posse oleum olivarum ad nutriendam diu noctuque saltem unam lampadem ante Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum, ab Apostolica Sede declarari petierunt: Utrum in casu, attentis difficultatibus et Ecclesiarum paupertate, oleo olivarum substitui possint alia olea, quæ ex vegetabilibus habentur, ipso non excluso petroleo.

Sacra porro Rituum Congregatio, etsi semper sollicita, ut etiam in hac parte quod usque ab Ecclesiæ primordiis circa usum olei ex olivis inductum est, ob

mysticas significationes retineatur; attamen silentio prætermittere minime censuit rationes ab iisdem Episcopis prolatas: ac proinde exquisito prius voto alterius ex Apostolicarum Cæremoniarum Magistris, subscriptus Cardinalis Præfectus ejusdem Sacræ Congregationis rem omnem proposuit in ordinariis Comitiis ad Vaticanum hodierna die habitis.

Eminentissimi autem et Reverendissimi Patres, sacris tuendis Ritibus præpositi, omnibus accurate perpensis ac diligentissime examinatis, rescribendum censuerunt: *Generatim utendum esse oleo olivarum; ubi vero haberi nequeat, remittendum prudentiæ Episcoporum, ut lampades nutriantur ex aliis oleis quantum fieri possit vegetabilibus.* Die 9 Julii 1864.

Facta postmodum de præmissis Sanctissimo Domino nostro Pio Papæ IX. per Secretarium fideli relatione, Sanctitas Sua sententiam Sacræ Congregationis ratam habuit, et confirmavit. Die 14 iisdem mense et anno.

LITANIÆ, PRECES ET ORATIONES

QUÆ DICI DEBENT IN EXPOSITIONE XL HORARUM IN ALMA URBE

Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.
Christe áudi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora pro nobis.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spirítuum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Joánnes Baptista, ora pro nobis.

Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora.
Sancte Páule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomǽe, ora.
Sancte Matthǽe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddǽe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joánnes et Páule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási et Protási, oráte pro nobis.

Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Silvéster, ora pro nobis.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte pro nobis.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora pro nobis.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte pro n.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Víduæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.

Propítius esto, parce nobis Dómine.
Propítius esto, exáudi nos Dómine.
Ab omni malo, líbera nos Dómine.
Ab omni peccáto, líbera nos Dómine.
Ab ira tua, líbera.
Ab imminéntibus perículis, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera nos Dómine.
A peste, fame, et bello, líbera nos Dómine.
A subitánea et improvísa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera nos Dómine.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos Dómine.
A fúlgure et tempestáte, líbera nos Dómine.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera nos Dómine.
Per Advéntum tuum, líbera nos Dómine.
Per Nativitátem tuam, líbera nos Dómine.
Per Baptísmum et sanctum Jejúnium tuum, líbera nos Dómine.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem et Sepultúram tuam, líbera nos Dómine.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus Paráclíti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, te rogámus áudi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus áudi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus áudi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere, et conserváre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut Domnum Apostólicum, et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus.
Ut Turcárum, et Hæreticórum conátus réprimere, et ad níhilum redígere dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et ve-

ram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus áudi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus áudi nos.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus áudi nos.
Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut nos exaudíre dignéris te rogámus áudi nos.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.
Christe áudi nos.
Christe exáudi nos.
Kýrie eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.
Pater noster, etc.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Psalmus 69

Deus, in adjutórium meum inténde : * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, éuge.

Exsúltent et læténtur in te omnes, qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et páuper sum : * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus, sperántes in te.

℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis.

℟. A fácie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.

℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Dómine non secúndum peccáta nostra fácias nobis.

℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice nostro N.

℟. Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

℣. Orémus pro benefactóribus nostris.

℟. Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquísti : tríbue, quǽsumus, ita nos Córporis et Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus.

Ab Adventu usque ad Nativitatem Domini:

Deus, qui de beátæ Maríæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti : præsta supplícibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur.

A Nativitate usque ad Purificationem:

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri prǽmia præstitísti; tríbue, quǽsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum.

A Purificatione usque ad Adventum Domini, etiam tempore paschali:

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

Omnípotens, sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, refúgium nostrum, et virtus : adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, áuctor ipse pietátis, et præsta; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur.

Omnípotens, sempitérne Deus, in cujus manu sunt ómnium potestátes, et ómnium jura regnórum : réspice in auxílium Christianórum; ut gen-

tes Turcárum et hæreticórum, quæ in sua feritáte et fráude confídunt, déxteræ tuæ poténtia conterántur.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut, pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sǽculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.
℟. Et custódiat nos semper. Amen.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

LITANIÆ LAURETANÆ B. MARIÆ VIRGINIS

KÝRIE eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.
Christe áudi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Sancta María, ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Mater Christi, ora.
Mater divínæ grátiæ, ora.
Mater puríssima, ora.
Mater castíssima, ora.

Mater inviolàta, ora pro nobis.
Mater intemeràta, ora.
Mater amábilis, ora.
Mater admirábilis, ora.
Mater Boni Consílii, ora.
Mater Creatóris, ora.
Mater Salvatóris, ora.
Virgo prudentíssima, ora.
Virgo veneránda, ora.
Virgo prædicánda, ora.
Virgo potens, ora.
Virgo clemens, ora.
Virgo fidélis, ora.
Spéculum justítiæ, ora.
Sedes sapiéntiæ, ora.
Cáusa nostræ lætítiæ, ora.
Vas spirituále, ora.
Vas honorábile, ora.
Vas insígne devotiónis, ora pro nobis.
Rosa mýstica, ora.
Turris Davídica, ora.
Turris ebúrnea, ora.
Domus áurea, ora.
Fœderis arca, ora.
Jánua cæli, ora.
Stella matutína, ora.
Salus infirmórum, ora.
Refúgium peccatórum, ora pro nobis.
Consolátrix afflictórum, ora pro nobis.
Auxílium Christianórum, ora pro nobis.
Regína Angelórum, ora.
Regína Patriarchárum, ora pro nobis.
Regína Prophetárum, ora.
Regína Apostolórum, ora.
Regína Mártyrum, ora.
Regína Confessórum, ora.
Regína Vírginum, ora.
Regína Sanctórum ómnium, ora.
Regína sine labe origináli concépta, ora.
Regína sacratíssimi Rosárii, ora.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Ora pro nobis, sancta Dei Génitrix.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

CONCÉDE nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

LITANIÆ SS. NOMINIS JESU

ÝRIE eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.
Jesu áudi nos.
Jesu exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
Jesu Fili Dei vivi, miserére nobis.
Jesu splendor Patris, miserére nobis.
Jesu candor lucis ætérnæ, miserére.
Jesu rex glóriæ, miserére.
Jesu sol justítiæ, miserére nobis.
Jesu Fili Maríæ Vírginis, miserére nobis.
Jesu amábilis, miserére.
Jesu admirábilis, miserére nobis.
Jesu Deus fortis, miserére.
Jesu pater futúri sæculi, miserére nobis.
Jesu magni consílii ángele, miserére.
Jesu potentíssime, miserére nobis.
Jesu patientíssime, miserére nobis.
Jesu obedientíssime, miserére nobis.
Jesu mitis et húmilis corde, miserére.
Jesu amátor castitátis, miserére nobis.
Jesu amátor noster, miserére nobis.
Jesu Deus pacis, miserére.
Jesu áuctor vitæ, miserére nobis.
Jesu exémplar virtútum, miserére nobis.
Jesu zelátor animárum, miserére nobis.
Jesu Deus noster, miserére nobis.
Jesu refúgium nostrum, miserére nobis.
Jesu pater páuperum, miserére nobis.
Jesu thesáurus fidélium, miserére nobis.
Jesu bone pastor, miserére nobis.
Jesu lux vera, miserére.
Jesu sapiéntia ætérna, miserére nobis.
Jesu bónitas infiníta, miserére nobis.
Jesu via et vita nostra, miserére nobis.
Jesu gáudium Angelórum, miserére nobis.
Jesu rex Patriarchárum, miserére nobis.

Jesu magíster Apostolórum, miserére nobis.
Jesu doctor Evangelistárum, miserére.
Jesu fortitúdo Mártyrum, miserére nobis.
Jesu lumen Confessórum, miserére nobis.
Jesu púritas Vírginum, miserére nobis.
Jesu coróna Sanctórum ómnium, miserére.
Propítius esto, parce nobis Jesu.
Propítius esto, exáudi nos Jesu.
Ab omni malo, líbera nos Jesu.
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos Jesu.
A morte perpétua, líbera.
A negléctu inspiratiónum tuárum, líbera.
Per mystérium sanctæ incarnatiónis tuæ, líbera nos Jesu.
Per nativitátem tuam, líbera nos Jesu.
Per infántiam tuam, líbera.
Per diviníssimam vitam tuam, líbera nos Jesu.
Per labóres tuos, líbera.
Per agoníam et passiónem tuam, líbera.
Per crucem et derelictiónem tuam, líbera.
Per languóres tuos, líbera nos Jesu.
Per mortem et sepultúram tuam, líbera.
Per resurrectiónem tuam, líbera.
Per ascensiónem tuam, líbera nos Jesu.
[Per sanctíssimæ Eucharístiæ institutiónem tuam, líbera nos Jesu.]
Per gáudia tua, líbera.
Per glóriam tuam, líbera nos Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos Jesu.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis Jesu.
Jesu áudi nos.
Jesu exáudi nos.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui dixísti : Pétite, et accipiétis; quǽrite, et inveniétis; pulsáte, et aperiétur vobis : quǽsumus, da nobis peténtibus diviníssimi tui amóris affектum, ut te toto corde, ore et ópere diligámus, et a tua numquam láude cessémus.

SANCTI Nóminis tui, Dómine, timórem páriter et amórem fac nos habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

LITANIÆ DE SACRO CORDE JESU

KÝRIE eléison.
Christe eléison.
Kýrie eléison.
Christe áudi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, miserére nobis.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére nobis.
1. Cor Jesu, Fílii Patris ætérni, miserére.
2. Cor Jesu, in sinu Vírginis Matris a Spíritu sancto formátum, miserére nobis.
3. Cor Jesu, Verbo Dei substantiáliter unítum, miserére nobis.
4. Cor Jesu, Majestátis infinítæ, miserére.
5. Cor Jesu, Templum Dei sanctum, miserére.
6. Cor Jesu, Tabernáculum Altíssimi, miserére nobis.
7. Cor Jesu, Domus Dei et porta cæli, miserére nobis.
8. Cor Jesu, fornax ardens caritátis, miserére.
9. Cor Jesu, justítiæ et amóris receptáculum, miserére nobis.
10. Cor Jesu, bonitáte et amóre plenum, miserére nobis.
11. Cor Jesu, virtútum ómnium abýssus, miserére nobis.
12. Cor Jesu, omni láude digníssimum, miserére.
13. Cor Jesu, rex et centrum ómnium córdium, miserére nobis.
14. Cor Jesu, in quo sunt omnes thesáuri sapiéntiæ et sciéntiæ, miserére nobis.
15. Cor Jesu, in quo hábitat omnis plenitúdo divinitátis, miserére.
16. Cor Jesu, in quo Pater sibi bene complácuit, miserére nobis.

17. Cor Jesu, de cujus plenitúdine omnes nos accépimus, miserére nobis.
18. Cor Jesu, desidérium cóllium æternórum, miserére nobis.
19. Cor Jesu, pátiens et multæ misericórdiæ, miserére nobis.
20. Cor Jesu, dives in omnes qui invocant te, miserére nobis.
21. Cor Jesu, fons vitæ et sanctitátis, miserére.
22. Cor Jesu, propitiátio pro peccátis nostris, miserére nobis.
23. Cor Jesu, saturátum oppróbriis, miserére.
24. Cor Jesu, attritum propter scélera nostra, miserére nobis.
25. Cor Jesu, usque ad mortem obédiens factum, miserére nobis.
26. Cor Jesu, láncea perforátum, miserére.
27. Cor Jesu, fons totius consolatiónis, miserére nobis.
28. Cor Jesu, vita et resurréctio nostra, miserére nobis.
29. Cor Jesu, pax et reconciliátio nostra, miserére nobis.
30. Cor Jesu, víctima peccatórum, miserére.
31. Cor Jesu, salus in te sperántium, miserére.
32. Cor Jesu, spes in te moriéntium, miserére nobis.
33. Cor Jesu, delíciæ Sanctórum ómnium, miserére nobis.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, parce nobis Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, exáudi nos Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis.

℣. Jesu mitis et húmilis Corde.

℟. Fac cor nostrum secúndum Cor tuum.

Orémus.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, réspice in Cor dilectíssimi Fílii tui et in láudes et satisfactiónes, quas in nómine peccatórum tibi persólvit, iisque misericórdiam tuam peténtibus, tu véniam concéde placátus in nómine ejúsdem Fílii tui Jesu Christi: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. Amen.

·BENEDICITE·OMNIA·OPERA·DOMINI·DOMINO·

DE BENEDICTIONIBUS

BENEDICTIONES NON RESERVATÆ

BENEDICTIO POPULI CUM AQUA BENEDICTA

DIEBUS DOMINICIS IMPERTIENDA

Sacerdos celebraturus, indutus pluviali coloris Officio convenientis, accedit ad Altare, et ibi ad gradus cum ministris genuflexus, etiam tempore paschali, accipit a Diacono aspersorium, et primo ter aspergit Altare, deinde se, et erectus ministros, incipiens Antiphonam : **Aspérges me.** Et Chorus prosequitur : **Dómine hyssópo**, etc. ut infra. Interim Celebrans aspergit Clerum; deinde populum, dicens submissa voce cum ministris Psalmum **Miserére mei Deus.**

Antiphona. **A - spér - ges me**

Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Psalmus 50. **Miserére mei Deus secúndum magnam misericórdiam tuam.**

℣. **Glória Patri.**

Et repetitur Antiphona : **Aspérges me.**

Hæc Antiphona prædicto modo dicitur ad aspersionem aquæ benedictæ in Dominicis per totum annum : excepta Dominica de Passione, et Dominica Palmarum, in quibus non dicitur **Glória Patri;** sed post Psalmum **Miserére** repetitur immediate Antiphona **Aspérges me.** Excepto etiam tempore Paschali scilicet a Dominica Paschæ usque ad Pentecosten inclusive, quo tempore cantatur sequens

Antiphona. **Vi - di a - quam egrediéntem de templo, a látere dextro, allelúia : et omnes, ad quos pervénit aqua ista, salvi facti sunt, et dicent : allelúia, allelúia.**

Psalmus 117. **Confitémini Dómino quóniam bonus : quóniam in sǽculum misericórdia ejus.**

℣. **Glória Patri.**

Repetitur Antiphona : **Vidi aquam egrediéntem.**

In Domin. vero Trinitatis resumitur : **Aspérges me Dómine.**

In die sancto Paschæ, et Pentecostes, ubi est fons Baptismalis, fit aspersio cum aqua pridie benedicta in fonte Baptismi, et ante infusionem Olei et Chrismatis accepta.

Finita Antiphona supradicto modo, Sacerdos qui aspersit aquam, reversus ad Altare, stans ante gradus Altaris junctis manibus dicat :

℣. **Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.**

Tempore Paschali additur : **Allelúia.**

℟. **Et salutáre tuum da nobis.**

℣. **Dómine exáudi oratiónem meam.**

℟. **Et clamor meus ad te véniat.**

℣. **Dóminus vobíscum.**

℟. **Et cum spíritu tuo.**

Orémus. Oratio.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus: et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

BENEDICTIO VINI

IN FESTO S. JOANNIS EVANGELISTÆ

In festo sancti Joannis Evangelistæ, expleta omnino Missa majore, hoc est post ultimum Evangelium, retentis omnibus paramentis, excepto manipulo, vinum a populo oblatum, in memoriam et honorem S. Joannis, qui venenum innocue sumpsit, benedicitur hoc modo:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Bene ✠ dícere et conse ✠ cráre dignéris, Dómine Deus, déxtera tua hunc cálicem vini, et cujúslibet potus: et præsta; ut per mérita sancti Joánnis Apóstoli et Evangelístæ, omnes in te credéntes et de cálice isto bibéntes benedicántur, et protegántur. Et sicut beátus Joánnes de cálice bibens venénum, illæsus omníno permánsit, ita omnes, hac die in honórem beáti Joánnis de cálice isto bibéntes, méritis ipsíus ab omni ægritúdine venéni, et nóxiis quibúsvis absolvántur, et córpore ac ánima se offeréntes, ab omni culpa liberéntur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Béne ✠ dic, Dómine, hanc creatúram potus: ut

sit remédium salutáre ómnibus suméntibus : et præsta per invocatiónem sancti nóminis tui ; ut quicúmque ex eo gustáverint, tam ánimæ quam córporis sanitátem te donánte percipiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Concludendo :

Et benedíctio Dei omnipoténtis, Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, descéndat super hanc creatúram vini, et cujúslibet potus, et máneat semper. Amen.

Postremo aqua benedicta aspergat.

¶ Quod si benedictio illa fiat privatim extra Missam, Sacerdos, superpelliceo et stola indutus, eam conficiat modo superius tradito.

ALIA BENEDICTIO VINI

IN FESTO S. JOANNIS APOST. ET EVANG.

Approbata pro Archidiœcesi Coloniensi.

In fine Missæ post Evangelium sancti Joannis, scilicet In princípio, dicitur :

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit : * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ : * propter nomen suum.

Nam et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala : * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculus tuus : * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam : * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum : * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me : * ómnibus diébus vitæ meæ.

Et ut inhábitem in domo Dómini : * in longitúdinem diérum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Nihil profíciat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Et si mortíferum quid bíberint.
℟. Non eis nocébit.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : qui Fílium tuum tibi coætérnum et consubstantiálem de cælis descéndere, et de sacratíssima Vírgine María in hoc témpore plenitúdinis incarnári temporáliter voluísti, ut ovem pérditam et errántem quǽreret, et in húmeris própriis ad ovíle reportáret; nec non ut eum, qui in latrónes íncidit, a vúlnerum suórum dolóre, infúndens ipsi vinum et óleum, curáret; béne ✠ dic et sancti ✠ fica hoc vinum : quod de vite in potum hóminum produxísti, et præsta : ut quisquis in hac sacra solemnitáte de eo súmpserit vel bíberit, salútem ánimæ et córporis consequátur : et si in peregrinatióne fúerit, ab eódem, tua grátia mediánte, confortétur; ut via ejus in omni prosperitáte dirigátur. Per eúmdem Dóminum.

Alia Oratio.

DÓMINE Jesu Christe, qui te vitem veram, et sanctos Apóstolos tuos pálmites appellári, et de ómnibus te diligéntibus víneam eléctam plantáre voluísti; béne ✠ dic hoc vinum, et virtútem ei tuæ benedictiónis infúnde : ut quicúmque ex eo súmpserit vel bíberit, intercedénte dilécto discípulo tuo Joánne Apóstolo et Evangelísta, síngulis morbis et venénis pestíferis effugátis, sanitátem inde córporis et ánimæ consequátur : Qui vivis et regnas.

Alia Oratio.

DEUS, qui humáno géneri panem in cibum, et vinum in potum procreásti, ut panis corpus confórtet, et vinum cor hóminis lætíficet; quique beáto Joánni prædiléctο discípulo tuo tantam grátiam contulísti, ut non solum háustum venéni illǽsus eváderet, sed étiam in tua virtúte venéno prostrátos a morte resuscitáret : præsta ómnibus hoc vinum bibéntibus, ut spirituálem lætítiam et vitam cónsequi mereántur ætérnam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. ℟. Amen.

BENEDICTIO AURI, MYRRHÆ ET THURIS

IN DIE EPIPHANIÆ

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

SÚSCIPE, sancte Pater, a me indigno fámulo tuo hæc múnera, quæ in honórem nóminis tui sancti, et in títulum omnipoténtiæ tuæ majestátis, humíliter tibi óffero; sicut suscepísti sacrifícium Abel justi, et sicut éadem múnera a tribus Magis tibi quondam offeréntibus suscepísti.

Exorcízo te, creatúra áuri, myrrhæ et thuris, per

Patrem ✠ omnipoténtem, per Jesum Christum ✠ Filium ejus unigénitum, et per Spíritum sanctum ✠ Paráclitum : ut a te discédat omnis fraus, dolus, et nequítia diáboli, et sis remédium salutáre humáno géneri contra insídias inimíci; et quicúmque divíno freti auxílio te in suis lóculis, dómibus, aut circa se habúerint, per virtútem et mérita Dómini et Salvatóris nostri, ac intercessiónem ejus sanctíssimæ Genitrícis et Vírginis Maríæ, ac eórum, qui hódie simílibus munéribus Christum Dóminum veneráti sunt, omniúmque Sanctórum, ab ómnibus perículis ánimæ et córporis liberéntur, et bonis ómnibus pérfrui mereántur. ℟. Amen.

Deus invisíbilis et intermінábilis, pietátem tuam per sanctum et treméndum Fílii tui nomen, supplíciter deprecámur : ut in hanc creatúram áuri, thuris, myrrhæ bene ✠ dictiónem ac operatiónem tuæ virtútis infúndas : ut qui ea penes se habúerint, ab omni ægritúdinis et læsiónis incúrsu tuti sint; et omnes morbos córporis et ánimæ effúgiant, nullum dominétur eis perículum, et læti, ac incólumes tibi in Ecclésia tua desérviant : Qui in Trinitáte perfécta vivis et regnas Deus per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea aspergantur aqua benedicta.

Et benedíctio Dei omnipoténtis, Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, descéndat super hanc creatúram áuri, thuris et myrrhæ, et máneat semper. ℟. Amen.

BENEDICTIO CRETÆ

IN FESTO EPIPHANIÆ

Bene ✠ dic, Dómine Deus, creatúram istam cretæ : ut sit salutáris humáno géneri; et præsta per invocatiónem nóminis tui sanctíssimi, ut quicúmque ex ea súmpserint, vel in ea

in domus suæ portis scripserint nómina sanctórum tuórum Gáspari, Melchióris et Baltássar, per eórum intercessiónem et mérita, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO DOMORUM

IN FESTO EPIPHANIÆ

In ingressu : ℣. Pax huic dómui.

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Antiphona. Ab Oriénte venérunt Magi in Béthlehem, adoráre Dóminum : et apértis thesáuris suis pretiósa múnera obtulérunt, áurum Regi magno, thus Deo vero, myrrham sepultúræ ejus. Allelúia.

Canticum Beatæ Mariæ Virginis.
Luc. cap. I. v. 46.

MAGNÍFICAT * ánima mea Dóminum.

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede : * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis : * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sǽcula.

Glória Patri. Sicut erat.

Interea aspergitur, et incensatur domus, et in fine repetitur Antiphona : Ab Oriénte venérunt, etc.

Pater noster, etc. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Omnes de Saba vénient.

℟. Aurum et thus deferéntes.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum géntibus stella duce revelásti : concéde propítius ; ut qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contemplándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Responsorium. Illumináre, illumináre Jerúsalem, quia venit lux tua : et glória Dómini super te orta est, Jesus Christus ex María Vírgine.

℣. Et ambulábunt gentes in lúmine tuo : et reges in splendóre ortus tui.

℟. Et glória Dómini super te orta est.

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine Deus omnípotens, locum istum (vel domum istam) : ut sit in eo (vel in ea) sánitas, cástitas, victóriæ virtus, humílitas, bónitas et mansuetúdo, plenitúdo legis, et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spirítui sancto ; et hæc benedíctio máneat super hunc locum (vel super hanc domum), et super habitántes in eo (vel in ea). Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO CANDELARUM

IN FESTO S. BLASII EPISCOPI ET MARTYRIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNÍPOTENS et mitíssime Deus, qui ómnium mundi rerum diversitátes solo Verbo creásti, et ad hóminum reformatiónem illud idem Verbum, per quod facta sunt ómnia, incarnári voluísti : qui magnus es, et imménsus, terríbilis atque laudábilis, ac fáciens mirabília : pro cujus fídei confessióne gloriósus Martyr et Póntifex Blásius, diversórum tormentórum génera non pavéscens, martýrii palmam felíciter est adéptus : quique eídem, inter cǽteras grátias, hanc prærogatívam contulísti, ut quoscúmque gútturis morbos tua virtúte curáret; majestátem tuam supplíciter exorámus, ut non inspéctu reátus nostri, sed ejus placátus méritis et précibus, hanc ceræ creatúram bene ✠ dícere, ac sanctificáre tua venerábili pietáte dignéris, tuam grátiam infundéndo; ut omnes, quorum colla per eam ex bona fide tacta fúerint, a quocúmque gútturis morbo ipsíus passiónis méritis liberéntur, et in Ecclésia sancta tua sani et hílares tibi gratiárum réferant actiónes, laudéntque nomen tuum gloriósum, quod est benedíctum in sǽcula sæculórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

Deinde Sacerdos terminata Missa, deposita casula, et

manipulo, accensis duobus cereis, ac in modum crucis aptatis, apponens illos sub mento gutturi cujusvis benedicendorum, ipsis ante Altare genuflectentibus, dicat :

Per intercessiónem sancti Blásii, Epíscopi et Mártyris, líberet te Deus a malo gútturis, et a quólibet álio malo. In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

BENEDICTIO HERBARUM

IN FESTO ASSUMPTIONIS B. MARIÆ VIRGINIS

Absoluta aspersione, si Festum venerit in Dominica, alioquin immediate ante majorem Missam, Officians ante Altare, conversus ad populum tenentem herbas, vel fructus, incipit voce intelligibili :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

Deinde dicat :

Psalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion : * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium fínium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia : * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur gentes, et timébunt qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni et véspere delectábis.

Visitásti terram et inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ : * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa desérti : * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto : * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Dóminus dabit benignitátem.

℟. Et in terra nostra dabit fructum suum.

℣. Rigans montes de superióribus suis.

℟. De fructu óperum tuórum satiábitur terra.

℣. Prodúcens fœnum juméntis.

℟. Et herbam servitúti hóminum.

℣. Ut edúcas panem de terra.

℟. Et vinum lætíficet cor hóminis.

℣. Ut exhílaret fáciem in óleo.

℟. Et panis cor hóminis confírmet.

℣. Misit verbum suum, et sanávit eos.

℟. Et erípuit eos de ómnibus interitiónibus eórum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui cælum, terram, mare, visibília et invisibília, verbo tuo ex níhilo creásti, quique herbas, arborésque ad usus hóminum animaliúmque terram gígnere, et unumquódque juxta seméntem in semetípso fructum habére præcepísti; atque non solum ut herbæ animántibus ad victum, sed ægris étiam corpóribus prodéssent

ad medicaméntum, tua ineffábili pietáte concessísti: te súpplici mente et ore deprecámur, ut has divérsi géneris herbas et fructus tua cleméntia bene ✠ dícas, et supra naturálem a te índitam virtútem, eis benedictiónis tuæ novæ grátiam infúndas; ut ad usum homínibus et juméntis in nómine tuo applicátæ, ómnium morbórum et adversitátum efficiántur præsídium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui per Móysen fámulum tuum mandásti fíliis Israël, ut manípulos novórum frúctuum benedicéndos deférrent ad sacerdótes, tolleréntque fructus árboris pulchérrimæ, et lætaréntur coram te Dómino Deo suo : adésto propítius invocatiónibus nostris, et infúnde tuæ bene ✠ dictiónis abundántiam super nos, et super manípulos novárum frugum, novárum herbárum, et frúctuum collectiónem, quæ cum gratiárum actióne tibi repræsentámus, et in nómine tuo in hac solemnitáte bene ✠ dícimus; et concéde, ut homínibus, pecóribus, pecúdibus et juméntis contra morbos, pestes, úlcera, malefícia, incantatiónes, venefícia serpéntum, et aliórum venenosórum animálium et bestiárum morsus, nec non quæcúmque venéna, remédium præstent : atque contra diabólicas illusiónes, et machinatiónes, et fráudes tutámen ferant, in quocúmque loco pósitum vel portátum aut hábitum áliquid ex eis fúerit : quátenus cum manípulis bonórum óperum, méritis beátæ Maríæ Vírginis, cujus Assumptiónis festum cólimus, quo ipsa assúmpta est, súscipi mereámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui virgam Jesse, Genitrícem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, hodiérna die ad cælórum fastígia ídeo evexísti, ut per ejus suffrágia et patrocínia fructum ventris illíus, eúmdem Fílium tuum, mortalitáti nostræ communicáres : te súpplices exorámus; ut ejúsdem Fílii tui virtúte, ejúsque Genitrícis glorióso patrocínio, istórum terræ frúctuum præsídiis per temporálem ad ætérnam salútem disponámur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Et benedíctio Dei omnipoténtis, Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, descéndat super has creatúras, et máneat semper. ℟. Amen.

Postea herbæ aqua benedicta aspergantur et thurificentur.

BENEDICTIO SEMINUM ET SEGETUM

IN FESTO NATIVITATIS B. M. V.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, sempitérne Deus : pétimus ac rogámus, ut hos fructus ségetum ac séminum tuis serénis óculis, hilaríque vultu adspícere dignéris : et sicut testátus es Móysi fámulo tuo in terra Ægýpti, dicens : Dic fíliis Israël, cum ingréssi fúerint terram promissiónis, quam eis dabo, ut primítias frúctuum suórum ófferant sacerdótibus, et erunt benedícti; sic et nos

rogámus te Dómine, ut per auxílium misericórdiæ tuæ emíttas super hunc fructum ségetum déxteræ tuæ bene ✠ dictiónem, quem ad exhibéndum proférre dignéris, ut non súbruat grando, nec äëris inundátio extérminet, sed semper incólumis permáneat, propter usum animárum et córporum, et ad bene abundántem et plenissimam maturitátem perdúcere dignéris : Qui in Trinitáte perfécta vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, cæléstis verbi seminátor et cultor, qui nostri cordis áream spiritálibus rastris exérces : adésto propítius précibus nostris, et super agros, quibus si fúerint sémina ínsita, tuam largam benedictiónem infúnde, ac ab eis omnem vim procellárum grátia tuæ defensiónis avérte; ut omnis hic fructus et tua bene ✠ dictióne repleátur, et ad hórrea sine impediménto pervéniat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta, et, si fieri potest, thurificentur.

BENEDICTIO INSTRUMENTORUM ORGANI

IN ECCLESIA

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus : * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus : * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ : * laudáte eum in psaltério et cíthara.

Laudáte eum in týmpano et choro : * laudáte eum in chordis et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus, laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis : * omnis spíritus láudet Dóminum.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Laudáte Dóminum in týmpano et choro.
℟. Laudáte eum in chordis et órgano.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui per Móysen fámulum tuum tubas ad canéndum super sacrifíciis, nómini tuo offeréndis, fácere præcepísti, quique per fílios Israël in tubis et cýmbalis láudem tui nóminis decantári voluísti : béne ✠ dic, quǽsumus, hoc instruméntum órgani, cúltui tuo dedicátum; et præsta, ut fidéles tui in cánticis spirituálibus jubilántes in terris, ad gáudia ætérna perveníre mereántur in cælis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

BENEDICTIO VEXILLI PROCESSIONALIS

CUJUSLIBET SOCIETATIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, cujus Ecclésia est véluti castrórum ácies ordináta : béne ✠ dic hoc vexíllum; ut omnes sub eo tibi Dómino Deo exercítuum militántes, per intercessiónem beáti N. (vel beátæ N.) inimícos suos visíbiles et invisíbiles in hoc sǽculo superáre, et post victóriam in cælis triumpháre mereántur. Per te, Jesu Christe, qui

vivis et regnas cum Deo Patre et Spíritu sancto, in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde Vexillum aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO METALLI PRO CAMPANA

DUM ÆRE CONFLATUR

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DÓMINE Deus omnípotens, qui creatúris étiam inanimátis hunc honórem tríbuis, ut ad cultum tuum destinéntur : tuam, quǽsumus, bene ✠ dictiónem effúnde super hoc metállum; et præsta, ut cum jam in rívulos ignítos prófluet, tua dirigénte déxtera et protegénte grátia, apte et conveniénter disponátur ad efformándum tintinnábulum, quo (vel efformánda tintinnábula, quibus) fidéles ad láudem et glóriam nóminis tui in ecclésia congregéntur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Fornacem aspergit aqua benedicta.

Postquam autem feliciter completum fuerit opus, Sacerdos dicit :

Psalmus 116.

LAUDÁTE Dóminum, omnes gentes : * laudáte eum, omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus : * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Postea adjungit Orationem sequentem :

Orémus.

ACTIÓNES nostras, quǽsumus Dómine, adspirándo prǽveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta

nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO DOMUS SCHOLARIS

NOVITER ERECTÆ

Die Dominicali vel Festivali, a Curato, et Patrono constituta et rite promulgata, Officians et qui adsunt sacerdotes et ministri, in domo parochiali, vel, si in loco, ubi schola benedicenda sit, domus parochialis non fuerit, in aliqua alia decenti domo, paramentis coloris albi induti, omnibus bene paratis, hora statuta, præcedente scholari juventute cum vexillo suo, choro et subdiacono cum Cruce, et sequente Patrono vel ejus commissario, cum reliquis fidelibus ad hanc solemnitatem invitatis, bono ordine in solemni processione, sub pulsu campanarum et cantu Litaniarum ad omnes Sanctos vel piorum hymnorum, ex domo parochiali in ecclesiam se conferunt, ubi Officians ad aram majorem, in infimo gradu genuflexus, tono consueto intonat sequentem Hymnum. Quod si vero ecclesia nulla sit in loco, sequentia dicantur in domo, e qua egrediuntur.

Veni Creátor Spíritus : quem chorus prosequitur : **Mentes tuórum vísita, * Imple supérna grátia, * Quæ tu creásti péctora.**

Qui díceris Paráclitus, * Altíssimi donum Dei, * Fons vivus, ignis, cáritas, * Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere, * Dígitus Patérnæ déxteræ, * Tu rite promíssum Patris, * Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus, * Infúnde amórem córdibus, * Infírma nostri córporis * Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius, * Pacémque dones prótinus : * Ductóre sic te prævio * Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem, * Noscámus atque

Filium : * Teque utriúsque Spíritum * Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória, * Ejúsque soli Fílio, * Cum Spíritu Paráclito, * Nunc et per omne sǽculum. Amen.

Tempore Paschali :

Deo Patri sit glória, * Et Fílio, qui a mórtuis * * Surréxit, ac Paráclito, * In sæculórum sǽcula. Amen.

Hoc finito cantatur :

℣. Kýrie eléison.
℟. Christe eléison.
℣. Kýrie eléison. Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Deus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum : purífica per infusiónem sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri; ut hanc nostram benedictiónem digne perfícere, et tuis fidélibus perínde optátam salútem procuráre valeámus.

Actiónes nostras, quǽsumus Dómine, adspirándo prǽveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Sínite párvulos veníre ad me.
℟. Tálium est enim regnum cælórum.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, te supplíciter deprecámur, ut respícere dignéris super infántulos tuos : infúnde in corda eórum grátiam Spíritus sancti; ut per eúmdem illumináti et edócti sciant, quid accéptum sit coram te omni témpore, et profíciant sapiéntia, ætáte et grátia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
Diaconus : ℣. Procedámus in pace.
℟. In nómine Christi. Amen.

Nunc Officians in processione solemni, sub cantu scholaris juventutis et pulsu campanarum, vadit ad Scholam benedicendam. Quo cum pervenerit Officians, stans ante januam exteriorem, cantat solus :

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Tunc intonat Antiphonam : **Aspérges me.** Et chorus prosequitur tono Psalmi :

Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Miserére mei Deus : secúndum magnam misericórdiam tuam.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc et semper : et in sǽcula sæculórum. Amen.

Deinde repetitur Antiph. : **Aspérges me Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.**

Interim dum hæc cantantur, Officians aspergit parietes exteriores saltem in anteriori parte aqua benedicta.

His finitis, Officians cantat :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, qui sacerdótibus tuis tantam præ cæteris grátiam contulísti, ut quidquid in tuo nómine digne, perfectéque ab iis ágitur, a te fíeri credátur : quæsumus imménsam cleméntiam tuam; et quidquid modo visitatúri sumus, vísites, et quidquid benedictúri sumus, bene ✠ dicas, sitque ad nostræ humilitátis intróitum, Sanctórum tuórum méritis, fuga inimíci, Angeli pacis ingréssus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, per intercessiónem sanctórum Ignátii et Aloísii béne ✠ dic domum istam, béne ✠ dic intróitum nostrum, béne ✠ dic ingréssum pedum nostrórum : sicut dignátus es domum Patriarchárum Abraham, Isaac, et Jacob benedícere. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Nunc sequitur ingressus. Officians intrando amplius Scholæ cubiculum, cantat :

℣. Pax huic dómui.

Chorus respondet :

℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Progrediens cum Clero et choro ad mensam linteo albo tectam, in qua inter duos cereos accensos Crucifixi imago est posita, cantat :

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et míttere dignéris sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, fóveat, prótegat, vísitet, atque deféndat omnes habitántes, docéntes et discéntes in hoc habitáculo. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

DÓMINE Jesu Christe, qui discípulis tuis dixísti : In quamcúmque domum intravéritis, salutáte eam, dicéntes : Pax huic dómui; véniat, quǽsumus, pax illa super hanc domum, instituéndæ juventúti destinátam, et super omnes habitántes, docéntes et discéntes in ea; et eos, Dómine, ab omni infirmitáte erípere, et liberáre dignéris : reple docéntes in ea spíritu sciéntiæ, sapiéntiæ, et timóris tui; reple discéntes in ea grátia tua, ut, quæ salutáriter et utíliter edocéntur, intelléctu cápiant, corde retíneant, ópere exsequántur, et in ómnibus nomen tuum honorificétur. Ad intróitum ergo nostrum bene ✠ dícere, et sanctificáre dignéris hanc scholam, et intra paríetes domus istíus Angeli tuæ lucis hábitent, eámque et in ea habitántes, docéntes et discéntes custódiant. Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea Officians intonat Antiphonam : Aspérges me, et chorus prosequitur, ut supra, pag. 28*. Interim fit aspersio cubiculi aqua benedicta. Reversus ad mensam Officians imponit thus in thuribulum, et benedicit illud, dicens :

Per intercessiónem sancti Michaélis Archángeli, stantis a dextris altáris incénsi, et ómnium sanctórum Angelórum, incénsum istud dignéris, Dómine, bene ✠ dícere, et in odórem suavitátis accípere. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Hoc dicto, sumit Officians thuribulum, et incensat cubiculum, choro cantante tono Psalmi :

Incénsum istud, a te benedíctum, ascéndat ad te, Dómine : et descéndat super nos misericórdia tua.

Psalmus 140.

DIRIGÁTUR, Dómine, orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo : * elevátio mánuum meárum, sacrifícium vespertínum.

Pone Dómine custódiam ori meo : * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declinet cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Glória Patri. Sicut erat.

Incensatione peracta, Officians stans coram imagine Crucifixi, cantat :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Vísita, quǽsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui omnes hic habitántes, docéntes et discéntes in pace custódiant, et benedíctio tua super illos sit semper.

Béne ✠ dic, Dómine, domum istam, et sit ibi sánitas, sánctitas, virtus et glória, humílitas, bónitas, mansuetúdo, lénitas, docílitas, et plenitúdo legis, obediéntia et gratiárum áctio Deo Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Et hæc benedíctio sit super hanc domum et locum istum : atque super omnes habitántes, docéntes et discéntes in eo descéndat septifórmis grátia Spíritus sancti. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Officians nunc affigit sanctam Crucem in loco apto cubiculi, dicendo :

Signum salútis impóne Dómine super hanc domum : et non permíttas introíre in eam ángelum percutiéntem. In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Versus Crucem :

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui in omni loco dominatiónis tuæ totus assístis, solus operáris : adésto supplicatiónibus nostris, ut hujus domus sis protéctor, et nulla hic nequítia contráriæ potestátis obsístat; sed in virtúte sanctæ crucis et operatióne Spíritus sancti fiat tibi hic purum servítium, et

devóta libértas exsistat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Adésto nobis, Dómine Deus noster : et eos qui in sanctæ crucis præsídio confídunt, perpétuis defénde auxíliis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tandem benedicit Officians cubiculo et omnibus præsentibus manu dextera, formans signum crucis, et dicens :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, descéndat super hanc domum, super omnes habitántes, docéntes et discéntes in ea, super nos omnes, et máneat semper. ℟. Amen.

His finitis sub cantu juventutis et pulsu campanarum processionaliter fit reditus in Ecclesiam statuto ordine, ubi celebratur Missa conveniens Officio diei.

BENEDICTIO PRIMARII LAPIDIS ÆDIFICII

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, a quo omne bonum sumit inítium, et semper ad potióra progrédiens pércipit increméntum : concéde quæsumus, supplicántibus nobis ; ut quod ad láudem nóminis tui inchoáre aggrédimur, ætérno tuæ patérnæ sapiéntiæ múnere perducátur ad términum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO VIÆ FERREÆ ET CURRUUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui ómnia eleménta ad tuam glóriam, utilitatémque hóminum condidísti : dignáre, quǽsumus, hanc viam férream, ejúsque instruménta bene ✠ dícere, et benígna semper tua providéntia tuéri; ut dum fámuli tui velóciter próperant in via, in lege tua ambulántes, et viam mandatórum tuórum curréntes, ad cæléstem pátriam felíciter perveníre váleant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Propitiáre Dómine Deus supplicatiónibus nostris, et béne ✠ dic currus istos déxtera tua sancta : adjúnge ad ipsos sanctos Angelos tuos, ut omnes qui in eis vehéntur, líberent et custódiant semper a perículis univérsis : et quemádmodum viro Æthíopi super currum suum sedénti, et sacra elóquia legénti, per Levítam tuum Philíppum fidem et grátiam contulísti; ita fámulis tuis viam salútis osténde, qui tua grátia adjúti, bonísque opéribus júgiter inténti, post omnes viæ et vitæ hujus varietátes, ætérna gáudia cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergat viam et currus aqua benedicta.

BENEDICTIO PONTIS NOVI

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris : et pontem istum, et omnes qui per eum transíbunt, bene ✠ dícere dignáre; ut inter próspera

hujus mundi et advérsa tuo semper protegántur auxílio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Exáudi nos, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : et míttere dignáre sanctum Angelum tuum de cælis, qui custódiat, vísitet, et deféndat pontem istum, et omnes qui per eum transíbunt. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergat aqua benedícta.

BENEDICTIO FONTIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Súpplices deprecámur, Dómine, cleméntiam pietátis tuæ : ut aquam fontis hujus cæléstì benedictióne sancti ✠ fices, et ad commúnem vitæ usum concédas esse salúbrem ; et ita omnem diabólicæ tentatiónis incúrsum inde fugáre dignéris, ut quicúmque ex eo háuserint vel bíberint, vel in quibuscúmque necessáriis úsibus háusta aqua usi fúerint, totíus virtútis ac sanitátis dulcédine perfruántur, tibíque sanctificatóri et salvatóri ómnium Dómino grátias ágere mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Fontem aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO PUTEI

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui in hujus pútei altitúdinem per crepídinem fistulárum cópiam aquárum manáre jussísti : præsta; ut te juvánte atque bene ✠ dicénte per nostræ officium functiónis, repúlsis hinc phantasmáticis collusiónibus, ac diabólicis insídiis, purificátus atque emundátus semper hic púteus persevéret. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Puteum aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO IGNIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, lumen indefíciens, qui es cónditor ómnium lúminum : novum hunc ignem sancti ✠ fica; et præsta; ut ad te, qui es lumen indefíciens, puris méntibus, post hujus sǽculi calíginem pervenire valeámus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO FORNACIS CALCARIÆ

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens ætérne Deus, a quo ómnia creáta procédunt, et qui mirábili dispositióne bonitátis tuæ eis tríbuis ad usum hóminum inservíre;

qui olim altáre tuum de lapídibus constrúctum calce levigáre jussísti, ut per Deuteronómium in eo scriptum tuórum servarétur memória mandatórum : te súpplices exorámus, béne ✠ dic hanc fornácem, et ab ea longe repúlsa omni versútia diabólicæ fráudis, fructuósam reddas illam et aptam; ut per ignem vim virtútis suæ exercéntem aptatóres hujus óperis de tua benignitáte calcem recípiant congruéntem; quibus étiam tríbue, ut in eis simul crescat tuæ grátiæ salutáris augméntum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO FORNACIS FUSORIÆ METALLICÆ

VEL COCTORIÆ LATERUM ET TEGULARUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens ætérne Deus, a quo ómnia creáta procédunt, et qui mirábili dispositióne bonitátis tuæ eis tríbuis ad usum hóminum inservíre; qui modo coércens vim flammárum tres púeros in camíno ignis illǽsos custodísti, et modo illam adáugens viros illos, qui sanctos míserant in fornácem, consumpsísti : te súpplices exorámus, béne ✠ dic hunc clíbanum, et ab eo longe repúlsa omni versútia diabólicæ fráudis, fructuósum reddas illum et aptum; ut per ignem vim virtútis suæ exercéntem aptatóres hujus óperis metálli matériam recípiant congruéntem (vel láterum vel tegulárum cópiam recípiant congruéntem) : quibus étiam tríbue, ut in eis simul

crescat tuæ grátiæ salutáris augméntum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergat fornacem aqua benedicta.

BENEDICTIO SEMINUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Te rogámus, Dómine, ac pétimus : ut hos fructus séminum bene ✠ dícere, plácido lenis áuræ afflátu fovére, rore cælésti fœcundáre, et incólumes propter usum animárum et córporum ad pleníssimam maturitátem perdúcere dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO HORREI SEU SEGETUM DEMESSARUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui de rore cæli abundántiam, et de pinguédine terræ vitæ substántiam homínibus conférre non désinis : piíssimæ majestáti tuæ pro colléctis frúctibus grátias ágimus, tuam cleméntiam exorántes ; ut has ségetes, quas de benignitáte tua suscépimus, bene ✠ dícere, conserváre, et ab omni noxa deféndere dignéris ; simúlque concéde, ut quorum in bonis replésti desidérium, de tua custódia gloriéntur, misericórdias tuas sine fine colláudent, et sic tránseant per bona tem-

porália, ut non amíttant ætérna. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deínde aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO PISTRINI

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui in pœnam peccáti dixísti : In sudóre vultus tui vescéris pane tuo; béne ✠ dic pistrínum istud, quod ad teréndum fruméntum eréctum est, ut inde panis conficiátur ad nostram sustentatiónem, Angelúmque lucis ac defensiónis ei assignáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO ADULTI ÆGROTANTIS

Sacerdos cubiculum ægrotantis ingrediens dicat :

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Et continuo ad infirmum accedens subjungat :

℣. Adjutórium nostrum ✠ in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Intróeat, Dómine Jesu Christe, domum hanc ad nostræ humilitátis ingréssum pax et misericórdia tua : effúgiat ex hoc loco omnis nequítia dæmonum, adsint Angeli pacis, domúmque hanc

déserat omnis maligna discórdia. Magnífica, Dómine, super nos nomen sanctum tuum : et bénedic nostræ conversatióni : Qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu sancto in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus.

Réspice Dómine fámulum tuum (vel fámulam tuam) in infirmitáte córporis laborántem, et ánimam réfove quam creásti : ut castigatiónibus emendátus (vel emendáta), contínuo se séntiat tua miseratióne salvátum (vel salvátam). Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Miséricors Dómine, fidélium consolátor, quǽsumus imménsam pietátem tuam, ut ad intróitum humilitátis nostræ hunc fámulum tuum (vel hanc fámulam tuam) super lectum dolóris sui jacéntem, visitáre dignéris, sicut socrum Simónis visitásti : propítius adésto ei Dómine, quátenus prístina sanitáte recépta, gratiárum tibi, in Ecclésia tua, réferat actiónes : Qui vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde, extendens dexteram versus caput ægroti, dicat :

Dóminus Jesus Christus apud te ✠ sit, ut te deféndat : intra te ✠ sit, ut te consérvet : ante te ✠ sit, ut te ducat : post te ✠ sit, ut te custódiat : super te ✠ sit, ut te benedícat : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii ✠, et Spíritus sancti, descéndat super te, et máneat semper.
℟. Amen.

Demum aspergat infirmum aqua benedicta.

EADEM BENEDICTIO PRO PLURIBUS INFIRMIS

Sacerdos cubiculum ægrotantium ingrediens dicat :

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Et continuo ad infirmos accedens subjungat :

℣. Adjutórium nostrum ✠ in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Introéat, Dómine Jesu Christe, domum hanc ad nostræ humilitátis ingréssum pax et misericórdia tua : effúgiat ex hoc loco omnis nequítia dæmonum, adsint Angeli pacis, domúmque hanc déserat omnis malígna discórdia. Magnífica Dómine super nos nomen sanctum tuum : et bénedic nostræ conversatióni : Qui sanctus et pius es, et pérmanes cum Patre et Spíritu sancto in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus.

Réspice Dómine fámulos tuos (vel fámulas tuas) in infirmitáte córporis laborántes, et ánimas réfove quas creásti : ut castigatiónibus emendáti (vel emendátæ), contínuo se séntiant tua miseratióne salvátos (vel salvátas). Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Misericors Dómine, fidélium consolátor, quǽsumus imménsam pietátem tuam, ut ad intróitum humilitátis nostræ hos fámulos tuos (vel has fámulas tuas) super lectum dolóris sui jacéntes, visitáre dignéris, sicut socrum Simónis visitásti : propítius adésto eis Dómine, quátenus pristína sanitáte recépta, gratiárum tibi, in Ecclésia tua, réferant

actiónes : Qui vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde, extendens dexteram versus ægrotos, dicat :

Dóminus Jesus Christus apud vos ✠ sit, ut vos defendat : intra vos ✠ sit, ut vos consérvet : ante vos ✠ sit, ut vos ducat : post vos ✠ sit, ut vos custódiat : super vos ✠ sit, ut vos benedícat : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii ✠, et Spíritus sancti, descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

Demum aspergat infirmos aqua benedicta.

BENEDICTIO MULIERIS PRÆGNANTIS

IN PERICULIS PARTUS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Salvam fac ancíllam tuam.
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Esto illi Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in ea.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Mitte ei Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eam.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre

unitátem : quǽsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte hæc fámula tua N. ab ómnibus semper muniátur advérsis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine Deus, ómnium Creátor, fortis et terríbilis, justus et miséricors, qui solus bonus et pius es; qui de omni malo liberásti Israël, fáciens tibi patres nostros diléctos, et sanctificásti eos manu Spíritus tui; qui gloriósæ Vírginis Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto cooperánte præparásti; qui Joánnem Baptístam Spíritu sancto replésti, et in útero matris exsultáre fecísti : áccipe sacrifícium cordis contríti, ac fervens desidérium fámulæ tuæ N., humíliter supplicántis pro conservatióne prolis, quam ei dedísti concípere : custódi partem tuam, et ab omni dolo et injúria duri hostis defénde; ut obstetricánte manu misericórdiæ tuæ fœtus ejus ad lucem próspere véniat, ac sanctæ generatióni servétur, tibíque in ómnibus júgiter desérviat, et vitam cónsequi mereátur ætérnam. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat, etc. ℟. Amen.

Deinde Mulier aspergatur aqua benedicta, et interim dicatur :

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.
Glória Patri. Sicut erat.
℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu.
℟. Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Vísita, quǽsumus Dómine, habitatiónem istam, et omnes insídias inimíci ab ea, et a præsénti fámula tua N. longe repélle : Angeli tui sancti hábitent in ea, qui eam et ejus prolem in pace custódiant, et bene ✠ díctio tua sit super eam semper. Salva eos, omnípotens Deus, et lucem eis tuam concéde perpétuam. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti, descéndat super te, et prolem tuam, et máneat semper. ℟. Amen.

BENEDICTIO INFANTIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Deus noster miserétur.
℟. Custódiens párvulos Dóminus.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ante ómnia sǽcula génitus, in témpore tamen

infans esse voluísti, et hujus ætátis díligis innocéntiam; qui párvulos tibi oblátos amánter compléxus es, iisque benedixísti : infántem istum prǽveni in benedictiónibus dulcédinis, et præsta, ne malítia mutet intelléctum ejus; eíque concéde, ut profíciens ætáte, sapiéntia et grátia, tibi semper placére váleat: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde infantem aspergat aqua benedicta in modum crucis, dicens :

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii ✠, et Spíritus sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

¶ Si fuerint plures, Oratio et Benedictio dicantur in numero plurali.

BENEDICTIO PUERI

AD OBTINENDAM SUPER IPSUM MISERICORDIAM DEI

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui dixísti : Sínite párvulos veníre ad me, tálium est enim regnum cælórum; super hunc púerum tuum virtútem bene✠dictiónis tuæ infúnde, ac ad Ecclésiæ et paréntum illíus fidem ac devotiónem réspice; ut virtúte ac sapiéntia apud Deum et hómines profíciens, ad optátam pervéniat senectútem, et salútem consequátur ætérnam : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum : * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus, * et super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cælo, et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stércore érigens páuperem :

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. *dicitur secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

BENEDICTIO PUERORUM

CUM PRÆSERTIM IN ECCLESIA PRÆSENTANTUR

Die et hora constitutis, pueri conveniant in ecclesiam, quos ibi a parentibus vel magistris associari maxime deceret, ut in silentio et modestia facilius se componant. Quibus per ordinem dispositis, et pueris a puellis, si adsint, separatis, Sacerdos ad ipsos accedat, et brevissimo ac simplici sermone eos alloquatur, prout opportunum sibi visum fuerit.

Deinde stans versus eos dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

Antiphona. Laudáte púeri Dóminum : laudáte nomen Dómini.

Psalmus 112. incipitur a secundo versu : Sit nomen Dómini. *ut supra, p. 63*.*

Et repetitur Antiphona : Laudáte púeri Dóminum : laudáte nomen Dómini.

Qui Psalmus cum sua Antiphona, si paucis tantum, aut minus solemniter conferatur Benedictio, omitti poterit.

Finito Psalmo et repetita Antiphona, Sacerdos dicit ;

℣. Sínite párvulos veníre ad me.
℟. Tálium est enim regnum cælórum.
℣. Angeli eórum.
℟. Semper vident fáciem Patris.
℣. Nihil profíciat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui párvulos tibi oblátos et ad te veniéntes compléxus es, manúsque super illos impónens benedixísti eis, atque dixísti : Sínite párvulos veníre ad me, et nolíte prohibére eos, tálium est enim regnum cælórum, et Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei; réspice, quæsumus, ad puerórum (vel puellárum, si solæ adsunt puellæ) præséntium innocéntiam, et ad eórum paréntum devotiónem, et cleménter eos (vel eas) hódie per ministérium nostrum béne ✠ dic; ut in tua grátia et misericórdia semper profíciant, te sápiant, te díligant, te tímeant, et mandáta tua custódiant, et ad finem optátum felíciter pervéniant : per te, Salvátor mundi, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Defénde, quǽsumus Dómine, beáta María semper Vírgine intercedénte, istam ab omni adversitáte famíliam : et toto corde tibi prostrátam, ab hóstium propítius tuére cleménter insídiis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam mittere dignáris: largíre supplícibus tuis; et eórum semper protectióne deféndi, et ætérna societáte gaudére. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea manu dextera producens signum crucis super pueros, benedicit eos, dicens:

Benedícat vos Deus, et custódiat corda vestra et intelligéntias vestras, Pater, et Fílius ✠, et Spíritus sanctus. ℟. Amen.

Deinde aspergat pueros aqua benedicta in modum crucis.

BENEDICTIO PUERORUM ÆGROTANTIUM

Pueri infirmi, qui ad hunc usum rationis pervenerunt, ut ipsis præberi possit Sacramentum Extremæ Unctionis, iis adjuventur exhortationibus et precibus, quæ describuntur in Rituali Romano, ubi de visitatione et cura Infirmorum, prout feret temporis opportunitas, et eorumdem ægrotantium status.

Verum pro cæteris junioribus pueris infirmis adhiberi poterunt sequentes preces.

Sacerdos igitur infirmi cubiculum ingressus, primum dicat:

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.

Mox infirmum et lectum ejus et cubiculum aspergat nihil dicens.

Deinde dicere poterit supra infirmum Psalmum Laudáte púeri Dóminum: laudáte nomen Dómini (pag. 63*), cum Glória Patri. in fine.

Postea dicat:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Deus noster miserétur.
℟. Custódiens párvulos Dóminus.
℣. Sínite párvulos veníre ad me.
℟. Tálium est enim regnum cælórum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui cuncta adoléscunt, et per quem adúlta firmántur : exténde déxteram tuam super hunc fámulum tuum (vel hanc fámulam tuam), in ténera ætáte languéntem : quátenus vigóre sanitátis recépto, ad annórum pervéniat plenitúdinem, et tibi fidéle, gratúmque obséquium indesinénter præstet ómnibus diébus vitæ suæ. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat, etc. ℟. Amen.

Orémus.

Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui creatúræ tuæ multíplici pietáte cónsulens, non solum ánimæ sed ipsi córpori curatiónis grátiam benígnus infúndis : hunc párvulum infírmum (vel hanc párvulam infírmam) a lecto ægritúdinis érigere, et Ecclésiæ tuæ sanctæ, suísque paréntibus incólumem restitúere dignéris; ut cunctis prolongátæ sibi vitæ diébus, grátia et sapiéntia coram te et homínibus profíciens, in justítia et sanctitáte tibi sérviat, et débitas misericórdiæ tuæ réferat gratiárum actiónes. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas : concéde propítius; ut, a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita hujus púeri (vel puéllæ) muniátur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Completa Oratione ultima, Sacerdos imponat dexteram manum super caput infirmi, et dicat :

Super ægros manus impónent, et bene habébunt. Jesus, Maríæ Fílius, mundi salus et Dóminus, méritis et intercessióne sanctórum Apostolórum suórum Petri et Páuli, et ómnium Sanctórum, sit tibi clemens et propítius. Amen.

Quod sequitur Evangelium, pro temporis opportunitate et pro ægrotantis pueri parentum desiderio, Sacerdotis arbitrio dici poterit.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Initium sancti Evangélii secúndum Joánnem.
℟. Glória tibi Dómine.

Dum Sacerdos dicit **Inítium, etc.**, facit signum crucis de more super se in fronte, ore et pectore; similiter super puerum infirmum, si non potest se signare.

In princípio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt : et sine ipso factum est nihil, quod factum est : in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum : et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimónium perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntem in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot áutem recepérunt eum, dedit eis potestátem fílios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus; qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sunt. (Hic genuflectitur.) **Et Verbum caro factum est, et habitávit in nobis : et vídimus glóriam ejus, gló-**

riam quasi Unigéniti a Patre, plenum grátiæ et veritátis.

℟. Deo grátias.

Postea benedicens puerum infirmum, subjungat dicens :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii ✠, et Spíritus sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde aspergat eum aqua benedicta.

¶ Si fuerint plures infirmi in eodem cubiculo vel loco, Orationes et Benedictio prædictæ dicuntur super eos numero plurali.

BENEDICTIO VESTIUM ET CINGULI

QUÆ DEFERUNTUR IN HONOREM B. MARIÆ VIRG.

Pro benedictione Vestis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine, vestem istam, in honórem et sub protectióne beatíssimæ Vírginis Maríæ suméndam : et præsta per invocatiónem sancti tui nóminis; ut qui eam indúerit, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde vestis aspergatur aqua benedicta.

Pro benedictione Cinguli.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui ut servum redímeres, Fílium tuum per manus impiórum ligári voluísti : béne ✠ dic, quǽsumus, cíngulum istud; et præsta, ut fámulus tuus, qui eo véluti sui córporis pœnitentiáli ligámine cingétur, vinculórum ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi perpétuus exsístat amátor, tuísque semper obséquiis se alligátum esse cognóscat. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, etc.

℟. Amen.

Deinde cingulum aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO LINTEAMINUM PRO INFIRMIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui per tactum fímbrium vestimentórum tuórum mulíerem fluxu sánguinis laborántem, aliósque passim infírmos sanáre dignátus es, et per sudária, et semicínctia Apóstoli tui Páuli languóres et spíritus nequam ab infírmis eádem virtúte fugásti : præsta, quǽsumus; ut qui his vestiméntis, velis, et linteamínibus, quæ in tuo nómine bene ✠ dícimus, indúti vel opérti fúerint, sanitátem mentis et córporis percípere mereántur : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

BENEDICTIO CUJUSCUMQUE MEDICINÆ

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui mirabíliter hóminem creásti, et mirabílius reformásti, qui váriis infirmitátibus, quibus detinétur humána mortálitas, multíplici remédio succúrrere dignátus es : propítius esto invocatiónibus nostris, et sanctam tuam de cælis bene ✠ dictiónem super hanc medicínam infúnde; ut ille, qui eam súmpserit (vel hi, qui eam súmpserint), sanitátem mentis et córporis percípere mereátur (vel mereántur). Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et mox aspergat medicinam aqua benedicta.

BENEDICTIO PANIS ET PLACENTARUM

Dómine Jesu Christe, panis Angelórum, panis vivus, et ætérnæ vitæ : bene ✠ dícere dignáre panem istum, sicut benedixísti quinque panes in desérto; ut omnes ex eo digne gustántes, inde córporis et ánimæ desiderábilem percípiant sanitátem : Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.
℟. Amen.

BENEDICTIO CEREVISIÆ

Bénedic ✠ Dómine creatúram istam cerevísiæ, quam ex ádipe fruménti prodúcere dignátus es : ut sit remédium salutáre humáno géneri; et præsta per invocatiónem nóminis tui sancti, ut quicúmque ex ea bíberint, sanitátem córporis, et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO CASEI ET BUTYRI

Dignáre, Dómine Deus omnípotens, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram cásei et butýri, quam ex ádipe animálium prodúcere dignátus es : ut quicúmque ex pópulis tuis

fidélibus de eis coméderint, omni benedictióne cælésti, et grátia tua saturáti, repleántur in bonis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO LARIDI

Béne ✠ dic, Dómine, creatúram istam láridi, ut sit remédium salutáre géneri humáno : et præsta per invocatiónem tui sancti nóminis; ut quicúmque ex eo súmpserint, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO VOLUCRUM

Deus, univérsæ cónditor natúræ, qui inter cǽteras diversárum creaturárum spécies, pro humáni géneris usu étiam volatílium genus ex aqua prodúcere dignátus es; de quibus Noë ex arca egrédiens holocáustum tibi plácitum óbtulit; et qui pópulo tuo ex Ægýpto edúcto per Móysen servum tuum, munda ab immúndis ségregans, ut de iis éderent, præcéptum dedísti : te súpplices rogámus, ut has mundárum ávium carnes bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris; ut quicúmque ex iis coméderint, benedictiónis tuæ abundántia repleántur, et ad ætérnæ vitæ páscua pervenire mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO APUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui creásti cælum et terram et ómnia animália super ea et in eis exsisténtia, ut eis uteréntur hómines; quique jussísti

per minístros sacrosánctæ Ecclésiæ céreos ex opéribus apum edúctos in templo, dum sacrum perágitur ministérium, in quo confícitur et súmitur sacrosánctum corpus et sanguis Jesu Christi Fílii tui, accéndi : descéndat tua sancta bene ✠ díctio super has apes et hæc alveária; ut multíplicent, fructíficent et conservéntur ab ómnibus malis, ita ut fructus ex eis proveniéntes ad láudem tuam, Fílii et Spíritus sancti, beatissimǽque Vírginis Maríæ dispenséntur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Et alvearia aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO PECORUM ET JUMENTORUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, rex cæli et terræ, Verbum Patris, per quod ómnia facta sustentatióni nostræ trádita sunt, réspice quǽsumus humilitátem nostram : et sicut nostris labóribus et necessitátibus subventiónem tribuísti, ita tua benigníssima miseratióne, ac cælésti benedictióne, hæc pécora et arménta (hoc pecus et arméntum) bene ✠ dícere, tuéri, et custodíre, ac fámulis tuis cum temporáli provéntu grátiam perpétuam largíri dignéris ; ut cum gratiárum actióne nomen sanctum tuum laudétur et glorificétur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

BENEDICTIO EQUORUM ET ANIMALIUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, refúgium nostrum, et virtus : adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, áuctor ipse pietátis, et præsta ; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósum beátum Antónium, váriis tentatiónibus probátum, inter mundi hujus túrbines illæsum abíre fecísti : concéde fámulis tuis; ut et præcláro ipsíus proficiámus exémplo, et a præséntis vitæ perículis ejus méritis et intercessióne liberémur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Bene ✠ dictiónem tuam, Dómine, hæc animália accípiant : qua córpore salvéntur, et ab omni malo per intercessiónem beáti Antónii liberéntur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO ANIMALIUM

PESTE VEL ALIO MORBO LABORANTIUM

Sacerdos superpelliceo et stola violacea indutus, dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dómine non secúndum peccáta nostra fácias nobis.
℟. Neque secúndum iniquitátes nostras retríbuas nobis.
℣. Hómines et juménta salvábis Dómine.
℟. Quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.
℣. Aperis tu manum tuam.
℟. Et imples omne ánimal benedictióne.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui labóribus hóminum étiam de mutis animálibus solátia subrogásti : súpplices te rogámus; ut sine quibus non álitur humána condítio, nostris fácias úsibus non períre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Misericórdiam tuam, Dómine, súpplices exorámus : ut hæc animália, quæ gravi infirmitáte vexántur, in nómine tuo atque bene ✠ dictiónis virtúte sanéntur. Exstinguátur in eis omnis diabólica potéstas, nec ultérius ægrótent. Tu eis, Dómine, sis defénsor vitæ, remédium sanitátis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, etc. ℟. Amen.

Orémus.

Avérte, quæsumus Dómine, a fidélibus tuis cuncta propítius flagélla : et morbórum in animália sæviéntium depélle perníciem; ut quos mérito plectis dévios, fóveas tua miseratióne corréctos. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO PECORUM ET JUMENTORUM

GRAVI INFIRMITATE VEXATORUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Misericórdiam tuam, Dómine, súpplices exorámus : ut hæc animália quæ gravi infirmitáte vexántur, in nómine tuo, atque tuæ bene ✠ dictiónis virtúte sanéntur. Exstinguátur in eis omnis diabólica potéstas; et ne ultérius ægrótent, tu eis Dómine, sis defénsio vitæ, et remédium sanitátis. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

BENEDICTIO SALIS VEL AVENÆ

PRO ANIMALIBUS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, ómnium cónditor et conservátor, cujus in manu est ánima omnis vivéntis, et spíritus univérsæ carnis : exáudi, quǽsumus, tuórum fidélium preces, et hanc creatúram salis (vel avénæ) tua bene ✠ dictióne, tuǽque invisíbilis operatiónis virtúte perfúnde; ut animália quæ necessitátibus humánis tribúere dignátus es, cum ex eo (vel ex ea) gustáverint, ab omni morbo illǽsa reddántur, et a maligni spíritus incúrsu, te prote-

génte, custodiántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergat sal vel avenam aqua benedicta.

BENEDICTIO STABULI

EQUORUM, BOUM ET ALIORUM ARMENTORUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui Fílium tuum unigénitum, Redemptórem nostrum, in stábulo nasci, et inter duo animália in præsépio reclinári voluísti : béne ✠ dic, quǽsumus, hoc stábulum, et defénde illud ab omni nequítia vel versútia diabólicæ fráudis; ut juméntis, pecóribus, cæterísque animántibus efficiátur locus sanus, et ab omni impugnatióne secúrus. Et quóniam cognóvit bos possessórem suum, et ásinus præsépe dómini sui : misericórditer tríbue fámulis tuis, quos ad imáginem tuam creásti, páulo minus ab Angelis minuísti, et sub quorum pédibus subjecísti oves et boves univérsas, ínsuper et pécora campi : ne comparéntur juméntis insipiéntibus, et ne fiant sicut equus et mulus, quibus non est intelléctus; sed te solum Deum auctórem bonórum ómnium agnóscant, et in servítio tuo fidéles persevérent, quátenus de percéptis munéribus tibi grátias exhibéntes, benefícia potióra percípere mereántur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde, si tunc in stabulo congregata fuerint animalia, addere poterit Sacerdos sequentes Orationes : Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósum, etc., et Benedictiónem tuam, etc., uti supra in Benedictione Equorum et Animalium, pag. 74*.

Postea aspergat aqua benedicta stabulum et animalia.

BENEDICTIO AD OMNIA

Hæc benedictionis formula adhiberi potest a quovis Sacerdote pro omnibus rebus, de quibus specialis benedictio non habetur in Rituali Romano.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cujus verbo sanctificántur ómnia, benedictiónem tuam effúnde super creatúram istam (vel creatúras istas) : et præsta, ut quisquis ea (vel eis) secúndum legem et voluntátem tuam cum gratiárum actióne usus fúerit, per invocatiónem sanctíssimi Nóminis tui, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam, te auctóre, percípiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde illam (vel illas) Sacerdos aspergit aqua benedicta.

BENEDICTIONES RESERVATÆ

AB EPISCOPO VEL SACERDOTIBUS FACULTATEM HABENTIBUS FACIENDÆ

BENEDICTIO SOLEMNIOR NOVÆ CRUCIS

NOVA Crux, seu Tabula, in qua Crucifixus est depictus, hoc modo benedicetur. Paratis thure, thuribuloque cum igne, aqua benedicta, Sacerdos delegatus superpelliceo, stola, et pluviali rubri coloris indutus, stans dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

BÉNE ✠ DIC, Dómine Jesu Christe, hanc Crucem tuam, per quam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem : Qui cum Deo Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Alia Oratio. Orémus.

ROGÁMUS te, Dómine sancte, Pater omnípotens, sempitérne Deus : ut dignéris bene ✠ dícere hoc signum Crucis tuæ, ut sit remédium salutáre géneri humáno : sit solíditas fídei, proféctus bonórum óperum, redémptio animárum : sit solámen et pro-

téctio ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus.

Deinde dicit voce mediocri, extensis manibus ante pectus, Præfationem.

℣. Per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sursum corda.
℟. Habémus ad Dóminum.
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.
℟. Dignum et justum est.

Vere dignum et justum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere : Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : cujus sanctum ac terríbile Nomen, inter cǽteras visíbiles creatúras, ligna quoque fructífera laudáre ac benedícere non cessant : qui in figúram unigénitæ Sapiéntiæ tuæ ligno vitæ a princípio paradísum voluptátis ornásti, ut ejúsdem fructu, sacro mystério, Protoparéntes nostri géneris mortem cavére, et vitam admonéres obtinére perpétuam : quique nos vétitæ árboris attáctu justæ morti addíctos, ejúsdem coætérnæ tibi Sapiéntiæ, Dei et Dómini nostri Jesu Christi, innóxia morte ad vitam misericórditer revocáre dignátus es : Te súpplices exorámus, ut hoc singuláre signum, quod ad exémplum primi illíus sacratíssimi vexílli, quo pretióso Fílii tui sánguine triumphásti, fidélium tuórum devotióne compáctum, erectúmque est, cælésti tua bene✠dictióne sanctificáre dignéris; ut ómnibus hic génua flecténtibus, ac tuæ Majestáti supplicántibus, lárgior et cordis compúnctio, et admissórum indulgéntia concedátur, atque intercedénte ipsa victoriosíssima unigéniti Fílii tui passióne, et tibi plácita postuláre, et cítius váleant postuláta percípere. Da, quǽsumus,

clementíssime Pater, in quo vívimus, movémur et sumus : ut, quóties triúmphum divínæ humilitátis, quæ supérbiam nostri hostis dejécit, óculis intuémur quotiésque mente recólimus, et contra hostem ipsum fidúciam fortitúdinis, et majórem tibi devótæ humilitátis grátiam consequámur : quátenus in illo treméndo tuæ Majestátis exámine, cum paventibus eleméntis, cælorúmque commótis virtútibus, signum istud gloríficum redemptiónis nostræ apparúerit in cælo, ipsi de morte ad vitam transíre, ac perpétua beátæ resurrectiónis vidére gáudia mereámur. Quod sequitur, dicitur submissa voce legendo, ita tamen quod a circumstantibus audiri possit : Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

DEUS, qui beátæ Crucis patíbulum, quod prius erat sceléstis ad pœnam, convertísti redémptis ad vitam : concéde plebi tuæ, ejus vallári præsídio, cujus est armáta vexíllo.

SIT ei Crux fídei fundaméntum, spei suffrágium, in advérsis defénsio, in prósperis adjuvámen : sit ei in hostes victória, in civitáte custódia, in campis protéctio, in domo fultúra : ut per eam Pastor in futúro gregem consérvet incólumem, quæ nobis, Agno ✠ vincénte, convérsa est in salútem. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

SANCTÍ ✠ FICA, Dómine Jesu Christe, signáculum istud passiónis tuæ : ut sit inimícis tuis obstáculum, et credéntibus in te perpétuum efficiátur victóriæ vexíllum : Qui cum Deo Patre vivis et regnas in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Tum offertur Sacerdoti thus in navicula, quod stans benedicit, dicens :

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, cui assístit exércitus Angelórum cum tremóre, quorum servítium spirituále, et ígneum esse cognóscitur : dignáre respícere, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre hanc creatúram incénsi, ut omnes languóres, omnésque infirmitátes, atque insídiæ inimíci, odórem ejus sentiéntes, effúgiant, et separéntur a plásmate tuo; ut numquam lædátur a morsu antíqui serpéntis, quod pretióso Fílii tui sánguine redemísti. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Quo facto, Sacerdos imponit thus in thuribulum. Deinde aspergit Crucem aqua benedicta, et mox eam incensat. Tunc dicit adhuc stans :

Sanctificétur lignum istud in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti : et benedíctio illíus ligni, in quo membra sancta Salvatóris suspénsa sunt, sit in isto ligno; ut orántes, inclinantésque se propter Deum ante istam Crucem, invéniant córporis et ánimæ sanitátem. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℟. Amen.

Tum Sacerdos flexis ante Crucem genibus ipsam devote adorat, et osculatur. Idem faciunt quicumque alii voluerint.

¶ Si vero Crux est ex metallo vel lapide, loco præcedentis Orationis, videlicet : Sanctificétur, etc., Sacerdos stans dicit sequentem Orationem :

Deus glóriæ, Deus excélse Sábaoth, fortíssime Emmánuel, Deus Pater veritátis, Pater sapiéntiæ, Pater beatitúdinis, Pater illuminatiónis ac vigilatiónis nostræ; qui mundum regis, qui cuncta regna dispónis, qui es bonórum collátor múnerum, et bonórum ómnium attribútor; cui omnes gentes, pópuli, tribus et linguæ sérviunt; cui assístit omnis Angelórum légio; qui largíris fámulis tuis fidem et láudem tui nóminis, ut débita tibi obláta persólvant:

cui prius fides offeréntium cómplacet, deínde sacrificátur oblátio : quǽsumus exorábilem misericórdiæ tuæ pietátem, ut sancti ✠ fices tibi hoc signum Crucis, et cónse ✠ cres, quod tota mentis devotióne famulórum tuórum religiósa fides construxit, trophǽum scílicet victóriæ tuæ ac redemptiónis nostræ, quod in amórem Christi triumphális glória consecrávit. Adspice hoc signum Crucis insuperábile, per quod diáboli exinanita est potéstas, mortálium restitúta libértas : quæ licet fúerit aliquándo in pœnam, sed nunc versa est in honórem per grátiam, et quæ reos quondam puniébat supplício, nunc et nóxios absólvit a débito. Et tibi quid per hoc placére pótuit, nisi id, per quod tibi plácuit nos redímere? Et nullum tibi débitum ámplius munus est, quam quod tibi tunc córporis dedicávit affíxio : nec tibi est magis familiáris oblátio, quam quæ familiári mánuum tuárum extensióne sacráta est. Illis ergo mánibus hanc Crucem áccipe, quibus illam ampléxus es, et de sanctitáte illíus hanc sancti ✠ fica : et sícuti per illam mundus expiátus est a reátu, ita offeréntium famulórum tuórum ánimæ, devotíssimæ hujus crucis mérito, omni cáreant perpetráto peccáto, et tuæ veræ Crucis obtéctu enitéscant succéssibus assíduis triumphatóres. Rádiet hic unigéniti Fílii tui Dómini nostri splendor divinitátis in áuro, émicet glória passiónis ejus in ligno; in Cruce rútilet nostræ mortis redémptio : in crystálli splendóre vitæ nostræ purificátio. Sit suórum protéctio, spei certa fidúcia; eos simul cum gente et plebe fide confírmet, spe et pace consóciet : áugeat triúmphis, amplíficet in secúndis, profíciat eis ad perpetuitátem témporis, ad vitam æternitátis, ut eos temporáli floréntes glória múniat, et ad perpétuam redémptos corónam, ad regna cæléstia poténti virtúte perdúcat. Præsta per propitiatiónem sánguinis ejus, per ipsum datórem qui seipsum dedit redemptiónem pro multis, qui se hóstiam pro delíctis offérre di-

gnátus est, qui exaltátus in ligno Crucis suæ principátus et potestátes humiliávit, qui tecum sidéreo cónsidet throno, indissolúbili connexióne Spíritus sancti, per infiníta sæculórum sǽcula. ℟. Amen.

Tum Sacerdos flexis genibus, eam devote adorat, et osculatur. Idem faciunt quicumque alii voluerint.

BENEDICTIO OSTENSORII

PRO SS. SACRAMENTO FIDELIUM VENERATIONI EXPONENDO

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, vásculum istud, pro Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi Córpore fidélium veneratióni exponéndo fabrefáctum, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignáre : ut omnes, qui eúmdem Unigénitum in hoc sǽculo pio afféctu venerántur, et in futúro perpétuam pietátis suæ mercédem accípiant. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos Ostensorium aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO CAPSARUM

PRO RELIQUIIS SANCTORUM INCLUDENDIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine, cápsulam hanc Sanctórum tuórum Relíquiis condéndis præparátam : et præsta; ut quicúmque eas pro mentis afféctu vene-

ráti fúerint, ipsis Sanctis tuis intercedéntibus, ómnium delictórum suórum véniam obtíneant, et contra omnes adversitátes tuo semper muniántur auxílio. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergat Capsam aqua benedicta.

BENEDICTIO VASORUM

PRO SACRIS OLEIS INCLUDENDIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi Dómine, Pater clementíssime, preces nostras : et hæc purificánda vasa, Ecclésiæ tuæ sacri ministérii úsui præparáta, bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, a quo ómnia immúnda purgántur, et in quo ómnia purgáta claréscunt : súpplices omnipoténtiam tuam invocámus ; ut ab his vasis, quæ tibi ófferunt fámuli tui, omnis spíritus immúndus confúsus longe discédat, et per tuam bene ✠ dictiónem ad usum et ministérium Ecclésiæ tuæ sanctificáta permáneant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

BENEDICTIO SACRORUM VASORUM

ET ALIORUM ORNAMENTORUM IN GENERE

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Exáudi Dómine, Pater clementíssime, preces nostras : et hæc purificánda vasa et ornaménta sacri Altáris, atque Ecclésiæ tuæ sacri ministérii úsui præparáta, bene ✠ dícere, et sanctificáre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, a quo ómnia munda purgántur, et in quo ómnia purgáta claréscunt : súpplices omnipoténtiam tuam invocámus; ut ab his vasis et ornaméntis, quæ tibi ófferunt fámuli tui, omnis spíritus immúndus confúsus longe discédat, et per tuam benedictiónem ad usum et ministérium sancti Altáris et Ecclésiæ tuæ sanctificáta permáneant. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde aspergit ea aqua benedicta.

BENEDICTIO SIMPLEX NOVÆ CAMPANÆ

QUÆ TAMEN AD USUM ECCLESIÆ NON INSERVIAT

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus : * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum : * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea : * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco : * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci : * ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum : * et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti : * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor : * lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium et lætítiam : * et exsultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis : * et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus : * et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua : * et Spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui : * et spíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas : * et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ : * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine, lábia mea apéries : * et os meum annuntiábit láudem tuam.
Quóniam si voluisses sacrifícium, dedíssem útique : * holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus : * cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.
Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion : * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta : * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo salvum me fac : * et in virtúte tua júdica me.
Deus exáudi oratiónem meam : * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, et

fortes quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me, * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis : * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi : * et confitébor nómini tuo Dómine, quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me : * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei : * quóniam in te confídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum : * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cælo, et liberávit me : * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam : * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum : dormívi conturbátus.

Fílii hóminum, dentes eórum arma et sagíttæ : * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cælos Deus : * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis : * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem meam fóveam : * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum : * cantábo et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara : * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine : * et psalmum dicam tibi in géntibus.

Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua : * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos Deus : * et super omnem terram glória tua.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis : * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam : * in ómnibus géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus : * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent gentes : * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus : confiteántur tibi pópuli omnes : * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus : * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 69.

Deus in adjutórium meum inténde : * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur, et revereántur, * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala :

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi : Euge, éuge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper : Magnificétur Dóminus : qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et páuper sum : * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu : * Dómine ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

Psalmus 85.

Inclína Dómine áurem tuam, et exáudi me : * quóniam inops, et páuper sum ego.

Custódi ánimam meam quóniam sanctus sum : * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die : * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis et mitis : * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Auribus pércipe Dómine oratiónem meam : * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te : * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine : * et non est secúndum ópera tua.

Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dómine : * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília : * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et ingrédiar in veritáte tua : * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo : * et glorificábo nomen tuum in ætérnum :

Quia misericórdia tua magna est super me : * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam : * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors : * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.

Réspice in me, et miserére mei : * da impérium tuum púero tuo, et salvum fac fílium ancíllæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui

odérunt me, et confundántur : * quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.

Glória Patri. Sicut erat.

Ps. De profúndis. cum Glória. pag. 80.

℣. Kýrie eléison.
℟. Christe eléison.
℣. Kýrie eléison. Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sǽculum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui rerum ómnium cursum in mundo ineffábili sapiéntia disposuísti : præsta quǽsumus ; ut hoc vásculum ad actiónum sériem indicéndam destinátum, tuæ bene ✠ dictiónis rore perfúndas, quo cuncta juxta órdinem fiant, et quævis inde malígni spíritus perturbátio arceátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum etc.

Nunc Officians ponit incensum in thuribulum et benedicit ; et primum aspergit circumeundo campanam, choro dicente :

Aspérges me Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Dein incensat circumeundo campanam, choro dicente :

Dirigátur Dómine orátio mea : sicut incénsum in conspéctu tuo.

Tum producto Officians super Campanam signo crucis, discedit cum Ministris.

BENEDICTIO TELEGRAPHI

Clerus vel a proximiori Ecclesia, vel ab alio aliquo loco ad hoc parato, procedat usque ad stationem Telegraphi, canendo vel recitando Canticum :

Benedíctus Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ :

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Ibi Episcopus vel Sacerdos in aliqua ecclesiastica dignitate constitutus, intonabit Antiphonam :

Antiph. Benedíctus es Dómine, qui ponis nubem ascénsum tuum : qui ámbulas super pennas ventórum, qui facis Angelos tuos spíritus, et minístros tuos ignem uréntem.

Post eam

Psalmus 103.

BÉNEDIC ánima mea Dómino :* Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.

Confessiónem et decórem induísti : * amíctus lúmine sicut vestiménto.

Exténdens cælum sicut pellem : * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascénsum tuum : * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus : * et minístros tuos, ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam : * non inclinábitur in sǽculum sǽculi.

Abýssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus : * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fúgient : * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes, et descéndunt campi, * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur : * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convállibus : * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.

Potábunt omnes béstiæ agri : * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea vólucres cæli habitábunt : * de médio petrárum dabunt voces.

Rigans montes de superióribus suis : * de fructu óperum tuórum satiábitur terra :

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum.

Ut edúcas panem de terra, * et vinum lætíficet cor hóminis :

Ut exhíláret fáciem in óleo, * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit : * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum : * montes excélsi cervis, petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora : * sol cognóvit occásum suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox : * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt : * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum, * et ad operatiónem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine ! * ómnia in sapiéntia fecísti : impléta est terra possessióne tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus : * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis : * illic naves pertransíbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei : * ómnia a te exspéctant, ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent : * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte áutem te fáciem, turbabúntur : * áuferes spíritum eórum, et defícient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur : * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sǽculum : * lætábitur Dóminus in opéribus suis.

Qui réspicit terram, et facit eam trémere : * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea : * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum : * ego vero delectábor in Dómino.

Defíciant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint : * bénedic ánima mea Dómino.

Glória Patri. Sicut erat.

Ac repetita Antiphona, incipiet in hunc modum Benedictionem :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

CONCÉDE nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis, et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus.

DEUS, qui ámbulas super pennas ventórum, et facis mirabília solus : concéde, ut cum per vim huic metállo índitam fulmíneo ictu celérius huc abséntia, et hinc álio præséntia transmíttis; ita nos invéntis novis edócti, tua grátia opitulánte, prómptius et facílius ad te veníre valeámus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergit Telegraphum aqua benedicta.

BENEDICTIO VIÆ FERREÆ ET CURRUUM

CLERUS, vel a proximiori ecclesia, vel ab aliquo alio loco ad hoc parato, procedat usque ad stationem Viæ ferreæ, canendo vel recitando :

Antiphona.

IN viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et misericors Dóminus : et Angelus Ráphaël comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gáudio revertámur ad própria.

Canticum Zachariæ. Luc. 1. g.

BENEDÍCTUS Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptiónem plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis nobis : * in domo David púeri sui.
Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus :
Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.
Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.
In sanctitáte et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.
Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :
Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
Glória Patri. Sicut erat.

Ibi Episcopus vel Sacerdos in aliqua ecclesiastica dignitate constitutus, repetita Antiphona, intonabit :

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus sperántes in te.
℣. Mitte nobis Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.
℟. Prósperum iter fáciat nobis Deus salutárium nostrórum.
℣. Vias tuas Dómine demónstra nobis.
℟. Et sémitas tuas édoce nos.
℣. Utinam dirigántur viæ nostræ.
℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.
℣. Erunt prava in diŕecta.
℟. Et áspera in vias planas.
℣. Angelis suis Deus mandávit de te.
℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui ómnia eleménta ad tuam glóriam, utilitatémque hóminum condidísti : dignáre, quǽsumus, hanc viam férream, ejúsque instruménta bene ✠ dícere, et benígna semper tua providéntia tuéri ; ut dum fámuli tui velóciter próperant in via, in lege tua ambulántes, et viam mandatórum tuórum curréntes, ad cæléstem pátriam felíciter perveníre váleant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Propitiáre Dómine Deus supplicatiónibus nostris, et béne ✠ dic currus istos déxtera tua sancta, adjúnge ad ipsos sanctos Angelos tuos, ut omnes qui in eis vehéntur, líberent et custódiant semper a perículis univérsis : et quemádmodum viro Æthíopi super currum suum sedénti, et sacra elóquia legénti, per Levítam tuum Philíppum fidem et grátiam contulísti; ita fámulis tuis viam salútis osténde, qui tua grátia adjúti, bonísque opéribus júgiter inténti, post omnes viæ et vitæ hujus varietátes ætérna

gáudia cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergit viam et currus aqua benedicta.

Post utramque Benedictionem dicitur Te Deum, pag. 115*.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu.

℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.

Orémus.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus, piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus : tuam semper cleméntiam exorántes ; ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad prǽmia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO DEPRECATORIA

CONTRA MURES, LOCUSTAS, BRUCHOS, VERMES ET ALIA ANIMALIA NOCIVA

Sacerdos indutus superpelliceo et stola coloris violacei, veniat ad agros, a locustis, bruchis vel aliis animalibus noxiis vexatos, et dicat :

Antiphona. Exsúrge Dómine, ádjuva nos : et líbera nos propter nomen tuum.

Psalmus. Deus áuribus nostris audívimus : patres nostri annuntiavérunt nobis.

℣. Glória Patri. Sicut erat.

Repetitur Antiphona : Exsúrge, etc.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

PRECES nostras, quǽsumus Dómine, cleménter exáudi : ut qui juste pro peccátis nostris afflígimur, et hanc múrium (vel locustárum, seu bruchórum, aut vérmium, sive aliorum animalium) persecutiónem pátimur, pro tui nóminis glória ab ea misericórditer liberémur; ut tua poténtia procul expúlsi (vel expúlsæ) nulli nóceant, et campos, agrósque nostros in tranquillitáte ac quiéte dimíttant, quátenus ex eis surgéntia et orta tuæ majestáti desérviant, et nostræ necessitáti subvéniant. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, ómnium bonórum remunerátor, et peccatórum máximus miserátor, in cujus nómine ómnia genuflectúntur, cæléstia, terréstria, et infernália : tua poténtia nobis peccatóribus concéde; ut quod de tua misericórdia confísi ágimus, per tuam grátiam efficácem ejus consequámur efféctum ; quátenus hos pestíferos mures (seu locústas, vel bruchos, aut vermes, sive alia animalia) per nos servos tuos maledicéndo maledícas, segregándo ségreges, exterminándo extérmines : ut per tuam cleméntiam ab hac peste liberáti, gratiárum actiónes majestáti tuæ líbere referámus. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Exorcismus.

EXORCÍZO vos pestíferos mures (vel locústas, seu bruchos, aut vermes, sive alia animalia), per Deum Patrem ✠ omnipoténtem, per Jesum Christum ✠ Fílium ejus únicum, per Spíritum ✠ sanctum ab utróque procedéntem, ut conféstim recedátis a campis et agris nostris, nec ámplius in eis habitétis, sed ad ea loca transeátis, in quibus némini nocére possítis : pro parte omnipoténtis Dei, et totíus cúriæ cæléstis, et Ecclésiæ sanctæ Dei vos

maledícens, ut, quocúmque iéritis, sitis maledícti (vel maledíctæ), deficiéntes de die in diem in vos ipsos (vel ipsas), et decrescéntes; quátenus relíquiæ de vobis nullo in loco inveniántur, nisi necessáriæ ad salútem et usum humánum. Quod præstáre dignétur, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Postremo aqua benedicta aspergantur loca infecta.

BENEDICTIO HABITUS CLERICALIS

Si quis militiæ clericalis candidatus, impetrata facultate induendi ejusdem ordinis habitum, ipsum petierit a Sacerdote benedici, Sacerdos delegatus habitum clericalem, quem induendus genuflexus brachiis sustentat, hac forma benedicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es, obsecrámus imménsam tuæ largitátis abundántiam : ut hoc genus vestiménti, quod sancti patres ad innocéntiæ vel humilitátis indícium, deponéntes ignomíniam sæculáris hábitus, ferre sanxérunt, tu ita bene ✠ dícere dignéris, ut hi fámuli tui, qui hoc indúti fúerint (si unus fuerit : hic fámulus tuus, qui hoc indútus fúerit) vestiménto, te quoque indúere mereántur (vel mereátur) et inter réliquos hómines conversatióne sancta tibi agnoscántur esse dicáti (vel agnoscátur esse dicátus) : Qui vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde vestes seu vestem aspergit aqua benedicta.

BENEDICTIO CINGULORUM

IN HONOREM SANCTI JOSEPHI, SPONSI B. M. V.

In Diœcesibus, quibus a S. Apostolica Sede privilegium conceditur benedicendi Cingula in honorem S. Josephi Sponsi B. M. V., Sacerdotes adhibere debent hanc formulam, a S. Rituum Congregatione approbatam die 19 Septembris 1859.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui virginitátis consílium et amórem íngeris atque castitátem præcipis : orámus cleméntiam tuam, ut hæc cíngula castitátis tésseram bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris, ut quicúmque pro castitáte servánda illis præcincti fúerint, intercedénte beáto Josépho, sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponso, gratam tibi continéntiam, mandatorúmque tuórum obediéntiam servent, atque véniam peccatórum suórum obtíneant, et sanitátem mentis et córporis percípiant, vitámque consequántur ætérnam : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Da, quǽsumus omnípotens ætérne Deus : ut puríssimæ Vírginis Maríæ, ejúsque sponsi Joséphi, integérrimam virginitátem venerántes, eórum intercessiónibus puritátem mentis et córporis consequámur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui castíssimo viro Josépho puríssimam Maríam semper Vírginem, et púerum Jesum commisísti : te súpplices exorá-

mus; ut fidéles tui, qui his cíngulis in honórem, et sub protectióne ejúsdem sancti Joséphi præcíncti fúerint, te largiénte, et ipso intercedénte, in castitáte semper devóte persístant. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, innocéntiæ restitútor et amátor : quǽsumus, ut fidéles tui, qui hæc cíngula adhibúerint, intercedénte beáto Josépho, sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponso, in lumbis suis sint semper præcíncti, et lucérnas ardéntes gestent in mánibus suis; ac símiles sint homínibus exspectántibus dóminum suum quando revertátur a núptiis, ut cum vénerit et pulsáverit, conféstim apériant ei, et in ætérna gáudia récipi mereántur : Qui vivis, et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos, imposito thure in thuribulo, aqua benedicta aspergit cingula, dicens : Aspérges me, etc., postea incensat, et tandem dicit :

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus miséricors, Deus clemens, cui bona cuncta placent, sine quo nihil boni inchoátur, nihílque boni perfícitur : adsint nostris humíllimis précibus tuæ pietátis áures, et fidéles tuos, qui in tuo sancto nómine cíngulo benedícto in honórem et sub protectióne sancti Joséphi præcíncti fúerint, a mundi impediménto, vel sæculári desidério defénde; et concéde eis, ut in hoc sancto propósito devóti per-

sistere, et remissióne percépta ad electórum tuórum váleant pervenire consórtium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

BENEDICTIO PUERORUM ET PUELLARUM
IN FESTIS PIÆ UNIONIS A SANCTA INFANTIA NUNCUPATÆ

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Quǽsumus, omnípotens Deus, púeris istis, pro quibus tuam deprecámur cleméntiam, bene✠dícere dignáre : et per virtútem sancti Spíritus corda eórum corróbora, vitam sanctífica, castimóniam prómove, sensus eórum bonis opéribus únice inténtos custódi, próspera tríbue, pacem concéde, salútem confer, caritátem largíre, et ab ómnibus diabólicis atque humánis insídiis tua protectióne et virtúte semper defénde; ut, te miseránte, paradísi réquiem tandem felíciter assequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui párvulos tibi oblátos, et ad te veniéntes, complectebáris (hic ponat manus super capita puerorum) manúsque super illos impónens, eis benedicébas, dicens : Sínite párvulos veníre ad me, et nolíte prohibére eos : tálium est enim regnum cælórum, et Angeli eórum semper vident fáciem Patris mei; réspice, quǽsumus, ad puerórum et puellárum præséntium devotiónem, et benedíctio tua copiósa super illos descéndat, ut in

tua grátia et caritáte profíciant, te sápiant, te díligant, te tímeant, mandáta tua custódiant, et ad exoptátum finem pervéniant, per te, Salvátor mundi, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti, descéndat super vos, custódiat atque dírigat vos, et máneat semper vobíscum. ℟. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

INSTRUCTIO PRO SACERDOTIBUS

QUIBUS SUMMUS PONTIFEX FACULTATEM DELEGAT BENEDICENDI

CORONAS, ROSARIA, CRUCES, CRUCIFIXOS

PARVAS STATUAS ET SACRA NUMISMATA

CUM ADNEXARUM INDULGENTIARUM ELENCHO

Utriusque sexus Christifideles in primis admonitos vult Sanctitas Sua, ut quis consequi valeat Indulgentias, quas in præfata Benedictione concedit, necessario requiri aliquod ex enuntiatis Numismatibus, Coronis, etc., secum habere, aut apud se retinere.

Item orationes, devotasque preces infrascriptas, uti conditiones pro Indulgentiarum consecutione requisitas, unumquemque teneri recitare, vel secum deferendo Coronam, Crucifixum, etc., vel si quis secum non habeat, eadem in cubiculo vel alio decenti loco suæ habitationis retinere, et coram eis respectivas preces recitare debebit.

Præterea ab hujusmodi Benedictione Sanctitas Sua rejicit Imagines sive impressas sive depictas, necnon Cruces, Crucifixos, parvas Statuas, Numismata (vulgo Medaglie, médailles nuncupata), quæ ex ferro, stanno, plumbo, vel ex fragili alia materia, facilisque consumptionis conficiuntur.

Vult denique Sanctitas Sua Imagines et Icones benedicendas repræsentare Sanctos vel jam canonizatos, vel in Martyrologio Romano descriptos.

His pro clariori intelligentia prænotatis Indulgentiarum series, quas quis consequi potest, necnon piorum operum implendorum elenchus recensetur, prout infra, videlicet :

Quicumque semel in singulas hebdomadas Coronam Domini, aut Beatissimæ Virginis, vel Rosarium, ejusque tertiam partem, aut Officium sive divinum sive parvum ejusdem Beatissimæ Virginis, vel Defunctorum, aut septem Psalmos Pœnitentiales, vel Graduales recitabit; aut rudimenta fidei tradere, aut detentos in carcere, vel alicujus domus hospitalis ægrotos visitare, aut pauperibus subvenire, aut Missam audire, vel, si Sacerdos est, celebrare consuevit; si vere pœnitens, et Sacerdoti per Ordinarium approbato confessus, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum sumpserit, in quolibet ex diebus infrascriptis, nimirum diebus festis Nativitatis Domini nostri Jesu Christi, Epiphaniæ, Paschatis, Resurrectionis, Ascensionis, Pentecostes, Sanctissimæ Trinitatis, Corporis Christi; tum diebus Purificationis, Annuntiationis, Assumptionis, Nativitatis et Conceptionis B. Mariæ Virginis; necnon diebus Nativitatis sancti Joannis Baptistæ, sanctorum Apostolorum Petri et Pauli, Andreæ, Jacobi, Joannis, Thomæ, Philippi et Jacobi, Bartholomæi, Matthæi, Simonis et Judæ, Mathiæ, sancti Josephi Sponsi B. Mariæ Virginis, atque Omnium Sanctorum; piasque ad Deum preces fuderit pro hæresum atque schismatum exstirpatione, fidei catholicæ propagatione, pace et christianorum principum concordia, cæterisque Romanæ Ecclesiæ necessitatibus, in unoquoque præfatorum dierum plenariam Indulgentiam consequetur.

Qui eadem aliis festis Domini, aut Beatæ Virginis Mariæ peregerit, in quolibet eorum participet Indulgentiam septem annorum, ac totidem quadragenarum : qui vero quavis Dominica vel alio anni Festo, Indulgentiam quinque annorum, totidemque quadragenarum. Qui demum in alio quocumque anni die ea præstabit, Indulgentiam centum dierum.

Quicumque saltem semel in hebdomada recitare consuevit Coronam aut Rosarium aut Officium B. Mariæ Virginis, vel Defunctorum, aut Vesperas, vel unum saltem ex Nocturnis, et Laudes, aut septem Psalmos Pœ-

nitentiales cum Litaniis et earumdem Precibus, quo die id egerit, Indulgentiam centum dierum acquiret.

Quisquis animam suam Deo in articulo mortis devote commendans, ipsamque mortem æquo ac libenti animo de manu Domini suscipere paratus, et vere pœnitens, confessus ac sacra Communione refectus, si valeat, alioquin contritus nomen Jesu ore, si potuerit, sin minus saltem corde invocaverit, plenariam Indulgentiam consequetur.

Quicumque ante Missæ celebrationem, vel sumptionem Eucharistiæ, aut recitationem divini Officii, vel parvi B. Mariæ Virginis, aliquam devotam præparationem præmiserit, quinquaginta dierum Indulgentiam, qualibet vice id egerit, percipiet.

Qui detentos in carcere, aut ægrotos in nosocomiis visitaverit, eos aliquo bono opere adjuvando, aut doctrinam christianam in Ecclesia vel domi filios aut propinquos aut famulos docuerit, toties Indulgentiam biscentum dierum consequetur.

Qui ad pulsum campanæ alicujus Ecclesiæ mane aut meridie aut vespere consuetas preces *Angelus Domini, etc.,* dicet, vel si eas ignoret, semel Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam; vel dato signo sub horam noctis orandi pro Defunctis, Psalmum *De profundis,* aut si hunc nescit, Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam recitabit, centum dierum indulgentiam qualibet vice adipiscetur.

Eamdem pariter consequetur Indulgentiam, qui Feria sexta devote cogitaverit de Passione ac Morte Domini nostri Jesu Christi, terque Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam recitaverit.

Quisquis vere pœnitens peccata commissa emendare firmiter proponat, conscientiam suam excutiat, ter Oratione Dominica et Angelica Salutatione devote repetitis in honorem sanctissimæ Trinitatis, et ob reverentiam quinque Vulnerum Jesu Christi quinquies devote eamdem Orationem et Salutationem recitet, eamdem Indulgentiam consequetur.

Omnes et singulas antedictas Indulgentias unusquisque memoratis diebus poterit aut pro seipso adipisci, aut fidelibus defunctis per modum suffragii applicare.

Declarat insuper Sanctitas Sua concessione præfata Indulgentiarum nullo modo derogari Indulgentiis, quas

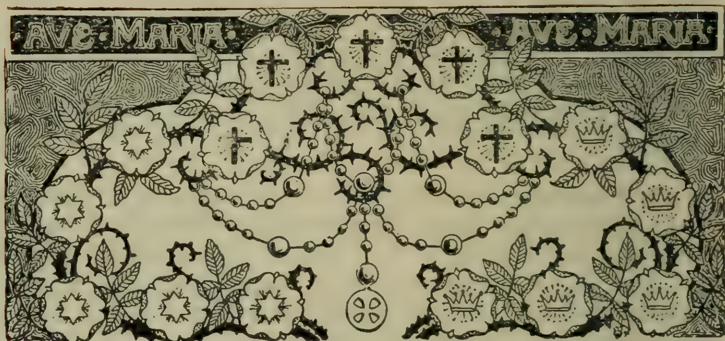
alii Summi Pontifices prædecessores jam concessere pro nonnullis ex supra indicatis piis operibus, volens easdem suorum prædecessorum concessiones in suo robore permanere.

In distribuendis autem hujusmodi Coronis, Crucibus, etc., earumque usu, Sanctissimus Dominus noster servari jubet Decretum fel. record. Alexandri VII. editum sub die 6 Februarii 1657; nimirum, ut Coronæ, Cruces, Rosaria, etc., ut supra benedicta, quoad Indulgentias non transeant personam illorum, quibus concessa sunt, aut quibus ab iis prima vice distribuuntur; nec aliqua re ex prædictis deperdita, pro ea subrogari altera ullo modo possit, quacumque concessione aut privilegio in contrarium non obstante: nec non eadem commodari, aut precario dari non possint pro Indulgentiarum communicatione, alioquin amittant Indulgentias jam concessas : tum etiam præfata post Pontificiam Benedictionem vendi non possint, juxta dispositionem Decreti Sacræ Congregationis Indulgentiarum et Sacrarum Reliquiarum, editi die 5 Junii 1721.

Insuper Sanctitas Sua confirmat Decretum fel. record. Benedicti XIV., datum die 19 Augusti 1752, quo expresse declarat Missas ad Altare (in quo aliqua ex præfatis sive Crucifixi sive Numismatis Imago quoquo modo collocata fuerit) lectas, sive a Sacerdote hujusmodi Imaginem secum habente celebratas, vigore dictæ Imaginis nullo prorsus gaudere privilegio.

Præterea vetat ne quisquam, quem infirmis morti proximis assistere contigerit, benedictionem cum Indulgentia plenaria in articulo mortis, vigore hujusmodi Imaginis, illis impertiri audeat sine speciali facultate in scriptis obtenta, quoniam ad hujusmodi effectum in Constitutione Benedicti XIV. incipiente *Pia Mater,* satis provisum jam fuit.

BENEDICTIONES PROPRIÆ
NONNULLORUM ORDINUM REGULARIUM

Quæ sequuntur benedictiones, nonnisi a Sacerdotibus specialem facultatem habentibus adhiberi possunt.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO
SCAPULARIS SANCTISSIMÆ TRINITATIS

Propria Ordinis Ss. Trinitatis Redemptionis Captivorum.

Sacerdos indutus superpelliceo et stola albi coloris, dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es : obsecrámus imménsam tuæ largitátis abundántiam ; ut hoc genus vestiménti, quod sancti patres ad innocéntiæ et humilitátis indicium abrenuntiántes sæculo ferre sanxérunt, tu ita bene ✠ dícere dignéris, ut hic fámulus tuus (vel fámula tua) N. qui (vel quæ) hoc indútus (vel indúta) fúerit

vestiménto, te quoque indúere mereátur : Qui vivis et regnas per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea aspergit aqua benedicta.

MODUS IMPONENDI DICTUM SCAPULARE

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris : ut hunc fámulum tuum (vel fámulam tuam), cui in tui nómine hábitum Religiónis sanctíssimæ Trinitátis impónimus, tu ita bene ✠ dícere dignéris; ut te largiénte devótus (vel devóta) persístat, et vitam cónsequi mereátur ætérnam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Nunc imponitur sacrum Scapulare a Sacerdote dicente :

Accipe hábitum sanctíssimæ Trinitátis, in augméntum fídei, spei, et caritátis : in nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíritus sancti. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulo tuo (vel fámulæ tuæ) in confessióne veræ fídei ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem : quǽsumus, ut ejúsdem fídei firmitáte ab ómnibus semper muniátur advérsis.

Deus, qui per sanctos Joánnem et Felícem Ordinem sanctíssimæ Trinitátis, ad rediméndum de potestáte Saracenórum captívos, cǽlitus institúere

dignátus es : præsta, quǽsumus; ut eórum suffragántibus méritis a captivitáte córporis et ánimæ, te adjuvánte, liberétur hic fámulus tuus (vel hæc fámula tua). Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Suscípiat te sanctíssima Trínitas in númerum confrátrum, consororúmque Confraternitátis nostræ : et licet te indígne suscípimus, in oratiónibus tamen nostris precámur, ut tibi sanctíssima Trínitas concédat tempus bene vivéndi, constántiam perseverándi; et sicut nos hódie fratérna cáritas spirituáliter jungit in terris, ita divína píetas, quæ dilectiónis est áuctrix et amátrix, nos cum fidélibus suis conjúngere dignétur in cælis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Datur benedictio, dicendo : Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti descéndat super te (vel super vos), et máneat semper. ℟. Amen.

BENEDICTIO TRISAGII SS. TRINITATIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, qui per Fílium tuum unigénitum, ac per Prophétas et Apóstolos tuos, sanctíssimæ Trinitátis mystérium reveláre dignátus es, ut sanctórum Angelórum choros imitántes in terris, dignas et devótas tibi láudes referámus : tuam obsecrámus cleméntiam, ut hæc triságia (vel hoc triságium), quæ (vel quod) in honórem et láudem ejúsdem sanctíssimæ Trinitátis ab Ecclésia fidéli dicáta sunt (vel dicátum est), bene ✠ dícas, et sanctífices, eísque (vel eíque) tantam infúndas Spíritus sancti virtútem, ut quicúmque

horum quódlibet portáverit, atque in domo sua reverénter serváverit, seu devóte recitáverit, tua divína virtúte ab ómnibus ánimæ et córporis perículis eruátur; sitque consors et párticeps gratiárum ómnium, privilegiórum et indulgentiárum, quæ ab Apostólica Sede concéssa fúerint; atque in éxitu suo a sanctis Angelis tuis in conspéctu divínæ majestátis præsentári mereátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : qui tecum vivit et regnat, etc. ℟. Amen.

Postea aspergatur aqua benedicta.

METHODUS

PRO ERIGENDIS STATIONIBUS VIÆ CRUCIS

Propria Ordinis Minorum Observantium S. Francisci.

Sacerdos superpelliceo et stola violacei coloris indutus, uno saltem clerico adhibito, qui ei opportuno tempore porrigere possit vasculum aquæ benedictæ cum aspersorio, et thuribulum cum incensi navicula, ascendit Altare, ibique stans brevi sermone super præstantia et utilitate pii exercitii Viæ Crucis populum alloquetur. Deinde genuflexus in infimo gradu intonabit Hymnum : Veni Creátor Spíritus, etc., ut supra, pag. 45*.

℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur.
℟. Et renovábis fáciem terræ.

Orémus.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti : da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Defénde, quǽsumus Dómine, beáta María semper Vírgine intercedénte, pópulum istum (vel famíliam istam) ab omni adversitáte : et toto corde tibi prostrátum (vel prostrátam), ab hóstium propítius tuére cleménter insídiis.

Actiónes nostras, quǽsumus Dómine, adspirándo

prǽveni, et adjuvándo proséquere : ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

BENEDICTIO TABULARUM PICTARUM

SI ADSUNT

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Sanctórum tuórum imágines sculpi aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur : has, quǽsumus, imágines, in honórem et memóriam unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi adaptátas, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris; et præsta, ut quicúmque coram illis unigénitum Fílium tuum supplíciter cólere, et honoráre studúerit, illíus méritis et obténtu, a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúro. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc Sacerdos eas aspergit aqua benedicta, et incensat. In Oratorio privato omitti potest incensatio.

BENEDICTIO CRUCIUM

QUÆ EX LIGNO ESSE DEBENT

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ROGÁMUS te, Dómine sancte, Pater omnípotens, sempitérne Deus : ut dignéris bene ✠ dícere hæc signa Crucis, ut sint remédia salutária géneri humáno; sint solíditas fídei, bonórum óperum proféctus, et redémptio animárum; sint solámen, et protéctio, ac tutéla contra sæva jácula inimicórum. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

BÉNE ✠ DIC, Dómine, has Cruces, quia per Crucem sanctam tuam eripuísti mundum a potestáte dæmonum, et superásti passióne tua suggestórem peccáti, qui gaudébat in prævaricatióne primi hóminis per ligni vétiti sumptiónem.

Tunc Sacerdos eas aspergens dicat :

Sanctificéntur ista Crucis signa in nómine Patris ✠ et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti : ut orántes, inclinantésque se propter Deum ante istas Cruces, invéniant sanitátem ánimæ, et córporis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde cantatur sequens

Hymnus.

VEXÍLLA Regis pródeunt,
Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam prótulit.
Quæ vulneráta lánceæ
Mucróne diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sánguine.
Impléta sunt, quæ cóncinit
David fidéli cármine,
Dicéndo natiónibus :
Regnávit a ligno Deus.
Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta regis púrpura,

Eléсta digno stípite
Tam sancta membra tángere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sǽculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux, ave, spes única,
Hoc passiónis témpore,
Piis adáuge grátiam,
Reísque dele crímina.

Te, fons salútis, Trínitas,
Colláudet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largíris, adde prǽmium. Amen.

Loco Versus Hoc passiónis témpore, qui dicitur tempore Passionis, tempore paschali dicitur: Paschále quæ fers gáudium; alio tempore: In hac triúmphi glória.

Hymnus.

Stabat mater dolorósa
Juxta Crucem lacrymósa,
Dum pendébat Fílius.

Cujus ánimam geméntem,
Contristátam et doléntem,
Pertransívit gládius.

O quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti!

Quæ mœrébat, et dolébat,
Pia mater, dum vidébat
Nati pœnas ínclyti.

Quis est homo, qui non fleret,
Matrem Christi si vidéret
In tanto supplício?

Quis non posset contristári,
Christi matrem contemplári
Doléntem cum Fílio?

Pro peccátis suæ gentis
Vidit Jesum in torméntis,
Et flagéllis súbditum.
Vidit suum dulcem Natum
Moriéndo desolátum,
Dum emísit spíritum.
Eia mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam.
Fac ut árdeat cor meum
In amándo Christum Deum,
Ut sibi compláceam. Amen.

Sacerdos accedens ad locum primæ Stationis, osculatur Crucem et tabulam, easque, vel per se, vel per laicum decenti habitu indutum, collocat in loco ad id præparato; deinde legit meditationem et preces huic Stationi respondentes : quod et fiet in cæteris Stationibus. Quibus finitis cantatur

Hymnus.

Te Deum laudámus : * te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli, * tibi cæli, et univérsæ potestátes :
Tibi Chérubim et Séraphim * incessábili voce proclámant :
Sanctus, Sanctus, Sanctus * Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cæli et terra * majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus * Apostolórum chorus :
Te Prophetárum * laudábilis númerus :
Te Mártyrum candidátus * láudat exércitus.
Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia :
Patrem * imménsæ majestátis :
Venerándum tuum verum, * et únicum Fílium :
Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ, * Christe.
Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, * non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo, * aperuísti credéntibus regna cælórum.

Tu ad déxteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni, * quos pretióso sánguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, * et bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies * benedícimus te.

Et laudámus nomen tuum in sǽculum, * et in sǽculum sǽculi.

Dignáre Dómine die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri Dómine, * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos, * quemádmodum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi : * non confúndar in ætérnum.

℣. Benedicámus Patrem, et Fílium, cum sancto Spíritu.

℟. Laudémus, et superexaltémus eum in sǽcula.

Orémus.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus, piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus : tuam semper cleméntiam exorántes; ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad prǽmia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc Sacerdos benedicit populum cum Cruce.

FORMULA AD FIDEM FACIENDAM

DE ERECTIONE VIÆ CRUCIS

VIGORE facultatis mihi commissæ Ego N. N. Viam Crucis cum annexis Indulgentiis erexi in loco ut supra in precibus etc. juxta regulas a S. Indulgentiarum Congregatione die 10. Maii 1742 præscriptas. In quorum fidem testimonium hoc mea manu exaravi hac die, etc.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO HABITUS VEL SCAPULARIS NIGRI

SS. CRUCIS ET PASSIONIS D. N. J. C.

Propria Congregationis Clericorum Regularium Ss. Crucis et Passionis D. N. J. C.

SACERDOS indutus superpelliceo et stola rubea, eo genuflexo cui Habitus vel Scapulare est imponendum, dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DÓMINE Jesu Christe, qui pro redemptióne mundi voluísti nasci, circumcídi, a Judǽis reprobári, a Juda traditóre ósculo tradi, vínculis alligári, sicut agnus ínnocens ad víctimam duci, atque conspéctibus Annæ, Cáiphæ, Piláti et Heródis indecénter offérri, a falsis téstibus accusári, flagéllis et oppróbriis vexári, sputis cónspui, spinis coronári, cólaphis cædi, arúndine pércuti, fácie velári, véstibus éxui, cruci clavis affígi et láncea vulnerári : tu Dómine, per has sanctíssimas pœnas tuas, et sanctam crucem et mortem tuam, hujus fámuli tui (vel fámulæ tuæ) intelléctum illúmina, afféctum inflámma, ut caritátis tuæ dulcédine perfúsus (vel perfúsa)

lácrymas compunctiónis júgiter effúndat, totáque virtúte te díligat, et quæ tibi plácita sunt, tota dilectióne perfíciat : Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sǽculum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui tégumen mortalitátis nostræ assúmere dignátus es : te humíliter deprecámur; ut hoc induméntum, quod in memóriam tuæ sanctíssimæ passiónis et mortis institútum fuit, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris; ut hic fámulus tuus (vel hæc fámula tua), qui (vel quæ) ipsum gestáverit, ejúsdem Passiónis párticeps efféctus (vel effécta), ætérnam glóriam tuam cónsequi mereátur : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Hic Sacerdos sacrum Habitum vel Scapulare aspergit aqua benedicta, et illud imponit, dicens :

Induat te Dóminus novum hóminem, ut hac lúgubri pœniténtiæ téssera munitus, júgiter adspícias ad Jesum, quem manus impiórum confixérunt, et dóleas super eum, ut doléri solet in morte primogéniti. ℟. Amen.

Deinde subjungit :

Et ego ex facultáte mihi concéssa recípio te ad participatiónem ómnium bonórum spirituálium, quibus ex Apostólico privilégio gáudet Congregátio Sanctíssimæ Crucis et Passiónis Dómini nostri Jesu

Christi. In nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíritus sancti. Amen.

In fine tandem :

Pássio Dómini nostri Jesu Christi sit semper in córdibus nostris. Amen.

BENEDICTIO SCAPULARIS RUBRI

PASSIONIS ET SACRATISSIMI CORDIS D. N. J. C.

NECNON ET CORDIS AMANTISSIMI ET COMPATIENTIS

B. MARIÆ VIRG. IMMACULATÆ

Propria Congr. Missionum.

Genuflexo qui suscepturus est Scapulare, Sacerdos superpelliceo et stola rubra indutus, capite detecto, dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus, temetípsum exinanivísti, formam servi accípiens, et factus obédiens usque ad mortem Crucis : tuæ largitátis cleméntiam humíliter implorámus, ut hoc genus vestiménti, quod in honórem et memóriam dolorosíssimæ Passiónis tuæ, tuíque sacratíssimi Cordis, necnon et Cordis amantíssimi ac compatiéntis Immaculátæ Matris tuæ institútum fuit, atque ut illo indúti hæc mystéria devótius récolant, benedícere ✠ dignéris ; ut hic fámulus tuus qui (vel hæc fámula tua quæ) ipsum gestáverit, te quoque, per tua mérita et intercessiónem beatíssimæ Vírginis Maríæ, indúere mereátur : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Hic Sacerdos sacrum Scapulare aqua benedicta aspergit, et illud imponit, dicens :

Accipe, caríssime frater (vel caríssima soror), hunc hábitum benedíctum, ut véterem hóminem exútus (vel exúta) novúmque indútus (vel indúta) ipsum digne pérferas, et ad vitam pervénias sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde subjungit :

Et ego, ex facultáte mihi concéssa, recípio te (vel vos) ad participatiónem ómnium bonórum spirituálium, quæ per Sanctæ Sedis Apostólicæ privilégium huic sancto scapulári, in grátiam Congregatiónis Missiónis, concéssa sunt. In nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíritus sancti. Amen.

Denique dicatur trina vice versiculus sequens :

Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni, quos pretióso sánguine redemísti.

BENEDICTIO CORONARUM PRETIOSISSIMI SANGUINIS

Propria Congr. Miss. Pretios. Sanguinis.

Constat Corona precatoria triginta tribus granulis, in septem distinctis partes, quarum quæque quinque habet granulos, septima parte excepta, quæ tantum tres numerat; ut ita honorentur septem Sanguinis Christi præcipuæ effusiones recitatione 33 Pater noster et 7 Glória.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Redemísti nos Dómine in Sánguine tuo.
℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.
℣. Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni.
℟. Quos pretióso Sánguine redemísti.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNÍPOTENS et misericors Deus, qui propter exímiam caritátem tuam, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, de cælis in terram descéndere, et de beatíssimæ Vírginis Maríæ Dóminæ nostræ útero sacratíssimo, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, ut nos eríperes de potestáte diáboli : obsecrámus imménsam cleméntiam tuam ; ut has Corónas in honórem, et láudem pretiósi Sánguinis ejúsdem Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicátas bene ✠ dícas, et sancti ✠ fices, eisque tantam infúndas virtútem ✠ Spíritus sancti, ut quicúmque harum quámlibet secum portáverit, aut in domo sua reverénter tenúerit, ab omni hoste visíbili et invisíbili semper et ubíque in hoc sǽculo liberétur, et post éxitum suum, méritis ipsíus pretiosíssimi Sánguinis, ad ætérnam beatitúdinem felíciter pervéniat. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO ROSARIORUM B. M. V.

Propria Ordinis Prædicatorum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNÍPOTENS et misericors Deus, qui propter exímiam caritátem tuam, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, de cælis in terram descéndere, et de Beatíssimæ Vírginis Maríæ Dóminæ nostræ útero sacratíssimo, Angelo nuntiánte, carnem suscípere,

crucémque ac mortem subíre, et tértia die glorióse a mórtuis resúrgere voluísti, ut nos eríperes de potestáte diáboli : obsecrámus imménsam cleméntiam tuam; ut hæc signa Rosárii, in honórem et láudem ejúsdem Genitrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicáta, bene ✠ dícas, et sanctí ✠ fices, eísque tantam infúndas virtútem Spíritus sancti, ut quicúmque horum quódlibet secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, et in eis ad te, secúndum hujus sanctæ Societátis institúta, divína contemplándo mystéria devóte oráverit, salúbri et perseveránti devotióne abúndet, sitque consors et párticeps ómnium gratiárum, privilegiórum, et indulgentiárum, quæ eídem Societáti per sanctam Sedem Apostólicam concéssa fuérunt, ab omni hoste visíbili et invisíbili semper et ubíque in hoc sǽculo liberétur, et in éxitu suo ab ipsa Beatíssima Vírgine María Dei Genitríce tibi plenus bonis opéribus præsentári mereátur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, etc. ℟. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO HABITUS AC RECEPTIO CONFRATRUM

B. MARIÆ VIRG. DE MONTE CARMELO

Propria Ordinis Carmelitarum.

Sodalitati huic nomen daturus, ipso die ad Pœnitentiæ atque Eucharistiæ Sacramenta accedat, ut plenariam Indulgentiam a Paulo V. concessam lucrari valeat.

Si fieri potest, Scapulare benedicendum est ad Altare Beatissimæ Virginis Mariæ de monte Carmelo, duobus cereis accensis.

Sacerdos superpelliceum induat, una cum stola albi coloris.

Genuflexo qui habitum recipit, Sacerdos stans dicat :

Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam in médio templi tui : secúndum nomen tuum, Deus,

sic et laus tua in fines terræ : justítia plena est déxtera tua.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum fac servum tuum.
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Mitte ei Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum.
℣. Nihil profíciat inimícus in eo.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére ei.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Suscípiat te Christus in número fidélium suórum, et nos, licet indígni, te suscípimus in oratiónibus nostris. Concédat tibi Deus per Unigénitum suum, mediatórem Dei et hóminum, tempus bene vivéndi, locum bene agéndi, constántiam bene perseverándi, et ad ætérnæ vitæ hereditátem felíciter perveniéndi : et sicut nos hódie fratérna cáritas spirituáliter jungit in terris, ita divína píetas, quæ dilectiónis est áuctrix et amátrix, nos cum fidélibus suis conjúngere dignétur in cælis. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc, et usque in sǽculum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ÆTÉRNE Pater et omnípotens Deus, qui Unigénitum tuum vestem nostræ mortalitátis indúere voluísti : obsecrámus, imménsam tuæ largitátis bene ✠ dictiónem in hoc genus efflúere vestiménti, quod sancti Patres ad innocéntiæ et humilitátis indícium a renuntiántibus sǽculo gestári sanxérunt; et sic ipsum bene ✠ dícere dignéris, ut quicúmque eo usus fúerit, indúere mereátur ipsum Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

SUPPLÍCITER te, Dómine, rogámus, ut super hunc hábitum servo tuo (vel ancíllæ tuæ) imponéndum bene ✠ díctio tua benígna descéndat : ut sit bene ✠ díctus, atque divína virtúte procul pellántur hóstium nostrórum visibílium et invisibílium tela nequíssima. ℟. Amen.

Aspergat habitum aqua benedicta, et imponendo dicat :

Accipe vir devóte (vel devóta múlier) hunc hábitum benedíctum : precántes sanctíssimam Vírginem, ut ejus méritis illum pérferas sine mácula, et te ab omni adversitáte deféndat, atque ad vitam perdúcat ætérnam. ℟. Amen.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris : et hunc fámulum tuum (vel hanc ancíllam tuam), quem (vel quam) Sodalitáti sanctæ Religiónis Carmelitárum sociámus, perpétua tríbue firmitáte corroborári, ut, perseveránti propósito, in omni sanctitáte tibi váleat familári.

Prótege, Dómine, fámulum tuum (vel ancíllam tuam) subsídiis pacis, et beátæ Maríæ semper Vírginis patrocíniis confidéntem, a cunctis hóstibus redde secúrum (vel secúram).

Bene ✠ dicat te cónditor cæli et terræ, Deus omnípotens, qui te elígere dignátus est ad Beatís-

simæ Vírginis Maríæ de Monte Carmélo Societátem et Confraternitátem : quam precámur, ut in hora óbitus tui cónterat caput serpéntis, qui tibi est adversárius, et tandem tamquam victor palmam, et corónam sempitérnæ hereditátis consequáris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si autem habitus solum sit benedicendus, incipitur a ℣. Adjutórium nostrum, usque ad Orationem Supplíciter, inclusive.

Deinde aspergat Confratrem aqua benedicta, et subjungat :

Ego auctoritáte, qua fungor, et mihi concéssa, recípio te ad Confraternitátem sacræ Religiónis Carmelitárum, et invéstio, ac partícipem te fácio ómnium bonórum spirituálium ejúsdem Ordinis. In nómine Patris, et Fí ✠ lii, et Spíritus sancti. Amen.

His expletis describatur Confratris nomen in codice Confraternitatis, et paucis, sed efficacioribus verbis Sacerdos eum adhortetur ad caute, pie, sancteque vivendum, ne Deiparam offendat, quam in posterum peculiari devotionis obsequio et affectu colere, ac veluti singularem ac dulcissimam matrem prosequi fas erit.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

SCAPULARIS CÆRULEI B. M. V. IMMACULATÆ

Propr. Cler. Regul. Theatinorum.

Qui suscepturus est Scapulare, genuflectat : et Sacerdos superpelliceo et stola alba indutus, capite detecto, dicat absolute :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis indúere dignátus es, tuæ largitátis cleméntiam humíliter implorámus : ut hoc genus vesti-

ménti, quod in honórem et memóriam Conceptiónis Beátæ Maríæ Vírginis Immaculátæ, nec non ut illo indúti exórent in hóminum pravórum morum reformatiónem, institútum fuit, bene ✠ dícere dignéris; ut hic fámulus tuus, qui eo usus fúerit (vel hæc fámula tua, quæ eo usa fúerit; si plures suscepturi sint, dicatur : hi fámuli tui qui eo usi fúerint, vel : hæ fámulæ tuæ quæ eo usæ fúerint), eádem Beáta María Vírgine intercedénte, te quoque indúere mereátur (vel mereántur) : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea Sacerdos nihil dicendo aspergit Scapulare vel Scapularia aqua benedicta : deinde illud imponit, dicens :

Accipe frater (vel soror) Scapuláre Conceptiónis Beátæ Maríæ Vírginis Immaculátæ : ut, ea intercedénte, véterem hóminem exútus (vel exúta) et ab omni peccatórum inquinaménto mundátus (vel mundáta), ipsum pérferas sine mácula, et ad vitam pervénias sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Postea subjungit :

Et ego, ex facultáte mihi concéssa, recípio te (vel vos) ad participatiónem bonórum ómnium spirituálium, quæ in Clericórum Regulárium Congregatióne ex grátia Dei fiunt, et quæ per Sanctæ Sedis Apostólicæ privilégium concéssa sunt.

In nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíritus sancti. ℟. Amen.

Describat nomen ejus (vel nomina eorum) in libro consueto; et dicat, trina vice, flexis genibus, Orationem sequentem vulgari sermone una cum adscripto (vel adscriptis).

Láudes ac grátiæ sint omni moménto sanctíssimo ac diviníssimo Sacraménto.

Et benedícta sit sancta et immaculáta Concéptio Beátæ Vírginis Maríæ.

Hortetur fideles ut hæc elogia sæpe sæpius repetant ad Indulgentias 200 dierum consequendas. (Decr. Pii VII. d. 30 Junii 1818; Brevis Leonis XIII. d. 10 Sept. 1878.)

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

SCAPULARIS B. M. V. DE MERCEDE

Propria Ord. B. M. V. de Mercede Redempt. Captivorum.

SACERDOS superpelliceo et stola albi coloris indutus, dicit :

℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DÓMINE Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis indúere dignátus es : obsecrámus imménsæ largitátis tuæ abundántiam; ut hunc hábitum, quem sancti Patres ad innocéntiæ et sanctitátis indícium ferre sanxérunt, ita bene ✠ dícere dignéris, ut qui eo usus fúerit, te indúere mereátur : Qui vivis et regnas per ómnia sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Deinde aspergat habitum aqua benedicta, et eo postulantem induat, dicens :

Ego auctoritáte Dómini nostri Jesu Christi, et Apostolórum Petri et Páuli, et mihi commíssa, do tibi hábitum Religiónis Beátæ Maríæ de Mercéde, propter devotiónem, quam geris ad sacratíssimam et immaculátam Matrem Dei Maríam, et Ordinem ejus sub nómine fundátum : cum quo in præsénti grátiam Spíritus sancti adipísci váleas, et in futúro sǽculo glóriam ætérnam, quæ prǽmium est electórum. In nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíritus sancti.
℟. Amen.

Postea dicatur Hymnus Veni Creátor Spíritus etc. ut supra pag. 44*.

℣. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur.
℟. Et renovábis fáciem terræ.
℣. Salvum fac servum tuum (vel ancíllam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

ADÉSTO, Dómine, supplicatiónibus nostris: et hunc fámulum tuum (vel hanc fámulam tuam) bene✠dícere dignéris, cui in tuo sancto nómine hábitum sanctæ Religiónis Beátæ Maríæ de Mercéde impónimus, quem ex devotióne cupit portáre, dum vitam dúxerit in humánis; ut, te largiénte, et devótus (vel devóta) in Ecclésia persístere, et vitam percípere mereátur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO ALIA EJUSDEM SCAPULARIS

Propria ejusdem Ordinis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DÓMINE Jesu Christe, qui tégimen nostræ mortalitátis indúere dignátus es: obsecrámus imménsæ largitátis tuæ abundántiam; ut hoc genus vestimentórum, quod sancti Patres ad innocéntiæ et sanctitátis indícium ferre sanxérunt, ita bene✠dícere dignéris, ut qui hoc usus fúerit, te indúere mereátur: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

PATER misericordiárum et Deus totíus consolatiónis, qui te máxime mirábilem et laudábilem præbes in gloriosíssima Vírgine María, unigéniti Fílii tui matre, qui nobis eam in misericórdiæ matrem donásti, captivorúmque redemptrícem effecísti, in ipsáque glorificári cómplaces: tuam súpplices exorámus cleméntiam; ut super hoc signum (scapuláre seu vestiméntum), pro ipsíus sanctíssimæ Vírginis veneratióne adaptátum, et super quámlibet ipsíus partem, sacram tuam bene ✠ dictiónem benígnus effúndas; et præstes, ut qui eam devóte colúerit, potentíssimum redemptrícis supérnæ experiátur auxílium, tuámque misericórdiam piíssimam in præsénti et in futúro sǽculo. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

CLEMENTÍSSIME Dómine Deus, qui Beatíssimam Vírginem Maríam, Fílii tui felicíssimam matrem, býssino splendénti et cándido in ætérnum fulgére fecísti: bene ✠ dícere, quǽsumus, velis album istud operiméntum, in ejúsdem Vírginis Matris, captivórum auxiliatrícis, honórem consecrátum; ut, qui venerétur devóte, a malis ómnibus sit liber, et supérno býssino in cælis vestíri mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

SCAPULARIS B. V. M. SUB TITULO SALUS INFIRMORUM

Propria Clericorum Regul. Infirmis Ministrantium.

FORMULA BENEDICENDI SCAPULARE

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine quæsumus, induméntum hoc : et præsta, ut quicúmque illud in honórem Mariæ Deíparæ Salútis Infirmórum súmpserint, mentis et córporis sanitáte gáudeant, et in hora éxitus sui ad vitam perducántur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergatur aqua benedicta.

FORMULA BENEDICENDI
PARVAS CRUCES RUBRI COLORIS
SCAPULARIBUS ADNECTENDAS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine, cruces istas, ut sint remédium salutáre fidélibus : et præsta per invocatiónem sancti Nóminis tui, ut quicúmque eas portáverint, córporis sanitátem, et ánimæ tutélam accípiant. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui crucis signum pretióso Fílii tui sánguine consecrásti, per eámdem sanctíssimam crucem, et mortem ipsíus Fílii tui Jesu Christi, mundum redímere voluísti, ac per ejúsdem venerábilis crucis virtútem hóminum genus ab antíqui hostis tyránnide liberásti : te sup-

plíciter exorámus, ut tua pietáte has cruces bene ✠ dícere dignéris, et cæléstem ejus virtútem et grátiam impertíri; ut quicúmque eas super se gestáverit, cæléstis grátiæ plenitúdinem recípere, et Christum contra omnes diabólicas versútias defensórem habére mereátur: Qui tecum, et cum Spíritu sancto vivit et regnat, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

FORMULA BENEDICENDI

CORONAM DOMINI PRO AGONIZANTIBUS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ.
℟. Et campi tui replebúntur ubertáte.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui in similitúdinem hóminum factus, et in mundo conversátus, tam multa pati pro hóminum salúte, et in cruce mortem subíre voluísti: dignáre, quǽsumus, hanc bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre Corónam; ut qui eam pie gestáverit, et devóte recitáverit, multíplici grátiæ et indulgéntiæ tuæ dono ditátus, ætérnam in cælo corónam obtinére mereátur: et fidéles étiam toto orbe terrárum in extrémis laborántes, misericórdia tua adjúti, de agóne ad perpétuam tuæ claritátis glóriam pertíngere váleant. Per te, Jesu Christe Salvátor mundi: qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde aspergatur aqua benedicta.

ORATIONES RECITANDÆ

CUM FIDELES PIÆ SOCIETATI ADSCRIBUNTUR

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNÍPOTENS et miséricors Deus, te humíliter deprecámur : ut qui piæ huic Societáti nomen déderint, beatíssimam Vírginem Maríam infirmórum salútem exorántes, et córporum medélam obtíneant, et ánimæ sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

DEUS, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ Sponsum elígere dignátus es, eíque moriénti una cum ipsa Immaculáta Vírgine adstitísti : concéde; ut, eo intercedénte, in hora éxitus nostri sanctíssimum tuum et Maríæ nomen invocémus, atque ætérnam íngredi réquiem valeámus : Qui vivis et regnas, etc. ℟. Amen.

Orémus.

DEUS, qui sanctum Camíllum singulári caritátis prærogatíva decorásti, ac novæ prolis ad infirmórum subsídium effecísti patrem : ejus méritis et intercessióne concéde; ut, qui ægrotándo labórant, ad ánimæ salútem profíciant sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

FORMULA ADHIBENDA

DUM SCAPULARE PORRIGITUR

ACCIPE frater (vel soror) hábitum hunc, singuláre signum piæ Societátis sub título sanctíssimæ

Virginis de Salúte, ac sanctórum Joséphi et Camílli, ut ita indútus (vel indúta) sub eórum patrocínio perpétuo vivas. ℟. Amen.

FORMULA ADHIBENDA

DUM CORONA PORRIGITUR

Accipe corónam Dómini nostri Jesu Christi, in memóriam passiónis ejus contéxtam : ut cum eum ore laudáveris, omnes in agóne constitúti patiénter dolóres sustíneant, et ad vitam pervéniant sempitérnam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii ✠, et Spíritus sancti, descéndat super te, et máneat semper. ℟. Amen.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

CINCTURÆ BEATÆ MARIÆ VIRGINIS

Propria Ordinis Eremitarum S. Augustini.

Sacerdos superpelliceo ac stola alba indutus, dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, qui peccatóribus, pietátis tuæ misericórdiam quæréntibus, véniam et misericórdiam tríbuis : orámus cleméntiam tuam; ut hanc corrígiam bene ✠ dícere, et sanctificáre dignéris, ut omnis persóna, quæ pro peccátis suis illa præcíncta fúerit, atque eam portáverit, gratam tibi continéntiam, mandatorúmque

tuórum obediéntiam servet, et intercedéntibus beáta María semper Vírgine, ac sanctis Augustíno, et Mónica, véniam peccatórum suórum obtíneat, et vitam consequátur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Precámur te, Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus : ut hanc corrígiam in signum puritátis bene ✠ dícas, ad restringéndos lumbos et renes, et voluntátem sub tua lege compriméndam; ut quicúmque illam devotiónis stúdio semper portáverit, et misericórdiam tuam imploráverit, véniam, et indulgéntiam tuæ sanctíssimæ misericórdiæ consequátur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

BENEDICTIO CORONÆ

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui discípulos tuos oráre docuísti : súscipe, quǽsumus, bene ✠ dicéndo oratiónes famulórum, famularúmque tuárum; ut illórum orátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur : Qui vivis. ℟. Amen.

BENEDICTIO PERSONÆ

Orémus.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris : ut hic fámulus tuus (vel hæc fámula tua), cui in tuo sanctíssimo nómine hanc corrígiam impónimus, te largiénte semper devóte in sancta religióne persístat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde ipsam aspergat aqua benedicta.

Postea eam cingens corrigia, dicat :

Accipe corrígiam super lumbos tuos : ut sint lumbi tui præcincti, in signum temperántiæ et castitátis. In nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíritus sancti. Amen.

Deinde dicat Sacerdos :

Dóminus qui cœpit in vobis opus bonum, et ipse perfíciat : et augméntum grátiæ et glóriæ, méritis beátæ Maríæ semper Vírginis, et sancti Augustíni, ejúsque devotíssimæ matris Mónicæ, vobis concédat. Amen.

Et ego auctoritáte qua fungor, indultóque Apostólico mihi commísso, vos recípio, atque accépto : et partícipes ómnium bonórum, quæ fiunt per totum Ordinem sancti Augustíni, constítuo.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii ✠, et Spíritus sancti, descéndat super vos, et máneat semper. ℟. Amen.

BENEDICTIO CORONÆ SEPTEM DOLORUM B. M. V.

Propria Ordinis Servorum B. M. V.

Sacerdos superpelliceo ac stola alba indutus, dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, qui propter nímiam caritátem, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum, Dóminum nostrum Jesum Christum, pro redemptióne nostra de cælis ad terram descéndere, carnem suscípere, et crucis torméntum subíre voluísti : obsecrámus imménsam cleméntiam tuam; ut hanc corónam, in memóriam septem dolórum Genitrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicátam, bene ✠ dícas, et sancti ✠ fices, et ei tantam Spíritus sancti virtútem infúndas, ut quicúmque eam recitáverit, ac secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, ab omni hoste visíbili et invisíbili, semper et ubíque in hoc sǽculo liberétur, et in éxitu suo a Beatíssima Vírgine María tibi bonis

opéribus coronátus præsentári mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergat coronam aqua benedicta. Postea eam porrigens, dicat :

Accipe corónam beátæ Maríæ Vírginis, in memóriam septem dolórum suórum contéxtam : ut dum eam ore laudáveris, ejus pœnas toto corde compatiáris. Amen.

Deinde benedicens dicat :

Pax et benedíctio Dei omnipoténtis Patris, et Fílii ✠ et Spíritus sancti descéndat super te (vel super vos), et máneat semper. ℟. Amen.

BENEDICTIO CINGULI S. THOMÆ AQUINATIS

AD SERVANDAM CASTITATEM

Propria Ord. Prædicatorum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, puritátis amátor et custos, obsecrámus imménsam cleméntiam tuam : ut sicut ministério Angelórum sanctum Thomam Aquinátem cíngulo castitátis cíngere, et a labe córporis ac ánimæ præserváre fecísti; ita ad honórem et glóriam ejus bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris cíngula ista : ut quicúmque ipsa circa renes reverénter portáverit ac tenúerit, ab omni immundítia mentis et córporis purificétur, atque in éxitu suo per manus sanctórum Angelórum tibi digne præsentári mereátur : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Et aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO NUMISMATUM S. BENEDICTI

Propria Ordinis S. Benedicti.

Sacerdos benedicturus Numismata sancti Benedicti, incipit absolute :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Exorcízo vos, numísmata, per Deum Patrem ✠ omnipoténtem, qui fecit cælum et terram, mare et ómnia quæ in eis sunt. Omnis virtus adversárii, omnis exércitus diáboli, et omnis incúrsus, omne phantásma sátanæ, eradicáre et effugáre ab his numismátibus : ut fiant ómnibus qui eis usúri sunt, salus mentis et córporis : in nómine Patris ✠ omnipoténtis, et Jesu ✠ Christi Fílii ejus, Dómini nostri, et Spíritus sancti ✠ Parácliti, et in caritáte ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem.
℟. Amen.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dóminus virtútem pópulo suo dabit.
℟. Dóminus benedícet pópulum suum in pace.
℣. Mitte nobis Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus omnipotens, bonórum ómnium largitor, súpplices te rogámus, ut per intercessiónem sancti Benedícti, his sacris numismátibus, lítteris ac charactéribus a te designátis, tuam benedictiónem infúndas: ut omnes qui ea gestáverint, ac bonis opéribus inténti fúerint, sanitátem mentis et córporis, et grátiam sanctificatiónis, atque indulgéntias nobis concéssas cónsequi mereántur; omnésque diáboli insídias et fráudes, per auxílium misericórdiæ tuæ, effúgere váleant, et in conspéctu tuo sancti et immaculáti appáreant. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, etc. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui voluísti pro totíus mundi redemptióne de Vírgine nasci, circumcídi, a Judǽis reprobári, Judæ ósculo tradi, vínculis alligári, spinis coronári, clavis perforári, inter latrónes crucifígi, láncea vulnerári, et tandem in cruce mori: per hanc tuam sanctíssimam passiónem humíliter exóro; ut omnes diabólicas insídias et fráudes expéllas ab eo, qui nomen sanctum tuum, his lítteris ac charactéribus a te designátis, devóte invocáverit, et eum ad salútis portum perdúcere dignéris: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei Patris omnipoténtis, et Fílii ✠, et Spíritus sancti descéndat super hæc numísmata, ac ea gestántes, et máneat semper. Amen.

Deinde Sacerdos aspergit Numismata aqua benedicta.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

CHORDÆ S. FRANCISCI ASSISIENSIS

Propria Ord. Minorum Conventualium.

Sacerdos indutus superpelliceo ac stola alba, dicat:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Ora pro nobis, beáte Pater Francísce.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus qui, ut servum redímeres, Fílium tuum per manus impiórum ligári voluísti : béne ✠ dic, quǽsumus, funem istum, et præsta; ut fámulus tuus qui eo velut ligámine pœnitentiáli sui córporis cingétur, vinculórum ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi perpétuo memor exsístat, et in órdine, quem assúmpsit, perénniter persevéret, tuísque cum affétu semper obséquiis se alligátum esse cognóscat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui ómnibus peccatóribus, quæréntibus véniam et misericórdiam, quæsíta et optáta misericórditer tribuísti : orámus imménsam cleméntiam tuam, ut has chordas (vel hanc chordam) bene ✠ dícere, et sanctificáre dignéris; ut quicúmque iis (vel ea) pro peccátis suis cincti fúerint (vel cinctus fúerit), et cleméntiam tuam imploráverint (vel imploráverit), méritis et intercessióne beatíssimi servi tui Francísci véniam et indulgéntiam suórum peccatórum, fructúmque tuæ sanctæ misericórdiæ consequántur (vel consequátur). Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergatur aqua benedicta : mox Sacerdos cingendo eum chorda, dicat :

Accipe chordam super lumbos tuos : ut sint lumbi tui præcíncti in signum castitátis. In nómine Patris, et Fílii ✠, et Spíritus sancti. ℟. Amen.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO CINGULI LANEI

PRO CHORDIGERIS S. FRANCISCI DE PAULA

Propria Ordinis Minimorum.

Sacerdos superpelliceo et stola albi coloris indutus, signans se signo crucis, dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne et misericors Deus, qui pietátis tuæ indulgéntiam peccatóribus, quæréntibus véniam et misericórdiam, tribuísti : orámus imménsam cleméntiam tuam, ut hoc cíngulum láneum (vel hæc cíngula lánea) bene ✠ dícere et sanctificáre dignéris; ut quicúmque pro peccátis suis cincti fúerint, et misericórdiam tuam imploráverint, intercedénte beáto Francísco, véniam et indulgéntiam tuæ sanctæ misericórdiæ consequántur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergit aqua benedicta; deinde porrigit, dicens :

Accipe cíngulum super lumbos tuos : ut sint lumbi tui præcíncti in signum castitátis et temperántiæ. In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti.
℟. Amen.

FORMULA BENEDICTIONIS

AQUÆ S. VINCENTII FERRERII PRO INFIRMIS

Propria Ordinis Prædicatorum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc, et usque in sæculum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Majestátem tuam, Dómine, súpplices exorámus, ut qui in desérto erémi petram benedixísti, ut bis a virga Móysi percússa, aquæ ex ea largíssime egrederéntur, et géminam illam percussiónem sacraméntum Passiónis, et duo ligna Crucis significáre voluísti; tua quoque benignitáte et cleméntia per ejúsdem sanctæ Crucis mystérium, aquam istam larga benedictióne ✠ sanctífices, ut omnis infírmus, qui de ea bíberit, vel ex ea aspérsus fúerit, séntiat statim salutárem tuæ benedictiónis efféctum. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Benedíco hanc aquam in nómine Dei Patris ✠ omnipoténtis, qui hoc ad usum humánum gratum creávit eleméntum, ut sit sórdium lavácrum córporis et ánimæ, mira omnipoténtia elevátum; potum sitiéntibus tríbuat, refrigérium sit æstuántibus, via et sémita navigántibus; et qui in aqua et per aquam in mundi univérsi submersióne sacraméntum novæ legis præsignávit, cum octo ánimas salvávit in arca super eam ambulánte, apértis cataráctis cæli plúere fecit eam quadragínta diébus et quadragínta nóctibus super terram, hanc aquam bene ✠ dícat, et sancti ✠ ficet, ut ad sui sancti Nóminis et sancti Vincéntii invocatiónem ægrótum sanet, consólidet infírmum, dejéctum érigat, immúndum puríficet ac peténti ab eo salútem poténter restítuat. In nómine Pa ✠ tris et Fí ✠ lii et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Sacerdos tangens vas aquæ Reliquia vel Imagine S. Vincentii, dicat:

Orémus.

Adésto, Dómine, supplicatiónibus nostris, et eleménto huic aquæ méritis sancti Vincéntii, cujus Relíquia (vel Imágine) tángitur, virtútem tuæ ite-

rátæ benedi ✠ ctiónis infúnde, ut bibénti fiat potus ad salútem. ℟. Amen.

In nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Quatuor Cruces in hac Oratione præsignatæ, fieri debent cum Reliquia vel Imagine. Sacerdos dicat :

Antiphona. Adsit nobis propítius in hujus vitæ véspere, ad Christum nos Vincéntius tuto ferens itínere.

℣. Ora pro nobis, beáte Vincénti.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Deus, qui géntium multitúdinem, mira beáti Vincéntii Confessóris tui prædicatióne, ad agnitiónem tui nóminis veníre tribuísti : præsta, quæsumus ; ut quem ventúrum júdicem nuntiávit in terris, præmiatórem habére mereámur in cælis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

MODUS BENEDICENDI AQUAM S. IGNATII

Pro Societate Jesu approbatus.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.

℟. Ex hoc nunc, et usque in sǽculum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui benedictiónis tuæ grátiam ægris infundéndo corpóribus, factúram tuam multíplici pietáte custódis, ad invocatiónem nóminis tui benígnus assíste, ut intercedénte beáto Ignátio Confessóre tuo, fámulos tuos ab ægritúdine liberátos et sanitáte donátos, déxtera tua érigas, virtúte confírmes, po-

testáte tueáris atque Ecclésiæ tuæ sanctæ cum omni prosperitáte restítuas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, etc. ℟. Amen.

Immergitur aquæ numisma, seu Reliquiarium sancti Ignatii, et immersum tenetur usque ad finem hujus Orationis :

Béne ✠ dic, Dómine, hanc aquam, ut sit remédium salutáre géneri humáno, et per intercessiónem beáti Ignátii, cujus numisma (vel relíquiæ) in eam immérgitur (vel immergúntur), præsta, ut quicúmque ex ea súmpserint, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Educitur ex aqua numisma seu Reliquiarium.

Orémus.

Deus, qui ad majórem tui nóminis glóriam propagándam, novo per beátum Ignátium subsídio militántem Ecclésiam roborásti : concéde; ut ejus auxílio et imitatióne certántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

FORMULA BENEDICENDI ET IMPONENDI

SCAPULARE B. M. V. DE MONTE CARMELO

ab omnibus adhibenda Sacerdotibus facultatem habentibus adscribendi Christifideles Confraternitati ejusdem Scapularis.

℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, humáni géneris Salvátor, hunc hábitum, quem propter tuum tuǽque

Genitrícis Vírginis Maríæ de Monte Carmélo amórem servus tuus devóte est delatúrus, déxtera tua sanctífica, ut eádem Genitríce tua intercedénte, ab hoste malígno defénsus in tua grátia usque ad mortem persevéret : Qui vivis.

Deinde aspergat aqua benedicta habitum, et postea ipsum imponat dicens :

Accipe hunc hábitum benedíctum precans sanctíssimam Vírginem, ut ejus méritis illum pérferas sine mácula, et te ab omni adversitáte deféndat atque ad vitam perdúcat ætérnam. Amen.

Deinde dicat :

Ego, ex potestáte mihi concéssa, recípio te ad participatiónem ómnium bonórum spirituálium, quæ, cooperánte misericórdia Jesu Christi, a Religiósis de Monte Carmélo peragúntur. In nómine Patris et Fílii et Spíritus sancti. Amen.

Bene ✠ dícat te Cónditor cæli et terræ Deus omnípotens, qui te cooptáre dignátus est in Confraternitátem beátæ Maríæ Vírginis de Monte Carmélo, quam exorámus, ut in hora óbitus tui, cónterat caput serpéntis antíqui, atque palmam et corónam sempitérnam hereditátis tandem consequáris. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Aspergat aqua benedicta.

FORMULA BENEDICENDI

QUATUOR SCAPULARIA SS. TRINITATIS, PASSIONIS D. N. J. C., IMMACULATÆ CONCEPTIONIS AC SEPTEM DOLORUM B. M. V.

Pro Sacerdotibus Congreg. Ss. Redemptoris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, ómnium caput fidélium, et humáni géneris Salvátor, qui tegmen nostræ mortalitátis indúere dignátus es : obsecrámus imménsam largitátis tuæ abundántiam, ut induménta hæc in obséquium Ss. Trinitátis institúta, nec non in honórem et memóriam dolorosíssimæ Passiónis tuæ, in honórem beatíssimæ Vírginis Matris tuæ sine labe concéptæ, dolorésque tuos ac vices peramánter doléntis, ita bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre dignéris, ut qui (vel quæ) ea assúmpserint, eádem Genitríce tua intercedénte, te quoque salutáre nostrum, córpore et ánima indúere mereántur : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Sacerdos aspergat aqua benedicta.

MODUS INDUENDI

Sacerdos omnibus scapularia singillatim imponat, ac deinde formulam proferat supra omnes simul.

1. Accípite hábitum Ordinis Ss. Trinitátis in fídei, spei, et caritátis augméntum, ut induátis novum hóminem, qui secúndum Deum creátus est in justítia et sanctitáte.

2. Accípite scapuláre Passiónis Dómini nostri Jesu Christi, ut véterem hóminem exúti novúmque indúti, ipsum digne perferátis, et ad vitam perveniátis sempitérnam.

3. Accípite scapuláre devotórum beatíssimæ Maríæ Vírginis sine labe concéptæ, ut ejus intercessióne ab omni inquinaménto mundáti, ad vitam perveniátis ætérnam.

4. Accípite hábitum Servórum beatíssimæ Maríæ Vírginis septem Dolóres ejus devóte recoléntium, ut dolóres ipsos assídue recogitántes, passiónem

Dómini Nostri Jesu Christi in corde et córpore vestro impréssam júgiter teneátis.

Ego ex facultáte apostólica mihi delegáta, recípio vos in participatiónem bonórum spirituálium et indulgentiárum, quibus prædícti Ordines seu Congregatiónes pollent. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. Amen.

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Esto eis Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in eis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére eis.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, et quibus in tuo nómine sacros hábitus imposúimus, ita bene ✠ dícere dignéris, ut tuæ grátiæ cooperántes, vitam cónsequi mereántur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti descéndat super vos et máneat semper. Amen.

Formula recitetur numero singulari, si uni tantum personæ sint scapularia imponenda.

BENEDICTIONES NOVISSIMÆ

ABSOLUTIO GENERALIS ET BENEDICTIO PAPALIS

PRO REGULARIBUS ORDINIBUS ET TERTIARIIS AD EOS PERTINENTIBUS

Ss. D. N. Leo PP. XIII. per Breve Apostolicum *Quo universi* d. d. 7. Julii 1882 circa absolutionis tum generalis, tum in articulo mortis, tum Papalis benedictionis formulas sequentia decrevit :

I. Pro Absolutione in articulo mortis retineatur in omnibus formula præscripta in Constitutione sa. me. Benedicti Papæ XIV. Pia Mater, *addito tantum ad* Confiteor *nomine Sancti proprii Fundatoris.*

(Quæ formula invenitur in Rituali Romano, pag. 102.)

II. Benedictio Summi Pontificis nomine impertienda detur cum formula approbata in Constitutione ejusdem sa. me. Benedicti Papæ XIV. Exemplis Prædecessorum, *sed nonnisi bis in anno, et sub conditione quod hæc Benedictio numquam detur eodem die et in eodem loco, ubi Episcopus eam impertiat.*

(Quam formulam habes in Rituali Romano, pag. 266.)

III. In Absolutione generali pro Regularibus cujuscumque Ordinis, atque in Benedictione cum Indulgentia plenaria pro Tertiariis Sæcularibus adhibeantur omnino duæ insequentes formulæ a Reverendissimo Assessore Sacræ Rituum Congregationis propositæ atque ab eadem

approbatæ, abrogatis penitus et suppressis quibuscumque aliis formulis hucusque usitatis, videlicet :

I. Formula absolutionis generalis pro Regularibus
cujuscumque Ordinis hoc privilegio fruentibus.

Antiph. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est, miseréri semper et párcere, súscipe deprecatiónem nostram, ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quǽsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis, ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Completis precibus, ab uno ex adstantibus dicitur Confíteor, addito nomine proprii Fundatoris.

Deinde Sacerdos dicit : Misereátur vestri etc. Indulgéntiam, absolutiónem, etc.

Postea subjungit :

Dóminus noster Jesus Christus per mérita suæ sacratíssimæ passiónis vos absólvat et grátiam suam vobis infúndat. Et ego auctoritáte ipsíus, et beatórum Apostolórum Petri et Páuli et Summórum Pontíficum Ordini nostro ac vobis concéssa, et mihi in hac parte commissa, absólvo vos ab omni vínculo excommunicatiónis majóris, vel minóris, suspensiónis et interdícti, si quod forte incurrístis, et restítuo vos unióni et participatióni fidélium, necnon sacrosánctis Ecclésiæ Sacraméntis. Item eádem auctoritáte absólvo vos ab omni transgressióne votórum et régulæ, constitutiónum, ordinatiónum et admonitiónum majórum nostrórum, ab ómnibus pœniténtiis oblítis, seu étiam negléctis, concédens vobis remissiónem et indulgéntiam ómnium peccatórum, quibus contra Deum et próximum fragilitáte humána, ignorántia, vel malítia deliquístis, ac de quibus jam conféssi estis : In nómine Patris ✠ et Fílii et Spíritus sancti. Amen.

II. Formula benedictionis cum indulgentia plenaria pro Tertiariis sæcularibus

cæterisque omnibus communicationem privilegiorum et gratiarum cum iisdem, vel cum Regularibus cujuscumque Ordinis habentibus.

Antiph. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine; inclína áurem tuam ad preces nostras; parce, Dómine, parce pópulo tuo, quem redemísti Sánguine tuo pretióso, ne in ætérnum irascáris nobis.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte eis Dómine auxílium de Sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Esto eis Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cui próprium est, miseréri semper et párcere, súscipe deprecatiónem nostram, ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis : ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde : ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris : preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Dicto deinde Confíteor, etc., Misereátur, etc., Indulgéntiam, etc., Sacerdos prosequitur :

Dóminus noster Jesus Christus, qui beáto Petro Apóstolo dedit potestátem ligándi atque solvéndi, ille vos absólvat ab omni vínculo delictórum, ut habeátis vitam ætérnam et vivátis in sæcula sæculórum. Amen.

Per sacratíssimam passiónem et mortem Dómini nostri Jesu Christi, précibus et méritis beatíssimæ semper Vírginis Maríæ, beatórum Apostolórum Petri et Páuli, beáti Patris nostri N. et ómnium Sanctórum, auctoritáte a Summis Pontifícibus mihi commíssa, plenáriam indulgéntiam ómnium peccatórum vestrórum vobis impértior. In nómine Patris ✠ et Fílii et Spíritus sancti. Amen.

Si hæc indulgentia immediate post sacramentalem absolutionem impertiatur, reliquis omissis, Sacerdos absolute incipiat a verbis : Dóminus noster Jesus Christus, etc., et ita prosequatur usque ad finem, plurali tantum numero in singularem immutato.

BENEDICTIO BOMBYCUM

Adprobata pro Archidiœcesi Lugdunensi.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, ómnium creátor et rector, qui in animálium creatióne símilis suæ speciéi propagándæ virtútem contulísti, quǽsumus, ut hæc bómbycum sémina bene ✠ dícere, fovére ac multiplicáre tua pietáte dignéris, ut sancta altária tua, eórum opéribus adornáta, et fidéles tui eísdem fulgéntes, te, uti bonórum ómnium largitórem, toto corde gloríficent : Qui cum Unigénito tuo et Spíritu sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO CINGULI

QUOD GESTATUR IN HONOREM B. M. V. VEL ALICUJUS SANCTI [1]

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, béne ✠ dic, quæsumus, hoc cíngulum, et præsta, ut qui (vel quæ) illud gestáverit, Beatíssimæ Vírginis Matris tuæ (vel sancti N., seu sanctæ N.) protectióne munítus (vel muníta) ab ómnibus perículis defféndi, atque ánimæ et córporis sanitátem percípere mereátur : Qui vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO VINI PRO INFIRMIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui in Cana Galilǽæ ex aqua vinum fecísti; bene ✠ dícere et sanctificáre dignéris hanc creatúram vini, quam ad sustentatiónem servórum tuórum tribuísti; ut ubicúmque fusum fúerit, vel a quólibet potátum, divína opuléntiæ tuæ bene ✠ dictióne repleátur.

Omnípotens sempitérne Deus, salus ætérna credéntium, exáudi nos pro fámulo tuo infírmo (vel fámula tua infírma, seu fámulis tuis infírmis,

[1] Qui tamen Albo Sanctorum a Sede Apostolica adscriptus sit.

si fuerint plures), pro quo (*vel* pro qua, *sive* pro quibus) misericórdiæ tuæ implorámus auxílium; ut, réddita sibi sanitáte, gratiárum tibi in Ecclésia tua réferat (*vel* réferant) actiónes. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO DOMUS SCHOLARUM

Sacerdos ingrediens aspergat cubicula aqua benedicta, dicens :

℣. Pax huic dómui.
℟. Et ómnibus habitántibus in ea.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui Apóstolis tuis præcepísti, ut in quamcúmque domum intrárent, pacem illi adprecaréntur, sancti ✠ fica, quǽsumus, per ministérium nostrum hanc domum púeris (*vel* puéllis) educándis destinátam; effúnde super eam tuæ bene ✠ dictiónis et pacis abundántiam, fiat eis salus, sicut dómui Zachǽi, te intránte, facta est; manda Angelis tuis, ut eam custódiant, et ab ea omnem inimíci repéllant potestátem; reple docéntes in ea spíritu sciéntiæ, sapiéntiæ et timóris tui; discéntes cælésti grátia fove, ut quæ salutáriter edocéntur, intelléctu cápiant, corde retíneant, ópere exsequántur; atque omnes habitatóres ejus virtútum ómnium opéribus tibi pláceant, ut in ætérnam domum in cælis aliquándo récipi mereántur. Per te, Jesu Christe, Salvátor mundi, qui vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

BENEDICTIO UVARUM

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Béne ✠ dic, Dómine, hos fructus novos víneæ, quos tu rore cæli, et abundántia pluviárum, et témporum serenitáte atque tranquillitáte, ad maturitátem perdúcere dignátus es, et dedisti eos ad usus nostros cum gratiárum actióne percípere in nómine Dómini nostri Jesu Christi : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO AQUÆ

IN HONOREM SANCTÆ ADELHAIDIS

Adprobata pro Archidiœcesi Coloniensi.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Fidélium Deus ómnium fortitúdo, et salus, qui socrum beáti Petri Apóstoli tui magnis fébribus deténtam, pio motus rogatiónis afféctu sanásti : sancti ✠ fica et béne ✠ dic creatúras has (panis et) aquæ tuo sanctíssimo nómine, et méritis sanctæ Adelháidis Vírginis, quam, spreto sǽculo, servitio tuo glorióse mancipáre dignátus es : præsta ejúsdem intercedéntibus méritis, ut quicúmque morbórum vexatiónibus graвántur, per hujus (panis et) aquæ sumptiónem húmilem a cunctis ánimæ et córporis

languóribus liberéntur, atque incólumes Ecclésiæ tuæ repræsentári mereántur, ut gratiárum in ea tibi júgiter réferant actiónes: Qui vivis et regnas.

℟. Amen.

Orémus.

Béne ✠ dic Dómine méritis sanctæ Adelháidis creatúras has (panis et) aquæ, qui glorióso córpore tuo benedixísti aquas Jordánis et panes in desérto, ac præsta, ut omnes gustántes ex ea tam córporis quam ánimæ recípiant sanitátem: Qui vivis et regnas.

℣. Ora pro nobis sancta Adelháidis.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Concéde, quǽsumus omnípotens et miséricors Deus, ut per virtútem benedictiónis hujus aquæ (et panis) et per méritum passiónis Dómini nostri Jesu Christi et per intercessiónem beátæ Vírginis Maríæ ac sanctæ Adelháidis et ómnium Sanctórum omnes fidéles, qui pie ac devóte aquam istam gustáverint, ánimæ et córporis sanitátem recípere váleant, ac in tuo servítio semper permanére. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedictio ✠ Dei omnipoténtis, etc.

Aspergatur aqua benedicta.

MODUS BENEDICENDI AQUAM

IN HONOREM S. WILLIBRORDI

Adprobatus pro Archidiœcesi Coloniensi.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

Exorcismus prædictæ aquæ.

Exorcízo te, creatúra aquæ, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, ut fíeri váleas remédium salútis ánimæ et córporis per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus.

Bénedic ✠ Dómine hanc aquam advérsus humáni géneris inimícum et super eam Spíritum sanctum tuum mitte, ut armáta cæléşti virtúte gravissimum persequátur inimícum vel morbum, et cunctis suméntibus profíciat ad salútem. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Bénedic ✠ Dómine omnípotens has aquas, quas ad usum géneris humáni, ad abluéndum ómnium peccatórum crímina præstitísti, ut invocáto super eas nómine sancto tuo, ubicúmque aspérsæ fúerint vel potátæ, salutáris tui munus inviolábile per has aquas tribuátur, et omne, quod sórdidum est, effugétur, et tuæ pietátis benefício in ómnibus præstétur sánitas córporis et ánimæ per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus.

Bénedic ✠ Dómine sancte Pater, hanc creatúram aquæ, ut sit remédium humáno géneri ad ómnia mala córporis et ánimæ tolléndа et ómnia nóxia inimíci expelléndа, et præsta in ea per invocatiónem sanctíssimi nóminis tui tutélam mentis et córporis. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui in diversárum natiónum pópulis præcláros veræ fídei constituísti propagatóres: concéde quǽsumus; ut omnes, qui ad sanctíssimi Doctóris nostri Willibrórdi patrocínia confúgiunt, præséntis incolumitátis prosperitatísque gáudium et futúræ beatitúdinis glóriam consequántur. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei ✠ Patris et Fílii ✠ et Spíritus ✠ sancti descéndat super hanc aquam et máneat semper. ℟. Amen.

Dein aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO AQUÆ

IN FESTO LANCEÆ ET CLAVORUM DOMINI

Adprobata pro Archidiœcesi Coloniensi.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui pro salúte mundi passus es de corde tuo aquam et sánguinem per lánceam mílitis emanáre : concéde propítius ; ut præsens aqua hujus sacræ lánceæ tactu benedicátur ac sanctificétur, ut sit ómnibus suméntibus salus ánimæ et córporis, et ubicúmque fúerit aspérsa, per sanctíssimæ Passiónis tuæ invocatiónem omnis infestátio immúndi spíritus abigátur infirmitásque procul pellátur, sánitas mentis ac córporis tribuátur per te, Salvátor mundi : Qui vivis et regnas Deus per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Imponitur Reliquia S. Lanceæ in aquam dicendo :

In nómine Patris et Fílii et Spíritus sancti. Amen.

Interim cum Reliquia S. Lanceæ efformet crucem per aquam.

S. HUBERTI BENEDICTIO

Adprobata pro Archidiœcesi Coloniensi.

Petentes benedictiones conferunt *panem et aquam,* et Sacerdos stola indutus hæc benedicit coram expositis reliquiis, ut infra sequitur : dein benedicuntur et ipsi petentes, prout etiam inferius sequitur. Tum insinuatur, ut de pane et aqua benedicta sumant per novem dies, ter de die, scilicet mane jejuni, ante prandium et ante cœnam ; deinde orent singulis his diebus *semel Credo et novies Pater et Ave,* et his novem diebus suscipiant interea Ss. Sacramenta Pœnitentiæ et Eucha-

ristiæ et singulis annis festum S. Huberti venerentur ut præceptum, offerant ad altare, osculentur sacras reliquias et sic abeant in pace.

Benedictio aquæ, salis et panis

in honorem S. Huberti contra morsum rabidi canis tam pro hominibus quam jumentis in ecclesia olim parochiali B. M. V. in pasculo ac Sacello S. Huberti in præsentia Reliquiarum ejusdem S. Episcopi usitata.

Exorcismus aquæ.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Exorcízo te creatúra aquæ, in nómine Patris ✠ omnipoténtis et in nómine Jesu ✠ Christi Fílii ejus et in nómine Spíritus ✠ sancti, ut omne virus rabiéi et omnis spíritus immúndus et incúrsio sátanæ superétur et expellátur, et ut fias aqua exorcizáta ad expelléndam et effugándam rábiem et venénum ejus, et omnem morbum tam hóminum quam pécorum et invídiam malórum spírituum atque omne phantásma inimíci, et ut ipsum virus rabiéi et stabíliter ipsum inimícum eradicáre váleas, per virtútem Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sǽculum per ignem.
℟. Amen.

Exorcismus salis.

Exorcízo te creatúra salis per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum totíus creatúræ, ut efficiáris sal exorcizátum ad evacuándam et expelléndam rábiem et omne virus ejus, inimicúmque et omnem virtútem ejus atque étiam omnem morbum tam hóminum quam pécorum, quæ necessitátibus humánis dignátus es donáre, ut possint salva ad usus necessários profícere, et hómines salváti mente et córpore cóngruam tibi exhíbeant servitútem per virtútem Dómini nostri Jesu Christi, per quem creáta sunt

ómnia et perficiúntur univérsa: Qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sǽculum per ignem.
℟. Amen.

Benedictio panis.

Orémus.

Dómine sancte Pater omnípotens ætérne Deus, benedícere ✠ dignéris hunc panem tua sancta spirituáli benedictióne, ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis, atque contra omnes morbos et univérsas inimicórum insídias tutámen. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, panem vivum, qui de cælo descéndit, et dat vitam et salútem mundo: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, etc. ℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta et fiat commixtio salis per modum crucis dicendo:

Hæc commíxtio salis et aquæ páriter fiat in nómine ✠ Patris et ✠ Fílii et Spíritus ✠ sancti, ut prosit tam homínibus quam animálibus ad sanitátem.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit, Dóminus super aquas multas, hómines et juménta salvábis, Dómine, quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam, Deus; áperis tu manum tuam et imples omne ánimal benedictióne.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus invisíbilis et insuperábilis impérii Rex, imménsam pietátem et misericórdiam tuam per sanctum et treméndum nomen Fílii tui súpplices deprecámur, ut super has creatúras panis et aquæ bene ✠ dictiónem tuam per poténtiam invisíbilis operatiónis infúndas, et hómines páriter et juménta, quæ in usum et cómmodum hóminum cóndere dignátus es, cum ex eísdem accéperint vel gustáverint, hæc bene ✠ díctio et sancti ✠ ficátio salvet et

a rábie et ab omni noxa et incúrsu malígno, te protegénte custódiat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Præsta Dómine benedictiónem ✠ copiósam super has creatúras panis et aquæ, ut fiant salúbre remédium tum homínibus tum béstiis advérsus rábiem omnésque malígni hostis insídias, et læsis ad recuperatiónem sanitátis, íntegris vero sanísque ad conservatiónem poténter et efficáciter profíciant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Dómine Deus Pater omnípotens, per quem disponúntur ómnia, quæ ad usum vitæ possidémus, béne ✠ dic étiam has creatúras panis et aquæ ad effugándum inimícum arcendámque rábiem ab homínibus vel juméntis, et per virtútem gloriosíssimi nóminis Jesu Christi Fílii tui, quod cunctis malígnis spirítibus est treméndum atque terríbile, hujus panis et aquæ usum ómnibus suméntibus salúbrem fac esse medicínam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui labóribus hóminum étiam ex mutis animálibus solátia præbuísti : súpplices te rogámus; ut sine quibus non álitur humána condítio, nostris fácias úsibus non períre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Subjungitur Oratio de S. Huberto.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui beáti et gloriósi Confessóris Hubérti Pontíficis et Patróni nostri méritis divérsos sæpe languóres morbósque depulísti : concéde propítius; ut cuncti qui ipsíus implórant auxílium, ab infestatióne dæmonum, a subitánea et improvísa morte, a rábie et ab omni malo ac perículo ánimæ et córporis júgiter liberéntur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Avérte, quæsumus Dómine, a fidélibus tuis cunctos miserátus erróres, et sæviéntis morbi (rabiéi) qui grassátur in animália, depélle perníciem, ut quos suo mérito flagéllas dévios, fóveas tua miseratióne compúnctos. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, etc.
℟. Amen.

Benedictio super hominem pronuntianda, imponendo stolam capiti ipsius. (Si plures sunt, omnia dicuntur numero plurali.) Sacerdos versus hominem genuflectentem dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Salvum fac servum tuum (salvam fac servam tuam).
℟. Deus meus sperántem in te.
℣. Mitte ei auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eum (eam).
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus infirmitátis humánæ præsídium, auxílii tui super hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) osténde virtútem, ut ope misericórdiæ tuæ adjútus (adjúta), Ecclésiæ tuæ sanus (sana) et a rábie incólumis repræsentári mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.
℣. Amávit eum Dóminus et ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Orémus.

Deus, qui ánimæ sancti Hubérti Confessóris tui atque Pontíficis perénnem glóriam contulísti : concéde propítius; ut cuncti, qui ipsíus implórant

auxilium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Stola imponatur; si adsint plures, binis et binis imponatur.

Per intercessiónem sancti Hubérti Pontíficis et Patróni nostri líberet te (vos) Deus a rábie et ab omni malo córporis et ánimæ et perdúcat te (vos) in vitam ætérnam. In nómine Patris ✠ et Fílii ✠ et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

FORMULA INSCRIBENDI IN ALBUM

CONFRATERNITATIS S. HUBERTI PATRONI

SI QUIS VELIT INSCRIBI, QUOD TAMEN NECESSE NON EST

Ante inscriptionem Sacerdos stola indutus dicit:

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Orémus.

Actiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni et adjuvándo proséquere, ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Post inscriptionem.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui beáti et gloriósi Confessóris Hubérti Pontíficis et Patróni nostri méritis divérsos sæpe languóres morbósque depulísti: concéde propítius; ut cuncti, qui ejus implórant auxílium, ab infestatióne dæmonum, a subitánea et improvísa morte, a rábie et ab omni malo ac perículo ánimæ et córporis júgiter liberéntur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

O radiósa lampas supra candelábrum pósita, o méritis præcípuis ínclyte Hubérte! per tua suffrágia, languéntium suscípiens vota, confer cunctis

tibi devótis vitæ subsídia, et per tua mérita evádere váleant insánias, morbos et cuncta perícula ánimæ et córporis. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis Patris ✠ et Fílii ✠ et Spíritus ✠ sancti descéndat super te (vos) et máneat semper. ℟. Amen.

BENEDICTIO PEREGRINORUM ÆGROTANTIUM

Adprobata pro Archidiœcesi Quebecen.

Sacerdos indutus superpelliceo et stola albi coloris, ponet extremitatem stolæ super caput infirmi, evangeliumque recitabit modo sequenti; si plures sint infirmi, stolam ipse teneat elevatam manu dextra, et benedictiones dicat in plurali.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Sequéntia sancti Evangélii secúndum Matthǽum. (Cap. 13.)
℟. Glória tibi Dómine.

In illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro : quem qui invénit homo, abscóndit, et præ gáudio illíus vadit, et vendit univérsa, quæ habet, et emit agrum illum. Iterum símile est regnum cælórum hómini negotiatóri, quærénti bonas margarítas. Invénta áutem una pretiósa margaríta, ábiit, et véndidit ómnia, quæ hábuit, et emit eam. Iterum símile est regnum cælórum sagénæ missæ in mare, et ex omni génere píscium congregánti. Quam, cum impléta esset, educéntes, et secus littus sedéntes, elegérunt bonos in vasa, malos áutem foras misérunt. Sic erit in consummatióne sǽculi : exíbunt Angeli, et separábunt malos de médio justórum, et mittent eos in camínum ignis : ibi erit fletus, et stridor déntium. Intellexístis hæc ómnia? Dicunt ei : Etiam. Ait illis : Ideo omnis

scriba doctus in regno cælórum similis est hómini patrifamílias, qui profert de thesáuro suo nova et vétera.

Post Evangelium benedicat infirmum dicens :

Benedíctio Dei Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti descéndat super te, et máneat semper.

Deinde porriget extremitatem stolæ deosculandam infirmo, ipsumque asperget aqua benedicta, dicens :

Aspérgat te Deus rore grátiæ suæ in vitam ætérnam. ℟. Amen.

FORMULA BENEDICTIONIS
IN HONOREM ET CUM INVOCATIONE B. MARIÆ VIRG.
SUB TITULO
AUXILIUM CHRISTIANORUM

Adprobata pro Diœcesi Taurinensi.

Sacerdos superpelliceo ac stola indutus dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Ave María, etc.

Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei Génitrix, nostras deprecatiónes ne despícias in necessitátibus nostris, sed a perículis cunctis líbera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

℣. María, Auxílium Christianórum.
℟. Ora pro nobis.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui gloriósæ Vírginis matris Maríæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto cooperánte, præparásti : da, ut cujus

commemoratióne lætámur, ejus pia intercessióne ab instántibus malis et a morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Et personam benedicendam aspergit aqua benedicta.

BENEDICTIO VESTIS EX VOTO ASSUMENDI

Adprobata pro Diœcesi Lugdunensi.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui pro nostra salúte suscipiens humánam natúram, te vestiménto carnis indúere dignátus es, benedictióne sancta bénedic ✠ ista vestiménta, quæ pro grátiis tibi exsolvéndis cum omni devotióne sanctóque voto, ac veneratióne beatíssimæ Maríæ, (vel beáti N.) fámulus tuus (vel fámula tua) super se susceptúrus est (vel susceptúra est) : infúnde in eum (vel in eam), quǽsumus, tuam sanctam benedictiónem, ut cum primum indúerit hoc religiónis símile vestiméntum, intercedénte beatíssima Vírgine María, (vel beáto N.) descéndat super eum (vel eam) grátia tua, et prótegat eum (vel eam) ab omni malo mentis et córporis : Qui vivis et regnas. ℟. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO LOCI

IN QUO, LICENTIA AB ORDINARIO DATA, TRANSITORIE SEU AD TEMPUS MISSA CELEBRANDA EST

Adprobata pro Diœcesi Lugdunensi.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui loca tuo nómini dicánda sanctíficas, effúnde super hanc oratiónis domum grátiam tuam; ut ab ómnibus hic nomen tuum invocántibus auxílium tuæ misericórdiæ sentiátur. Per Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO ROGI

QUÆ FIT A CLERO EXTRA ECCLESIAM IN VIGILIA NATIVITATIS S. JOANNIS BAPTISTÆ

Adprobata pro Diœcesi Tarbiensi.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Deus, Pater omnípotens, lumen indefíciens, qui es cónditor ómnium lúminum: novum hunc ignem sanctí ✠ fica, et præsta; ut ad te, qui es lumen indefíciens, puris méntibus post sǽculi calíginem perveníre valeámus. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Et Sacerdos aspergat ignem aqua benedicta. Deinde a Clero cantetur sequens hymnus:

Ut queant laxis resonáre fibris
Mira gestórum fámuli tuórum,
Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Joánnes.

Núntius celso véniens Olýmpo,
Te patri magnum forte nascitúrum,
Nomen, et vitæ sériem geréndæ,
Ordine promit.

Ille promíssi dúbius supérni,
Pérdidit promptæ módulos loquélæ :
Sed reformásti génitus perémptæ
Organa vocis.
Ventris obstrúso récubans cubíli,
Sénseras Regem thálamo manéntem :
Hinc parens nati méritis utérque
Abdita pandit.
Sit decus Patri, genitǽque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus, omni
Témporis ævo. Amen.

℣. Fuit homo missus a Deo.
℟. Cui nomen erat Joánnes.

Orémus.

Deus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti : da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

FORMULA BENEDICTIONIS

AQUÆ S. VINCENTII A PAULO PRO INFIRMIS

Propria Congr. Missionis.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sǽculum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, qui benedictiónis tuæ grátiam ægris infun-

déndo corpóribus, factúram tuam multíplici pietáte custódis, ad invocatiónem sanctíssimi nóminis tui benígnus assiste; ut, intercedénte beáto Vincéntio Confessóre tuo, fámulos tuos ab ægritúdine liberátos et sanitáte donátos, déxtera tua érigas, virtúte confírmes, potestáte tueáris, atque Ecclésiæ tuæ sanctæ cum omni prosperitáte restítuas. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos accipiat Reliquiam vel Numisma S. Vincentii a Paulo, immittat in aquam, et dicat:

Béne ✠ dic Dómine hanc aquam, ut sit remédium salutáre géneri humáno, et per intercessiónem beáti Vincéntii Confessóris tui, cujus Relíquiæ (vel Numísma) in eam immergúntur (vel immérgitur), præsta; ut quicúmque ex ea súmpserint, sanitátem córporis, et ánimæ tutélam percípiant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Hic educitur ex aqua Reliquiarium, vel Numisma.

Ant. Páuperes Sion saturábo pánibus, sacerdótes ejus índuam salutári, et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

℣. Parásti in dulcédine tua páuperi Deus.

℟. Dóminus dabit verbum evangelizántibus virtúte multa.

Orémus.

Deus, qui ad salútem páuperum et cleri disciplínam novam in Ecclésia tua per beátum Vincéntium famíliam congregásti: da quǽsumus; ut eódem nos quoque spíritu fervéntes, et amémus quod amávit, et quod dócuit operémur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO INFIRMORUM

CUM LIGNO SS. CRUCIS D. N. J. C.

SEU

SIGNUM S. MAURI ABBATIS

Adprobata pro Ordine S. Benedicti.

ANTEA rite exponatur Reliquia veræ Crucis Dominicæ, duabus saltem candelis accensis. Excitetur deinde in infirmo actus contritionis, et firma fiducia, ut adjutus meritis S. P. Benedicti et S. Mauri, ipsis intercedentibus, si Deo placeat, sanitatem obtineat. Recitentur tres **Pater** totidemque **Ave María** et **Glória** in honorem Sanctissimæ Trinitatis : tum sacerdos Ordinis S. Benedicti indutus stola rubri coloris, manu dextera tenens elevatam Reliquiam sanctæ Crucis coram infirmo, dicit :

℣. Benedíctio et cláritas et sapiéntia et gratiárum áctio, honor, virtus et fortitúdo Deo nostro in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Pes meus stetit in dirécto.

℟. In ecclésiis benedícam te Dómine.

Invocatio.

PER sanctíssimum nomen Dómini invocátum, optátam tibi donet sanitátem illa fides, qua sanctus Máurus per sequéntia verba ægrótos sanávit, et in qua ego, licet indígnus peccátor, eásdem preces super te humíliter prófero.

In nómine sanctíssimæ et indivíduæ Trinitátis, adjútus méritis sanctíssimi Patris Benedícti, sta sanus, o N., et incólumis super pedes tuos rectus. In nómine Patris ✠ et Fílii et Spíritus sancti. Amen.

Antiph. Vere languóres nostros ipse tulit, et dolóres nostros ipse portávit, cujus livóre sanáti sumus.

℣. Qui propitiátur iniquitátibus hóminum.

℟. Ipse sanet infirmitátes tuas.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEUS ómnium cónditor creaturárum, qui ad restauratiónem humáni géneris únicum Fílium tuum, cooperánte Spíritu sancto, ex María Vírgine incarnári constituísti, et per sacrosánctum ac gloriósum vivíficæ Crucis lignum vulnéribus et languóribus animárum nostrárum, nos rediméndo, subveníre dignátus es : ipse hunc fámulum tuum N. per vitális hujus signi virtútem ad prístinam redúcere dignéris sanitátem. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Oratio.

DÓMINE Jesu Christe, qui magístro meo beáto Benedícto dedísti potestátem apud te impetráre quod in nómine tuo péteret; Tu per ipsíus intercessiónem cunctos ab hoc fámulo tuo languóres repéllere dignáre : ut sanitáte percépta, gratiárum actiónem réferat nómini sancto tuo : Qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Signum.

PER invocatiónem Immaculátæ Dei Matris et semper Vírginis Maríæ, et per intercessiónem sanctórum Benedícti et Máuri.

Poténtia ✠ Dei Patris, Sapiéntia ✠ Dei Fílii, Virtus ✠ Spíritus sancti líberet te ab ista infirmitáte. ℟. Amen.

Sicut fúerit beneplácitum ejus sic fiat, et fiat tibi sicut petis et desíderas ad láudem et honórem sanctíssimæ Crucis Dómini nostri Jesu Christi.

Ultimo benedicat infirmo Reliquia S. Crucis, dicens :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris ✠ et Fílii et

Spíritus sancti descéndat super te et máneat semper. Amen.

Et porrigit ad osculum.

Hoc signum, si opus sit, repetitur per tres vices, sive diversis diebus, sive eadem die, juxta necessitatem. Tres etiam Missæ votivæ si lubet, nempe de Passione, de S. Mauro Abbate, et pro defunctis celebrandæ erunt: alioquin Beatissimæ Virginis Mariæ Rosarium in tres partes distributum juxta præfatam intentionem infirmus, si potest, recitabit vel recitare faciet.

FORMULA BENEDICTIONIS PANIS ET AQUÆ

SUB INVOCATIONE SANCTI MACHUTI EPISCOPI

Adprobata pro Diœcesi Buscoducen.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sæculum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui solo verbo ómnia creásti, et per Fílium tuum hóminem pérditum redemísti, ac Spíritum sanctum tuum fidélium córdibus infudísti, sanctǽque Trinitátis fidem per Apóstolos tuos eorúmque successóres in toto mundo prædicáre fecísti, pro cujus fídei propagatióne gloriósus Conféssor tuus Machútus plúrimos sustínuit labóres, quos tibi gratos fuísse multis miráculis declaráre dignátus es; fámulos tuos ad ejus patrocínia fugiéntes cleménter exáudi, et hanc creatúram panis et aquæ cæléste benedictióne ✠ sanctífica, tuámque virtútem désuper infúnde: et præsta; ut qui fide íntegra illis usi fúerint, ab omni illusióne diabólica et univérsis malis, languóribus

et infirmitátibus, ejus intercessióne liberéntur, et in sanctis tuis, per quos mirabília operáris, majestátem tuam colláudent, et in Ecclésia tua gratiárum tibi réferant actiónes. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Bene ✠ díctio Dei Patris omnipoténtis, et Fílii, et Spíritus sancti descéndat super hanc substántiam panis et aquæ, ut ad effugándos dæmones, morbósque pelléndos, divínæ grátiæ sumat efféctum, sitque ómnibus eam suméntibus adjutórium et remédium.

Orémus.

Deus, cujus Unigénitus Jesus Christus Dóminus noster Apóstolis tuis dixit « qui credit in me, ópera quæ ego fácio et ipse fáciet, et majóra horum fáciet »; quique beátum Machútum Confessórem tuum atque Pontíficem dono curatiónis mirabíliter ornásti : quǽsumus; ut ipsíus deprecatióne hæc múnera suscípias, eísque uténtibus salutária esse concédas. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Per mérita sancti Machúti benedicántur hæc múnera in nómine Patris ✠ et Fílii et Spíritus sancti. ℟. Amen.

Crux in hac oratione præsignata fieri debet cum Reliquia vel Imagine S. Machuti.

MODUS BENEDICENDI AQUAM S. ALBERTI

PRO ORDINE CARMELITARUM EXCALCEATORUM

Adprobatus pro Ord. Carmelit. Excalc.

Sacerdos indutus superpelliceo et stola, vel saltem stola ad collum posita, ministro cum accensa candela comitante, accedens ad locum, ubi Reliquiæ sancti Alberti sunt repositæ, extrahit illas reverenter, et, aqua benedicenda in vase decenti præparata, dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sǽculum.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, fidélium ómnium fortitúdo et salus, qui socrum beáti Petri Apóstoli tui fébribus magnis deténtam perfécte sanásti, sancti ✠ ficáre et bene ✠ dícere dignéris, creatúram hanc aquæ : ut, intercedénte beáto Albérto Confessóre tuo, quem, spreto sǽculo, ad almæ Genitrícis tuæ Vírginis Maríæ religiónem vocáre dignátus es, quicúmque fébrium vexatióne gravántur, per hujus aquæ húmilem sumptiónem a cunctis ánimæ et córporis languóribus liberéntur, atque Ecclésiæ tuæ incólumes repræsentári mereántur, gratiárum Tibi actiónes in ea júgiter referéntes : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde accipiens reverenter Reliquias immergit eas in aquam in modum Crucis simul dicens :

Béne ✠ dic Dómine méritis sancti Albérti creatúram hanc aquæ, qui glorióso tuo córpore benedixísti aquas Jordánis : et præsta, ut omnes gustántes ex ea tam córporis quam ánimæ recípiant sanitátem : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Deinde dicitur :

Antiphona. O Albérte, norma mundítiæ, puritátis et continéntiæ, ora Matrem misericórdiæ, ut in hac valle misériæ nos deféndat ab omni labe, et, exúto mortáli córpore, perfruámur ætérna réquie.
℣. Ora pro nobis, beáte Albérte.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Concéde quǽsumus, omnípotens et miséricors Deus : ut, intercedénte beáto Albérto Confessóre tuo, omnes fidéles, qui pie et devóte aquam istam

gustáverint, ánimæ et córporis sanitátem recípere et in tuo sancto servítio permanére váleant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

RITUS ERIGENDI

STATIONES VIÆ MATRIS DOLOROSÆ

SEU

IN HONOREM SEPTEM DOLORUM B. M. V.

Proprius Ordinis Servorum B. M. V. et adprobatus die 10. Martii 1883.

Sacerdos superpelliceo et stola violacei coloris indutus, comitantibus Clericis, vel aliis ministris, cum vasculo aquæ benedictæ, et aspersorio, necnon thuribulo ac navicula incensi ascendit ad Altare, ibique, habito ad populum brevi sermone super excellentia et utilitate pii exercitii Viæ Matris Dolorosæ, genuflexus in infimo gradu intonat Hymnum.

Veni Creátor Spíritus : quem chorus prosequitur : **Mentes tuórum vísita, * Imple supérna grátia, * Quæ tu creásti péctora.**

Qui díceris Paráclitus, * Altíssimi donum Dei, * Fons vivus, ignis, cáritas, * Et spiritális únctio.

Tu septifórmis múnere, * Dígitus Patérnæ déxteræ, * Tu rite promíssum Patris, * Sermóne ditans gúttura.

Accénde lumen sénsibus, * Infúnde amórem córdibus, * Infírma nostri córporis * Virtúte firmans pérpeti.

Hostem repéllas lóngius, * Pacémque dones prótinus : * Ductóre sic te prævio * Vitémus omne nóxium.

Per te sciámus da Patrem, * Noscámus atque Fílium : * Teque utriúsque Spíritum * Credámus omni témpore.

Deo Patri sit glória, * Ejúsque soli Fílio, * Cum Spíritu Paráclito, * Nunc et per omne sæculum. Amen.

Tempore Paschali :

Deo Patri sit glória, * Et Fílio, qui a mórtuis * Surréxit, ac Paráclito, * In sæculórum sǽcula. Amen.

℣. Emítte Spíritum tuum et creabúntur.

℟. Et renovábis fáciem terræ.

Orémus.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti; da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Defénde, quǽsumus Dómine, beáta María semper Vírgine intercedénte, istam ab omni adversitáte civitátem (vel famíliam vel istum... pópulum); et toto corde tibi prostrátam (vel prostrátum) ab hóstium propítius tuére cleménter insídiis.

Actiónes nostras, quǽsumus Dómine, aspirándo prǽveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio, a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde fit benedictio tabularum pictarum seu imaginum Stationum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui sanctórum tuórum imágines sculpi aut pingi non réprobas, ut quóties illas óculis córporis intuémur, tóties eórum actus et sanctitátem ad imitándum memóriæ óculis meditémur: has, quǽsumus, imágines in honórem et memóriam perdoléntis Vírginis Deíparæ adaptátas bene ✠ dícere et sanctifi ✠ cáre dignéris: et præsta; ut quicúmque coram illis dolóres, quos beáta Virgo María in vita, passióne, et morte uni-

géniti Fílii sui Dómini Nostri Jesu Christi sustínuit, recólere et venerári studúerit, illíus méritis et intercessióne a te grátiam in præsénti, et ætérnam glóriam obtíneat in futúro. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. **Amen.**

Deinde ponit incensum in thuribulo illud benedicens, quo facto, accepto aspersorio aspergit imagines seu tabulas dicens Antiphonam :

Aspérges me Dómine hyssópo et mundábor, lavábis me et super nivem dealbábor; deinde accepto thuribulo, eas thurificat nihil dicens. In Oratorio privato omitti poterit incensatio.

Completa benedictione imaginum seu tabularum, Sacerdos, præcedentibus Clericis cum cruce et duobus intorticiis vel candelis accensis, processionaliter pergit ad locum primæ stationis, deosculatur primam tabulam et vel per se vel per Clericum collocat eam in loco præparato; deinde legit meditationem et preces huic Stationi respondentes. Idem ritus servabitur in collocatione reliquarum Stationum. Quibus collocatis, pergit ad aram vel ante imaginem perdolentis Virginis Mariæ interim decantans partem diei respondentem : **Stabat Mater dolorósa, etc.**, ut supra, pag. 114*, concludens cum sequenti Versiculo et Oratione.

℣. **Ora pro nobis Virgo dolorosíssima.**
℟. **Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.**

Orémus.

Deus, in cujus passióne secúndum Simeónis prophetíam dulcíssimam ánimam gloriósæ Vírginis et Matris Maríæ dolóris gládius pertransívit : concéde propítius; ut qui dolórum ejus memóriam recólimus, passiónis tuæ efféctum felícem consequámur : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. **Amen.**

Deinde cantatur Hymnus **Te Deum**, ut supra, p. 115*.

℣. **Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu.**
℟. **Laudémus et superexaltémus eum in sǽcula.**

Orémus.

DEUS, cujus misericórdiæ non est númerus et bonitátis infinítus est thesáurus, piíssimæ majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper cleméntiam exorántes, ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens ad præmia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Demum Sacerdos genuflexus ter invocet Patrocinium dolorosæ Matris dicens :

Virgo dolorosíssima, ora pro nobis. populo idem respondente ; postea ascendit super altare et conversus ad populum illum benedicit, dicens :

Nos cum prole pia, benedicat dolorósa Virgo María.

RITUS BENEDICENDI ET IMPONENDI

SCAPULARE SANCTI MICHAELIS ARCHANGELI

Pro Archisodalitio hoc sub titulo in perinsigni Ecclesia Collegiata Sancti Angeli in Foro Piscium Romæ erecto, et pro aliis hujusmodi sodalitatibus extra Urbem eidem rite aggregatis.

NOTANDUM quod benedictio et impositio Scapularis fieri debet a Sacerdote, qui præest Consilio directivo, aut ab alio Sacerdote ab eo legitime delegato.

Sacerdos itaque superpelliceo et stola indutus, dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui Ecclésiam tuam contra diabólicas nequítias per sanctum Michaélem Archángelum deféndere dignáris : te súpplices exorámus; ut hoc signum ad excitándam

et fovéndam inter fidéles tuos in tantum Patrónum devotiónem institútum, bene ✠ dicas et sancti ✠ fices; et iis, qui illud gestáverint, ejúsdem sancti Archángeli auxílio roborátis, inimícos ánimæ et córporis in vita et in morte superáre concédas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergit Scapulare aqua benedicta, ac deinde imponit, dicens :

Accipe Frater (vel Soror) scapuláre sancti Michaélis Archángeli, ut, eo júgiter interveniénte, vitam sanctam dúcere váleas. Amen.

Orémus.

PRECES nostras, quæsumus Dómine, benígnus exáudi, et hunc fámulum tuum (vel hanc fámulam tuam) speciáli patrocínio sancti Michaélis Archángeli commíssum (vel commíssam) bene ✠ dícere dignéris; ut, per ejus intercessiónem, quámlibet offénsam tuam evitándo et impediéndo, in tuo famulátu própriam aliorúmque sanctificatiónem cónsequi mereátur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

RITUS BENEDICENDI ATQUE IMPONENDI

SCAPULARE S. JOSEPHI SPONSI B. M. V.

PRO SODALITATE SUB EJUS TITULO CANONICE ERECTA IN ECCLESIA SANCTI NICOLAI CIVITATIS VERONENSIS

Adprobatus die 23. Aug. 1883.

Sacerdos superpelliceo et stola indutus dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

DÓMINE Jesu Christe, qui fidéles tuos índuis vestiméntis salútis, et induménto justítiæ circúmdas : dignáre quæsumus, bene ✠ dícere et san-

cti ✠ ficáre hoc genus vestimentórum suméndum in honórem et sub protectióne sancti Joséphi, tuæ Immaculátæ et semper Vírginis Genitrícis puríssimi Sponsi et Ecclésiæ Patróni: et præsta, per invocatiónem sancti tui Nóminis; ut qui hoc vestiménto indúti fúerint, ejúsdem beatíssimi Patróni auxílio suffúlti, vestem nuptiálem caritátis semper hábeant, atque ab ingruéntibus malis præserváti, córporis sanitátem et ánimæ tutélam percípiant: Qui vivis et regnas cum Deo Patre et Spíritu sancto in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde aspergat Scapulare aqua benedicta, et imponat novo sodali.

BENEDICTIO PANIS, VINI, AQUÆ ET FRUCTUUM

CONTRA GUTTURIS ÆGRITUDINEM IN FESTO S. BLASII EPISC. MART.

Adprobata pro Diœcesi Urgellensi die 25. Sept. 1883.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

SALVÁTOR mundi Deus, qui hodiérnam diem beatíssimi Blásii martýrio consecrásti, quique eidem inter cǽteras grátias, hanc prærogatívam contulísti, ut, quoscúmque gútturis morbos tua virtúte curáret; ineffábilem misericórdiam tuam supplíciter exorámus, et pétimus: ut hos panes, vinum, aquam et fructus, quæ plebs fidélis tibi devóte hódie ad sanctificándum áttulit, tua pietáte bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre dignéris: ut qui ex his gustáverint, ab omni gútturis plaga, et quavis ália ánimæ et córporis infirmitáte, méritis et interces-

sióne ejúsdem beáti Blásii Mártyris tui atque Pontíficis, plenam recípiant sanitátem : Qui vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos res aspergit aqua benedicta.

FORMULA BENEDICTIONIS CINGULORUM

IN HONOREM S. PHILUMENÆ VIRG. ET MART.

Adprobata pro Archidiœc. Parisiensi die 20. Dec. 1883.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, béne ✠ dic, quǽsumus, hoc cíngulum, et præsta : ut qui (vel quæ) illud gestáverit, sanctæ Philuménæ Vírginis et Mártyris protectióne munítus (vel muníta), ab ómnibus perículis deféndi, atque ánimæ et córporis sanitátem percípere mereátur : Qui vivis et regnas Deus in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos aspergat aqua benedicta.

BENEDICTIO

MACHINÆ AD EXCITANDAM LUCEM ELECTRICAM

Clerus a proximiori Ecclesia vel ab aliquo alio loco ad hoc parato procedat usque ad stationem machinæ benedicendæ canendo vel recitando Canticum Benedíctus Dóminus Deus Israël (pag. 139), cum Glória Patri.

Ibi Episcopus vel Sacerdos in aliqua ecclesiastica dignitate constitutus intonabit

Ant. Lux orta est justo : rectis corde lætítia.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra : * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus : * justítia, et judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ : * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini : * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus : * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília : * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus : * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine :

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino : * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Glória Patri.

Ac repetita Antiphona dicet :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia,

et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Orémus.

Dómine Deus omnípotens, qui es cónditor ómnium lúminum, béne ✠ dic hanc máchinam ad lumen excitándum nóviter cónditam; et præsta, ut ad te, qui es lux indefíciens, post hujus sǽculi calíginem perveníre veleámus. Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Deinde aspergit machinam aqua benedicta.

FORMULA BENEDICTIONIS VEXILLI

CUJUSLIBET PIÆ SOCIETATIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, cujus Ecclésia est velut castrórum ácies ordináta : béne ✠ dic hoc vexíllum, ut omnes sub eo tibi Dómino Deo exercítuum militántes, per intercessiónem beáti N. (vel beátæ N.) inimícos suos visíbiles et invisíbiles in hoc sǽculo superáre, et post victóriam in cælis triumpháre mereántur. Per te, Jesu Christe, qui vivis et regnas cum Deo Patre et Spíritu sancto, in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde vexillum aspergat aqua benedicta.

EXORCISMUS
IN SATANAM ET ANGELOS APOSTATICOS
JUSSU LEONIS XIII. P. M. EDITUS

In nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

AD S. MICHAELEM ARCHANGELUM

Precatio.

PRINCEPS gloriosíssime cæléstis milítiæ, sancte Míchaël Archángele, defénde nos in prælio *advérsus príncipes et potestátes, advérsus mundi rectóres tenebrárum harum, contra spirituália nequítiæ, in cæléstibus.* (Ephes. 6.) Veni in auxílium hóminum; quos *Deus ad imáginem similitúdinis suæ fecit,* et a tyránnide diáboli *emit prétio magno.* (Sap. 2. — I. Cor. 6.) Te custódem et patrónum sancta venerátur Ecclésia; tibi trádidit Dóminus ánimas redemptórum in supérna felicitáte locándas. Deprecáre Deum pacis, ut cónterat sátanam sub pédibus nostris, ne ultra váleat captívos tenére hómines, et Ecclésiæ nocére. Offer nostras preces in conspéctu Altíssimi, ut cito antícipent nos misericórdiæ Dómini, et apprehéndas dracónem, serpéntem antíquum, qui est diábolus et sátanas, ac ligátum mittas in abýssum, *ut non sedúcat ámplius gentes.* (Apoc. 20.)

Exorcismus.

IN nómine Jesu Christi Dei et Dómini nostri, intercedénte Immaculáta Vírgine Dei Genitríce María, beáto Michaéle Archángelo, beátis Apóstolis Petro et Páulo et ómnibus Sanctis, et sacra ministérii nostri auctoritáte confísi, ad infestatiónes diabólicæ fráudis repelléndas secúri aggrédimur.

Psalmus 67.

Exsúrgat Deus et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant qui odérunt eum, a fácie ejus.

Sicut déficit fumus, defíciant; sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.

℣. Ecce Crucem Dómini, fúgite partes advérsæ.
℟. Vicit Leo de tribu Juda, radix David.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.

Exorcizámus te, omnis immúnde spíritus, omnis satánica potéstas, omnis incúrsio infernális adversárii, omnis légio, omnis congregátio et secta diabólica, in nómine et virtúte Dómini nostri Jesu ✠ Christi, eradicáre et effugáre a Dei Ecclésia, ab animábus ad imáginem Dei cónditis ac pretióso divíni Agni sánguine redémptis ✠. Non ultra áudeas, serpens callidíssime, decípere humánum genus, Dei Ecclésiam pérsequi, ac Dei eléctos excútere et cribráre sicut tríticum ✠. Imperat tibi Deus altíssimus ✠, cui in magna tua supérbia te símilem habéri adhuc præsúmis; *qui omnes hómines vult salvos fíeri, et ad agnitiónem veritátis veníre.* (I. Tim. 2.) Imperat tibi Deus Pater ✠; ímperat tibi Deus Fílius ✠; ímperat tibi Deus Spíritus sanctus ✠. Imperat tibi Christus, ætérnum Dei Verbum caro factum ✠, qui pro salúte géneris nostri tua invídia pérditi, *humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem* (Phil. 2.); qui Ecclésiam suam ædificávit supra firmam petram, et portas ínferi advérsus eam numquam esse prævalitúras edíxit, cum ea ipse permansúrus *ómnibus diébus usque ad consummatiónem sæculi.* (Matth. XXVIII, 20.) Imperat tibi sacraméntum Crucis ✠, omniúmque christiánæ fídei Mysteriórum virtus ✠. Imperat tibi excélsa Dei Génitrix Virgo María ✠, quæ superbíssimum caput tuum a primo instánti immaculátæ suæ conceptiónis in sua humilitáte contrívit. Im-

perat tibi fides sanctórum Apostolórum Petri et Páuli cæterorúmque Apostolórum ✠. Imperat tibi Mártyrum sanguis, ac pia Sanctórum et Sanctárum ómnium intercéssio ✠.

Ergo, draco maledícte et omnis légio diabólica, adjurámus te per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum qui *sic... diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat, sed hábeat vitam ætérnam* (Joan. 3.) : cessa decípere humánas creatúras, eísque ætérnæ perditiónis venénum propináre : désine Ecclésiæ nocére et ejus libertáti láqueos injícere. Vade sátana, invéntor et magíster omnis falláciæ, hostis humánæ salútis. Da locum Christo, in quo nihil invenísti de opéribus tuis; da locum Ecclésiæ uni, sanctæ, cathólicæ, et Apostólicæ, quam Christus ipse acquisívit sánguine suo. Humiliáre sub poténti manu Dei; contremísce et éffuge, invocáto a nobis sancto et terríbili nómine Jesu, quem ínferi tremunt, cui Virtútes cælórum et Potestátes et Dominatiónes subjéctæ sunt; quem Chérubim et Séraphim indeféssis vócibus láudant, dicéntes : Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus cæli, Deus terræ, Deus Angelórum, Deus Archangelórum, Deus Patriarchárum, Deus Prophetárum, Deus Apostolórum, Deus Mártyrum, Deus Confessórum, Deus Vírginum, Deus qui potestátem habes donáre vitam post mortem, réquiem post labórem; quia non est Deus præter te, nec esse potest nisi tu creátor ómnium visibílium et invisibílium, cujus regni non erit finis : humíliter majestáti glóriæ tuæ supplicámus, ut ab omni infer-

nálium spirítuum potestáte, láqueo, deceptióne et nequítia nos poténter liberáre, et incólumes custodíre dignéris. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Ab insídiis diáboli, líbera nos Dómine.

Ut Ecclésiam tuam secúra tibi fácias libertáte servíre; Te rogámus, áudi nos.

Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris; Te rogámus, áudi nos.

Et aspergatur locus aqua benedicta.

FORMULA

BENEDICENDI ATQUE IMPONENDI SCAPULARE [1]

B. MARIÆ VIRGINIS A BONO CONSILIO

Adprobata die 21 Dec. 1893.

Suscepturus Scapulare genuflectit, ac Sacerdos stola alba indutus dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

---

1 Scapulare istud conficiatur ex binis de more partibus laneis albi coloris simul conjunctis per duplicem chordulam, seu vittam. Altera pars habeat superimpositam impressam, in serica vel simili materie, Imaginem B. Mariæ, quæ colitur in Sanctuario Genestani cum verbis inscriptis : **Mater Boni Consilii.** Pars vero altera referat applicitum stemma pontificale, videlicet trinam coronam cum clavibus et verba inscripta latine seu vernacule : *Fili acquiesce consiliis ejus* (Leo XIII.).

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui Magni Consílii Angelus, et Admirábilis Consiliárius homínibus per Incarnatiónem tuam adfuísti: hoc Scapuláre Beátæ Maríæ Matris tuæ a Bono Consílio bene ✠ dícere dignéris, ut hæc insígnia gestántes per grátiam tuam recta consília secúti bonis pérfrui mereántur ætérnis: Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Postea aspergit Scapulare aqua benedicta, atque illud imponens dicit:

Accipe, Frater, (vel Soror) hæc insígnia Beátæ Maríæ Vírginis, Matris Boni Consílii; ut, ea inspiránte, quæ Deo plácita sunt digne semper perfícias, et cum eléctis suis consociári mereáris. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tunc prosequitur:

℣. Ora pro nobis, Mater Boni Consílii.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

Deus, qui Genitrícem dilécti Fílii tui matrem nobis dedísti, ejúsque speciósam imáginem mira apparitióne clarificáre dignátus es: concéde, quǽsumus; ut ejúsdem mónitis júgiter inhæréntes, secúndum cor tuum vívere, et ad cæléstem pátriam felíciter perveníre valeámus. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

FORMULA

BENEDICENDI AC IMPONENDI SCAPULARE

IN HONOREM SANCTI JOSEPH

SPONSI B. M. V. PROTECTORIS ECCLES. UNIVERSALIS

Adprobata pro Ord. Min. S. Franc. Capuccin.

Suscepturus Scapulare genuflectat, et Sacerdos, stola indutus, capite detecto, dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui custódiæ sancti Joseph, Sponsi Immaculátæ Genitrícis tuæ Maríæ, commítti voluísti, hoc vestiménti genus ad Ecclésiæ tuæ fidélium tutámen institútum, bene ✠ dícere dignéris; ut hic fámulus tuus (vel fámula tua) sub ejúsdem sancti Joseph protectióne pie et tute tibi servíre váleat : Qui vivis.

Postea Sacerdos Scapulare aspergit aqua benedicta, illudque deinde imponit dicens :

Accipe frater (vel soror) Scapuláre sancti Joseph Sponsi Beátæ Maríæ Vírginis, ut eo protectóre et custóde, contra diáboli nequítias defénsus (vel defénsa), ad vitam pervénias sempitérnam. Per Christum Dóminum nostrum.

Deinde, flexis genibus, trina vice una cum adscripto, dicat vernaculo idiomate :

Sancte Joseph, Protéctor noster, ora pro nobis.

RITUS ET FORMULA

BENEDICTIONIS ATQUE IMPOSITIONIS SCAPULARIS

SACRI CORDIS JESU [1]

Suscepturus Scapulare Sacri Cordis Jesu genuflectat, et Sacerdos Apostolica facultate pollens, stola alba indutus, capite detecto, dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu, qui ineffábiles Cordis tui divítias Ecclésiæ sponsæ tuæ singulári dilectiónis benefício aperuísti : hoc scapuláre ejúsdem Cordis tui emblémate decorátum bene ✠ dícere dignéris ; ut quicúmque illud devóte gestáverit, intercedénte beáta et clementíssima Genitrice tua María, virtútibus et donis cæléstibus ditári mereátur : Qui vivis et regnas.

Postea Sacerdos Scapulare aspergit aqua benedicta illudque imponit, dicens :

Accipe, Frater, hoc scapuláre Sacri Cordis Jesu, quo ornátus in honórem et memóriam amóris et passiónis ejus, per intercessiónem beátæ Maríæ Vírginis matris Misericórdiæ, divínæ grátiæ largi-

[1] Hoc Scapulare conficitur ex binis de more partibus laneis albi coloris, per duplicem chordulam seu vittam conjunctis, quarum una habet emblema Sacri Cordis Jesu, prouti pingi solet, altera autem refert imaginem B. Mariæ V. sub titulo *Mater Misericordiæ*.

tátem et ætérnæ glóriæ fructum cónsequi mereáris. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum [1].

Deinde una vice cum adscripto dicat sive latino sive vernaculo idiomate sequentes preces jaculatorias :

Jesu mitis et húmilis corde, fac cor nostrum sicut Cor tuum.

María mater grátiæ, mater misericórdiæ, Tu nos ab hoste prótege, et mortis hora súscipe.

RITUS ET FORMULA
BENEDICTIONIS ATQUE IMPOSITIONIS SCAPULARIS
SS. CORDIUM JESU ET MARIÆ [2]

Suscepturus Scapulare Sacrorum Cordium Jesu et Mariæ genuflectat, et Sacerdos Apostolica facultate pollens, stola alba indutus, capite detecto, dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam.
℟. Et salutáre tuum da nobis.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementíssime Deus, qui ad peccatórum salútem et miserórum perfúgium Cor Fílii tui Jesu Christi caritáte et misericórdia plenum et Cor beátæ Maríæ Vírginis eídem simíllimum esse voluísti, hoc

---

1 Si Scapulare mulieri imponatur, dicatur : *Accipe Soror, etc.* Si vero pluribus, tum omnia plurali numero dicantur.

2 Constat ex duabus de more partibus laneis albi coloris per chordulam seu vittam conjunctis, quarum una præfert emblemata duorum cordium, Jesu nempe iis insignibus ornati, quibus repræsentari solet, et Immaculatæ Matris Mariæ gladio perforati, subjectis utrique instrumentis Dominicæ Passionis; altera vero pars exhibet sanctam crucem ex panno rubri coloris.

scapuláre in honórem et memóriam eorúmdem Sacrórum Córdium gestándum bene ✠ dícere dignéris, ut hic fámulus indútus méritis et intercessióne ipsíus Deíparæ Vírginis secúndum Cor Jesu inveníri mereátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Postea Sacerdos Scapulare aspergit aqua benedicta illudque imponit, dicens :

Accipe, Frater, Scapuláre Sacrórum Córdium Jesu et Maríæ, ut sub ejus protectióne et custódia, utriúsque Sacratíssimi Cordis virtútes recoléndo et imitándo, resurrectiónis glóriæ dignus efficiáris. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum [1].

Deinde una vice cum adscripto dicat sive latino sive vernaculo idiomate sequentes preces jaculatorias :

Cor Jesu sacratíssimum, miserére nobis.
Cor Maríæ immaculátum, ora pro nobis.

BENEDICTIO ET IMPOSITIO

S. NUMISMATIS B. M. V. IMMACULATÆ

S. Rit. Congregat. 19. April. 1895.

Sacerdos benedicturus sacrum Numisma Immaculatæ Virg. Mariæ Conceptionis, superpelliceo et stola indutus, absolute incipit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, qui per multíplices Immaculátæ Maríæ Vírginis apparitiónes in terris mirabília júgiter pro animárum salúte ope-

[1] Si Scapulare mulieri imponatur, dicatur : *Hæc famula, etc. Accipe Soror, etc.* Si vero pluribus, tum omnia plurali numero dicantur.

rári dignátus es, super hoc numísmatis signum tuam benedictiónem benígnus impénde, ut pie hoc recoléntes ac devóte gestántes, et illíus patrocínium séntiant et tuam misericórdiam consequántur. Per Christum Dóminum nostrum.

Deinde numisma aspergit aqua benedicta, et ipsum postea imponens, dicit :

Accipe (si sint plures Accípite) sanctum numísma, gesta (gestáte) fidéliter et digna veneratióne proséquere (prosequímini) : ut piíssima et immaculáta cælórum Dómina te (vos) prótegat atque defÉndat; et pietátis suæ prodígia rénovans, quæ a Deo supplíciter postuláveris (postulavéritis) tibi (vobis) misericórditer ímpetret ut vivens et móriens (vivéntes et moriéntes) in matérno ejus ampléxu felíciter requiéscas (requiescátis). Amen.

Inde prosequitur :

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.
Pater noster.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Regína sine labe originÁli concépta.
℟. Ora pro nobis.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui beatíssimam Vírginem Maríam Matrem tuam ab orígine immaculátam innúmeris miráculis claréscere voluísti : concéde, ut ejúsdem patrocínium semper implorántes, gáudia consequámur ætérna : Qui vivis.

FORMULA BREVIOR

BENEDICENDI LILIA IN HONOREM S. ANTONII PATAVINI CONF.

DIE XIII. JUNII

Pro Sacerdotibus facultatem habentibus, ab Apostolica Sede obtentam.

Sacerdos superpelliceo et stola coloris albi indutus, lilia benedicturus dicit :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, Creátor et Conservátor géneris humáni, sanctæ puritátis amátor, dator grátiæ spirituális, et largítor ætérnæ salútis, benedictióne tua sancta béne ✠ dic hæc lília, quæ pro grátiis exsolvéndis, in honórem sancti Antónii Conféssóris tui súpplices hódie tibi præsentámus, et pétimus benedíci. Infúnde illis salutári signáculo sanctíssimæ ✠ Crucis, rorem cæléstem. Tu benigníssime, qui ea ad odóris suavitátem depellendásque infirmitátes, humáno úsui tribuísti, tali virtúte reple et confírma; ut quibuscúmque morbis adhíbita, seu in dómibus locísque pósita, vel cum devotióne portáta fúerint, intercedénte eódem fámulo tuo António, fugent dǽmones, continéntiam salutárem indant, languóres avértant, tibíque serviéntibus pacem et grátiam concílient. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergit lilia aqua benedicta interim dicens Aspérges me, etc. pag. 28, ac postea subdit :

℣. Ora pro nobis, beáte Antóni.
℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus.

SUBVÉNIAT plebi tuæ, quǽsumus Dómine, præcléri Confessóris tui beáti Antónii devóta et jugis deprecátio : quæ in præsénti nos tua grátia dignos effíciat, et in futúro gáudia donet ætérna. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

His dictis, lilia distribuit.

APPENDIX ALTERA

Typographus Lectori.

Sequentes Benedictiones in Rituali Romano non inveniuntur. Sed cum in plurimorum votis sit, ut etiam alias diversas Benedictiones in promptu habeant, hinc vulgatiores, quæ tamen authenticitatis nota gaudent, in unum colligere et Appendicis alterius nomine heic addere visum est.

FORMULA BREVIS

CONFICIENDÆ AQUÆ BAPTISMALIS

Præscripta a Concilio Baltimorensi Provinciali primo, et a Pio VIII. adprobata, ad usum Missionariorum Americæ septentrionalis.

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei Patris omnipoténtis ✠, et in nómine Jesu Christi ✠ Fílii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ sancti. Exorcízo te, omnis virtus adversárii diáboli : ut omnis phantásia eradicétur, ac effugétur ab hac creatúra aquæ, et fiat fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam : ut qui ex ea baptizáti fúerint, fiant templum Dei vivi, et Spíritus sanctus hábitet in eis, in remissiónem pec-

catórum : in nómine Dómini nostri Jesu Christi, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos, et sæculum per ignem. Amen.

Orémus.

DÓMINE sancte, Pater omnípotens, ætérne Deus, aquárum spirituálium sanctificátor, te supplíciter deprecámur : ut hoc ministérium humilitátis nostræ respícere dignéris, et super has aquas, abluéndis et vivificándis homínibus præparátas, Angelum sanctitátis emíttas; ut peccátis prióris vitæ ablútis reatúque detérso, purum sacráto Spirítui habitáculum regeneratiónibus procúret. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Infundat deinceps sanctum Oleum in aquam, in modum crucis, dicens :

Conjúnctio Olei unctiónis et aquæ Baptísmatis sanctificétur, et fœcundétur. In nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti. Amen.

Deinde Chrisma aquæ infundat, in modum crucis, et dicat :

Conjúnctio Chrísmatis sanctificatiónis et Olei unctiónis et aquæ Baptísmatis sanctificétur et fœcundétur. In nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti. Amen.

Denique dicat, benedicens ipsam aquam :

Sanctificétur et fœcundétur Fons iste et ex eo renascéntes. In nómine Pa ✠ tris, et Fi ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

BENEDICTIO CORONÆ DOMINI

Propria Ordinis Camaldulensium.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ.
℟. Et campi tui replebúntur ubertáte.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, qui in similitúdinem hóminum factus, trigínta et tribus annis es conversátus in mundo, et multa passus pro hóminum salúte, in cruce demum mori voluísti; dignáre quǽsumus, hanc (vel has) bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre corónam, quam (vel corónas, quas) beáto Michaéli Eremítæ Camaldulénsi ad vitam, passiónem et mortem tuam recoléndam institúere jussísti (vel inspirásti), ut qui eam (vel eas) pie gestáverit (vel gestáverint) et devóte recitáverit (vel recitáverint) multíplici gratiárum et indulgentiárum consecutióne corónas in cælo ætérnas obtinére mereátur (vel mereántur). Per te Jesu Christe, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO ROSARII S. JOSEPHI

Ex Breviario Ord. Carmelitarum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, qui propter nímiam caritátem, qua dilexísti nos, Fílium tuum unigénitum Dóminum nostrum Jesum Christum pro redemptióne nostra, de cælis in terram descéndere, et beatíssimæ Vírginis Maríæ útero, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti, ut nos de potestáte inimíci eríperes, obsecrámus cleméntiam tuam, ut hoc Rosárium in honórem, et láudem ejúsdem Genitrícis Fílii tui, ac perdilécti ejus Sponsi

Joseph, conféctum, et dicátum, bene ✠ dícas, eíque tantam sancti Spíritus virtútem infúndas ✠ ut quicúmque hoc secum portáverit, atque in domo sua reverénter tenúerit, ab omni hoste visíbili, et invisíbili, semper et ubíque in hoc sǽculo liberétur, et in éxitu suo, a beatíssimis illis Sponsis, plenus bonis opéribus tibi præsentári mereátur. Per eúmdem Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO ANNULI S. JOSEPHI

Ex Breviario Ord. Carmelitarum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Orémus.

Deus, cujus verbo sanctificántur ómnia quæ percípimus, effúnde quǽsumus, bene ✠ dictiónem tuam super nos et super hunc ánnulum, ut per intercessiónem beátæ Maríæ semper Vírginis, ac ejus Sponsi Joseph, quæcúmque præséntis vitæ necéssitas póstulat, misericórditer cum gratiárum actióne assequámur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO CORONARUM S. BIRGITTÆ

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens et miséricors Deus, qui propter nímiam caritátem tuam qua dilexísti nos, Fílium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum pro

redemptióne nostra de cælis in terram descéndere, et de beatissimæ Vírginis útero, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti ut nos erípere de potestáte diáboli : obsecrámus imménsam cleméntiam tuam ut has corónas in honórem et láudem Genitrícis Fílii tui ab Ecclésia tua fidéli dicátas bene ✠ dícas, et sanctí ✠ fíces, eísque tantam infúndas virtútem Spíritus sancti ut quicúmque eas portáverit, vel recitáverit, aut domi reverénter tenúerit, ab omni hoste et adversitáte semper et ubíque liberétur, indulgéntias lucrári possit juxta mandátum sanctæ Románæ Ecclésiæ, et in éxitu mortis suæ a beatíssima Vírgine tibi plenus méritis præsentári mereátur. Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti, etc.

Benedíctio Dei omnipoténtis Patris et Fílii ✠ et Spíritus sancti descéndat super vos et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde aspergantur coronæ aqua benedicta.

BENEDICTIO ROSARUM SOCIETATIS SS. ROSARII

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, creátor et conservátor géneris humáni, dator grátiæ spirituális, et largítor ætérnæ salútis ; benedictióne tua sancta béne ✠ dic has rosas, quas pro grátiis tibi exsolvéndis cum devotióne ac veneratióne beátæ sempérque Vírginis Maríæ, ejúsque rosárii, hódie tibi præsentámus et pétimus benedíci, et infúndi in eis per virtútem sanctæ cru ✠ cis benedictiónem cæléstem ; ut qui eas ad odóris suavitátem, et repelléndas infirmitátes hu-

máno úsui tribuísti, talem signáculo sanctæ cru ✠ cis benedictiónem accípiant, ut quibuscúmque in infirmitátibus appósitæ fúerint, seu qui eas in dómibus suis portáverint, ab infirmitáte sanéntur, discédant diáboli, contremíscant et fúgiant pávidi cum suis minístris de habitatiónibus illis, nec ámplius tibi serviéntes inquietáre præsúmant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO CANDELARUM SOCIETATIS SS. ROSARII

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, lux vera, qui illúminas omnem hóminem veniéntem in hunc mundum; effúnde per intercessiónem Vírginis Maríæ Matris tuæ, (et per quíndecim ejus rosárii mystéria), bene ✠ dictiónem tuam super hos céreos et candélas, et sanctífica eas lúmine tuæ grátiæ; et concéde propítius, ut sicut hæc luminária igne visíbili accénsa noctúrnas depéllunt ténebras, ita corda nostra invisíbili igne ac Spíritus ✠ sancti splendóre illustráta, ómnium vitiórum cæcitáte cáreant; ut puro mentis óculo cérnere semper possímus quæ tibi sunt plácita, et nostræ salúti utília, quátenus post hujus sǽculi caliginósa discrímina, ad lucem indeficiéntem perveníre mereámur: Qui vivis et regnas, etc. ℟. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO AQUÆ INFIRMIS PRÆSTANDÆ

Ad consequendam sanitatem meritis et intercessione beatissimæ Mariæ Virg. et S. Torelli Confessoris.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Orémus.

Deus, qui miseratióne tua cælésti homínibus nóxia súbtrahis, et benígna concédis, quique mota per Angelum tuum aqua languórem in probática piscína eripiéndo valetúdinem contulísti, infúnde in aqua ista tuæ bene ✠ dictiónis rorem, ut de ea suméntes méritis et précibus beatíssimæ Maríæ Vírginis, ac sancti Torélli Confessóris sanitátem consequántur infírmi, paritérque fœcundátæ mulíeres a malis ingruéntibus salvæ, partúsque suos ad sacrosáncti Baptísmi grátiam felíciter perdúcant. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

(Breve 16. Decembris 1628.)

BENEDICTIO AQUÆ CUM RELIQUIIS S. PETRI MARTYRIS

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui ad salútem humáni géneris máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti; adésto propítius invocatiónibus nostris et eleménto huic aquæ, quod beáti Petri Mártyris tui virtúte consignámus, virtútem tuæ bene ✠ dictiónis infúnde; ut per intervéntum ejúsdem Mártyris tui, sit fidélibus tuis in remédium salutáre,

dæmones ab eis ejíciens, morbos ac infirmitátes córporis et ánimæ repéllens : et præsta, ut quicúmque eam súmpserint, vel ea aspérsi fúerint, ab omni adversitáte ánimæ et córporis liberéntur, et utriúsque hóminis recípiant sanitátem. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus; ut hos fidéles tuos, ad relíquias beáti Petri Mártyris devóte accedéntes, et ejus suffrágia postulántes, tua ineffábili virtúte bene ✠ dícere dignéris, ut per intervéntum ejúsdem Mártyris tui, ab omni ægritúdine mentis et córporis liberáti, tuáque hic et ubíque misericórdia custodíti, et grátia salváti, post hujus quoque viæ ac vitæ cursum, ad ætérna mereámur gáudia pervenire. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO PALMARUM VEL ALIORUM RAMORUM IN FESTO S. PETRI MART.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, béne ✠ dic hos árborum ramos supplicatiónibus nostris, et infúnde eis Dómine, per virtútem sanctæ cru ✠ cis, per intercessiónem beáti Petri Mártyris, benedictiónem cæléstem, qui triumphatúrus de hoste géneris humáni per manus puerórum palmas et árborum ramos in honórem tuum adhibére voluísti, talémque benedictiónem signáculo sanctæ cru ✠ cis accípiant, ut in quibuscúmque locis áliquid ex eis pósi-

tum fúerit, discédant príncipes tenebrárum et contremíscant et fúgiant pávidi cum ómnibus minístris suis de locis vel habitatiónibus illis. Non ibi nóceant fúlmina et tempestátes, non fructus terræ consúmat aut depérdat ulla intempéries eleménti, nihílque inquiétet aut moléstet serviéntes tibi omnipoténti Deo : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Deinde aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO SCAPULARIS NIGRI ET ROSARII

SEU CORONÆ SEPTEM DOLORUM B. M. V.

Propria Ordinis Servorum B. M. V.

Sacerdos superpelliceo ac stola alba indutus dicat :

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui morte Unigéniti tui mundum collápsum restauráre dignátus es, ut nos a morte ætérna liberáres, et ad gáudia regni cæléstis perdúceres; réspice quǽsumus super hanc famíliam servórum tuórum in nómine Beatíssimæ Vírginis Septem Dolóribus sáuciæ congregátam, de cujus grémio hic fámulus tuus (vel hæc fámula tua) esse cupit (vel hi fámuli tui esse cúpiunt) ut augeátur númerus tibi fidéliter serviéntium, et ómnibus sǽculi et carnis perturbatiónibus liberátus (vel liberáta, seu liberáti) et a láqueis diáboli secúrus (vel secúra, seu secúri) intercessióne ejúsdem Beátæ Maríæ Vírginis, beatórum Augustíni et Philíppi ac septem nostrórum beatórum Patrum Ordinis Fundatórum vere gáudia possídeat (vel possídeant). Per Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Conversus ad habitum super Altare positum, Sacerdos dicit :

Orémus.

DÓMINE Jesu Christe, qui tégumen nostræ mortalitátis indúere dignátus es; obsecrámus imménsam largitátis tuæ abundántiam, ut hoc genus vestimentórum, quod sancti Patres nostri ad innocéntiæ humilitatisque indícium in memóriam Septem Dolórum Beátæ Vírginis Maríæ nos ferre sanxérunt, ita bene ✠ dícere dignéris, ut qui (*vel* quæ) illis fúerit indútus (*vel* indúta, *seu* fúerint indúti), córpore páriter et ánimo índuat (*seu* índuant) te Salvatórem nostrum : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Aspergit habitum aqua benedicta, dicens :

Aspérges me Dómine hyssópo et mundábor, lavábis me et super nivem dealbábor.

Deinde benedicit Rosarium Septem Dolorum ut supra, *pag.* 135*.

Sacerdos imponit habitum et cuilibet coram se genuflexo dicit :

Accipe caríssime Frater (*vel* caríssima Soror) hábitum Beátæ Maríæ Vírginis, singuláre signum servórum suórum, in memóriam Septem Dolórum, quos in vita et morte Unigéniti Fílii sui sustínuit; ut ita indútus (*vel* indúta), sub ejus patrocínio perpétuo vivas. ℟. Amen.

Reddit Rosarium, dicens :

Accipe corónam Beátæ Maríæ Vírginis in memóriam Septem Dolórum suórum contéxtam, ut dum eam ore laudáveris, ejus pœnas toto corde compatiáris. Amen.

Hortetur adscriptus ut regulas observet ad sacras indulgentias assequendas; denique datur benedictio :

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fi ✠ lii, et Spíritus sancti, descéndat super te (*vel* super vos) et máneat semper. Amen.

BENEDICTIO AQUÆ

IN HONOREM S. RAYMUNDI NONNATI PRO INFIRMIS

Propria Ordinis B. M. V. de Mercede.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus fidélium ómnium fortitúdo et salus, qui socrum beáti Petri Apóstoli tui fébribus magnis deténtam, piæ rogatiónis intúitu perfécte sanásti : sanctificáre, et bene ✠ dícere dignéris creatúram hanc aquæ in tuo sanctíssimo Nómine, et Confessóris tui Raymúndi, quem spreto sǽculo ad almæ Genitrícis Vírginis Maríæ religiónem vocáre dignátus es : concéde, quǽsumus, ejus gloriósis méritis, et intercessióne, ut quicúmque fébrium vexatióne gravántur, per hujus lotiónem, aspersiónem vel potiónem aquæ, a cunctis ánimæ et córporis infirmitátibus liberéntur, atque Ecclésiæ tuæ incólumes repræsentári mereántur, gratiárum tibi actiónes in ea júgiter referéntes : Qui vivis et regnas, etc.

Orémus.

Bénedic ✠ Dómine méritis beáti Raymúndi creatúram hanc aquæ, qui glorióso tuo córpore benedixísti aquas Jordánis, et præsta ; ut omnes gustántes ex ea, vel eam attingéntes, tam córporis, quam ánimæ recípiant sanitátem : Qui vivis et regnas, etc.

Antiph. O Raymúnde, norma mundítiæ, puritátis, et continéntiæ ! Ora Matrem misericórdiæ, ut in hac valle misériæ, nos deféndat a pravo scélere, atque exúti a mortáli córpore perfruámur ætérna réquie.

Orémus.

Concéde, quǽsumus omnípotens Deus, ut per virtútem benedictiónis hujus aquæ, et per mérita passiónis Dómini nostri Jesu Christi, per intercessiónem beátæ Maríæ Vírginis, et beáti Raymúndi, et ómnium Sanctórum, omnes fidéles, qui pie, et devóte aquam istam gustáverint, vel attígerint, ánimæ et córporis sanitátem váleant recípere, et in tuo sancto servítio permanére. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fídei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in poténtia majestátis adoráre unitátem : quǽsumus; ut ejúsdem fídei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Orémus.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis, et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Orémus.

Deus, qui in liberándis fidélibus tuis, ab impiórum captivitáte beátum Raymúndum Confessórem tuum mirábilem effecísti : ejus nobis intercessióne concéde; ut a peccatórum vínculis absolúti, quæ tibi sunt plácita, líberis méntibus exsequámur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis, Patris, et Fílii ✠, et Spíritus sancti descéndat super has aquas, et máneat semper. ℟. Amen.

Deinde aspergit aqua benedicta.

BENEDICTIO CANDELARUM

QUÆ IN HONOREM S. RAYMUNDI NONNATI PRÆSERTIM PRO FELICI PARTU ACCENDI SOLENT

Propria Ordinis B. M. V. de Mercede.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Dómine Jesu Christe, Fili Dei vivi, ætérnæ vitæ lumen, qui candelárum usus ad repelléndas ténebras tribuísti; béne ✠ dic candélas istas méritis beáti Raymúndi Nonnáti supplicatiónibus nostris inclinátus, et infúnde eis per virtútem sanctæ crucis tuam bene ✠ dictiónem cæléstem, talémque benedictiónem signáculo sanctæ Crucis ✠ accípiant, ut quibuscúmque locis accénsæ, sive pósitæ fúerint, discédant príncipes tenebrárum, et contremíscant, et fúgiant pávidi cum ómnibus minístris suis ab habitatiónibus illis, nec præsúmant ámplius inquietáre, nec molestáre serviéntes tibi omnipoténti Deo: Qui vivis, etc.

Dicto Orémus adduntur tres orationes, Omnípotens, Concéde, Deus qui in liberándis, ut in præcedenti benedictioua equæ. Deinde dicitur:

Benedíctio Dei omnipoténtis Patris, et Fílii ✠, et Spíritus sancti descéndat super has candélas, et máneat semper. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO

MIRABILIS OLEI S. SERAPIONIS MARTYRIS

Propria Ordinis B. M. V. de Mercede.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, totíus humáni géneris phármacum et levámen, sancti ✠ ficáre dignéris ólei creatúram hanc, quam bene ✠ dícimus in nómine tuo, strenuíque tui athlétæ Serapiónis almi, ut ulcéribus, fractúris atque omnigeni dolóris gravámine decumbéntes, hoc sancto óleo perúncti, ejus qui in cruciátu tot fuit truces perpéssus dolóres, interveniéntibus précibus et juvámine, temporálem séntiant opem, et salútem adipiscántur ætérnam. Per Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.

Serápion athléta nóbilis, Mariánæ milítiæ sígnifer, Vírgini matri diléctus, passióne præclárus, intercéde pro nobis ad Dóminum, qui in tot dolórum strépitu, virtútem tibi cóntulit et constántiam.

Orémus.

Corda nostra tui amóris igne, Jesu Redémptor, inflámma : ut sicut beátus Serápion pro fidélibus rediméndis actus in crucem te secútus occúbuit; ita pia ejus intercessióne nullis frangámur advérsis, et tuæ crucis semper inhæreámus ampléxibus : Qui vivis et regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.

Orémus.

Miserátor et miséricors Dómine, béne ✠ dic egrégiis méritis acerbíssimæ passiónis neotérici legis grátiæ Machabǽi sancti Serapiónis Mártyris tui, et per virtútem tuæ bene ✠ dictiónis sanctífica óleum istud, et præsta ; ut quicúmque quovis dolóris génere vexéntur, et in honórem Mártyris tui devóte sint perúncti, te adjuvánte, córporis nanciscántur solámen, ac mentis medélam, te opituláante, recípiant, ut tandem rèddita sibi sanitáte gratiárum tibi in Ecclésia réferant actiónes. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Benedíctio Dei omnipoténtis Patris, et Filii ✠, et Spíritus sancti, descéndat super hoc óleum, et máneat semper. Amen.

Sacerdos aqua benedicta aspergit oleum.

BENEDICTIO SCAPULARIUM PRETIOSI SANGUINIS

PRO ADSCRIPTIS

Scapularia fieri solent ex lana rubei coloris cum imagine Ss. Crucifixi, vel Ss. Cordis D. N. J. Sanguinem manantis super Calicem.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Redemísti nos Dómine in Sánguine tuo.
℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.
℣. Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni.
℟. Quos pretióso Sánguine redemísti.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Ætérne Pater, et omnípotens Deus, qui Unigénitum tuum vestem nostræ mortalitátis indúere, et Sánguinem suum pretiósum pro mundi salúte effúndere voluísti : obsecrámus cleméntiam tuam, ut hoc genus vestiménti quod in signum devotiónis fidélium erga salútis nostræ prétium institútum est, bene ✠ dícere, et sancti ✠ ficáre dignéris; ut quicúmque eo usus fúerit, indúere mereátur eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte, etc.

℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO FUNICULORUM ET VITTARUM

Vittæ fiunt ex lana rubei coloris, quæ, si exterius a mulieribus ferantur, a sinistro latere pendent. Funiculi pariter ex lana rubea conficiuntur.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Redemísti nos Dómine in Sánguine tuo.
℟. Et fecísti nos Deo nostro regnum.
℣. Te ergo quǽsumus, tuis fámulis súbveni.
℟. Quos pretióso Sánguine redemísti.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Omnípotens sempitérne Deus, qui Unigénitum Fílium tuum constituísti humáni géneris Redemptórem, ac ejus Sánguine placári voluísti, da nobis tuæ dilectiónis augméntum, et super hos funículos (vel super has vittas) bene ✠ dictiónem tuam infúndere dignáre; ut quicúmque eis cinctus fúerit, suórum delictórum contritiónem in terris habére mereátur, et ab omni carnis labe, cunctísque perículis mentis et córporis liberátus, ad vitam pervéniat ætérnam. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Aspergantur aqua benedicta.

BENEDICTIO VESTIUM VOTIVARUM

Vestes votivæ nigræ habentur.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.
℣. Redemísti, etc., ut supra.

Orémus.

Dómine sancte Pater omnípotens, ætérne Deus, a quo descéndit omne bonum, et omne donum, tibi grátias reférimus pro suscéptis votis, et per mérita pretiosíssimi Sánguinis dilécti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, ac per intercessiónem Beatíssimæ Vírginis Maríæ præsta fámulæ tuæ, quæ hanc vestem indúerit, salútem mentis, et córporis, ut te Creatórem ómnium recta fide colat, et in Fílium tuum Unigénitum Redemptórem mundi spem suam confírmet, teque summum bonum super ómnia díligat, ac sanctis mandátis tuis semper obédiat, donec ad ætérnam glóriam felíciter perducátur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.

℟. Amen.

Aspergatur aqua benedicta.

BENEDICTIO AQUÆ

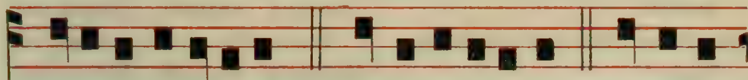
IN VIGILIA EPIPHANIÆ DOMINI

Statuta hora Sacerdos celebrans (tenens Mitram, si sit Episcopus, quam ad preces deponit) cum Diacono et Subdiacono, ille pluviali, isti dalmaticis induti albi coloris, præcedentibus Acolytis cum cereis accensis et Cruce (quæ ponuntur ad loca sua) aliisque de Clero, veniunt ad locum prope altare majus, ubi paratum est vas cum sale, et alveolus cum aqua.

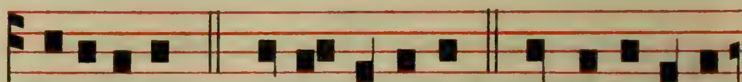
Formula benedictionis Aquæ

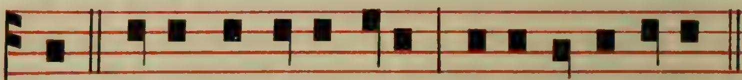
A S. C. Rituum adprobata die 6. Dec. 1890.

Primum omnibus genuflectentibus, dicuntur cum cantu Litaniæ Sanctorum.

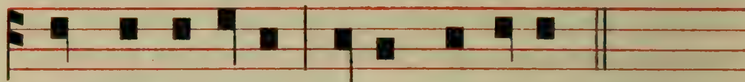

Ký-ri-e e-lé-i-son. Christe e-lé-i-son. Ký-ri-e

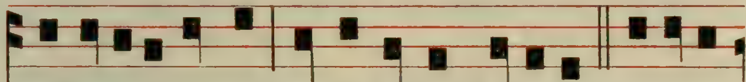

Fili Redémptor mundi Deus, miserére.
Spíritus sancte Deus, miserére.
Sancta Trínitas unus Deus, miserére.

Sancta Dei Génitrix, ora pro nobis.
Sancta Virgo vírginum, ora pro nobis.
Sancte Míchaël, ora.
Sancte Gábriel, ora.
Sancte Ráphaël, ora.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spiríituum órdines, oráte pro nobis.
Sancte Joánnes Baptísta, ora pro nobis.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte pro nobis.
Sancte Petre, ora pro nobis.
Sancte Páule, ora.

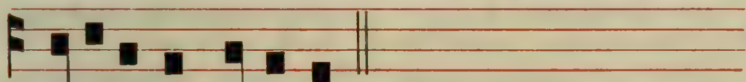
Sancte Andréa, ora pro nobis.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomǽe, ora.
Sancte Matthǽe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddǽe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte.

Sancte Stéphane, ora pro nobis.
Sancte Laurénti, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne et Sebastiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joánnes et Páule, oráte pro nobis.
Sancti Cosma et Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Silvéster, ora pro nobis.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte pro nobis.
Omnes sancti Doctóres, oráte pro nobis.
Sancte Antóni, ora pro nobis.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancta María Magdaléna, ora pro nobis.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines et Viduæ, oráte pro nobis.
Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.

Ab omni peccáto, líbera nos Dómine.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea et improvisa morte, líbera.
Ab insídiis diáboli, líbera.
A flagéllo terræmótus, líbera nos Dómine.
A peste, fame, et bello, líbera nos Dómine.
Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos Dómine.
A fúlgure et tempestáte, líbera.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per Advéntum tuum, líbera nos Dómine.
Per Nativitátem tuam, líbera nos Dómine.
Per Baptísmum et sanctum Jejúnium tuum, líbera nos Dómine.
Per Crucem et Passiónem tuam, líbera.
Per Mortem et Sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam Resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem Ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus sancti Paràcliti, líbera nos Dómine.
In die judícii, líbera.

Ut nobis parcas, te rogámus áudi nos.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus áudi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere, et conserváre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut Domnum Apostólicum, et omnes ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitá-

tem largíri dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, et conserváre dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus áudi nos.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus áudi nos.
Ut fructus terræ dare, et conserváre dignéris, te rogámus.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus áudi nos.

Hic Celebrans surgens, et gradatim elevando vocem, canit :

Ut hanc Aquam bene ✠ dícere dignéris, te rogámus áudi nos.
Ut hanc Aquam bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre dignéris, te rogámus áudi nos.

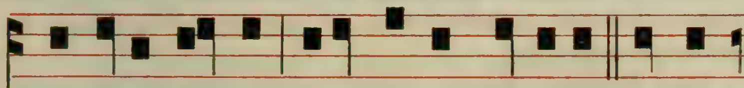
Sequuntur Cantores.

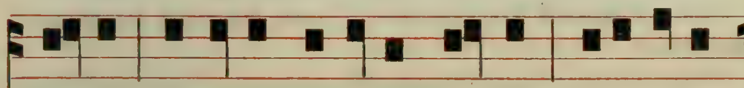
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus.
Fili Dei, te rogámus.

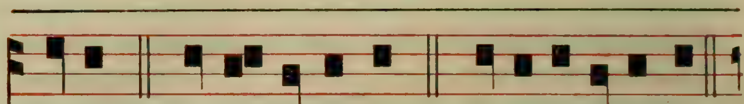

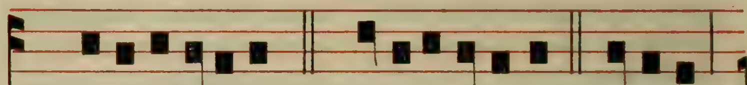

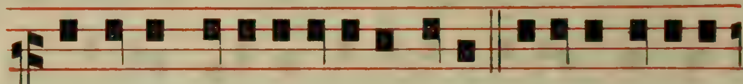
Celebrans canendo dicit : Pater noster (quod secreto prosequitur).

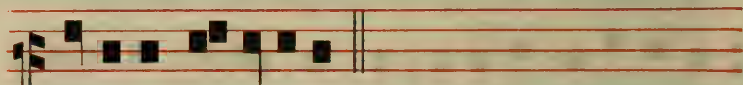
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Deinde canuntur sequentes Psalmi.

Psalmus 28.

Tonus VI.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus : * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit : * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte : * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros : * et confringet Dóminus cedros Líbani.

Et comminuet eas tamquam vitulum Líbani : * et diléctus quemádmodum fílius unicórnium.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis : * vox Dómini concutiéntis desértum : et commovébit Dóminus desértum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa : * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit : * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit : * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Glória Patri.

Psalmus 45

Deus noster refúgium et virtus : * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra : * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt et turbátæ sunt aquæ eórum : * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei : * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus non commovébitur : * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt gentes, et inclináta sunt regna : * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster, Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, * quæ pósuit prodígia super terram, áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma : * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte, quóniam ego sum Deus : * exaltábor in géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum : * suscéptor noster, Deus Jacob.

Glória Patri.

Psalmus 146.

LAUDÁTE Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritiónes eórum.

Qui númerat multitúdinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians áutem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui prodúcit in móntibus fœnum: * et herbam servitúti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Glória Patri.

Deinde Celebrans canendo dicit.

EXORCISMUS

CONTRA SATANAM ET ANGELOS APOSTATICOS

EXORCIZÁMUS te, omnis immúnde spíritus, omnis satánica potéstas, omnis incúrsio infernális adversárii, omnis légio, omnis congregátio et secta diabólica, in nómine et virtúte Dómini Nostri Jesu ✠ Christi, eradicáre et effugáre a Dei Ecclésia, ab ómnibus ad imáginem Dei cónditis ac pretióso

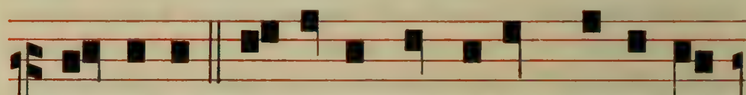
divíni Agni sánguine redémptis ✠. Non ultra áudeas, serpens callidíssime, decípere humánum genus, Dei Ecclésiam pérsequi, ac Dei eléctos excútere et cribráre sicut tríticum ✠. Imperet tibi Deus altíssimus ✠, cui in magna tua supérbia te símilem habéri adhuc præsúmis; qui omnes hómines vult salvos fíeri, et ad agnitiónem veritátis veníre (*I. Tim.* 2.). Imperat tibi Deus Pater ✠: Imperat tibi Deus Fílius ✠: Imperat tibi Deus Spíritus sanctus ✠. Imperat tibi majéstas Christi, ætérnum Dei Verbum caro factum ✠, qui pro salúte géneris nostri tua invídia pérditi, humiliávit semetipsum factus obédiens usque ad mortem (*Phil.* 2.); qui Ecclésiam suam ædificávit supra firmam petram, et portas ínferi advérsus eam numquam esse prævalitúras edíxit, et cum ea ipse permansúrus ómnibus diébus usque ad consummatiónem sæculi (*Matth.* XXVIII, 20.). Imperat tibi sacraméntum Crucis ✠, omniúmque christiánæ fídei Mysteriórum virtus ✠. Imperat tibi excélsa Dei Génitrix Virgo María ✠, quæ superbíssimum caput tuum a primo instánti immaculátæ suæ conceptiónis in sua humilitáte contrívit. Imperat tibi fides Sanctórum Apostolórum Petri et Páuli, et cæterórum Apostolórum ✠. Imperat tibi Mártyrum sanguis, ac pia Sanctórum et Sanctárum ómnium intercéssio ✠.

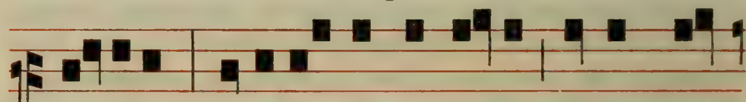
Ergo, draco maledícte et omnis légio diabólica, adjurámus te per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui sic diléxit mundum, ut Fílium suum unigénitum daret, ut omnis qui credit in eum non péreat, sed hábeat vitam ætérnam (*Joann.* 3.); cessa decípere humánas creatúras, eísque ætérnæ perditiónis venénum propináre: désine Ecclésiæ nocére, et ejus libertáti láqueos injícere. Vade, sátana, invéntor et magíster omnis falláciæ, hostis humánæ salútis. Da locum Christo, in quo nihil invenísti de opéribus tuis; da locum Ecclésiæ, uni, sanctæ, cathólicæ,

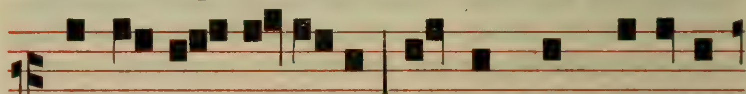
et apostólicæ, quam Christus ipse acquisívit sánguine suo. Humiliáre sub poténti manu Dei; contremísce et éffuge, invocáto a nobis sancto et terríbili nómine Jesu, quem ínferi tremunt, cui Virtútes et Potestátes et Dominatiónes subjéctæ sunt; quem Chérubim et Séraphim indeféssis vócibus láudant, dicéntes: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth.

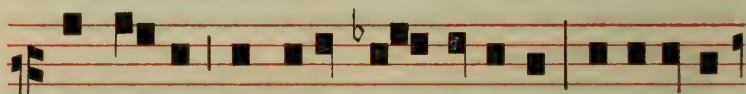
Postea a Cantoribus canitur:

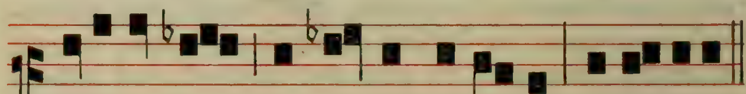
Antiphona. Ton. VIII. Fin. 1.

Canticum Zachariæ. Luc. 1. g.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sǽculo sunt, prophetárum ejus :

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos :

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris : * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis :

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis : * præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus :

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus : * in remissiónem peccatórum eórum :

Per víscera misericórdiæ Dei nostri : * in quibus visitávit nos, óriens ex alto :

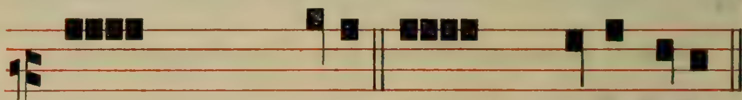
Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent : * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

vel

Canticum B. Mariæ Virg. Luc. 1. c.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ : * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est : * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo : * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis, * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Et repetitur Antiphona.

Deinde Celebrans canit ut sequitur, et postea benedictionem aquæ.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui hodiérna die Unigénitum tuum Géntibus stella duce revelásti : concéde propítius; ut, qui jam te ex fide cognóvimus, usque ad contem-

plándam spéciem tuæ celsitúdinis perducámur. Per eúmdem Dóminum.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum et terram.

Exorcismus salis.

Exorcízo te, creatúra salis, per Deum ✠ vivum, per Deum ✠ verum, per Deum ✠ sanctum, per Deum, qui te per Eliséum prophétam in aquam mitti jussit, ut sanarétur sterílitas aquæ, ut efficiáris sal exorcizátum in salútem credéntium: et sis ómnibus suméntibus te sánitas ánimæ et córporis: et effúgiat, atque discédat a loco, in quo aspérsum fúeris, omnis phantásia et nequítia, vel versútia diabólicæ fráudis, omnísque spíritus immúndus, adjurátus per eum, qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus.

Imménsam cleméntiam tuam, omnípotens ætérne Deus, humíliter implorámus: ut hanc creatúram salis, quam in usum géneris humáni tribuísti, bene ✠ dícere et sancti ✠ ficáre tua pietáte dignéris; ut sit ómnibus suméntibus salus mentis et córporis; et quidquid ex eo tactum vel respérsum fúerit, cáreat omni immundítia, omníque impugnatióne spiritális nequítiæ. Per Dóminum.

Exorcismus aquæ.

Exorcízo te, creatúra aquæ, in nómine Dei ✠ Patris omnipoténtis, et in nómine Jesu ✠ Christi Fílii ejus Dómini nostri, et in virtúte Spíritus ✠ sancti: ut fias aqua exorcizáta ad effugándam omnem potestátem inimíci, et ipsum inimícum eradicáre et explantáre váleas cum ángelis suis apostáticis, per virtútem ejúsdem Dómini nostri Jesu Christi: qui ventúrus est judicáre vivos et mórtuos et sǽculum per ignem. ℟. Amen.

Orémus.

Deus qui ad salútem humáni géneris, máxima quæque sacraménta in aquárum substántia condidísti : adésto propítius invocatiónibus nostris, et eleménto huic multímodis purificatiónibus præparáto, virtútem tuæ bene ✠ dictiónis infúnde : ut creatúra tua mystériis tuis sérviens, ad abigéndos dǽmones, morbósque pelléndos, divínæ grátiæ sumat efféctum, ut quidquid in dómibus vel in locis fidélium hæc unda respérserit, cáreat omni immundítia, liberétur a noxa : non illic resídeat spíritus péstilens, non áura corrúmpens : discédant omnes insídiæ laténtis inimíci : et si quid est, quod aut incolumitáti habitántium ínvidet aut quiéti, aspersióne hujus aquæ effúgiat; ut salúbritas per invocatiónem sancti tui nóminis expetíta ab ómnibus sit impugnatiónibus defénsa. Per Dóminum nostrum.

Hic ter mittat sal in aquam in modum crucis, dicendo semel sine cantu :

Commíxtio salis et aquæ páriter fiat : in nómine Pa ✠ tris, et Fí ✠ lii, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

Canit deinde :

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

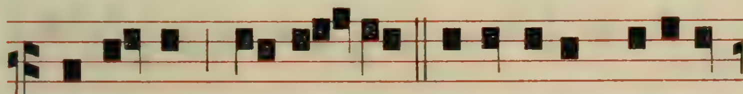
Orémus.

Deus invíctæ virtútis áuctor, et insuperábilis impérii rex, ac semper magníficus triumphátor : qui advérsæ dominatiónis vires réprimis, qui inimíci rugiéntis sævítiam súperas; qui hostíles nequítias poténter expúgnas : te, Dómine, treméntes et súpplices deprecámur ac pétimus : ut hanc creatúram salis et aquæ dignánter aspícias, benígnus illústres, pietátis tuæ rore sanctífices : ut ubicúmque fúerit aspérsa, per invocatiónem sancti nóminis tui,

omnis infestátio immúndi spíritus abigátur : terrórque venenósi serpéntis procul pellátur, et præséntia sancti Spíritus nobis misericórdiam tuam poscéntibus, ubíque adésse dignétur. Per Dóminum.

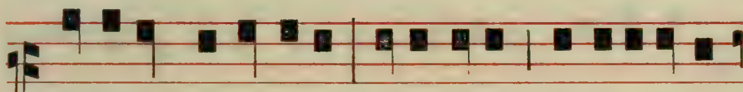
Expleta benedictione, per Celebrantem aspergatur populus aqua benedicta.

Tandem solemniter canitur Te Deum.

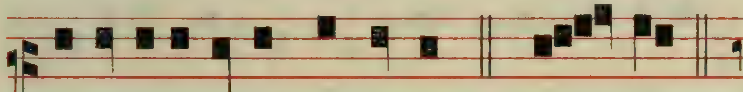

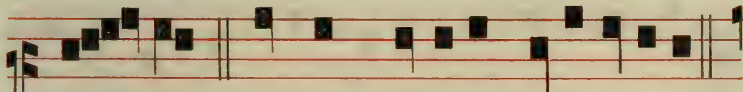

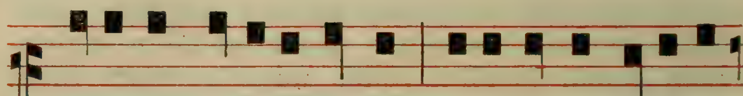

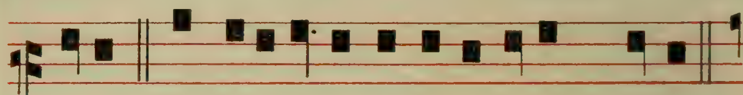

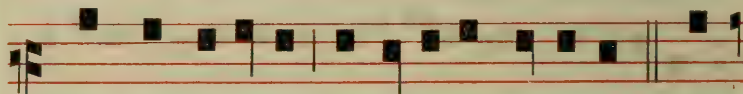

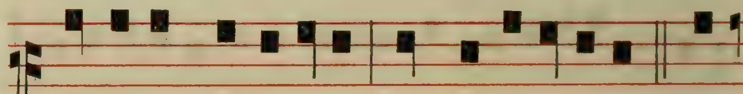
8. Pleni sunt cæli et ter-ra ma-je-stá-tis gló-ri-æ

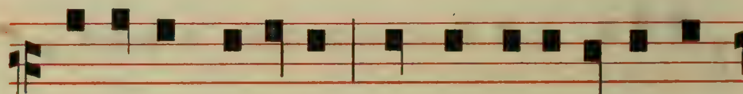
tu-æ. 9. Te glori-ó-sus Aposto-lórum chorus.

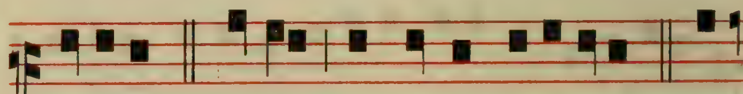
10. Te Prophe-tárum laudá-bilis núme-rus. 11. Te

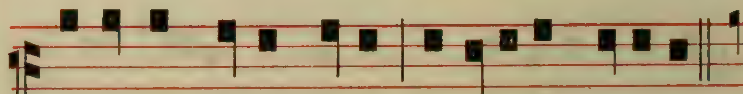
Márty-rum candidátus láu-dat exércitus. 12. Te

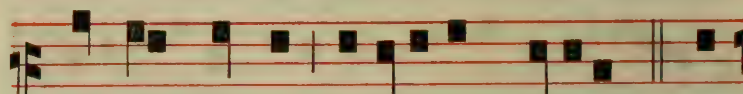
per orbem terrárum san-cta confi-té-tur Ec-

clé-si-a, 13. Patrem imménsæ majestátis. 14. Ve-

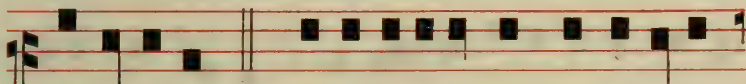
nerándum tu-um ve-rum et únicum Fí-li-um,

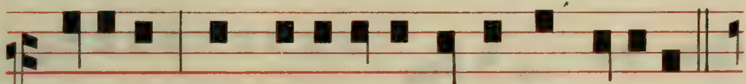
15. Sanctum quoque Pa-rácli-tum Spíri-tum. 16. Tu

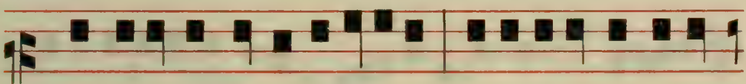
Rex gló-ri-æ, Christe. 17. Tu Pa-tris sempitérnus

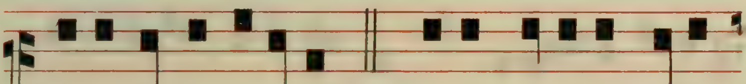
es Fí-li - us. 18. Tu ad liberándum susceptúrus

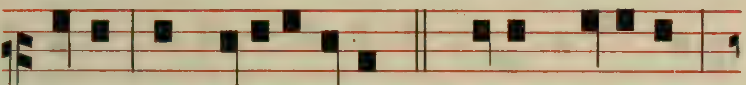
hóminem non horru-í-sti Vír-gi-nis úterum.

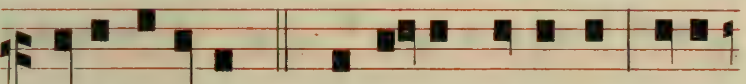
19. Tu, devícto mortis acúle-o, aperu-í-sti credén-

tibus regna cæ-lórum. 20. Tu ad déxteram De-i

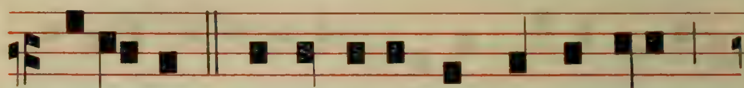
sedes, in glóri-a Patris. 21. Judex créde-ris

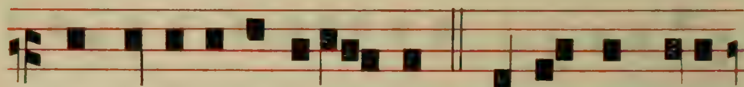

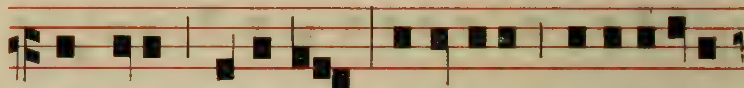
esse ventúrus. 22. Te er-go quǽ-sumus, tu-is

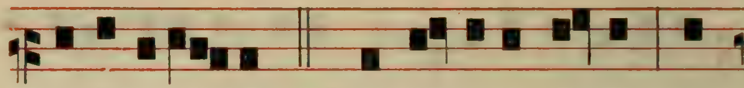
fámulis súbveni, quos preti-ó-so sángui-ne red-

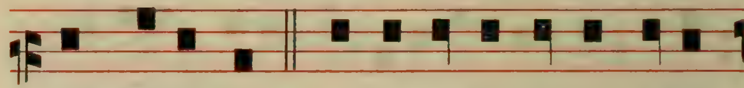

emí - sti. 23. Æ-térna fac cum sanctis tuis

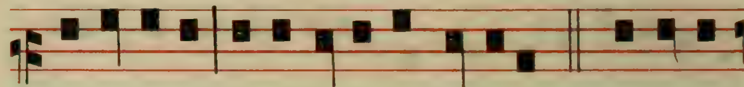

in gló-ri- a numerá - ri. 24. Salvum fac pópu-

lum tuum Dómine, et bénedic he-redi-táti

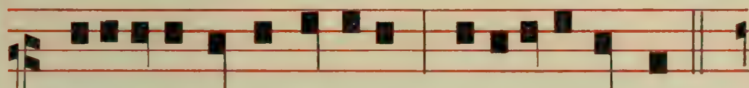

tu - æ. 25. Et rege e-os, et extólle il-los us-

que in æ-tér-num. 26. Per sín-gulos di - es be-

nedí-cimus te. 27. Et laudámus nomen tuum

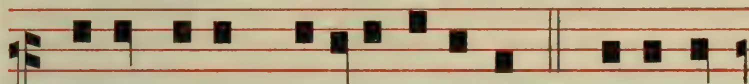

in sǽculum, et in sǽculum sǽculi. 28. Dignáre

Dómine di-e isto sine peccáto nos custodíre.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, cujus misericórdiæ non est númerus, et bonitátis infinítus est thesáurus, piíssimæ Majestáti tuæ pro collátis donis grátias ágimus, tuam semper clementiam exorántes, ut qui peténtibus postuláta concédis, eósdem non déserens, ad prǽmia futúra dispónas. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Tandem a Celebrante, si fuerit Episcopus, impertitur populo Benedictio : qua completa, omnes revertuntur, uti venerunt.

Aqua benedicta, uti supra, dispensatur fidelibus, ut ea devote utantur in eorum cubiculis, et etiam pro infirmis.

EX S. CONGR. S. R. U. INQUISIT.

DECRETUM GENERALE

QUOAD BENEDICTIONEM NUPTIALEM

Feria IV. die 31. Aug. 1881.

In Congregatione generali S. R. et Universalis Inquisitionis habita coram Eminentissimis ac Reverendissimis DD. S. R. E. Cardinalibus in rebus fide inquisitoribus generalibus, præhabito voto DD. Consultorum iidem Eminentissimi ac Reverendissimi DD. decreverunt :

Benedictionem nuptialem, quam exhibet Missale romanum *in Missa pro sponso et sponsa,* semper impertiendam esse in matrimoniis catholicorum, infra tamen Missæ celebrationem, juxta rubricas, et extra tempus feriatum, omnibus illis conjugibus, qui eam in contrahendo matrimonio, quacumque ex causa non obtinuerint; etiamsi petant postquam diu jam in matrimonio vixerint, dummodo mulier, si vidua, benedictionem ipsam in aliis nuptiis non acceperit.

Insuper hortandos esse eosdem conjuges catholicos, qui benedictionem sui matrimonii non obtinuerunt, ut eam primo quoque tempore petant. Significandum vero illis, maxime si neophyti sint, vel ante conversionem ab hæresi valide contraxerint; benedictionem ipsam ad ritum et solemnitatem, non vero ad substantiam et validitatem pertinere conjugii.

Contrariis quibuscumque non obstantibus.

† Fr. Vincentius Leo Sallua
Archiepiscopus Chalcedonensis
S. R. et Universalis Inquisitionis Commissarius Generalis.

Juvenalis Pelami
S. Romanæ et Universalis Inquisitionis Notarius.

BENEDICTIO NOVÆ CAMPANÆ

QUÆ AD USUM ECCLESIÆ SIVE SACELLI INSERVIAT

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

Ps. 50. Miserére mei Deus. pag. 86*. Ps. 53. Deus in nómine tuo. pag. 87*. Ps. 56. Miserére mei Deus, miserére mei. pag. 88*. Ps. 66. Deus misereátur nostri. pag. 89*. Ps. 69. Deus in adjutórium meum. pag. 89*. Ps. 85. Inclína Dómine áurem tuam. pag. 90*. Ps. 129. De profúndis clamávi. cum Glória. pag. 80.

℣. Kýrie eléison.
℟. Christe eléison.
℣. Kýrie eléison. Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc et usque in sǽculum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui per beátum Móysen, legíferum fámulum tuum, tubas argénteas fíeri præcepísti, quibus dum sacerdótes témpore sacrifícii clángerent, sónitu dulcédinis pópulus mónitus ad te adorándum fíeret præparátus, et ad celebrándum conveníret: præsta, quǽsumus; ut hoc vásculum, sanctæ tuæ Ecclésiæ præparátum, a Spíritu sancto per nostræ humilitátis obséquium sancti ✠ ficétur, ut per illíus tactum et sónitum fidéles inviténtur ad sanctam Ecclésiam, et ad prǽmium supérnum. Et cum melódia illíus áuribus insonúerit populórum, crescat in

eis devótio fídei, procul pellántur omnes insídiæ inimíci, fragor grándinum, ímpetus tempestátum, temperéntur inféstá tonítrua, prostérnat aéreas potestátes déxtera tuæ virtútis : ut hoc audiéntes tintinnábulum contremíscant, et fúgiant ante sanctæ Crucis vexíllum in eo depíctum. Quod ipse Dóminus noster præstáre dignétur, qui absórpta morte per patíbulum crucis, regnat in glória Dei Patris, cum eódem Patre et Spíritu sancto, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

Nunc Officians ponit incensum in thuribulum et benedicit : et primum aqua benedicta aspergit circumeundo campanam, choro dicente :

Aspérges me Dómine hyssópo, et mundábor : lavábis me, et super nivem dealbábor.

Dein incensat circumeundo campanam, choro dicente :

Dirigátur Dómine orátio mea : sicut incénsum in conspéctu tuo.

Officians prosequitur :

Orémus.

Omnípotens Dominátor Christe, quo secúndum carnis assumptiónem dormiénte in navi, dum obórta tempéstas mare conturbásset, te prótinus excitáto et imperánte dissíluit : tu necessitátibus pópuli tui benígnus succúrre : tu hoc tintinnábulum sancti Spíritus rore perfúnde : ut ante sónitum illíus semper fúgiat bonórum inimícus, invitétur ad fidem pópulus christiánus, hostílis terreátur exércitus, confortétur in Dómino per illud pópulus tuus convocátus, ac sicut Davídica cíthara delectátus désuper descéndat Spíritus sanctus : atque ut Samuéle agnum lacténtem mactánte in holocáustum Regis ætérni impérii, fragor aurárum turbam répulit adversántium ; ita dum hujus vásculi sónitus transit per núbila, Ecclésiæ tuæ convéntum manus consérvet angélica, fruges credéntium, mentes et

córpora salvet protéctio sempitérna. Per te, Christe Jesu, qui cum Deo Patre vivis et regnas in unitáte ejúsdem Spiritus sancti Deus per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. In honórem sancti N.

℟. Amen.

Tum Officians producit super campanam benedictam signum crucis, et discedit cum Ministris.

ROMANA.

Expostulatum est a Sacra Rituum Congregatione : An præter ritum de benedictione simplici novæ campanæ, quæ tamen ad usum Ecclesiæ non inserviat, uti in Appendice ad Rituale Romanum, et ritum de benedictione signi vel campanæ pro Ecclesiæ vel Sacello, uti in Pontificali Romano (de quo utroque ritu agitur in Decreto Nº 3770 Sedunen. 4 Martii 1892), adhiberi possit alter brevior ritus ad campanas in usum sacrum benedicendas. Et sacra eadem Congregatio, ad relationem subscripti Secretarii, exquisita Commissionis Liturgicæ sententia, omnibusque accurate perpensis, ita rescribendum censuit : « Affirmative cum ritu adprobato, prouti extat in superiori exemplari. Attamen hæc benedictio ab Episcopo vel ab aliis facultatem habentibus facienda est; et quod attinet ad Ecclesias consecratas, in benedictione signi vel campanæ decentius servetur ritus Pontificalis Romani. » Quam resolutionem Sanctissimo Domino Nostro Pio Papæ X. per infrascriptum Cardinalem Sacræ Rituum Congregationi Præfectum relatam, Sanctitas Sua in omnibus ratam habere, atque approbare dignata est. Die 22 Januarii 1908.

Seraphinus Card. Cretoni

S. R. C. Præfectus.

L. ✠ S.

✝ Diomedes Panici

Archiep. Laodicen., Secretarius.

Concordat. Imprimatur

Turonibus, die 12 Martii 1908.

† RENATUS FRANCISCUS ARCH. TURON.

INDEX

Titulus I. Caput unicum.

Titulus II.

Titulus III.

Titulus IV.

Titulus V.

Titulus VI.

Titulus VII.

Titulus VIII.

Titulus IX.

Titulus X.

INDEX APPENDICIS RITUALIS

DE SACRAMENTO BAPTISMI

DE SACRAMENTO CONFIRMATIONIS

DE SACRAMENTO EUCHARISTIÆ

DE BENEDICTIONIBUS

Benedictiones non reservatæ.

Benedictiones reservatæ

ab Episcopo vel aliis Sacerdotibus facultatem habentibus faciendæ.

Benedictiones propriæ nonnullorum Ordinum regularium.

Quæ sequuntur benedictiones, nonnisi a Sacerdotibus specialem facultatem habentibus adhiberi possunt.

BENEDICTIONES NOVISSIMÆ

INDEX APPENDICIS ALTERIUS

INDEX

PSALMORUM, CANTICORUM, HYMNORUM

QUÆ IN RITUALI ET APPENDICIBUS

CONTINENTUR

Psalmi.

Cantica.

Hymni.

Litaniæ.

INDEX ALPHABETICUS

BENEDICTIONUM

TAM RESERVATARUM QUAM NON RESERVATARUM

QUÆ

IN RITUALI ET APPENDICIBUS CONTINENTUR

Benedictiones reservatæ rubra littera R, propriæ nonnullorum Ordinum et Congregationum regularium littera r notantur.

Numeri paginarum asterisco * signati indicant paginas Appendicum, cæteri ad ipsius Ritualis paginas lectorem remittunt.

A

P

R

32429. — TURONIBUS, TYPIS MAME.

SUPPLEMENTUM
RITUALIS ROMANI
PRO PROVINCIIS
AMERICÆ SEPTENTRIONALIS FŒDERATIS

FORMULA BREVIS
CONFICIENDÆ AQUÆ BAPTISMALIS

PRÆSCRIPTA A CONCILIO BALTIMORENSI PROVINCIALI PRIMO ET A PIO PAPA VIII. APPROBATA

AD USUM MISSIONARIORUM AMERICÆ SEPTENTRIONALIS

HÆC benedictio eadem est, quæ in Appendice Ritualis Romani (pag. 3*) habetur, adjecta in fine sequente rubrica et forma.

Denique dicat Sacerdos, benedicens ipsam aquam :

SANCTIFICÉTUR et fœcundétur Fons iste, et ex eo renascéntes. In nómine Patris ✠, et Fílii ✠, et Spíritus ✠ sancti. ℟. Amen.

MODUS EXCIPIENDI

PROFESSIONEM FIDEI CATHOLICÆ

A NEO-CONVERSIS

JUXTA FORMAM A S. CONGREGATIONE S. OFFICII
DIE 20 JULII 1859 PRÆSCRIPTAM

In conversione hæreticorum inquirendum est primo de validitate baptismi in hæresi suscepti. Instituto igitur diligenti examine, si compertum fuerit, aut nullum, aut nulliter collatum fuisse, baptizandi erunt absolute. Si autem, investigatione peracta, adhuc probabile dubium de baptismi validitate supersit, tunc sub conditione iteratur, juxta ordinem baptismi Adultorum. Demum, si constiterit validum fuisse, recipiendi erunt tantummodo ad Abjurationem, seu Professionem Fidei. Triplex igitur in conciliandis hæreticis distinguitur procedendi methodus :

I. Si Baptismus absolute conferatur, nulla sequitur abjuratio, nec absolutio, eo quod omnia abluit Sacramentum Regenerationis.

II. Si Baptismus sit sub conditione iterandus, hoc ordine procedendum erit : 1° Abjuratio, seu fidei professio; 2° Baptismus conditionalis; 3° Confessio sacramentalis cum Absolutione conditionata.

III. Quando denique validum judicatum fuerit Baptisma, sola recipitur Abjuratio, seu Fidei professio, quam Absolutio a censuris sequitur. Si tamen nonnumquam ejusmodi Neo-conversus valde desideret ut ritus in ejus baptismo olim omissi hac occasione suppleantur, Sacerdos huic pio ejus voto morem gerere utique liberum habet. Debebit tamen in tali casu adhibere ordinem baptismi Adultorum, et mutare mutanda ob Baptismum jam valide susceptum.

Sacerdos superpelliceo et stola violacei coloris indutus, sedet in cornu Epistolæ, si SS. Sacramentum asservetur in tabernaculo, sin minus in medio Altaris,

et coram illo genuflectit Neo-conversus; qui codicem Evangelii dextra manu tangens, emittit professionem fidei, prout inferius habetur: vel si nesciat legere, Sacerdos prælegit eidem tarde professionem, ut Conversus eamdem intelligere, et cum Sacerdote distinctis verbis pronuntiare possit.

PROFESSION OF FAITH

I, N. N., having before my eyes the holy Gospels, which I touch with my hand, and knowing that no one can be saved without that faith which the Holy Catholic Apostolic Roman Church holds, believes and teaches, against which I grieve that I have greatly erred, inasmuch as I have held and believed doctrines opposed to her teaching.

I now, with grief and contrition for my past errors, profess that I believe the Holy Catholic Apostolic Roman Church to be the only and true Church established on earth by Jesus Christ, to which I submit myself with my whole heart. I believe all the articles that she proposes to my belief, and I reject and condemn all that she rejects and condemns, and I am ready to observe all that she commands me. And especially, I profess that I believe:

One only God in three divine Persons, distinct from, and equal to, each other — that is to say, the Father, the Son, and the Holy Ghost:

The Catholic doctrine of the Incarnation, Passion, Death, and Resurrection of our Lord Jesus Christ: and the personal union of the two Natures, the divine and the human; the divine Maternity of the most holy Mary, together with her most spotless Virginity:

The true, real, and substantial presence of the Body and Blood, together with the Soul and Divinity of our Lord Jesus Christ, in the most holy Sacrament of the Eucharist;

The seven Sacraments instituted by Jesus Christ for the salvation of mankind; that is to say, Baptism, Confirmation, Eucharist, Penance, Extreme unction, Order, Matrimony;

Purgatory, the Resurrection of the dead, Everlasting life;

The Primacy, not only of honor, but also of jurisdiction of the Roman Pontiff, successor of St. Peter, Prince of the Apostles, Vicar of Jesus Christ;

The veneration of the Saints, and of their images;

The authority of the Apostolic and Ecclesiastical Traditions, and of the Holy Scriptures, which we must interpret, and understand only in the sense which our holy mother the Catholic Church has held, and does hold;

And everything else that has been defined, and declared by the sacred Canons, and by the General Councils, and particularly by the holy Council of Trent, and delivered, defined, and declared by the General Council of the Vatican, especially concerning the Primacy of the Roman Pontiff, and his infallible teaching authority.

With a sincere heart, therefore, and with unfeigned faith, I detest and abjure every error, heresy, and sect opposed to the said Holy Catholic and Apostolic Roman Church. So help me God, and these His holy Gospels, which I touch with my hand.

Germanice :

Ich N. N., mit den heiligen Evangelien vor meinen Augen, welche ich mit meiner Hand berühre, und in der Ueberzeugung, dass Keiner selig werden kann, ohne jenen Glauben, den die heilige, katholische, apostolische, römische Kirche hält, glaubt und lehrt, und gegen den ich zu meinem Schmerze sehr gefehlt habe, indem ich mich zu Lehren bekannte und sie glaubte, welche ihrer Lehre ge-

radezu entgegengesetzt sind, bekenne nun, mit Schmerz und Reue über meine früheren Irrthümer, dass ich glaube, dass die heilige, katholische, apostolische, römische Kirche die einzige und wahre Kirche sei, welche Jesus Christus auf Erden gestiftet hat, und welcher ich mich mit ganzem Herzen unterwerfe. Ich glaube alle Artikel, welche sie mir zu glauben vorstellt, und verwerfe und verdamme Alles, was sie verwirft und verdammt, und bin bereit, Alles zu halten, was sie mir gebietet. Insbesondere bekenne ich, dass ich glaube:

Dass nur ein einziger Gott sei in drei göttlichen Personen, unterschieden von einander, und doch einander ganz gleich — nämlich der Vater, der Sohn und der heilige Geist;

Ich glaube die katholische Lehre von der Menschwerdung, von dem Leiden, dem Tode und der Auferstehung unseres Herrn Jesu Christi; und die Vereinigung der zwei Naturen, der göttlichen und der menschlichen, in Einer Person; die göttliche Mutterschaft Mariä, der Allerheiligsten, sammt ihrer ganz fleckenlosen Jungfrauschaft;

Ich glaube die wahre, wirkliche und wesentliche Gegenwart des Leibes, zugleich mit der Seele und Gottheit unseres Herrn Jesu Christi in dem Allerheiligsten Sacramente des Altars;

Ich glaube, dass es sieben Sacramente gibt, eingesetzt von Jesus Christus zum Heile der Menschen, nämlich: die Taufe, die Firmung, das Sacrament des Altars, die Busse, die letzte Oelung, die Priesterweihe, die Ehe;

Ich glaube an ein Fegefeuer, an die Auferstehung der Todten und an ein ewiges Leben;

Ich glaube, dass der römische Papst, als Nachfolger des heiligen Petrus, des Fürsten der Apostel und Stellvertreters Jesu Christi, den Vorrang hat, nicht bloss der Ehre, sondern auch der Gerichtsbarkeit;

Ich glaube an die Verehrung der Heiligen und ihrer Bilder;

Ich nehme an die apostolischen und kirchlichen Ueberlieferungen, sowie die heiligen Schriften, welche nur in dem Sinne auszulegen und zu verstehen sind, in welchem unsere heilige Mutter, die katholische Kirche, sie allzeit genommen hat und noch immer nimmt.

Endlich nehme ich an und glaube Alles, was von den heiligen Kirchensatzungen und allgemeinen Kirchenräthen und besonders von dem heil. Kirchenrath zu Trient, wie auch von dem allgemeinen Vatikanischen Kirchenrath überliefert, bestimmt und erklärt worden ist, besonders in Bezug auf den Primat des Papstes und dessen unfehlbare Lehrgewalt.

Mit aufrichtigem Herzen und ungeheucheltem Glauben verabscheue ich desshalb und schwöre ab jeden Irrthum, jede Ketzerei und jede Secte, die der heiligen, katholischen und apostolischen, römischen Kirche entgegengesetzt ist. So wahr mir Gott helfe, und diese Seine heiligen Evangelien, die ich mit meiner Hand berühre.

Postea, Neo-converso genuflexo manente, Sacerdos sedens dicit Psalmum Miserére, ut supra, 85*, sive Psalmum De profúndis, 90*, cum Glória Patri in fine. Quo finito, Sacerdos stans dicit:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvum fac servum tuum (ancillam tuam).
℟. Deus meus, sperántem in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere; súscipe deprecatiónem nostram, ut hunc fámulum tuum (hanc fámulam tuam) quem (quam) excommunicatiónis caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos sedet, et ad Profitentem genuflexum versus, eum ab hæresi absolvit, dicens :

Auctoritáte apostólica, qua fungor in hac parte, absólvo te a vínculo excommunicatiónis quam [1] incurrísti, et restítuo te sacrosánctis Ecclésiæ sacraméntis, communióni et unitáti fidélium : in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Denique abjuranti aliquam pœnitentiam salutarem injungat, e. g. aliquas preces, visitare Ecclesiam, aut similia.

---

1 In dubio gravi aut levi utrum pœnitens excommunicationem incurrerit per hæresim professam, Sacerdos hic inserat vocabulum forsan.

RITUS CELEBRANDI

MATRIMONII SACRAMENTUM

Sacerdos matrimonium celebraturus, publicationibus factis tribus diebus festis, si nullum obstet legitimum impedimentum, in Ecclesia, superpelliceo et alba stola indutus, adhibito uno saltem Clerico, superpelliceo pariter induto, qui librum et vas aquæ benedictæ cum adspersorio deferat, coram tribus aut duobus testibus, virum et mulierem, quos parentum vel propinquorum suorum præsentia cohonestari decet, de consensu in matrimonium interroget, utrumque singillatim in hunc modum, vulgari sermone :

N., **vis accipere** N. **hic præséntem in tuam legitimam uxórem, juxta ritum sanctæ Matris Ecclésiæ?** Respondeat sponsus : **Volo.**

Mox Sacerdos sponsam interroget :

N., **vis accipere** N. **hic præséntem in tuum legiti-**

Anglice : Q. N., wilt thou take N. here present for thy lawful wife, according to the rite of our holy Mother the Church? A. I will.

Q. N., wilt thou take N. here present for thy lawful husband, according to the rite of our holy Mother the Church? A. I will.

Germanice : F. N., Wollt Ihr (wollen Sie) diese hier gegenwärtige N. nach dem Gebrauche der heiligen katholischen Kirche, unserer Mutter, zu Eurem (Ihrem) rechtmässigen Weibe nehmen? A. Ich will.

F. N. Wollt Ihr (wollen Sie) diesen hier gegenwärtigen N. nach dem Gebrauche der heiligen katholischen Kirche, unserer Mutter, zu Eurem (Ihrem) rechtmässigen Manne nehmen? A. Ich will.

Gallice : D. N., voulez-vous prendre N., qui est ici présente, pour votre légitime épouse, suivant le rite de notre mère la sainte Église? ℟. Oui, je le veux.

D. Et vous, N., voulez-vous prendre N., qui est ici

mum maritum, juxta ritum sanctæ Matris Ecclésiæ? Respondet sponsa : Volo.

Nec sufficit consensus unius; sed debet esse amborum, et expressus aliquo signo sensibili, sive fiat per se, sive per procuratorem.

Mutuo igitur contrahentium consensu intellecto, Sacerdos jubeat eos invicem jungere dexteras.

Tunc primum sponsus, deinde sponsa clara voce sibi invicem fidem dant hisce verbis :

Anglice : I, N. N., take thee N. N. for my lawful wife (husband), to have and to hold from this day forward, for better for worse, for richer for poorer, in sickness and in health, till death do us part.

Deinde Sacerdos dicit :

Ego conjúngo vos in matrimónium : In nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Vel aliis utatur verbis juxta receptum uniuscujusque Provinciæ ritum. Postea eos adspergat aqua benedicta. Mox benedicat annulum.

BENEDICTIO ANNULI

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum et terram.

---

présent, pour votre légitime époux, suivant le rite de notre mère la sainte Église? ℟. Oui, je le veux.

Germanice : Ich N. N. nehme Dich N. N. mir zu meiner ehelichen Gattin (zu meinem ehelichen Gatten) und gelobe Dir an, die eheliche Treue zu bewahren, Dich nimmermehr zu verlassen, es sei in Kreuz, in Krankheit und allerlei Widerwärtigkeit, bis an mein letztes Ende. Dazu helfe mir Gott, die heilige Mutter Gottes und alle lieben Heiligen. Amen.

Gallice : Je vous prends pour ma femme (mon mari), N., et ma légitime épouse (mon légitime époux), et je vous jure que je vous serai fidèle mari (épouse), et que je vous assisterai de tout mon pouvoir en toutes vos nécessités, tant qu'il plaira à Dieu de nous laisser ensemble.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Bénedic ✠ Dómine ánnulum hunc, quem nos in tuo nómine benedícimus ✠, ut quæ eum gestáverit, fidelitátem íntegram suo sponso tenens, in pace et voluntáte tua permáneat, atque in mútua caritáte semper vivat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Sacerdos adspergat annulum aqua benedicta in modum crucis, et sponsus acceptum annulum de manu Sacerdotis imponit in digito annulari sinistræ manus sponsæ, dicens :

Anglice : With this ring I thee wed, and I plight unto thee my truth [1].

Tunc Sacerdos dicit :

In nómine Patris ✠, et Filii, et Spíritus sancti. Amen.

Mox subjungat :

℣. Confírma hoc, Deus, quod operátus es in nobis.
℟. A templo sancto tuo, quod est in Jerúsalem.
Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus sperántes in te.
℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.

---

[1] *Germanice :* Mit diesem Ringe eheliche ich Dich und gelobe Dir meine Treue.

Gallice : Mon épouse, je vous donne cet anneau en signe de mariage.

℣. Esto eis Dómine turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Réspice, quǽsumus Dómine, super hos fámulos tuos, et institútis tuis, quibus propagatiónem humáni géneris ordinásti, benígnus assiste; ut qui te auctóre jungúntur, te auxiliánte servéntur. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

His expletis, si benedicendæ sint nuptiæ, Parochus Missam pro sponso et sponsa, ut in Missali Romano, celebret juxta sequentia decreta, servatis omnibus quæ ibi præscribuntur.

In celebratione nuptiarum, etiamsi fiat Officium de festo duplici per annum, sive majori, sive minori, dicenda est Missa pro sponso et sponsa, in fine Missalis post alias Missas votivas specialiter assignata. In diebus vero Dominicis, aliisque festis de præcepto, ac duplicibus primæ vel secundæ classis (et in diebus in quibus, juxta rubricas, fieri nequit festum duplex secundæ classis) Missa de Dominica vel de festo dici debet cum commemoratione Missæ pro sponso et sponsa (sub distincta conclusione, vel post alias commemorationes de præcepto).

Missa pro sponso et sponsa est votiva privata, proindeque semper legenda sine "Glória in excélsis", et sine "Credo", cum tribus Orationibus, prima videlicet ejusdem Missæ votivæ propria, secunda et tertia diei currentis; Præfatione de Missa diei, si habeatur propria, sin minus communi; "Benedicámus Dómino" in fine, et ultimo Evangelio S. Joannis. (S. R. C. 20 Dec. 1783, 28 Febr. 1818 et 20 Apr. 1822.)

Hæc Missa pro devotione celebrari etiam potest cum cantu et solemnitate, servato tamen ritu qui eidem Missæ convenit.

Benedictio Nuptialis, quæ assignatur in Missa pro

sponso et sponsa, non est impertienda nisi in Missa. (S. R. C. 23 Junii 1853.)

Si mulier est vidua, non solum debet omitti benedictio nuptiarum, sed etiam Missa propria pro sponso et sponsa. (S. R. C. 3 Martii 1761.)

Attamen annuli benedictio in secundis nuptiis non est omittenda. (S. R. C. 27 Aug. 1836.)

MODUS ASSISTENDI

MATRIMONIIS MIXTIS

In ineundis istiusmodi nuptiis, I. Ecclesia ea generatim omittenda indixit, per quæ Catholicorum matrimonia decorantur. Quoad proclamationes Bannorum, Sancta Sedes hisce postremis temporibus declaravit, illas posse fieri in mixtis nuptiis quæ Apostolica dispensatione contrahuntur, suppressa tamen mentione Religionis conjugum : at solum quando ad detegenda si quæ sint impedimenta, eas necessarias atque opportunas Ordinarius in Domino censuerit.

II. Matrimonia Catholicorum cum Acatholicis non sunt benedicenda. Plures enim summi Pontifices, præsertim Clemens VIII., expresse prohibuerunt, ne hujusmodi connubiis sacerdotalis benedictio impendatur. Hinc Concilium Baltimorense Provinciale IV. in Decreto primo sic habet : "Meminerint Sacerdotes, pluribus Summorum Pontificum decretis vetari, ne ullus sacer ritus fiat, vel vestis sacra adhibeatur, dum fœdera hujusmodi ineuntur, quæ neque intra ecclesiam ineunda sunt." Denique S. Congregatio de Propaganda Fide, die 3. Julii 1847, ad Patres Concilii Baltimorensis Provincialis VI. rescripsit, matrimonia mixta nullo adhibito religioso ritu celebrari oportere.

III. Sanctissimus, in Audientia habita die 20. Decembris 1837, audita relatione dubii, utrum scilicet, in præsumptione baptismi invalide collati parti hæreticæ, matrimonium cum parte Catholica a Sede Apostolica dispensata inire cupienti, conferri debeat iterum baptisma sub conditione, dixit :

Detur Decretum latum die 17. Septembris 1830, ut sequitur. (Quæsitum erat) an Calvinistæ et Lutherani in illis partibus degentes, quorum baptisma dubium et suspectum est, infideles habendi sint, ita ut inter eos et catholicos disparitatis cultus impedimentum dirimens adesse censeatur? Cui instantiæ responsum fuit : 1. Quo-

ad hæreticos, quorum sectæ ritualia præscribunt collationem baptismi absque necessario usu materiæ et formæ essentialis, debet examinari casus particularis. 2. Quoad alios, qui juxta eorum ritualia baptizant valide, validum censendum esse baptisma. Quod si dubium persistat, etiam in primo casu, censendum est validum baptisma in ordine ad validitatem matrimonii. 3. Si autem certe cognoscatur nullum baptisma ex consuetudine actuali illius sectæ, nullum est matrimonium.

Hisque omnibus Sanctissimus superaddi mandavit: In tertio casu præfati decreti, respiciente nullitatem certam baptismi in parte hæretica, recurratur in casibus particularibus.

Sacerdos, dispensatione obtenta pro matrimonii celebratione inter catholicam partem et acatholicam, primum cognoscat utrum acatholica pars Baptismi Sacramentum receperit, et si non fuerit baptizata, petat circa hoc aliam necessariam dispensationem. Insuper ipsi constet de libertate catholici cultus concessa parti catholicæ, et de præmittendis aliis necessariis, opportunisque cautionibus in naturali ac divino jure fundatis, ut scilicet non solum catholicus conjux ab acatholico perverti non possit, quin imo catholicus ipse conjux teneri se sciat ad acatholicum pro viribus ab errore retrahendum, verum etiam ut universa utriusque sexus proles procreanda in sanctitate catholicæ religionis educari omnino debeat. Fiant ista opportuno tempore ante celebrationem matrimonii.

Hoc autem celebraturus Sacerdos primum virum de consensu interroget in hunc modum:

Anglice: N. N., wilt thou take N. N. here present for thy lawful wife? Sponsus respondet: I will.

Deinde mulierem:

N. N., wilt thou take N. N. here present for thy lawful husband? Sponsa respondet: I will.

Germanice: N. Willst Du diese hier gegenwärtige N. zu Deinem rechtmässigen Weibe annehmen?
Antw. Ich will.
N. Willst Du diesen hier gegenwärtigen N. zu Deinem rechtmässigen Manne annehmen? Antw. Ich will.

Tunc junctis invicem dexteris sibi mutuam fidem dant sequenti formula, sponsus primo dicens :

Anglice : **I, N. N., take thee N. N. for my lawful wife to have and to hold from this day forward, for better, for worse, for richer, for poorer, in sickness and in health, until death do us part.**

Sponsa subjungit : **I, N. N., take thee N. N. for my lawful husband to have and to hold from this day forward, for better, for worse, for richer, for poorer, in sickness and in health, until death do us part.**

Hisce peractis Sacerdos dicet :

Anglice : **By the authority committed to me, I pronounce you united in the bonds of matrimony.**

Tunc sponsus annulum imponet in digito annulari sinistræ manus sponsæ, dicens :

Anglice : **With this ring I thee wed and I plight unto thee my truth.**

Post hæc, Sacerdos conjuges alloquatur verbis infra additis, vel similibus, prout opportunius ipsi videbitur; atque illis in mentem revocet indissolubilitatem vinculi conjugalis; sanctitatem propriam hujus status; concordiam et mutuam dilectionem in eo sectandam; simul et sollicitam curam cognoscendi quod placitum sit Deo, ut illud constanter, fideliterque exsequentes salutem consequantur.

Germanice : Ich N. N. nehme Dich N. N. mir zu meiner ehelichen Gattin (zu meinem ehelichen Gatten) und gelobe Dir an, die eheliche Treue zu bewahren, Dich nimmermehr zu verlassen, es sei in Kreuz, in Krankheit und allerlei Widerwärtigkeit, bis an mein letztes Ende. Dazu helfe mir Gott. Amen.

Germanice : Kraft der mir ertheilten Vollmacht erkläre ich Euch als ehelich mit einander verbunden.

Germanice : Mit diesem Ringe eheliche ich Dich und gelobe Dir meine Treue.

EXHORTATIONES

IN MATRIMONII CELEBRATIONE

Exhortation before Marriage.

My dear friends, you are about to enter upon a union, of which God Himself is the author, and which our Divine Saviour has consecrated in a special manner, giving to it a character of sanctity, which places it among the holiest institutions of religion. He knew full well the dangers by which we are surrounded, and the weakness of our nature, which requires a continual encouragement to the discharge of the duties that have been imposed on us. For this reason, He has annexed to the worthy reception of this sacrament, peculiar graces which dispose the married couple to respect the sacred engagement which they have formed, and enable them to surmount the various obstacles and difficulties they may meet with in the discharge of the duties of life. The present occasion, then, is one of great interest to you both; nor can you view it in any other light than as a most important era in your lives, and most intimately connected with your temporal and eternal welfare. Alas! it but too often happens that the minister of God extends a trembling hand, in the performance of the nuptial ceremony. The scene, it is true, is one of joyous festivity; but how frequently is the blessing which the Priest imparts rendered null by the invisible maledictions of Him who penetrates the inmost recesses of the heart! How frequently, amid the rejoicings of the world, is the storm of tribulation already gathering over the heads of those who come to this holy alliance with unworthy dispositions! How different, we hope, are your prospects! We have every reason to believe that your anticipations of happiness in this holy state founded on a solid basis; that you have duly prepared yourselves for this important event, and that your hearts are such, in the sight of God, as to draw down you upon His especial favor and blessing.

With confidence, then, in the promises of our Blessed Saviour who condescended to honor, with His divine presence, the happy nuptials of Cana, invite Him to come and preside on this occasion also; to bless the contract you are about to enter into, and to render it, by His grace, a true emblem of that sacred union which exists between Him and His Church; a union of sentiment and action, founded in virtue and the love of God, a union not only for time, but for eternity.

After the Marriage Ceremony.

Having been united in the holy bands of matrimony, give thanks to the Almighty for the favors which He has bestowed upon you. The graces which you have received have been granted for the purpose of animating you in the discharge of the obligations which the marriage life imposes, and which are beautifully expressed in these words of the Apostle : "Let women be subject to their husbands, as to the Lord; for the husband is the head of the wife, as Christ is the head of the Church... Therefore, as the Church is subject to Christ, so also let the wives be to their husbands in all things. Husbands, love your wives, as Christ also loved the Church, and delivered Himself up for it, that He might sanctify it, cleansing it by the laver of water in the word of life... So also ought men to love their wives as their own bodies." Ever mindful of these duties which you owe to each other, and to those with whose welfare you may be especially charged, cherish with solicitude the grace that has this day been conferred upon you; it will direct you in every difficulty; it will comfort you in the hour of trial; it will be a continual source of peace, of joy, of mutual affection on earth, and a pledge of your eternal and perfect union in heaven.

Exhortation before Marriage, when one of the Parties is not a Catholic.

I hope, my dear friends, you have reflected sufficiently on the importance of the contract which you are about to ratify in the presence of God. The solemn engage-

ment, by which you are to be united, is not of a transient and momentary nature; it will bind you together during the whole period of your earthly existence : for "what God hath joined," says the Scripture, "let not man put asunder." As nothing but death will be able to dissolve the union that is to exist between you, it is of the highest importance that you should implore at this moment that blessing of Divine Providence, without which you would in vain promise yourselves any real happiness. Whatever may be your present anticipations, whatever the tie of affection that binds you to each other, the time of difficulty, the moment of trial must arrive, when all the courage of a generous heart and all the piety of a true Christian will be requisite to sustain you, to enlighten you, and to protect from the fury of the storm the fair fruits of domestic peace. It is this that awakens a feeling of the deepest interest among those who surround you on this occasion, and prompts us all to invoke upon you the favor of the Almighty. May He, then, extend to you those graces which will be the security of your earthly happiness and a pledge of your eternal welfare. But, for your part, let me entreat you to be ever mindful of the holiness of the matrimonial state, and to animate yourselves, by this consideration, to a faithful discharge of your obligations. May you never lose sight of those sacred promises which you are about to utter, as the basis of your confidence in each other, nor of that mutual fidelity which you now profess, and which is so strikingly represented by the ring which is used in this ceremony, as the seal of your lasting and happy union. Let religion direct you in all your actions, and you will not be disappointed in your hopes. It will qualify you to be the support and comfort of each other in the various trials which you will experience; it will promote your happiness here and prepare you for more permanent enjoyments hereafter.

Anrede an die Brautleute vor der Kopulation.

Christliche Brautleute! — So seid Ihr nun nach mehreren Tagen reiflicher Ueberlegung heute in das Haus Gottes gekommen, um Euch hier an den Stufen

des Altars im heiligen Ehebunde zu vereinigen. Von dieser heiligen Verbindung sagt der Apostel : ,, Dieses ist ein grosses Sakrament, ich sage aber in Christo und in der Kirche.'' Dies bedeutet, dass der Bräutigam und die Braut in dem heiligen Sakramente der Ehe sich so mit einander vereinigen, um in jener Liebe und Aufopferung mit einander zu leben, wie Christus lebt mit der Kirche. Seid fest überzeugt, nur so wird Euere Ehe eine glückliche sein, und zeitlichen und ewigen Segen auf Euch herabbringen. — O, was für eine wichtige Stunde ist die gegenwärtige für Euch! — Noch ein Augenblick, — und Ihr reicht Euch einander zum ersten Male die Hände als Mann und Weib. Dann seid Ihr verbunden, bis der Tod Euch trennt. Ihr geht dann Hand in Hand durch dieses irdische Leben. Alle Trübsale und Leiden sollt Ihr mit einander tragen. Das Leben sollt Ihr einander nicht zu verbittern, sondern zu versüssen suchen. Ihr sollt einander nie Anlass zur Sünde werden, sondern gegenseitig einander behilflich sein in der Rettung Eurer unsterblichen Seelen. Dann sollt Ihr mit einander den zeitlichen Wohlstand Eurer Nachkommenschaft, womit der Herr Eure Ehe segnen wird, nach Kräften zu befördern und die ewige Glückseligkeit derselben zu begründen suchen. Welche Verantwortlichkeit ist es nicht also, welcher Ihr Euch heute unterzieht! — In diesem allerwichtigsten Augenblicke Eures Lebens erhebet nun Herz und Seele zum ewigen Vater mit der innigsten und demüthigsten Bitte, dass Er Euren Ehebund segnen möge. Betet, dass die Segensworte der heil. Kirche, welche heute der Priester über Euch ausspricht, nicht leer verhallen, sondern für Euch jene Fülle der Gnaden erlangen, um welche sie flehen. ([1] Möge das heilige Opfer, welches heute für Euch dargebracht wird, Euch eine Segensquelle für Euer ganzes Leben im hl. Ehestande sein!) Mögen auch Eure hier gegenwärtigen Freunde, welche mit Euch gekommen sind, um bei Abschliessung Eures Ehebundes Zeuge zu sein, für Euch zu Gott flehen um Gnade und Erbarmen für Euer ganzes zukünftiges Leben. Dieses nun seien die heiligen Gesinnungen, mit welchen Ihr dieses heilige und überaus wichtige Sakrament emp-

1 Dieser Satz bleibt aus, wenn die Kopulation ohne Messe geschieht.

vollziehen und den heiligen Ehebund mit einander zu schliessen, so antwortet mir auf folgende Fragen:

N. Willst Du u. s. w.

Anrede an die Brautleute nach der Kopulation oder vor dem letzten Segen.

So seid Ihr also mit einander verbunden, nicht durch einen blossen gegenseitigen Kontrakt, sondern durch das heilige, sakramentalische Band der Ehe. Ihr seid verbunden nicht von der Hand eines Menschen, sondern von der Hand des Allmächtigen Gottes. Ihr seid verbunden unzertrennbar, bis der Tod Euch wieder scheidet. Doch auch der Tod soll Euch nicht wieder trennen. Dort in der Ewigkeit sollt Ihr Euch wieder finden und Euch mit einander einer ewigen Glückseligkeit erfreuen. Ihr habt heute in feierlicher Weise die Pflichten des Ehestandes auf Euch genommen. Zurücktreten ist in diesem Augenblicke schon nicht mehr möglich. So gehet nun hin und betretet muthig den Pfad des ehelichen Lebens! Der Herr sei Eure Hilfe und Eure Stütze! Auf Ihn setzet stets Euer Vertrauen. Beobachtet aber auch Sein heiliges Gebot, besonders jenes, welches eingesetz ist, um die Heiligkeit des Ehestandes zu bewahren. Jesus Christus, den Ihr im Allerheiligsten Sakramente soeben empfangen, geht Selbst mit Euch nach Hause, um wie einstens zu Kana, mit Euch die Hochzeit zu feiern. Seine heilige Mutter Maria, Eure lieben Schutzengel sind in Eurer Begleitung. Darum gebet wohl Acht, dass die Hölle auf Eurer Hochzeit nicht ihr Spiel treibe und Euch den erhaltenen Segen schon am ersten Tage verscheuche. ([1] Bevor Ihr jedoch die Stufen des Altares verlasset, empfanget noch den priesterlichen Segen.) Möge Euch jetzt die Allerheiligste Dreifaltigkeit Ihren heiligen Segen ertheilen, und möge derselbe niemals von Euch weichen, sondern Euch bei allen Schritten Eures zukünftigen Lebens begleiten, bis Ihr heimkehret zu Eurem Schöpfer und

---

1 Dieser Satz bleibt aus, wenn die Kopulation ohne Messe geschieht.

(Pláceat... Benedícat.)

- -

Anrede an die Brautleute vor der Kopulation bei einer gemischten Ehe.

THEUERSTE Freunde! — Nach reiflicher Ueberlegung seid Ihr heute hierher gekommen, mit dem Entschlusse, hier im Angesichte Gottes und des ganzen himmlischen Hofes den heiligen Ehebund mit einander zu schliessen. Gewiss seid Ihr wohl überzeugt von der überaus grossen Wichtigkeit der Handlung, welche vorzunehmen Ihr so eben im Begriffe steht. Der Ehebund, den Ihr jetzt aus freiem Willen schliesset, ist unzertrennbar, so lange Euch Beiden Gott das Leben schenkt. Unter keinen Umständen, aus keinerlei Ursachen, selbst wenn Ihr zu dem Staatsgesetze Eure Zuflucht nehmen solltet, kann Eure einmal freiwillig abgeschlossene Ehe wieder getrennt werden. „Was Gott gebunden hat, soll der Mensch nicht trennen.“ Ihr verpflichtet Euch also in diesem Augenblicke, lebenslänglich beisammen zu bleiben und Euer gegenseitiges Glück zu begründen. Der Mann sowohl als das Weib müssen ihr Möglichstes thun, um einander das Leben zu versüssen und angenehm zu machen. Ueber die Pflichten des Ehemannes gegen seine Gattin schreibt der Apostel: „Ihr Männer! liebet eure Weiber, wie Christus die Kirche geliebt und sich selbst für sie aufgeopfert hat. Die Männer sollen ihre Weiber wie ihre eigenen Leiber lieben. Wer sein Weib liebt, der liebt sich selbst. Niemand hat jemals seinen eigenen Leib gehasst, sondern er ernährt und erhält ihn, wie Christus seine Kirche.“ So soll also der Ehemann um sein Eheweib jene Sorgfalt hegen, derselben in solcher heiligen und reinen Liebe zugethan sein, wie es Christus ist gegen seine heilige Kirche. Dasselbe liegt aber auch dem Weibe ob ihrem Manne gegenüber. Und von ihr sagt der Apostel besonders: „Das Weib aber beweise gegen ihren Ehemann Ehrfurcht.“ Besonders aber verpflichtet Ihr Euch heute, für das Seelenheil von einander Sorge zu tragen. Gebet wohl Acht, dass Ihr einander in dieser Hinsicht keine Hindernisse in den

Weg legt. Möge Euch Euer Ehestand nicht zum ewigen Verderben gereichen! Im Gegentheil seid einander behilflich durch Wort und Beispiel, auf dass Ihr mit einander den Weg zum Himmel wandelt. Auch geht Ihr heute die feierliche Verpflichtung ein, für das zeitliche und ewige Wohl Eurer Nachkommenschaft, womit Gott Eure Ehe segnen sollte, alle mögliche Sorgfalt zu tragen. Ihr sollt wissen, dass bei Eurem Tode strenge Rechenschaft von Euch verlangt wird über jedes Kind, das Euch Gott geben wird. Darum erwäget wohl die grosse Verantwortlichkeit, welche Ihr in diesem feierlichen Augenblicke auf Euch nehmet. Richtet Herz und Seele zu Eurem himmlischen Vater empor und erflehet Euch Seinen heiligen Segen zu Eurer ehelichen Verbindung, damit Ihr Alles getreu erfüllet, was Gott von Euch von nun an verlangt, und was allein Euer eheliches Glück begründen kann. Seid Ihr also entschlossen, in dieser Gesinnung den heiligen Ehebund zu schliessen, so antwortet mir auf folgende Fragen. —

Anrede an die Brautleute nach der Kopulation bei einer gemischten Ehe.

So geht nun hin, meine theuersten Freunde, betretet den Weg des ehelichen Lebens, aber seid stets eingedenk der heute übernommenen Pflichten und Verantwortlichkeiten. Lasset Euch nie einfallen, dass Ihr bloss vor Menschen diese Verpflichtungen eingegangen. — Ihr habt dieselben Gott gelobet, welcher auch einstens Euch hierüber zur Rechenschaft ziehen wird. Im Gegentheil seid fest überzeugt, dass von der genauen Erfüllung Eurer Pflichten zu einander und gegen Eure Kinder Euer ganzes Glück im Ehestande abhängen wird. Seid jetzt ein Herz und eine Seele, wandelt mit einander in Einigkeit und Friede, dienet Gott getreu — und es wird Euch der Segen des Allerhöchsten nicht ermangeln, der alle Eure Schritte begleiten möge, bis Ihr angelangt seid an der Schwelle der Ewigkeit. Amen.

RECOMMENDATION

OF A SOUL DEPARTING

LORD, have mercy on us.
Christ, have mercy on us.
Lord, have mercy on us.
Holy Mary, pray for him [her].
All ye holy Angels and Archangels, pray for him [her].

Holy Abel,
All ye choirs of the just,
Holy Abraham,
St. John the Baptist,
St. Joseph,
All ye patriarchs and prophets,
St. Peter,
St. Paul,
St. Andrew,
St. John,
All ye holy Apostles and Evangelists,
All ye holy Disciples of our Lord,
All ye holy Innocents,
St. Stephan,
St. Lawrence,
All ye holy martyrs,
St. Sylvester,
St. Gregory,
St. Augustine,
All ye holy bishops and confessors,
St. Benedict,
St. Francis,
St. Camillus,
St. John of God,
All ye holy monks and hermits,
St. Mary Magdalen,
St. Lucy,
All ye holy virgins and widows,

} Pray for him [her].

All ye saints of God, make intercession for him [her].
Be merciful, spare him [her], O Lord!
Be merciful, deliver him [her], O Lord!
Be merciful, receive him [her], O Lord!
From thy anger, deliver him [her], O Lord!
From the danger of death,
From an ill end,
From the pains of hell,
From all evil,
From the power of the devil,
Through thy nativity,
Through thy cross and passion,
Through thy death and burial,
Through thy glorious resurrection,
Through thy admirable ascension,
Through the grace of the Holy Ghost, the Comforter,
In the day of judgment,
Deliver him [her], O Lord!
We sinners, beseech thee to hear us.
That thou spare him [her], we beseech thee to hear us.
Lord, have mercy on us.
Christ, have mercy on us.
Lord, have mercy on us.

LET US PRAY

DEPART, o Christian soul, out of this miserable world, in the name of God the Father Almighty, who created thee; in the name of Jesus Christ, the Son of the living God, who suffered for thee; in the name of the Holy Ghost, who sanctified thee; in the name of the Angels, Archangels, Thrones, Dominations, Cherubim and Seraphim; in the name of the patriarchs and prophets, of the holy apostles and evangelists, of the holy martyrs and confessors, of the holy monks and hermits, of the holy virgins and of all the Saints of God; let thy place be this

day in peace, and thy abode in holy Sion: Through Christ our Lord. Amen.

God of clemency, God of goodness! O God! who, according to the multitude of thy mercies, forgivest the sins of such as repent, and graciously remittest the guilt of their past offences, mercifully regard this thy servant, N., and grant him [her] a full discharge from all his [her] sins, who most earnestly begs it of thee. Renew, O most merciful Father! whatever is corrupt in him [her] through human frailty, or by the snares of the enemy; make him [her] a true member of the Church, and let him [her] partake of the fruit of thy redemption. Have compassion, O Lord! on his [her] tears, and admit him [her] to the sacrament of thy reconciliation, who has no hope but in thee: Through Christ our Lord. Amen.

I recommend thee, dear brother [sister], to Almighty God, and commit thee to His mercy, whose creature thou art; that, having paid the common debt by surrendering thy soul, thou mayest return to thy Maker, who formed thee out of the earth. May, therefore, the noble company of Angels meet thy soul at its departure; may the court of the Apostles receive thee; may thee triumphant army of glorious martyrs conduct thee; may the crowd of joyful confessors encompass thee; may the choir of blessed virgins go before thee; and may a happy rest be thy portion in the company of the patriarchs. May Jesus Christ appear to thee with a mild and cheerful countenance, and give thee a place among those who are to be in His presence for ever. Mayest thou be a stranger to all who are condemned to darkness, chastised with flames, and punished with torments. May God command thy wicked enemy, with all his evil spirits, to depart from thee. At thy approach, encom-

passed by Angels, may the infernal spirits tremble and retire into the horrid confusion of eternal night. May thy God arise, and thy enemies be put to flight. May all who hate Him fly before His face; let them vanish like smoke; or as wax before the fire, so let sinners perish in the sight of God. But as to the just, let them rejoice and be happy in His presence. May all the ministers of hell be filled with confusion and shame, and let no evil spirit dare to stop thy course to heaven. May Christ Jesus, who was crucified for thee, deliver thee from torments; may He deliver thee from eternal death, who for thy sake vouchsafed to die. May Christ Jesus, the Son of the living God, place thee in His garden of paradise; and may He, the true Shepherd, own thee for one of His flock. May He absolve thee from all thy sins, and place thee at His right hand, in the inheritance of His elect. Oh! may it be thy happiness to behold thy Redeemer face to face; to be ever in His presence, in the beatific vision of that Eternal Truth which is the joy of the blessed. And thus placed among those happy spirits, mayest thou be for ever filled with heavenly sweetness. Amen.

Receive thy servant, O Lord! into that place, where he (she) may hope for salvation from thy mercy. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant from all the dangers of hell, and from all pain and tribulation. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Enoch and Elias from the common death of the world. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Noah in the flood. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Abraham from the midst of the Chaldeans. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Job from all his afflictions. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Isaac from being sacrificed by his father. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Lot from Sodom and the flames of fire. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Moses from the hands of Pharaoh, king of Egypt. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Daniel from the lions' den. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver the three children from the fiery furnace and from the hands of an unmerciful king. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Susanna from her false accusers. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver David from the hands of Saul and Goliath. Amen.

Deliver, O Lord! the soul of thy servant, as thou didst deliver Peter and Paul out of prison. Amen.

And, as thou didst deliver that blessed virgin and martyr, St. Thecla, from most cruel torments, so vouchsafe to deliver the soul of this thy servant, and bring it to the participation of thy heavenly joys. Amen.

LET US PRAY

WE commend to thee, O Lord, the soul of this thy servant, and beseech thee, O Jesus Christ, Redeemer of the world! that, as in thy mercy to him [her], thou becamest man, so now thou wouldst vouchsafe to admit him [her] into the number of the blessed. Remember, O Lord! that

he [she] is thy creature, not made by strange gods, but by thee, the only true and living God; for there is no other God but thee, and none can work thy wonders. Let his [her] soul find comfort in thy sight, and remember not his [her] former sins, nor any of those excesses which he [she] has fallen into, through the violence of passion and corruption. For although he [she] has sinned, yet he [she] has still retained a true faith in thee, Father, Son, and Holy Ghost; he [she] has had a zeal for thy honor, and faithfully adored thee, his [her] God, and the Creator of all things.

REMEMBER not, O Lord! the sins and ignorances of his [her] youth; but according to thy great mercy, be mindful of him [her] in thy eternal glory. Let the heavens be opened to him [her], and let the Angels rejoice with him [her]. May St. Michael, the Archangel, the chief of the heavenly host, conduct him [her]; may blessed Peter, the Apostle, to whom were given the keys of the kingdom of heaven, receive him [her]; may holy Paul, the Apostle, and chosen vessel of election, assist him [her]; may St. John, the beloved Disciple, to whom the secrets of heaven were revealed, intercede for him [her]; may all the holy Apostles, to whom was given the power of binding and loosing, pray for him [her]; may all the chosen servants and blessed martyrs of God, who, in this world, have suffered torments for the sake of Christ, intercede for him [her]; that, being delivered from this body of corruption, he [she] may be admitted into the kingdom of heaven: Through the assistance and merits of our Lord Jesus Christ, who liveth and reigneth with the Father and the Holy Ghost, world without end. Amen.

If the sick person continues in distress of agony, it may be proper for the assistants to continue in prayer,

repeating the preceding prayers, or saying the Penitential Psalms.

When the soul has departed, the following Responsory is to be said :

Come to his [her] assistance, all ye Saints of God; meet him [her], all ye Angels of God; receive his [her] soul, and present it now before its Lord. May Jesus Christ receive him [her], and the Angels conduct him [her] to his [her] place of rest; may they receive his [her] soul, and present it now before its Lord.

Eternal rest grant him [her], O Lord! and let perpetual light shine upon him [her]. May the Angels present him [her] now before the Lord.

Lord, have mercy on us.
Christ, have mercy on us.
Lord, have mercy on us.
Our Father, &c.
℣. And lead us not into temptation.
℟. But deliver us from evil.
℣. Eternal rest grant him [her], O Lord!
℟. And let perpetual light shine upon him [her].
℣. From the gates of hell,
℟. Deliver his [her] soul, O Lord!
℣. May he [she] rest in peace.
℟. Amen.
℣. O Lord, hear my prayer;
℟. And let my cry come unto thee.

LET US PRAY

To thee, O Lord, we recommend the soul of thy servant, N., that being dead to this world, he [she] may live to thee; and whatever sins he [she] has committed through human frailty, we beseech thee, in thy goodness, mercifully to pardon: Through Christ our Lord. Amen.

Then the following Prayer for the Assistants may be added:

GRANT, O Lord! that, while we here lament the departure of thy servant, we may ever remember that we are most certainly to follow him [her]. Give us grace to prepare for that last hour, by a good life, that we may not be surprised by a sudden death; but be ever watching when thou shalt call, that so with the Spouse, we may enter into eternal glory: Through Jesus Christ our Lord. Amen.

In fine Litaniarum et Orationum in Expositione XL Horarum in Statibus Confœderatis Americæ Septentrionalis dicuntur sequentes Orationes :

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére : et gloriósa beátæ Maríæ semper Vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

Omnípotens, sempitérne Deus : miserére fámulo tuo Pontífici nostro N., et dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ; ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perfíciat.

Deus, refúgium nostrum, et virtus : adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, áuctor ipse pietátis, et præsta; ut quod fidéliter pétimus, efficáciter consequámur.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui salvas omnes, et néminem vis períre, réspice ad ánimas diabólica fráude decéptas; ut omni hærética pravitáte depósita, errántium corda resipíscant, et ad veritátis tuæ rédeant unitátem.

Omnípotens, sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris, quos tuos fide et ópere futúros esse prænóscis : te súpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sǽculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, Fílium tuum : Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Exáudiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.
℟. Et custódiat nos semper. Amen.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

IMPRIMATUR.

Turonibus, die 15 Januarii 1896.

† GUILLELMUS RENATUS Card. MEIGNAN
Archiepisc. Turon.

30172. — Turonibus, typis Mame.

